

nostrā, de eorūdem venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum nobiscum in plenario conventu basilicae Vaticanae praesentium consilio et unanimi consensu, beatum Peregrinum a Forolivii ex Ordine fratrum Servorum B. Mariae Virginis, de cuius sanctitate, fidei sinceritate et ceterarum virtutum ac miraculorum excellentiā plene constabat et constat, unā cum beatis viris perinde confessoribus non pontificibus Ioanne a Cruce Ordinis fratrum Excalceatorum B. Mariae Virginis a Monte Carmelo, et Francisco Solano Ordinis fratrum Minorum qui a regulari Observantiā nuncupantur, sanctum esse definivimus, sanctorum confessorum non pontificum canoni adscribendum decrevimus, prout praesentium tenore definimus, decernimus et adscribimus, eundemque per universos christifideles tamquam vere sanctum honorari mandavimus et mandamus, statuentes ut ab universā Ecclesiā in eius honorem aedes sacrae et altaria, in quibus incruentum sacrificium Deo offeratur, aedificari et consecrari, et quotannis pridie kalendas maias eius festa solennia ut sancti confessoris non pontificis celebrari possint.

Indulgentia
eius exuvia-
venerabilium con-
cessio.

§ 6. Insuper eādem auctoritate omnibus christifidelibus vere poenitentibus et confessis, qui eodem die festo in memoriam B. Peregrini ad eius exuvias visitandas accesserint, annum et quadragenam; iis vero, qui in octavā eiusdem festi, quadraginta dies de iniunctis seu quomodolibet eis debitis poenitentis misericorditer in Domino relaxavimus et relaxamus.

Indulgentia
plenaria in die
canonizationis.

§ 7. Postremo gratiis Deo actis, quod Ecclesiam suam insigni hoc novoque luminari illustrare dignatus fuisset, cantatā in honorem sanctorum Christi con-

fessorum Peregrini a Forolivii, Ioannis a Cruce, et Francisci Solani solenni oratione, in arā supra confessione Principis Apostolorum sacrosanctum missae sacrificium celebravimus, cum eiusdem Peregrini et ceterorum commemoratione, omnibusque christifidelibus tunc praesentibus plenariam peccatorum indulgentiam concessimus.

§ 8. Decet igitur, ut pro tam peculiari insignique beneficio, etc.¹.

§ 9. Ceterum quia difficile foret, etc.².

§ 10. Nulli ergo etc.³.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVI, VI kalendas ianuarias, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 27 decembris 1726, pontif. anno III.

✠ EGO BENEDICTUS

CATHOLICAE ECCLESIAE EPISCOPUS⁴.

CLX (al. 161).

Promulgatur canonizatio B. Ioannis a Cruce Ordinis Carmelitarum Excalceatorum inter sanctos relati⁵.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad futuram rei memoriam.

Pia mater Ecclesia praecipuis universalis honorificentiae praeconiis illos ornari decernit, qui olim sanctissimis disciplinis et moribus eam illustrantes divini nominis gloriam et Deo famulantium numerum dictis et factis augere, perque viam salutis ducere summā curā studuerunt. Huiusmodi virum christia-

1 Ut sup. pag. 462 b solo mutato nomine (R. T.).

2 Ut supra pag. 462 b (R. T.).

3 Ut supra pag. 462 b (R. T.).

4 Eadem forma sigilli et eadem subscriptiones sequuntur ut supra pag. 462 b et seq. (R. T.).

5 Vide const. praecedentes et sequentes.

Gratularum
actio.

Transumptio-
rum fides.
Sanctio poe-
nalis.

Proemium.

nis virtutibus, caelesti doctrinā, iugi poenitentia, multisque signis probatam Ecclesiae catholicae dedit ea pars Hispaniae Tarraconensis, cui Castellae veteris nomen est, nosque illum hac die, in honorem B. Ioannis apostoli et evangelistae Deo sacrā, sanctorum confessorum non pontificum canoni solenni S. R. E. caeremoniā adnumerare decrevimus.

B. Ioannis
a Cruce orlus,
pietas, et vitae
institutio.

§ 1. Is est B. Ioannes a Cruce Ordinis fratrum B. Mariae Virginis a Monte Carmelo, qui Excalceati appellantur, primus professor et parens, qui anno Christi domini MDXLII ex perhonestā Lepesiā familiā ortus est in oppido quod dicitur Fons Tiberii in episcopatu Abulensi. A primis annis egregiae animis dotes in eo, pie christianaeque educato, plurimum emicuerunt; quamque dilectus et carus esset Deiparae Virgini, in cuius patrocinium confugerat, inde patuit, quod aquam e puteo haustus, in illum prolapsus, Patronae manu sublatus incolumis prodiit. Adolescens eximiae pietatis ducto Metymnaecampi hospitalē domum ingressus, aegrotantium et pauperum famulatu se addixit, maximā charitate diu noctuque languentibus assidens, nec modo spiritualia, sed ne vilissima quidem officia in iis iuvandis obire decrectans; unde factum ut ceteri in nosocomio, christiana Ioannis acta demirati, aegrotorum corporibus animisque curandis certatim eius exemplo alacrem et sollicitam operam darent. Quidquid interim tam pio ministerio supererat, praeclarus iuvenis assiduis precibus, vigiliis, lacrymis et dominicae Passioni religiosissimo animo recolendae, impendebat. Quae tandem ipsi ad fratrum Ordinis B. Mariae Virginis a Monte Carmelo institutum ineundum iucundissimam viam aperuerunt. Hoc ita amplexus est ut vota emissa pu-

rioris disciplinae studio accurate observaret, ad primitivi Ordinis normam se omnino conformans, nec nisi cum timore et tremore ac iussu maiorum, ob summam rei divinae praestantiam, ad sacratissimum presbyteratus gradum evectus.

§ 2. Quum vero Dei virgo Theresia, quae postea, excelsis eius virtutibus signisque flagitantibus, per felicitis memoriae antecessorem nostrum Gregorium Papam XV in sanctarum virginum canonem relata est, inter sorores iam dicti Ordinis B. Mariae Virginis a Monte Carmelo primaevis instituti regulam felici exitu restituisset, idemque pro fratribus eiusdem familiae animo voluaret, Dei ancillae magni operis comes Ioannes a Cruce, strictioris disciplinae promovendae ardore vehementer accensus, plane caelitus datus est. Quare tantae rei negotio inter sacram virginem et Dei famulum agitato, Ordo fratrum Carmelitarum communi omnium bonorum plausu, licet fremente humani generis hoste, mirifice instauratus et per universam Europam non sine ingenti Dei gloria diffusus est, plurimis Theresiae virginis curā per totam Hispaniam erectis atque optime institutis coenobis, quae ipse, nullis vitae incommodis et periculis territus, singula perlustravit.

§ 3. Ubi vero admirandā innocentia, assiduā rerum divinarum contemplatione, asperissimo vitae rigore summisque virtutibus inclytus suorum corda in perfecto Dei cultu undequaque firmaverat, diro morbo et in crure quinque plagis sanie manantibus patientissime toleratis, totus in Deo, quem semper in corde atque ore habuerat, fixus, sanctissimis Ecclesiae sacramentis summā fide et religione susceptis, inter sodalium collacrymantium amplexus, Davidici psalmi versiculo, *In manus*

Fil. comes
B. Theresiae in
primaevis disciplinā
promovendā inter Car-
melitas.

Item multa
pro Deo passus
die et hora a se
praedictus obiit.

tuas, Domine, commendo spiritum meum, piissime pronunciato, die et hora a se praedictis, in Ubedae coenobio, xix kalendas ianuaras, anno Salutis mdcxi, aetatis xlix, vitae coenobiticae xxix, purissimam efflavit animam vir Deo percarus, daemone formidatus, animi lenitate, constantia in adversis, miraculorum ac prophetiae dono per totam Hispaniam illustris, inque mysticae theologiae arcanis scripto explicandis, aequae ac Theresia, divinitus instructus, quam, decreto S. R. E. nondum beatis adnumeratam, ipse sodali suo inter sanctas Dei virgines, eo superstite, referendam praenunciavit.

Ut sanctus
agnoscatur
et
beatis adnume-
ratur.

§ 4. Ad servi Dei exuvias, quasi¹ odore perfusas, et postea corruptionis expertes, eundem veluti placido somno sopitum referentes, populi eas osculantis multitudo copiosa turmatim confluit, vestium et ipsius etiam corpusculi particulas, venerationis instinctu, auferre conata. Tanti viri, quem Theresia ut sanctum suspexerat sanctique elogio compluries ornaverant, virtutum et prodigiorum famam in dies percrebescente, gesta eius maturo iudicio venerabilium fratrum S. R. E. cardinalium, sedente pia recordationis decessore nostro Alexandro Papa VII, ad canonicos ritus discussa et probata fuerunt, unde per similis memoriae Clementis Papae X apostolicas litteras inter beatos relatus est.

Sollemniter
inter sanctos
refertur.

§ 5. Novis deinde miraculis, post solemnem beatificationem ob eius merita a Deo patratis, iussu Dei servi² Innocentii Papae XI undique conquisitis, et coram nobis ipsis per venerabiles fratres nostros in examen adductis, ac veteri disciplinae et maiorum constitutionibus respondere per omnia com-

¹ Videtur legendum *suavi* pro *quasi* (R. T.).

² An recta lectio iudicet lector sciens (R. T.).

pertis, inque tribus consistoriis et plenario conventu eorumdem venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, atque etiam patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum nobiscum in Urbe praesentium conventu rite perpensis, unanimi eorumdem sententia per Sedis Apostolicae notarios coram nobis excepta, regumque ac principum christianorum atque ipsius Ordinis fratrum Exalceatorum B. Mariae Virginis a Monte Carmelo enixis precibus pro B. Iohanne a Cruce in sanctorum confessorum non pontificum canonem referendo Apostolicae Sedi porrectis, post tantae rei perficiendae solemnem diem indictam, perque orationes, ieiunia et eleemosynas omnipotentis Dei opem ferventissime imploratam, demum universis, quae ex antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum constitutionibus et S. R. E. disciplina agenda erant, omni religione peractis, hac ipsa die in honorem B. Iohannis apostoli et evangelistae Deo sacra, una cum iisdem venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus, patriarchis, archiepiscopis et episcopis ac utriusque cleri et populi frequentia in sacrosanctam basilicam principis Apostolorum Deo supplicantes convenimus; ubi, semel, iterum et tertio pro viro Dei in sanctorum confessorum non pontificum canonem referendo precibus repetitis per venerabilem fratrem nostrum Laurentium S. R. E. episcopum cardinalem Tusculanum Corsinum nuncupatum, post decantatas sacras orationes et Spiritus Sancti gratiam humillime invocantem, ad honorem sanctae et individuae Trinitatis, fidei catholicae exaltationem, et christiani nominis incrementum, auctoritate omnipotentis Dei Patris, Filii et Spiritus Sancti, et beatorum apostolorum Petri et Pauli, ac nostram, de

eorumdem venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum nobiscum in plenario conventu basilicae Vaticanae praesentium consilio et unanimi consensu, B. Iohannem a Cruce Hispanum ex Ordine fratrum Exalceatorum B. M. Virginis a Monte Carmelo, de cuius sanctitate fidei, sinceritate et ceterarum virtutum et miraculorum excellentia plene constabat et constat, una cum beatis perinde confessoribus non pontificibus Peregrino a Forolivii Ordinis fratrum Servorum B. M. V., et Francisco Solano Ordinis fratrum Minorum qui a regulari Observantia nuncupantur, sanctum esse definivimus, sanctorum confessorum non pontificum canonem adscribendum decrevimus, prout praesentium tenore definimus, decernimus et adscribimus, eundemque per universos christifideles tamquam vere sanctum honorari mandavimus et mandamus, statuentes ut ab universa Ecclesia in eius honorem aedes sacrae et altaria, in quibus incruentum sacrificium Deo offeratur, aedificari et consecrari, et quotannis xix kalendas ianuaras, quo die ad caelestem patriam evolavit, eius natalis ut sancti confessoris non pontificis festa sollemnia celebrari possint.

Indulgentiae
eius exuvias vi-
sitantibus con-
cessae.

§ 6. Insuper eadem auctoritate omnibus christifidelibus vere poenitentibus et confessis, qui eiusdem diei natalis festo in memoriam B. Iohannis a Cruce quotannis ad sacras eius exuvias venerandas accesserint, annum et quadragenam; iis vero, qui in octavam eiusdem festi quadraginta dies de iniunctis seu quomodolibet eis debitis poenitentiis misericorditer in Domino relaxavimus et relaxamus.

In hunc
plenaria in die
canonizationis.

§ 7. Postremo gratis Deo actis, quod Ecclesiam suam insigni hoc novoque

luminari illustrare voluisset, cantata in honorem S. Iohannis a Cruce, Peregrini a Forolivii, et Francisci Solani oratione sollemni, in ara maxima supra confessionem Principis Apostolorum sacrosanctum missae sacrificium celebravimus cum eiusdem confessoris non pontificis et ceterorum commemoratione, omnibusque christifidelibus tunc praesentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam concessimus.

§ 8. Decet igitur, ut pro tam peculiari magnoque beneficio, etc.¹

Gratiarum
actio.

§ 9. Ceterum, quia difficile foret praesentes nostras litteras, etc.²

Fides trans-
umptorum.

§ 10. Nulli ergo omnino etc.³

Sanctio pos-
sibilis.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae mdcxxvi, vi kalendas ianuaras, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 27 decembris 1726, pontif. anno III.

✠ EGO BENEDICTUS
CATHOLICAE ECCLESIAE EPISCOPUS.⁴

CLXI (al. 160).

Promulgatur canonizatio B. Aloysii Gonzagae Societatis Iesu, sanctorum confessorum canonem adnumerati⁵.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Christianae virtutes et summa vitae innocentia strenuos Dei milites, post triumphum de hoc mundo perquam dignos efficiunt, qui inter caelestis Hier-

Prooemium a
consuetudine
sancti Pontifi-
cis servorum
Dei sanctitatem
tota Ecclesiae
manifestandi.

¹ Ut supra pag. 462 b solo mutato *Iohannis* a Cruce nomine (R. T.).

² Ut supra pag. 462 b (R. T.).

³ Ut supra pag. 462 b (R. T.).

⁴ Eadem forma sigilli et eadem subscriptiones sequuntur ut supra pag. 462 b (R. T.).

⁵ Vide const. praecedentes et sequentem.

rusalein emeritos cives condiderentur. Atque hinc nobis universalis Ecclesiae regimini praepositis maxime convenit apostolicâ voce eorumdem sanctitatem manifestare, ut omnes, tanto patrocínio in caelis muniti, optimisque piae illorum conversationis exemplis instructi, per viam salutis incedere valeant, unde et ipsi tandem, huius vitae cursu feliciter consummato, eorum consortio adiungi mereantur, quorum se regulis conformare studuerunt. Itaque nos, hac die in honorem antecessoris nostri Silvestri confessoris atque pontificis Deo sacrâ, cum ingenti exultatione et celebritate in basilicam Principis Apostolorum convenientes, angelicum iuvenem inque regulari militiâ probatissimum clericum Aloysium Gonzagam sanctorum canoni adscripsimus, ut christifideles in eius meritis solemni praeconio ad Dei gloriam recolendis propitium in caelo deprecatorem obtineant.

Beati Aloysii
Gonzagae oritur,
pia educatio,
virtusque adno-
randa.

§ 1. Castellione, Galliae Cisalpinæ ad fines Mantuani ducatus nobili oppido, quod discriminis causâ *Stiverorum* appellatur, marchionatus olim dein principatus titulo insigni, ex primariâ Gonzagâ familiâ vii idus martias anno Christi domini MDLXVIII natus est Aloysius, antea baptizatus quam totus in lucem editus. Ab ipsis infantiae et eo magis pueritiae primordiis magna in illo et multa futurae sanctitatis argumenta apparuerunt, quae B. Carolus Borromaeus S. R. E. cardinalis et archiepiscopus Mediolanensis coram miratus, illum adhuc duodennem in rebus divinis adeo instructum reperit, ut dignum putaverit quem sanctissimo Eucharistiae sacramento suis manibus ipse primus reficeret. Tum vero in patriis aedibus et Florentiae, ubi Aloysius novennis Deiparae virginitatem suam vovit, quam semper unâ cum innocentia baptismali

illibatam servavit, tum maxime in aulâ regiâ Hispaniarum, quo tredecennis cum parentibus in comitatu Mariae Augustae petierat, caelestes eius animi dotes patuerunt. Ibi enim rara eius pietas in diès prodiens, omnium oculos et admirationem in se convertit, nullis mundi illecebris innocentissimum puerum aliò trahentibus: cuius etiam tactus pudoris fuit, ut matronas consanguineas quoque ac matrem ipsam adspicere et seorsum alloqui refugeret. Quin, ut Dei famulatum tutius amplecteretur, vix annum decimum quintum egressus, in Societatem Iesu migrare constituit: quam cogitationem nullae regum et principum blanditiae, nullae a parentibus toto triennali spacio adhibitae machinae ex eius animo evellere potuerunt.

§ 2. Quare, mirantibus et lugentibus consanguineis, Romam iturus, siccis oculis avito se principatu abdicavit, inque almâ Aede Lauretanâ votum, quod eum pia mater incolumen paritura Deo se obstrinxerat, incredibili religione persolvit. Romae vero in primariis septem ecclesiis Deum propitium sibi precatus, mox in domum probandis spiritibus Societati Iesu nomen daturis destinatam maximo gaudio convolvit, ubi eximiiis eius virtutibus patefactis, votisque postea regularibus de more ab eo nuncupatis, in clericum adscitus, primisque ordinibus initiatus est: quantâ verecundiâ se spectandum, quantâque humilitate, paupertatis studio suique contemptu viliora officia ultro subire gestiens, se toti Urbi admirandum ostenderit, oculati et probatissimi testes litterarum monumentis consignaverunt. Sed eius charitas praecipuo sermone celebranda est, quippe quae maxima fuit, et praesertim enituit dum ex annonae inopiâ saevo in Urbe contagio

1 Forsan legendum *tantus pudor* (R. T.).

Societati Iesu
nomen daturis
magnâ animi
fortitudine suis
valedicit et Ro-
mam petit ubi
christianis vir-
tutibus omnium
oculos in se con-
vertit.

ingruente, quod multa millia hominum sustulit, ipse, quamvis corpusculi macerationibus pene confectus pedibus vix consisteret, a maioribus impetravit ut in publicis valetudinariis lethaliter aegrotantes inviseret, stipem vicatim per Urbem esurientibus erogaret, inque communi vastitate languidos ipsos in hospitales domos suis humeris latos exueret, sordibus mundaret, ac cibo etiam verbi Dei pasceret: quae omnia tanto studio peregit ut et ipse pestilenti halitu afflatus aliquandiu novo hoc experimento probandus contabesceret.

Pie obit et pro
sancto agnosci-
tur.

§ 3. Tandem suae migrationis tempus appropinquare animadvertens, Ecclesiae sacramentis ad magnum iter munitus, dulcissimoque Iesu nomine, quod semper in corde atque ore habuerat, repetito, nocte quam praedixerat ante diem xi kalendas iulias anni MDXCI, plurimis admirandae et consummatae virtutis speciminibus editis, placidissimâ in pace quievit, anno aetatis suae XXIII, religionis vi, clericatus iv. Ad eius exuvias venerandas tanta populi Romani turba confluit ut aedis portas claudi oportuerit, ne sacrum pignus devotionis causâ in frusta discerperetur. Et quamvis loculum sepulchralem, ei servando adsignatum, nullus foris titulus distingueret, fidelium tamen pietas accensis facibus, votivisque tabellis ac donariis subinde allatis, eum probe distinxit. Aloysii sanctitatem deserto etiam praeconio vulgavit in mentis excessu Dei ancilla, postmodum sanctis virginibus adnumerata, Maria Magdalena de Pazzis.

Eius virtutes et
miracula com-
probata, deque
eo horarum cano-
nicarum missam
et laudi posse
a Paulo V con-
cessum.

§ 4. Quin crebra et maxima signa per servi sui intercessionem a Deo patrata eiusdem sanctitatis famam per universam Italiam eò usque vulgarunt, ut synodus Mantuana recolendae memoriae antecessori nostro Paulo Papae V

enixas preces obtulerit pro Aloysio in beatorum numerum referendo. Eodemque relato, quum multi christiani principes a Sede Apostolica flagitarent ut inter sanctos quoque numeraretur, res tanta venerabilium fratrum S. R. E. cardinalium sacris ritibus examinandis praepositorum iudicio perpendenda commissa est. Hi vero B. Aloysii virtutes et miracula, de quibus plene constabat, ad sacros Ecclesiae canones et disciplinam suffragiis suis omnino comproba-verunt, itaut Dei servum inter sanctos referri, deque eo tamquam de beato confessore officium recitari posse iudicarent. Tres deinde antiquiores sacri palatii apostolici causarum iudices hac de re suam relationem, quinquennali discussione compositam, ediderunt; in praevio examine et approbatione virtutum ac miraculorum causam in eo statu esse dixerunt, ut tuto, et quando-cumque id luberet, beatus Dei servus inter sanctos confessores, referri posset. Postmodum cardinales simul iterum congregati, inhaerendo his quae antea censuerant et praesertim relationi eorumdem trium sacri palatii iudicum, pridem a se acta et iudicata, uno ore et nemine discrepante, confirmaverunt. Quare Paulus Papa V, his auditis, auctoritate apostolicâ, non solum Romae, sed in quibuscumque locis Italicis Mantuani ducis et principum ex Gonzagâ gente imperio subiectis inque ecclesiis Societatis Iesu sacrosanctum missae sacrificium atque Horas canonicas in B. Aloysii honorem celebrari et recitari posse decrevit: quod indultum, apostolicis litteris traditum, per alios postea Romanos Pontifices antecessores nostros ad universam Societatem Iesu et complura alia loca, de eorumdem venerabilium fratrum consilio suffragioque, extensum est.

Sanctorum con-
fessorum cano-
ni adnumerat
ab hoc eodem
Pontifice.

§ 5. Hinc Aloysii ubique celeberrimi virtutes et signa omnibus ferme christianis principibus apud Apostolicam Sedem aequae laudantibus, proque eius inter sanctos Domini confessores adscriptione sub proximis antecessoribus nostris Romanis Pontificibus Clemente XI et Innocentio XIII, ac etiam nobis ipsis dum in minoribus essemus, enixe deprecantibus, tandem singulis, quae ad novissima antecessorum nostrorum decreta impleri debebant, accurate et sedulo impletis, inque conventu venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium unâ congregatorum repetitâ omnium eorum, quae acta iam fuerant, absolutâ notione, plenâque ex omni parte et iuridicâ expositione, tum quoad miracula olim plene discussa atque approbata, nos eundem Aloysium, cuius nomen inclytae memoriae antecessor Clemens Papa X in tabulis martyrologii romani describendum curaverat, sanctorum confessorum fastis adnumerare decrevimus. Itaque in tribus consistoriis et plenario conventu eorundem venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium atque etiam patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum nobiscum Romae praesentium universis ad eum pertinentibus pro more discussis, unanimi patrum sententiâ per Apostolicae Sedis notarios coram nobis exceptâ, regumque ac principum christianorum et Societatis Iesu pro beato Aloysio, quem scholis eiusdem Societatis patronum apostolicis litteris nostris pridem adsignavimus, in sanctorum confessorum canonem referendo multis precibus eidem sanctae Apostolicae Sedi nobisque porrectis, post tantae rei perficiendae solemnem diem indictam, perque orationes, ieiunia et eleemosynas omnipotentis Dei opem ferventissime imploratam, demum, omnibus quae ad

antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum constitutiones et S. R. E. disciplinam agenda erant, summâ religione peractis, hac ipsâ die in honorem antecessoris nostri Silvestri confessoris atque pontificis Deo sacrâ, cum iamdictis venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus, patriarchis, archiepiscopis et episcopis ac utriusque cleri et populi frequentiâ in sacrosanctam basilicam Principis Apostolorum Deo supplicantes convenimus; ubi, semel, iterum et tertio pro Dei servo Aloysio Gonzagâ clerico Societatis Iesu sanctorum confessorum canoni adscribendo iteratis precibus per dilectum filium nostrum Alvarum S. R. E. tituli S. Bartholomaei in Insulâ presbyterum cardinalem Cienfuegos nuncupatum, post cantatas sacras orationes et Spiritus Sancti gratiam humillime invocatam, ad honorem sanctae et individuae Trinitatis, fidei catholicae exaltationem, et christianae religionis incrementum, auctoritate omnipotentis Dei Patris, Filii et Spiritus Sancti, et beatorum apostolorum Petri et Pauli, ac nostrâ, de eorundem venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum nobiscum in plenario conventu basilicae Vaticanae praesentium consilio et unanimi consensu, beatum Aloysium Gonzagam Societatis Iesu, de cuius sanctitate, fidei sinceritate et ceterarum virtutum ac miraculorum excellentiâ plene constabat et constat, unâ cum beato adolescente Stanislao Kostka eiusdem Societatis Iesu novitio, sanctorum confessorum non pontificum canoni adscribendum decrevimus et definivimus, prout praesentium tenore decernimus, definimus et adscribimus, eundemque per omnes christifideles tamquam vere sanctum honorari mandavimus et mandamus, statuentes ut in

Ecclesiâ universali in eius honorem aedes sacrae et altaria, in quibus incrementum sacrificium Deo offeratur, construi, et quotannis xi kalendas iulias, quo die migravit ad Dominum, solemnia eius natalitia ut sancti confessoris non pontificis celebrari possint.

Sacras eius
exuvias visitan-
tibus penitus
res indulgentias
concessit.

§ 6. Insuper eâdem auctoritate, omnibus christifidelibus vere poenitentibus et confessis, qui eodem solemnî die natalitio in memoriam B. Aloysii Gonzagae quotannis ad sacras eius exuvias, quae in aede ad honorem B. Ignatii confessoris Deo sacrâ adservantur, venerandas accesserint, annum et quadragenam; iis vero, qui in octavâ eiusdem festi, quadraginta dies de iniunctis seu quomodolibet eis debitis poenitentiis misericorditer in Domino relaxavimus et relaxamus.

Indulgentia
plenaria in die
eius canoniza-
tionis.

§ 7. Postremo gratiis Deo actis, quod Ecclesiam suam insigni hoc novoque luminari illustrare voluisset, cantatâ in honorem Ss. Aloysii Gonzagae et Stanislai Kostkae solemnî oratione, in arâ maximâ supra confessionem Principis Apostolorum sacrosanctum missae sacrificium celebravimus, cum eiusdem et alterius confessoris commemoratione, omnibusque christifidelibus tunc praesentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam concessimus.

Gratiarum
actio.

§ 8. Decet igitur, ut pro tam peculiari, inagnoque beneficio etc¹.

Fides tran-
scriptorum.

§ 9. Ceterum quia difficile foret, praesentes nostras litteras etc².

Sanctio pre-
nata.

§ 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam etc³.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVI, pri-

¹ Ut supra pag. 42 b solo nomine Aloysii Gonzagae subrogato (R. T.).

² Reliqua omittimus, quia eadem omnino sunt verba ut supra pag. 462 b (R. T.).

³ Ut supra pag. 462 b (R. T.).

die kalendas ianuarias¹, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 31 decembris 1726, pontif. anno III.

✠ EGO BENEDICTUS
CATHOLICAE ECCLESIAE EPISCOPUS².

CLXII.

Promulgatur canonizatio B. Stanislai
Kostkae Societatis Iesu inter Sanctos
connumerati³.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Dum Christi voce compertum est, a nemine lucernam accendi et poni eam sub modio, sed super candelabrum, ut luceat omnibus qui in domo sunt: nos, Dei cultus in sanctis eius amplificandi summe solliciti, hinc monemur, pium et iustum esse, ut quos Deus stolâ gloriae indutos ob merita sanctitatis coronat in caelis, eosdem nos quoque publicae venerationis praeconio in terris laudantes, ipsum Deum in iis glorificemus, cuius magnitudinem in gestis sanctorum coruscare certissimum est. Hos inter fulsit beatæ memoriae adolescens Stanislaus Kostka, christianis virtutibus magnisque miraculis clarus, quae, ad S. R. E. canonicas regulas maturo consilio comprobata, nos induxerunt, ut hac die, in honorem antecessoris nostri Silvestri confessoris atque pontificis Deo sacrâ, eum sanctorum confessorum fastis adscriberemus.

§ 1. Stanislaus in avito oppido Masoviae ducatus regni Polonici medio saeculo Christi domini decimosexto ex

Exortum ex
en quod Dei
cultus in san-
ctis eius ampli-
ficatur.

Beatus Stanislaus
ortus, institutus
et magna un-
virtutum prae-
stantia.

¹ Male ed. Main. legit quarto idus decembris, et male etiam ad marg. legit 27 decembris (R. T.).

² Eadem forma sigilli et subscriptiones sequuntur ut supra pag. 462 b (R. T.).

³ Vide constitutionem praecedentem.

senatoria familia natus, Viennam Augustam in seminario Societatis Iesu liberalibus disciplinis imbuendus profectus est. Prae multis virtutibus, quibus excellit, illibatum morum candorem tam sancte servavit, ut si quem minus honeste loquentem audiret, veluti exanimis statim concideret. Ob rerum et temporum vices soluto seminario Viennensi, Stanislaus, post annum inde egressus, in tenera aetate magnae virtutis, christiano more exercendae, occasionem offendit. Hospes enim in cuius aedes cum fratre migrare coactus est, lutheranâ haeresi infectus, nimiusque fratris rigor, innocentissimi adolescentis animum non modicâ perturbatione impleverunt. Sed invicta Stanislai virtus nunquam succubuit, unam dumtaxat aerumnarum omnium durissimam ratus, quod, in domo a rectâ fide alienâ graviter decumbens, sanctissimo Eucharistiae sacramento refici non posset. Divino tamen prodigio per caelestes iuvenes, praesente beatâ Barbarâ virgine et martyre, cuius patrocinio in re tantâ se commendaverat, pane angelico recreari meruit; unde animae et corporis viribus mirifice confirmatus, de quibuscumque vexationibus strenue triumphavit, quem aliâs rerum caelestium assidua contemplatio, summe innocens corpus in servitutem redactum, incredibilis mansuetudo, inque fratris asperitate triennali spacio tolerandâ christianum animi robur supra aetatem plane admirandum reddiderunt. Mox deiparae Virginis monitu, quae divinum infantulum ei amplectendum porrexit, iam dictae Societati Iesu, ingenti plausu tunc recens natae, nomen dare constituit; utque citius votis compos fieret, sub habitu peregrini, licet ab omni re tam longo itinere necessariâ imparatus, Romam properare contendit, a fratre, citatis equis eum quaeritante, divinae

gratiae praesidio nequaquam agnitus, et rursus a choro angelorum caelesti pabulo in viâ recreatus.

§ 2. Aliquandiu in famulatu seminarii Diligensis in dioecesi Augustanâ, tamquam religiosae vocationis experimento, commoratus, Romam tandem per viarum ambages et vitae discrimina ingressus, inque tirocinium Societatis Iesu a beato confessore Francisco Borgia, tunc praeposito generali, admissus est; ubi nullis suorum minis perterritus, in omnium christianarum virtutum agone se veteranum Dei militem spectandum exhibuit, a perspicuae pietatis viris, interque hos a beato confessore et pontifice Francisco Salesio singulari praeconio cumulatus. Deiparam Virginem ut dulcem patronam suam maximo semper cultu observavit, tantoque divini amoris aestu ardere visus est, ut brumali tempore pectus linteis frigidâ aquâ conspersis madefaceret. Morbo demum levi correptus, vehementique Dei amore inflammatus, in eius sinum translatus est anno Reparatae Salutis MDLXVIII¹, die festo, ut praedixerat, deiparae Virginis in caelum Assumptae, XVIII kalendas septembres, anno aetatis XVIII, regularis tirocinio mense decimo.

§ 3. Mirae innocentiae adolescentis exuviae biennio ab eius depositione in corruptae suavique odore perfusae re-pertae sunt. Postmodum triumphalem in caelesti Hierusalem servi sui gloriam, quem pia memoriae antecessor noster Paulus Papa V beatorum numero adscripserat, Deus miraculo comprobavit, dum Sigismundo rege Poloniae in Turcas, christianorum cervicibus imminentes, bella Domini praeliante, sublimis in aëre visus est Stanislaus in splendido curro cum deiparâ Virgine et filio Iesu; unde Polonorum animi in dubiâ certaminis

¹ Male edit. Main. legit 1618 (R. T.).

Societatis Iesu
tirocinium Dei
amore infla-
matus in il-
lo et
pie ubi.

Stanislai mira-
culis clari exu-
viae incorru-
ptae, proque in
sanctorum ca-
noni adscriben-
do christiano-
rum principum
supplicationes

alea viribus aucti, immanissimos hostes fuderunt, quo tempore beati adolescentis caput, a felicis memoriae praedecessore nostro Gregorio PP. XV in Poloniam missum, adventu suo victores populos novo gaudio cumulavit. His atque aliis, omnium christifidelium veneratione dignissimis, per Stanislai preces apud Deum editis signis, sanctitatis eius famâ ubique diffusâ, apud Apostolicam Sedem exorantibus Poloniae regibus Sigismundo Vladislao et Ioanne Casimiro, de eo sanctorum canoni adscribendo actum est, praecipue sub Romanis Pontificibus antecessoribus nostris Paulo V, Innocentio X et Clemente X, quorum postremus sacrum officium a Societate Iesu, itemque a clero saeculari totius Poloniae magnique ducatus Lituaniae certâ die de eo recitari auctoritate apostolicâ indulsit: quod, propriâ subinde oratione additâ, confirmavit alius venerandae memoriae antecessor Innocentius XI.

Polonia et Li-
tuania patronus
datur, deque eo
in sanctorum
confessorum
canonem refe-
rendo decretum
volgatur.

§ 4. Denique Stanislai virtutibus per Clementem X qui eum Polonis et Lituaniis primarium apud Deum patronum adsignavit, undequaque adprobatis, pia quoque recordationis Clemens XI eiusdem miracula, coram se per venerabiles fratres S. R. E. cardinales in examen adducta, pontificiâ auctoritate approbavit, decreto edito de beato Dei servo in sanctorum confessorum¹ canonem referendo. Clemente² vero, priusquam solemni ritu rem tantam absolveret, viam universae carnis ingresso, nos, qui, meritis licet imparibus, eidem in cathedrâ B. Petri successimus, in tribus consistoriis et plenario conventu eorumdem venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, atque etiam patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum nobiscum Romae praesentium, gestis B. Sta-

¹ Edit. Main. legit *confessorem* (R. T.).

² Edit. Main. legit *Clementem* (R. T.).

nislai rite perpensis, unanimi omnium sententiâ per Sedis Apostolicae notarios coram nobis exceptâ, regumque ac principum christianorum et Societatis Iesu pro illo in sanctorum canonem referendo precibus Apostolicae Sedi et nobis exinde porrectis, rei perficiendae solemnem de more diem indiximus.

§ 5. Mox per orationes, ieiunia et eleemosynas omnipotentis Dei ope ferventissime imploratâ, ac universis, quae ex S. R. E. disciplinâ receptisque constitutionibus agenda erant, omni religione peractis, hac ipsâ die in honorem antecessoris nostri Silvestri confessoris atque pontificis Deo sacrâ, unâ cum iamdictis venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus, patriarchis, archiepiscopis ac utriusque cleri et populi frequentia in sacrosanctam basilicam Principis apostolorum Deo supplicantes convenimus; ubi, semel, iterum et tertio pro Dei servo Stanislao sanctorum confessorum canoni adnumerando per dilectum filium nostrum Alvarum S. R. E. tituli S. Bartholomaei in Insulâ presbyterum cardinalem Cienfuegos nuncupatum precibus repetitis, post decantatas sacras orationes et Spiritus Sancti gratiam humillime invocata, ad honorem sanctae et individuae Trinitatis, fidei catholicae exaltationem, et christiani nominis incrementum, auctoritate omnipotentis Dei Patris, Filii et Spiritus Sancti, et beatorum apostolorum Petri et Pauli, ac nostrâ, de eorumdem venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum nobiscum in plenario conventu basilicae Vaticanae praesentium consilio et unanimi consensu, B. Stanislaum Kostkam Polonum, Societatis Iesu novitium, de cuius sanctitate, fidei et ceterarum virtutum et miraculorum excellentiâ plene constabat

Beatus Sta-
nislaus solemni
ritu inter san-
ctos canoniza-
tus.

et constat, unâ cum B. Aloysio Gonzaga eiusdem Societatis Iesu clerico, sanctorum confessorum non pontificum canonice adscribendum decrevimus et definivimus, prout praesentium tenore adscribimus, decernimus et definimus, eundemque per omnes christifideles tamquam vere sanctum honorari mandavimus et mandamus, statuentes ut ab universâ Ecclesiâ in eius honorem aedes sacrae et altaria, in quibus incruentum sacrificium Deo offeratur, aedificari, et quotannis idibus novembris eius solennia ut sancti confessoris non pontificis celebrari possint.

Sacras eius exuvias visitantibus pecuniâ pro indulgentiâ conceduntur.

§ 6. Insuper eâdem auctoritate omnibus christifidelibus vere poenitentibus et confessis, qui eodem solemnâ die in honorem B. Stanislai quotannis ad eius exuvias, quae in aede ad honorem B. Andreae apostoli Deo sacrâ in Quirinali adservantur, venerandas accesserint, annum et quadragenam; iis vero, qui in octavâ eiusdem diei festi, quadraginta dies de iniunctis seu quomodolibet eis debitis poenitentibus misericorditer in Domino relaxavimus et relaxamus.

Exponitur quidquid gestum in eius sacra non saluatur.

§ 7. Postremo gratis Deo actis quod Ecclesiam suam insigni hoc novoque luminari illustrare voluisset, cantatâ in honorum Ss. Stanislai Kostkae et Aloysii Gonzagae solemnâ oratione, in arâ maximâ supra confessionem Principis Apostolorum sacrosanctum missae sacrificium celebravimus, cum eiusdem et alterius confessoris commemoratione, omnibusque christifidelibus tunc praesentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam concessimus.

Gratiâ annuati.

§ 8. Decet igitur, ut pro tam peculiari magnoque beneficio, etc.¹

Fideles transumptorum.

§ 9. Ceterum, quia difficile foret, praesentes nostras literas, etc.²

¹ Ut supra pag. 462 b solo substituto nomine Stanislai Kostkae (R. T.).

² Ut supra pag. 462 b (R. T.).

§ 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam, etc.¹

Sanctio postaliz.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVI, pridie kalendas ianuarias, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 31 decembris 1726, pontif. anno III.

✠ EGO BENEDICTUS

CATHOLICAE ECCLESIAE EPISCOPUS¹.

CLXIII.

Confirmatur decretum capituli generalis Ordinis Eremitarum S. Augustini, constituens certum numerum triginta magistrorum in provinciâ Baeticâ eiusdem Ordinis².

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus de Espinossa, prior provincialis provinciae Baeticae Ordinis fratrum Eremitarum sancti Augustini, quod, lectis in novissimo capitulo generali eiusdem Ordinis, die 1 mensis novembris proxime praeteriti in civitate nostrâ Perusinâ celebrato, quibusdam nostris in simili formâ Brevis litteris ad ipsum capitulum generale directis, quibus inter alia mandaveramus ut certus in dictâ provinciâ triginta nimirum magistrorum numerus, qui praeteriri nequiret, in posterum constitueretur, omnes Ordinis praefati fratres in definitorio generali congregati, eo quo par erat obsequio, mandatis nostris huius-

¹ Ut supra pag. 462 b (R. T.).

² Sequuntur eadem subscriptiones et eadem forma sigilli ut supra pag. 462 b et seq. (R. T.).

³ Hac de re vide Innocentii XII const. edit. MDCCXII, die 11 februarii, pontif. II, et aliam huius Pontificis edit. MDCCXXVII, die 3 octobris, pontif. IV.

modi unanimiter consenserunt, prout plenius continetur in decreto, ab eodem capitulo generali desuper edito, tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum capituli generalis.

Ego infrascriptus, quibuslibet, ad quos attinet, fidem facio et testimonio veritatis attestor, quemadmodum in litteris apostolicis sanctissimi domini nostri Papae Benedicti XIII in formâ Brevis, quod incipit *Etsi praeclari Ordinis vestri*, ad generale Ordinis nostri capitulum datis, inibique perlectis, inter alia multa beatissimi Patris documenta, duos hosce paragraphos contineri, quorum alter quartus est numero, et alter quintus: horum primus est: *In eam vero curam magnopere vos decet incumbere ne Ordinis provinciae magistrorum multitudine supra idoneum certumque numerum redundante graventur; et quoniam provincias Aragonensem et Baeticam hoc prae ceteris incommodo laborare inaudivimus, mandamus ut in Aragonensi quidem magistri in posterum constituentur triginta sex, in Baeticâ vero triginta, nec novis magistris creandis locus esse intelligatur, nisi, postquam vacantibus subinde magisteriis iam collatis, viginti novem in Baeticâ et triginta quinque in Aragonensi superstites magistri remanserint. Certum autem quem definitum volumus numerum nemini, quacumque sibi concessâ facultate, liceat praeterire et excedere, quavis consuetudine, quae in contrarium inoleverit, penitus sublata. In quorum fidem has parvo Ordinis sigillo munitas dedi Perusiae v novembris MDCCXXVI. — Magister frater ANGELUS GUILLELMUS Artesiani Rocchensis Ordinis secretarius. — Similiter fidem facio praedictis, iis omnibus sanctissimi domini nostri Papae lectis et auditis documentis, patres omnes, in definitorio generali congregatos¹, summâ et unanimi veneratione in omnibus consensisse. Idem qui supra Ordinis secretarius.*

Propter provincialis provinciae Baeticae.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Franciscus praemissa, quatenus ad dictam provinciam Baeticam attinent, pro firmitate eorum subsistentiâ et exactiori observantiâ,

¹ Edit. Main. legit *congregati* (R. T.).

apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri, necnon dubia, quae super eorum intelligentiâ et executione suboriri possent, declarari ac tempestive dirimi summopere desideret: nobis propterea humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 3. Nos igitur, ipsius Francisci votis haec in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, decretum praecursorum, quoad dictam provinciam Baeticam, ac omnia et singula in eâ contenta, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiciamus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatio rolati decreti.

§ 4. Porro supradictum triginta magistrorum numerum ita in eadem provinciâ Baeticâ praefinitum et fixum esse volumus, ut magisteria supranumeraria in posterum non concedantur, nec aliâs numerus praefatus quomodolibet augeatur, ac in eodem numero triginta magistrorum numerus duodenarius magistrorum, quae dicta provincia antea habebat, inclusus et comprehensus sit et esse censeatur. Cumque eiusmodi numerus duodenarius magistrorum per quasdam felices recordationis Innocentii Papae XII praedecessoris nostri in pari formâ Brevis die XI februarii MDCCXII

Ordinationes nonnullae.

expeditas litteras distributas reperiatur inter tres partialitates, ut vocant, in quas illa provincia dividitur, assignatâ unicuique parte ipsorum magisteriorum suae amplitudini respondente, nempe partialitati provinciae¹, quae ceteris multo maior existit, octo, partialitati Extremaduræ duo, et totidem magisteriorum partialitati, Hispalensi respective nuncupatis, utpote longe minoribus, quo in magisteriis ex duodecim ad triginta sicut praemittitur auctis aequa ratio distributionis pariter servetur², ac pax et tranquillitas in eadem provinciâ stabilatur, praecipimus quod ex numero sic aucto duodecim partialitati provinciae, ac tria Extremaduræ, ac totidem magisteria Hispalensi partialitatibus praedictis assignentur, sicque ex³ omnibus magisteriis provinciae partialitas viginti ac quaelibet e reliquis duabus Extremaduræ et Hispalensis partialitatibus quinque magisteria obtineat: quodque, ubi tempus advenerit quo numero triginta magistrorum locus esse debeat, in eorum collatione omnes et singulae conditiones ac solemnitates, quae in collatione magisteriorum antiqui numeri duodenarii iuxta decreta provinciae praefatae ab eodem Innocentio praedecessore per memoratas suas litteras confirmatae servantur, pariter observentur et adimpleantur. Prohibitionem autem de non creandis novis magistris, nisi postquam, vacantibus subinde magisteriis iam collatis, viginti novem in provinciâ praedictâ superstites remanserint, a nobis factam, ut praefertur, sine praeiudicio antiqui numeri duodenarii nunc in trigesimo inclusi intelligendam fore declaramus, adeo scilicet, ut, quamvis numerus duodenarius in trigesimo

¹ Nempe Baeticae (R. T.).

² Edit. Main. legit *serventur* (R. T.).

³ Particula *ex* nos addimus (R. T.).

includatur, nullusque novus magister de numero trigesimo creari possit donec alii magistri ad viginti novem redigantur, nihilominus toto eo tempore, quo praefato numero trigesimo locus factus non fuerit, creationes magistrorum dicti numeri duodenarii, prout antea, fiant quoties magisteria de hoc numero vacare contigerit; idque ne accidat (quemadmodum facile evenire posset si promotiones ad duodecim magisteria huiusmodi interea suspensae forent) quod magistri, qui diem suum obierint, sint unius vel alterius ex dictis partialitatibus, et sic aliqua ex eis magistris referta, reliquae eis destitutae remaneant, quibus officia dictae provinciae demandentur, quae secundum alternativam in eadem provinciâ vigentem ad unamquamque partialitatem spectent, et ex ipsius provinciae consuetudine atque congruentiâ magistris semper conferuntur; quod si contingeret, magnum dictae provinciae incommodum non sine turbâ ac publicae quietis perturbatione adferre posset.

§ 5. Decernentes, ipsas praesentes litteras semper firmas, etc.¹

Clausulae.

§ 6. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon provinciae et Ordinis praedictorum, etiam iuramento, etc.²

Contrariorum derogatio.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die II ianuarii MDCCXXVII, pontificatus nostri anno III.

Dat die 2 ianuarii 1727, pontif. anno III.

CLXIV.

Confirmatur decretum definitorii generalis Ordinis S. Ioannis Dei assignans

¹ Reliqua ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Reliqua de more ut supra pag. 471 a (R. T.).

Conventum S. Catharinae Neapolitanae pro residentiâ provincialis¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Expositio facti.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Ioachinus Maggi, procurator generalis Ordinis fratrum S. Ioannis Dei, quod, ad sedandas controversias inter dilectos filios priorem provinciam provinciae Neapolitanae ac priorem conventus S. Mariae de Pace civitatis Neapolitanae eiusdem Ordinis aliâs enatas ex eo quod dictus conventus, qui iurisdictioni ordinariae prioris generalis ipsius Ordinis pro tempore existentis subiectus reperitur, residentiae praedicti prioris provincialis destinatus fuerat, necnon ad maiora animorum dissidia, quae exinde inter eos temporis progressu exoriri possent, antevertenda, definitorium generale dicti Ordinis, die VI mensis decembris legitime congregatum, ipsi moderno ac pro tempore pariter esistenti priori provinciali provinciae praefatae conventum et hospitale S. Catharinae in colle Neapolitano situm eiusdem Ordinis pro suâ residentiâ et habitatione ordinariâ assignavit ac deputavit, iniuncto onere supradicto conventui S. Mariae de Pace, attentâ conventus praefati et hospitalis S. Catharinae paupertate, ipsi priori provinciali alimenta praestandi eodem modo, quo moderno priori provinciali antehac subministravit, et adhuc de praesenti subministrat, ac portus litterarum, prout antea, persolvendi; et aliâs, quemadmodum plenius continetur in decreto a definitorio generali huiusmodi desuper vulgari idiomate emanato tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum Addi 6 decembre 1724, Roma. Congregati

¹ Aliâ huius Pontificis const. ed. MDCCXXIV, die 13 septembris, pontif. I, confirmata fuerunt privilegia dicti Ordinis.

nella camera della solita residenza del reverendissimo padre generale, il medesimo reverendissimo padre Bernardo Banfi priore generale, il molto reverendo padre Gioachino Maggi, primo consultore e procuratore generale, il molto reverendo padre Domenico Maria Gambacorta, secondo consultore e priore di Roma, et io infrascritto, terzo consultore e segretario generale, ed invocata da me¹ la gratia dello Spirito Santo, il padre reverendissimo propose, che, avendo considerate le passate controversie insorte fra il provinciale della provincia di Napoli e il priore di S. Maria della Pace, e prevedendone anco delle maggiori, a causa che talvolta nascono tra loro motivi di giurisdizione li quali sogliono poi seco portare conseguenze nocive alla pace e buon governo di quel convento e della provincia tutta, conoscendo evidentemente esser stati cagionati simili accidenti dalla residenza assegnata al provinciale di Napoli in quel convento immediatamente soggetto alla giurisdizione ordinaria del padre generale pro tempore, presentaneo e provido rimedio sarebbe scegliere un altro convento per la residenza del padre provinciale, dove non solo avesse egli la residenza, ma anco la piena giurisdizione in tutto, come negli altri conventi della provincia; e che chiestone il parere de' padri consiglieri, questi unanimi risolsero, che dovesse scegliersi un convento conforme alla proposizione del reverendissimo padre generale. Laonde di comun voto fu assegnato il convento ed ospedale di S. Catarina sopra la Montagnola di Napoli per residenza ordinaria del provinciale pro tempore della provincia di S. Giovanni Battista di Napoli, e il convento di S. Maria della Pace, attesa la povertà del convento di S. Catarina, debba in avvenire somministrargli il mantenimento nella stessa maniera che ha praticato e pratica con il padre provinciale odierno, e che debbano anco pagargli le spese delle lettere, secondo il peso che sempre ha avuto. E perchè il presente decreto abbia efficacia maggiore,

¹ Forsan noi legendum (R. T.).

e non oeti alii decreti della sagra Congregazione emanati li 30 aprile 1685. de mandato sanctissimi domini nostri Innocenti XI. fu risoluto che se ne cercasse dalla sagra Congregazione de' vescovi e regolari l'approvazione con formale memoriale, in cui s'espone l'utile e necessità del suddetto decreto. Inoltre, ecc. In fede, ecc.

Præsens copia extracta fuit a libro congregationum definitorialium Ordinis S. Ioannis de Deo, quocum collationata de verbo ad verbum concordat. In quorum fidem præsentis meæ manu subscripsi, et sigillo pariter eiusdem Ordinis communiri in conventu et hospitali S. Ioannis Calybitæ Urbis, die vi decembris MDCCXXVI. — Frater ANTONIUS COZZA secret. generalis.

Confirmatio
relati decreti.

§ 3. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, prædictus Ioachinus præmissa, quo firmiter subsistant et servantur exactius, apostolicæ confirmationis nostræ patrocínio communiri sumopere desideret: nos, eiusdem Ioachini votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenæ, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinsertum, auctoritate apostolicâ, tenore præsentium, approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clauusula.

§ 4. Decernentes, ipsas præsentis litteras firmas, etc.¹

Contrarium
derogatio.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus

¹ Edit. Main. legit *Ioannis* (R. T.).

² Ut supra pag. 471 a (R. T.).

et ordinationibus apostolicis, et Ordinis, provinciae et conventuum¹ præfatorum, etiam iuramento, etc.²

Datum Romæ, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die VII Ianuarii MCCXXVII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 7 Ianuarii 1717, pontif. anno III.

CLXV.

Abrogantur exemptiones et privilegia personalia quaecumque, fratribus sancti Ioannis Dei provinciae Portugallicæ concessa³.

Benedictus Papa XIII.
ad perpetuam rei memoriam.

Onerosa pastoralis officii cura, nobis ex alto meritis licet imparibus commissa, crebro nos admonet ac inducit, ut, ad statum christifidelium quorumlibet præsertim regularem vitam profitentium salubriter dirigendum sollicitis studiis intendentes, quæ felici eorum statui obesse, aut in observantiae regularis detrimentum vergere cognoscimus, quantum nobis ex alto conceditur, submoveamus, prout conspiciamus in Domino expedire.

§ 1. Cum itaque, sicut dilectus filius Ignatius Xavier, frater expresse professus provinciae Portugallicæ Congregationis Hispaniarum Ordinis S. Ioannis Dei, nobis nuper exponi fecit, aliâs, dum bellum inter earundem Hispaniarum ac Portugallicæ et Algabiorum regna vigeret, tunc existenti priori provinciali dictæ provinciae a Congregatione tunc temporis pariter existentium S. R. E.

¹ Edit. Main. legit *conventum* (R. T.).

² Ut supra pag. 741 a (R. T.).

³ A Clemente XI const. ed. MDCCIII, die 10 maii, pontif. III, revocatae fuerunt conventualitates perpetuæ a prioribus dicti Ordinis; et a Clemente XII const. ed. MDCCXXXII, die 1 octobris, pontif. III, revocantur privilegia personalia pro provinciis Andalusinae et Castellae.

Expositum.

Exponitur
quomodo in
dictam provin-
ciam præfata
privilegia intro-
ierint.

cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium præpositâ¹ eam ipsam in dictam provinciam, quæ priori generali Congregationis præfatae competeat, iurisdictionem exercendi durantibus bellicis motibus huiusmodi, quibus videlicet liber ad ipsum priorem generalem in eisdem Hispaniis degentem accessus et recursus non patebat, potestas facta fuisset; dictus vero prior provincialis concessâ sibi potestate graviter abutens, plerosque fratres provinciae præfatae ab officiis, quæ iuxta Congregationis et Ordinis huiusmodi institutum gerere tenebantur, variis sub prætextibus emisisset, aliisque privilegiis et prærogativis donasset, per quæ superiores conventuum dictæ provinciae impediabantur quominus eos ab debitam obedientiam adigere possent, ac dicti fratres exemptiones, privilegia et prærogativas huiusmodi a Sedis Apostolicæ in prædictis Portugallicæ et Algabiorum regnis pro tempore itidem existentibus nunciis confirmari et approbari, alii vero sibi per eosdem nuncios similia indulta concedi obtinuissent;

A nuncio apostolico Portugallicæ prædictæ omnia semel ac iterum revocata.

§ 2. Quibus ad dilectum filium priorem generalem dictæ Congregationis delatis, ac perpensis per eum gravibus malis ac turbis quæ exinde invecta fuerant in universam provinciam præfata in qua septemdecim conventus ac centum septemdecim circiter et forsitan ultra fratres numerantur, necnon comperto quod ex eisdem fratribus nonnulli, qui munere prioris provincialis functi fuerunt, et alii utpote sacerdotes per ipsius Ordinis constitutiones auctoritate apostolicâ confirmatas ab officiis exempti reperiebantur, necnon aliqui sexaginta suæ ætatis annos excedentes ad illa exercenda inhabiles, alii vero ex privilegio, sicut præmit-

¹ Edit. Main. legit *propositâ* (R. T.).

titur, excepti fuerant, ita ut nonnisi quadraginta octo circiter fratres ægrotis in eorundem conventuum hospitalibus decumbentibus assisterent: de suorum definitorum consilio tunc pariter existenti in Portugallicæ et Algabiorum regnis dictæ Sedis nuncio maximum incommodum ac detrimentum¹ quod ex eiusmodi exemptionibus provincia, conventus et hospitalia prædicta accipiebant, illasque provide per eundem nuncium revocari obtinuit. Verum quia fratres prædicti his minime, ut par erat, acquiescebant, nec ipsi nuncio parebant, habito propterea ad felicis recordationis Clementem PP. XI prædecessorem nostrum desuper recursu, idem Clemens prædicto nuncio serio iniunxit quatenus curaret revocationem dictarum exemptionum omnimodæ executioni demandari: unde nuncius præfatus acceptum a Clemente prædecessore mandatum priori provinciali dictæ provinciae statim renunciavit, ac deinde edictum super revocatione eiusmodi illiusque executione, sub poenâ privationis officiorum tam per fratres sic exemptos quam per ipsum priorem provinciam in casu contraventionis incurrendâ, publicari et palam affigi fecit.

§ 3. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, fratres prædicti ad eludendum edictum præfatum ad varia subterfugia confugerint, ac illorum plurimi commissiones a Sede Apostolicâ super manutentione in eorum prætensis exemptionibus nulliter et subreptitè impetraverint, quarum obtentu se in eisdem exemptionibus non sine ingenti etiam laicorum scandalo etiam nunc confovere præsumunt: nobis propterea dictus Ignatius humiliter supplicari fecit ut in præmissis opportune providere de benignitate apostolicâ dignaremur.

¹ Deest verbum *exposuit* aut simile (R. T.).

Abrogatio
privilegiorum.

Nos igitur, eundem Ignatium speciali-
bus favoribus et gratiis prosequi volen-
tes, et a quibusvis excommunicationis,
suspensionis et interdicti, aliisque eccle-
siasticis, sententiis, censuris et poenis,
a iure vel ab homine, quavis occasione
vel causâ latis, si quibus quomodolibet
innodatus existit, ad effectum praesen-
tium dumtaxat consequendum, harum
serie absolventes et absolutum fore cen-
sentes, huiusmodi supplicationibus in-
clinati, exemptiones praefatas et quae-
cumque privilegia et indulta personalia,
praerogativas et immunitates, fratribus
dictae provinciae quovis titulo, prae-
textu, causâ et occasione, tam a supra-
dicto priore provinciali, ac quibuscumque
provinciae et Congregationis praedictarum
superioribus, quam a Sedis Apo-
stolicae in eisdem¹ regnis nunciis, seu
aliâs quomodolibet contra et praeter
regularia earumdem provinciae et Con-
gregationis instituta et apostolicas con-
stitutiones concessa aut confirmata, apo-
stolicâ auctoritate, tenore praesentium,
perpetuo annullamus, cassamus, abro-
gamus et abolemus, illaque in perpetuum
nulla, cassata, abrogata et abolita,
viribusque et effectu vacua esse et fore,
neminique ullatenus suffragari, neque
de cetero a quoquam concedi posse,
sicque per quoscumque iudices ordina-
rios et delegatos, etiam causarum pa-
latii apostolici auditores indicari et de-
finiri debere, ac irritum et inane si
secus super his a quoquam, quavis au-
ctoritate, scienter vel ignoranter conti-
gierit attentari, decernimus. Mandantes
propterea in virtute sanctae obedientiae,
ac sub excommunicationis privationisque
officii vocisque activae et passivae poe-
nis eo ipso incurrendis, dilecto filio
priori provinciali dictae provinciae, ut,
quamprimum praesentes nostrae litte-

¹ Male edit. Main. legit *eiusdem* (R. T.).

rae ad eius notitiam pervenerint, omnes
et singulos fratres eiusdem provinciae
eiusmodi exemptiones, privilegia, indul-
ta, praerogativas et immunitates habentes,
illis eo ipso privatos et spoliatos esse
declaret, nec quemquam illis uti sinat
vel permittat, inobedientes quoslibet et
rebelles opportunis iuris et facti reme-
diis iuxta regularia provinciae et Con-
gregationis praedictarum statuta, omni
et quacumque appellatione, reclamatio-
ne et recursu remotis, compescendo.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac
quibusvis litteris apostolicis super ob-
servatione exemptionum, privilegiorum,
indultorum, praerogativarum et immu-
nitatum huiusmodi emanatis, aliisque
constitutionibus et ordinationibus apo-
stolicis, necnon provinciae et Congre-
gationis praedictarum, etiam iuramento,
confirmatione apostolicâ, vel quavis fir-
mitate aliâ roboratis, statutis et consue-
tudinibus, privilegiis quoque, indultis et
litteris apostolicis, quibusvis¹ provin-
ciae Congregationis praedictarum huius-
modi superioribus et personis, sub qui-
buscumque verborum tenoribus et for-
mis, ac cum quibusvis etiam derogatoria-
rum derogatoriis, aliisque efficacioribus,
efficacissimis et insolitis clausulis, irri-
tantibusque et aliis decretis, in contra-
rium praemissorum quomodolibet con-
cessis, confirmatis et innovatis; quibus
omnibus et singulis, etiamsi pro illorum
sufficienti derogatione de illis eorum-
que totis tenoribus specialis, specifica,
expressa et individua, ac de verbo ad
verbum, non autem per clausulas ge-
nerales idem importantes, mentio seu
quaevis alia expressio habenda, aut
aliqua alia exquisita forma ad hoc ser-
vanda foret, tenores huiusmodi, ac si de
verbo ad verbum, nihil penitus omisso
et formâ in illis traditâ observatâ, in-

¹ Edit. Main. legit *quibus* (R. T.).

Clausulae de-
rogatoriae.

serentur et exprimerentur, iisdem prae-
sentibus pro plene et sufficienter ex-
pressis ac de verbo ad verbum insertis
habentes, illis aliâs in suo robore per-
mansuris, ad praemissorum effectum,
hac vice dumtaxat, specialiter et ex-
presse derogamus; ceterisque contrariis
quibuscumque.

Transumptio-
rum fides.

§ 5. Volumus autem ut earumdem
praesentium litterarum transumptis etc.¹

Datum Romae, apud S. Petrum, sub an-
nulo Piscatoris, die x ianuarii MDCCXXVII,
pontificatus nostri anno III.

Dat. die 10 ianuarii 1727, pontif. anno III.

CLXVI.

*Conceditur fratribus Carmelitis antiquae
Observantiae provinciae Portugalliae
facultas, ut certis oneribus missarum,
quas celebrare non poterunt, satisfacere
valeant unâ missâ solemnî.*

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Ob oculis
Pontifici propo-
sitas causas ad
eum impellen-
dum ut prae-
dictam facultate
concedat.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt
dilecti filii prior provincialis ac fratres
provinciae Portugalliae Ordinis B. M. de
Monte Carmelo antiquae observantiae,
quod conventus eiusdem provinciae non
mediocri paupertate laborant propterea
quod redditus quos possident prove-
niunt ex capellaniis antiquis et moder-
nis in eorum ecclesiis cum obligatione
missas solemniter et privatim pro il-
larum fundatorum animabus quotidie
celebrandi erectis, necnon ex simili
onere missarum ab aliquot christifide-
lium confraternitatibus in eisdem eccle-
siis ab immemorabili tempore institutis,
ac eiusmodi reddituum pars aut adeo

¹ De more ut supra pag. 66 a (R. T.).

² De iure suffragandi pro fratribus dictae
provinciae vide aliam huius Pontificis const.
ed. MDCCXXVI, die xx februarii, pontif. II.

tenus existit ut eleemosynae manuali
non respondeat, vel, tempore absum-
ptis seu deperditis bonorum proprietati-
bus, plane desperiit; ipsisque insuper
exponentibus obligatio pro quolibet re-
ligioso, quem ab humanis decedere pro
tempore contigerit, iuxta dicti Ordinis
constitutiones apostolicâ auctoritate con-
firmatas, missas, necnon illas, quas
ternariorum vocant, celebrandi incum-
bit: unde fit, quod hi redditus, etiam
proventibus qui ex aliquot capellaniis
maioris eleemosynae nuncupatis perci-
piuntur coniuncti, congruae sustentatio-
ni¹ religiosorum conventuum praefato-
rum, et maxime conventus Ulyssiponen-
sis in quo supra centum et quadraginta
fratres degunt, pares non sint, nec
eorumdem conventuum reaedificationi,
ecclesiarum reparationi, fabricae, para-
mentis, aliisque expensis, quae pro
cultu divino ac divinorum officiorum
celebratione fieri debent, minime suf-
ficient, in primis in dicto conventu
Ulyssiponensi, ubi in hanc cultus ac
officiorum divinorum causam quatuor-
millia cruciatorum monetae illarum par-
tium, non computatis sumptibus para-
mentorum ordinariarum, quotannis in-
sumuntur, prout ex libris sacrarii
dicti conventus aperte colligi dicitur,
quin expensae huiusmodi absque notâ
et fidelium scandalo ac ipsius Ordinis
dedecore minui valeant, quoniam in
regno Portugalliae divinas functiones
splendide et magnifice peragere mos est.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio
subiungebat, exponentes praedicti, eo
quod redditus praefati tot tantisque
expensis obnoxii sibi satis non sint,
eleemosynas sibi per eosdem fideles in
ultimis eorum voluntatibus relictas pro
missis in ipsorum exponentium ecclesiis
praesente cadavere vel aliâs canendis

Proces. et
vota praedictio-
rum fratrum.

¹ Edit. Main. legit *sustentationis* (R. T.).

aut recitandis, quae missae maioris eleemosynae esse consueverunt, accipiant, missis vero capellaniarum ac confraternitatum praedictarum minoris eleemosynae, et illarum quarum proventus tempus imminuit seu absumpsit, ac pro religiosis defunctis, et quas ternariorum vocant, celebrandis singulis annis quandoque satisfacere non possint: iidem exponentes, ut, quotiescumque aliquis ex conventibus supradictae provinciae has missas celebrare nequiverit, idem conventus unam missam solemnem sive generalem cum anniversario et absolutione generali quolibet mense, loco missarum praefatarum, celebrare valeat, concedi plurimum desiderent, prout dudum fratribus provinciae Baeticae eiusdem Ordinis B.-M. de Monte Carmelo a felicitis recordationis Leone PP. X praedecessore nostro concessum fuisse memoratur: nobis propterea exponentes praefati humiliter supplicari fecerunt ut sibi in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Concessio praefatae facultatis, ut omnes fratres praedicti in quibuslibet eorum ecclesiis, singulis mensibus celebrando unam missam solemnem, satisfaciunt ceteris oneribus missarum, quas non potuerunt celebrare.

§ 3. Nos igitur, pro paternae quae regulares Ordines complectimur charitatis affectu, memoratae provinciae illiusque conventuum inopiam, quantum cum Domino possumus, levare cupientes eosdemque exponentes specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ipsis modernis ac pro tempore existentibus priori provinciali ac fratribus provinciae et Ordinis

praefatorum, ut, si propter paupertatem vel paucitatem fratrum alicuius dictae provinciae conventus, illius fratres missas et divina officia, eis ratione capellaniarum praedictarum incumbentiâ; per memoratas confraternitates iniuncta, minoris eleemosynae et quarum proventus tempore notabiliter diminuti aut absumpti fuerint, vel pro fratre defuncto iuxta constitutiones Ordinis praedicti, seu quae ternariorum vocant celebranda, minime celebrare poterunt, loco ac vice missarum et divinorum officiorum eiusmodi, unam generalem et solemnem missam cum anniversario et absolutione generali quolibet mense celebrare libere et licite possint et valeant, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, de specialis dono gratiae, quae non transeat in exemplum, concedimus et indulgemus, ipsumque conventum ac illius fratres per missae cum anniversario et absolutione generali quolibet mense celebrationem huiusmodi, ab onere et obligatione missarum et divinorum officiorum praefatorum, auctoritate et tenore praedictis, absolvimus et liberamus, eosque absolutos et liberos esse et fore declaramus.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, etc.¹

§ 3. Non obstantibus praemissis, ac apostolicis, et in universalibus provincialibusque conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon Ordinis, provinciae ac conventuum praefatorum, etiam iuramento, etc.²

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xiv ianuarii mdcclxxvii, pontificatus nostri anno iii.

Dat. die 14 ianuarii 1727, pontif. anno iii.

¹ Reliqua ut supra pag. 209 a (R. T.).

² Reliqua ut supra pag. 471 a (R. T.).

CLXVII.

Depulatur patriarcha Ulyssiponensis in executores constitutionis ipsius Benedicti XIII super abrogatione privilegiorum fratrum Ordinis S. Ioannis Dei provinciae Portugalliae¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Referuntur praedictae litterae apostolicae eiusdem Benedicti hac super re.

§ 1. Nuper ad supplicationem dilecti filii Ignatii Xavier fratris expresse professi provinciae Portugalliae Congregationis Hispaniarum Ordinis S. Ioannis Dei emanarunt a nobis litterae in simili formâ Brevis tenoris qui sequitur, videlicet;

Benedictus PP. XIII ad futuram rei memoriam. Onerosa pastoralis officii cura, etc.²

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die x ianuarii mdcclxxvii, pontificatus nostri anno iii.

Earum executioni committitur.

§ 1. Nunc autem, easdem litteras debita executioni, ut par est, demandari cupientes, ac memoratum Ignatium amplioris favore gratiae prosequi volentes et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine denuo nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, venerabili fratri patriarchae Ulyssiponensi occidentali ac dilecto filio eius officiali per praesentes committi-

¹ A Clemente XII const. edit. mdcclxxii, die 1 octobris, pontif. iii, revocantur privilegia personalia pro provinciis Andalusiae et Castellae eorundem fratrum.

² Reliqua omittimus, quia const. hinc citata legitur paulo supra pag. 464 b et seq. (R. T.).

mus et mandamus, quatenus ipsi, vel alter eorum, per se, vel alium, seu alios, easdem praesentes et praeinsertas litteras ac in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit et quoties pro parte eiusdem Ignatii aut aliorum quorumcumque in praemissis interesse habentium fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant omnia et singula praemissa ab iis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter et inconcusse observari, contradictores quoslibet et rebelles per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras et poenas ipsas, etiam iteratis, vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii saecularis.

§ 3. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii PP. VIII praedecessoris nostri de unâ, et concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore praesentium in iudicium non trahatur, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon omnibus et singulis illis quae in litteris praesentibus concessimus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xiii februarii mdcclxxvii, pontificatus nostri anno iii.

Dat. die 13 februarii 1727, pontif. anno iii.

CLXVIII.

Confirmatur decretum Congregationis S. Officii quoad Hebraeos denunciata.

¹ Edit. Main. legit iuratis pro iteratis (R. T.).

Clausula derogatoria.

Clausula.

Derogatio contrariorum.

los, quod voluntatem suam declaraverint de suscipiendo Baptismo¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Decretum
praedictum re-
fertur.

§ 1. Emanavit nuper a Congregatione venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium in totâ republicâ christianâ adversus haeticam pravitatem generalium inquisitorum auctoritate apostolicâ deputationum decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Feriâ iv, die xii februarii mcccxxvii, in congregatione generali sanctae Romanae et universalis Inquisitionis habitâ in conventu S. Mariae super Minervam coram eminentissimis et reverendissimis dominis S. R. E. cardinalibus in totâ republicâ christianâ contra haeticam pravitatem generalibus inquisitoribus a sanctâ Sede Apostolica specialiter deputatis. Cum plures exortae sint controversiae super intelligentiâ et executione decreti ab hac sacrâ Congregatione editi die viii iulii mcccxi, quoad Hebraeos utriusque sexus denunciatos de eorum animi declaratione suscipiendi Baptismum, eminentissimi et reverendissimi domini cardinales generales Inquisitores praedicti, dictum decretum declarando et quatenus opus sit reformando, in posterum illud sequenti modo exequi mandarunt et decreverunt: nempe, quod testes, qui hebraeos denunciabunt sive mares sive feminas de declaratione animi suscipiendi Baptismum, per notarium iuxta interrogatoria generalia a reverendo patre domino vicesgerente praescribenda, cum speciali monitione relevantiae iuramenti, in scriptis coram eodem reverendo patre domino vicesgerente, et, eo impedito, coram eius auditore examinentur, qui etiam examen

¹ Innocentii XIII const. edit. mcccxiv, die 10 februarii, pontif. iii, reservata decernuntur pro Ruthenis ad fidei unitatem revertentibus omnia ipsorum bona, et Clementis XI constit. edit mccciv, die 3 martii, pontif. iv, ampliata fuere privilegia neophitorum quoad temporalia.

praefatum subscribere debeant; et, quatenus duo testes sint de loco, tempore et occasione testes, tunc denunciati ad domum catechumenorum duci, et collocari in loco separato ad hunc effectum destinato, in eoque per duodecim dies detineri possint, ut super veritate et constantiâ declarationis eorum voluntatis suscipiendi Baptismum explorentur. Si autem testes erunt singulares, vel unus adest testis idoneus et fide dignus, tunc denunciati non statim post denunciationem et testium examen educendi erunt ad domum catechumenorum, sed per reverendum patrem dominum vicesgerentem extra ghetum, vel in eius domo, vel in aliquâ ecclesiâ, vel alio loco sibi beneviso, et intra tempus necessarium et opportunum, iuxta facti speciem et circumstantias, pro arbitrio et prudentiâ dicti reverendi patris domini vicesgerentis, eorum voluntas exploranda erit. — ANTONIUS LANCIONUS sanctae Romanae et universalis Inquisitionis notarius.

Loco + sigilli.

§ 2. Nunc autem nos, perenni decreti huiusmodi robori exactaeque illius observantiae peramplius providere volentes, motu proprio, ac ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, decretum praeinsertum, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, illique inviolabilis ac irrefragabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint seu intervenisse dici, censeri, praetendi vel intelligi unquam¹ possent, plenissime supplemus et sanamus.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis

¹ Edit. Main. legit *nunquam* (R. T.).

Confirmatio
relati decreti.

Clausulae.

respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac eiusdem S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, aliosve quoslibet quacumque praeeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrarium
derogatio.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon quibusvis, etiam iuramento, etc.¹

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xiv februarii mcccxxvii, pontificatus nostri anno iii.

Dat. die 14 februarii 1727, pontif. anno iii.

CLXIX.

Confirmantur constitutiones nonnullae Pontificum; quibus gratiae, privilegia ac indulgentiae locis Terraesanae ac Minoribus de Observantiâ inibi morantibus concessa fuere¹.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Praemissis
a consuetudi-
ne Romanorum
Pontificum con-
cedendi locis
Terraesanae
indulgentias
vel concessas
approbandi.

Loca sancta Palaestinae, in quibus Christus dominus redemptionis humanae mysteria ortu, vitâ et morte sua consummavit, ab ipsis nascentis Ecclesiae primordiis in tantâ semper veneratione et

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Omnium Pontificum constitutiones, initio facto a Gregorio IX usque ad Innocentium XIII, quibus dictae gratiae conceduntur, ordine temporis, quo editae fuerunt, hic distinctis citationibus enumerantur.

honore ab universis christianis habitâ fuerunt, ut per omnes aetates ad ea religionis causâ invisenda undique fidelium turba confluerit, proptereaque antecessores nostri Romani Pontifices plurimas indulgentias et privilegia, tam in eos qui sacram illuc peregrinationem susceperunt, quam in alios qui in eisdem sanctis locis commorantes divino cultui et proximorum ac peregrinantium saluti, nullis incommodis et vitae periculis territi, famularentur, largâ manu contulerint, et alii postmodum successores eadem collata probaverint, novisque gratis spiritualibus et largitionibus auxerint. Hinc maxime decet ut nos quoque ad indulgentias et privilegia huiusmodi apostolicae auctoritatis nostrae munimine salva et illaesa servanda prompto animo occurramus.

§ 1. Siquidem nobis dilectus filius frater Mariae ab Ebra procurator generalis Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ nuncupatorum nuper exponi curavit, se, ad Terraesanae subsidium ac suorum dicti Ordinis fratrum vineae Domini excolendae inibi multis saeculis operam dantium peregrinosque ex omnibus christianis provinciis ad eadem loca sancta pie veneranda accurrentes religiosâ charitate fovendum et catholicis illarum partium opportuna solatia praebentium, optare ut omnia et singula privilegia, gratiae, indulgentiae, criminum remissiones et relaxationes, hactenus eiusdem Terraesanae locis, suis fratribus, aliisque personis auctoritate apostolicâ concessae et confirmatae, per nos eadem auctoritate approbarentur et speciali formâ rursus confirmarentur.

§ 2. Nos igitur, qui eiusdem Terraesanae ubi steterunt pedes Domini, frequentiam et venerationem, quantum

Proces procu-
ratoris genera-
lis Minorum de
Observantiâ.

Confirmatio
praedicta.

possumus, promovere studemus, huiusmodi piis votis libenter annuentes, ipsumque Iosephum spiritualibus favoribus et gratiis cumulare omnino cupientes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus nobis eius nomine humiliter porrectis inclinati, omnia et singula privilegia, concessionem, facultates, exemptiones, iura, indulta, indulgentias, peccatorum remissiones, ceterasque gratias spirituales et temporales, eisdem locis sanctis, eademque visitantibus, atque illorum custodi et guardiano coenobii Hierosolymitani et fratribus dicti Ordinis ibidem commorantibus, necnon eorundem fratrum interpretibus qui Hierosolymis, Bethlehem, Nazareth, inque aliis quibuscumque Terraes sanctae et Palaestinae locis existunt et vivunt, per infrascriptos antecessores nostros Romanos Pontifices, Sedemque Apostolicam, in genere et in specie, aut alias quomodocumque concessas, tenore praesentium iterum confirmamus, atque formâ amplissimâ approbamus et innovamus, prout ab iisdem Romanis Pontificibus antecessoribus nostris in suis apostolicis litteris olim indultae et concessae fuerunt.

§ 3. Hae vero sunt, videlicet:

1. Gregorii IX litterae incipientes *Si Ordinis fratrum Minorum*, datae Perusii kalendis februarii anno MCCXXX.
2. Aliae eiusdem incipientes *Pro zelo fidei*, datae Laterani iii kalendas februarii anno MCCXXXVIII.
3. Aliae eiusdem incipientes *Cum mes-*

sis, datae Laterani xvi kalendas iunias MCCXXXVIII.

4. Innocentii IV incipientes *Cum hora undecima*, datae Lugduni xi kalendas aprilis anno MCCXLV.

5. Alexandri IV incipientes *Ex relatu fide*, datae Laterani iv kalendas aprilis anno MCCLVII.

6. Aliae eiusdem incipientes *Quum hora iam undecima*, datae Viterbii xiii kalendas maias anno MCCLVIII.

7. Clementis V incipientes *Quum hora undecima*, datae Pictavii x kalendas augustas anno MCCCVI.

8. Ioannis XXII etiam incipientes *Quum hora undecima*, datae Peirae vi idus augustas anno MCCCXV.

9. Clementis VI incipientes *Gratias agimus*, datae Avenione xi kalendas decembris MCCCXLII.

10. Innocentii VI incipientes *Piis fidelium studiis*, datae apud Villamnovam dioecesis Avenionensis ix septembris MCCCXVI.

11. Aliae eiusdem incipientes *Ad ea quae in laudem*, datae Avenione v idus novembris MCCCXL.

12. Urbani V incipientes *Rationi congruit*, datae Avenione vi idus novembres MCCCXLII.

13. Gregorii XI incipientes *Sicut de damabili*, datae Avenione vii kalendas decembris MCCCXLV.

14. Aliae eiusdem incipientes *De religiosi discretionem*, Avenione eodem die, mense et anno.

15. Aliae eiusdem incipientes *Inter cunctos Ordines*, datae Avenione eodem die et anno.

16. Urbani VI incipientes *Ad ea quae piorum locorum*, datae Neapoli iii idus iunias MCCCXXXIV.

17. Ioannis in sua obedientia XXIII incipientes *Cum a nobis*, datae Bononiae iv kalendas iulias MCDX.

18. Martini V incipientes *Ad assiduum Christi servitium*, datae Florentiae vii kalendas iulias MCDXX.

19. Aliae eiusdem incipientes *Sincerae devotionis affectus*, datae Florentiae vii idus iulias MCDXX.

20. Aliae eiusdem incipientes *Cum a nobis quod iustum est*, datae eodem loco, die, mense et anno.

21. Aliae eiusdem incipientes *Provenit ex vestrae devotionis*, datae eodem loco, die, mense et anno.

22. Aliae eiusdem incipientes *Votis vestris*, datae Florentiae iv idus iulias MCDXX.

23. Aliae eiusdem incipientes *Exigit vestrae devotionis*, datae ibidem eodem die, mense et anno.

24. Aliae eiusdem incipientes *Votis vestris*, datae Florentiae xiv kalendas septembres MCDXX.

25. Aliae eiusdem incipientes *Votis vestris*, datae Florentiae vii kalendas septembres MCDXX.

26. Aliae eiusdem incipientes *His quae per ecclesiasticarum*, datae Romae xvi kalendas martias MCDXXI.

27. Aliae eiusdem incipientes *Salutare studium*, datae Romae eodem die, mense et anno.

28. Aliae eiusdem incipientes *Studium et sincerum*, datae eodem loco, die, mense et anno.

29. Aliae eiusdem incipientes *Sinceritas vestrae devotionis*, datae Romae iv idus martias MCDXXI.

30. Eugenii IV incipientes *Dum onus*, datae Bononiae v idus iulias MCDXXXVII.

31. Aliae eiusdem incipientes *Bonus Pastor*, datae Bononiae iv idus iulias MCDXXXVII.

32. Aliae eiusdem incipientes *Exultantes in Domino*, datae eodem die, mense et anno.

33. Aliae eiusdem incipientes *Per haec proxima tempora*, datae Florentiae xvii kalendas ianurias MCDXLI.

34. Aliae eiusdem incipientes *Sacrae religionis*, datae Romae kalendis februariis MCDXLIV.

35. Aliae eiusdem incipientes *Dum praeclara merita*, datae Romae v idus februarias MCDXLVI.

36. Nicolai V incipientes *Sincerae devotionis*, datae Romae vi kalendas augustas MCDXLVIII.

37. Aliae eiusdem incipientes *Apostolicae*

Sedis, datae Romae xi kalendas augustas MCDLII.

38. Aliae eiusdem incipientes *Quum a vobis petitur*, datae Romae pridie kalendas aprilis MCDLII.

39. Aliae eiusdem incipientes *Romanus Pontifex*, datae Romae xiv kalendas maias MCDLII.

40. Aliae eiusdem incipientes *Solers Romani Pontificis*, datae Romae xvi kalendas martias MCDLIII.

41. Calixti III incipientes *Apostolicae Sedis*, datae Romae iv idus ianurias MCDLV.

42. Aliae eiusdem incipientes *Quum nuper*, datae Romae xiv kalendas ianurias MCDLV.

43. Aliae eiusdem incipientes *Etsi ex debilo*, datae Romae iv idus ianurias MCDLV.

44. Aliae eiusdem incipientes *Quum itaque*, datae eodem loco, die, mense et anno.

45. Aliae eiusdem incipientes *Illius cuius in pace*, datae Romae iv nonas februarias MCDLV.

46. Aliae eiusdem incipientes *Licet pro nostra*, datae Romae v idus maias MCDLV.

47. Aliae eiusdem incipientes *Devotionis vestrae ardor*, datae Romae pridie nonas februarias MCDLVII.

48. Sixti IV incipientes *Suscepti cura*, datae Romae pridie idus februarias MCDLXXV.

49. Alexandri VI incipientes *Quum sicut accepimus*, datae Romae idibus augusti MCDXCVI.

50. Pii IV incipientes *Divina disponente clementia*, datae Romae die ix aprilis MDLXI.

51. Urbani VIII incipientes *Ut dilecti filii*, datae Romae die xxi aprilis MDLXXXII.

52. Aliae eiusdem incipientes *Alia a felicis recordationis*, datae Romae die xviii iunii MDCLIV.

53. Innocentii X incipientes *Salvatoris et domini*, datae Romae xix septembris MDCLXV.

54. Aliae eiusdem incipientes *Quum sicut dilecti*, datae Romae xxiii septembris MDCLXV.

55. Alexandri VII incipientes *Piis christi-fidelium*, datae Romae iii augusti MDCLV.

56. Clementis X incipientes *Quum sicut dilectus*, datae Romae die vii iulii MDCLXX.

57. Innocentii XI incipientes *Ad augendam*, datae Romae die xx septembris MDCLXXXI.

58. Aliae eiusdem incipientes *Piis christi-*

Enumeratio apostolicarum constitutionum, quibus praedictae gratiae, privilegia et indulgentiae Minoribus de Observantia in locis Terraes sanctae degenantibus concessae fuerunt.

stifidelium votis, datae Romae die xxii iunii MDCLXXIV.

59. Aliae eiusdem incipientes *Exponi nobis*, datae Romae xxx aprilis MDCLXXVI.

60. Alexandri VIII incipientes *Ex iniuncto nobis*, datae Romae die x novembris MDCCXC.

61. Innocentii XII incipientes *Alia a felicis recordationis*, datae Romae v decembris MDCCXVI.

62. Innocentii XIII incipientes *Pis christifidelium votis*, datae Romae die vi iunii MDCCXXI.

63. Aliae eiusdem incipientes *Quum ad infrascriptam*, datae Romae die xiii septembris MDCCXXI.

Confirmatio
eorundem con-
stitutionum.

§ 4. Hucusque antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum ad fratres Minores de Observantiâ nuncupatos in locis sanctis Christo domino militantes editae litterae apostolicae. Quas omnes, et quaslibet alias in eiusdem Ordinis annalibus et monumentis laudatas, ad eos per quoscumque Romanos Pontifices quomodolibet scriptas, praesertim quoad indulgentias, dummodo de earumdem existentia valide et legitime constet, inque¹ eisdem tam enunciatis quam aliis quibusvis contenta quaecumque, etiamsi talia forent quae specialem et specificam mentionem requirerent, ubi tamen Concilii Tridentini decretis non adversentur, cum integris suis tenoribus et datis plene et sufficienter expressas, ac si de verbo ad verbum praesentibus insertae essent, habentes, apostolicâ auctoritate, praesentium tenore, perpetuo approbamus et confirmamus, ac, in plenam observantiam ac pristinum et validissimum suum statum restituentes et revocantes, innovamus et, quatenus opus sit, omnia et singula praedicta denuo concedimus et indulgemus, illisque perpetuae et inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, omnes et singulos²

¹ Male edit. Main. legit *in qua* (R. T.).

² Edit. Main. legit *singulas* (R. T.).

tam iuris quam facti et quarumcumque solemnitatibus, de iure, usu vel consuetudine aut aliâs quomodolibet requisitarum ac in praemissis fortasse omis-sarum, necnon quoscumque alios quantumvis substantiales defectus, si qui forsân in iisdem omnibus et singulis quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 5. Insuper omnibus et singulis cuiuscumque ecclesiasticae dignitatis, status et conditionis quantumvis privilegiatis personis expresse¹ inhibemus, quominus contra vim et sensum privilegiorum, concessionum, facultatum, iurium et indultorum, ut praefertur, per nos approbatorum et confirmatorum, ac etiam innovatorum, loca sive personas praedicto guardiano Hierosolymitano subiectas eiusque curae mandatas respicientium, ullum iurisdictionis aut superioritatis actum sub quocumque praetextu in locis et personis praedictis, absque nostrâ expressâ facultate, sub poenarum, in iisdem litteris apostolicis pro locis sanctis et guardiano praedicto concessis, approbatis et innovatis contentarum incursu, exercere praesumat.

§ 6. Praesentes quoque litteras nostras, inque eis comprehensa quaecumque, ex¹ quavis legitimâ et privilegiatâ causâ, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, nullo² unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, vel intentionis nostrae aut alio quantumvis substantiali defectu notari, impugnari, infringi, restringi, limitari, ad viam et terminos iuris reduci, vel adversus eas quodcumque iuris vel facti aut gratiae remedium impetrari posse, decernimus; sed illas semper et perpetuo firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus in

¹ Edit. Main. legit *et pro ex* (R. T.).

² Edit. Main. legit *ullo* (R. T.).

Nemo contra
huiusmodi pri-
vilegia Min-
oribus eiusdem
praedictum
inferat.

Praesens etiam
constitutio ab
omnibus perpe-
tuo observetur

omnia et per omnia sortiri et obtinere, necnon ab omnibus et singulis, ad quos nunc spectat et pertinet, et pro tempore quomodolibet spectabit et pertinebit, cuiuscumque qualitatis, dignitatis, ordinis, gradus et conditionis extiterit¹, perpetuo et inviolabiliter observari debere, nec sub ullis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, limitationibus aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis excipi, et, quoties illae emanabunt et vulgabuntur, toties in pristinum et validissimum statum restitutas, repositas et plenarie reintegratas censerî, ac de novo etiam, sub quacumque posteriori datâ per guardianum et fratres praedictos quomodocumque eligendâ, concessas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus in omnibus et per omnia sortiri et obtinere, eisque perpetuo suffragari, sicque et non aliâs per quoscumque iudices ordinarios et delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, vicelegatos, dictaeque Sedis nuncios, iudicari et definiri debere volumus; et quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum et inane decernimus.

Cardinales pro-
tectores faciant
eamdem invio-
labilitate obser-
vari.

§ 7. Quocirca dilectis filii nostris dicti Ordinis fratrum Minorum de Observantiâ, vel etiam praedictae Terraesanae cardinalibus protectoribus nunc et pro tempore existentibus, seu, illorum arbitrio et defectu, et aliis ex parte S. R. E. cardinalibus munus protectoris huiusmodi exercentibus, mandamus, quatenus ipsi cardinales protectores, seu munus huiusmodi gerentes, vel unus eorum, per se, vel alium, seu alios, eas-

¹ Aptius lege *extiterint* (R. T.).

dem praesentes litteras, inque eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte praedictorum guardiani et fratrum seu procuratoris generalis pro tempore existentium, sive alterius eorum, vel aliorum interesse in praemissis habentium, fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, ipsas praesentes litteras, inque eis contenta huiusmodi, ab omnibus et singulis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, faciant auctoritate nostrâ inviolabiliter observari, ipsosque guardianum et fratres, et alios, quos eadem litterae concernunt, vel concernent¹ in futurum, praesentium litterarum et in eis contentorum comodo et effectui pacifice frui et gaudere; non permittentes illos, seu eorum quempiam, super his quomodolibet molestari, perturbari, inquietari vel impediri; contradictores quoslibet et rebelles per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo; legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando: invocato etiam ad hoc, si fieri poterit atque opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

§ 8. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papae VIII praedecessoris nostri apostolicis litteris, quibus cavetur ne quis extra suam civitatem vel dioecesim, ubi deputatus fuerit, contra quoscumque procedere, aut alii vel aliis vices suas committere audeat seu praesumat, inque concilio generali editâ constitutione de duabus dietis, aliisque quibuslibet in contrarium praemissorum facientibus quomodolibet, editis vel edendis, specialibus vel generalibus, ordinationibus apostolicis, sub

¹ Verba *vel concernent* nos addimus (R. T.).

Clausulae de-
rogatoriae.

quibuscumque tenoribus et formis per Romanos Pontifices praedecessores nostros, ac nos ipsos, et Sedem praedictam, cum quibusvis irritativis, annullativis, cassativis, revocativis, modificativis, praeservativis, exceptivis, restitutivis, derogativis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu pari, ac etiam consistorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, in contrarium praemissorum concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut quaecumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, latissime et plenissime ac specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque; aut si aliquibus coniunctim vel divisim ab eadem sit Sede indultum quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Harum exemplis omnimoda fides habeatur.

§ 9. Volumus autem, ut earundem praesentium litterarum transumptis, manu alicuius ex secretariis ministri vel commissarii generalis Ordinis eorundem fratrum Minorum de Observantia seu notarii publici subscriptis, et sigillo officii eiusdem ministri vel commissarii aut procuratoris generalis ipsius Ordinis vel alterius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhi-

beat, quae praesentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

§ 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, approbationis, confirmationis, innovationis, novae concessionis, roboris adiectionis, defectuum suppletionis, inhibitionis, decreti et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCLXXVII, v nonas martias, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 3 martii 1727, pontif. anno III.

CLXX.

Conceditur facultas fratribus Carmelitis provinciae Baeticae suscipiendi lauream doctoratus in collegio S. Rochi civitatis Cordubensis¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Iosephus de Castro et Iosephus Barinono, fratres expresse professi ac procuratores provinciae Baeticae Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo, quod, inter alia laudabilia eiusdem Ordinis statuta apostolica auctoritate confirmata, tantum reperitur ut illius fratres, postquam studiorum cursum ac philosophiae et sacrae theologiae lectionem expleverint, quibus peragendis unius et viginti annorum spatio elaborare consueverunt, in aliquâ publicâ studii generalis universitate doctoratus gradum consequi teneantur, ad hoc ut

¹ Similis facultas facta ab eodem Pontifice const. edit. MDCCLXXV, die 30 augusti, pontif. II, fratribus eiusdem Ordinis provinciae Aragoniae.

Nemo hanc infringere audeat.

privilegiis et praerogativis in retributionem laborum in dicto Ordine concedi solitis, ac voce activâ et passivâ in capitulis frui possint. Verum, quia experientia compertum fuerat quod religiosi Ordinis praedicti ad effectum assequendi gradum huiusmodi non sine distractione a proprio instituto ac certo ordine disciplinae regularis plerumque longe vagari et pecunias necessarias contra paupertatis votum parare cogebantur, proinde a felicis recordationis Urbano VIII, Clemente IX ac Clemente X Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris attributa fuit facultas priori generali dicti Ordinis pro tempore existenti gradum praefatum religiosi sub immediatâ eius obedientia degentibus concedendi; cumque nihilominus religiosi in provinciis ultramarinis inde sibi minime consultum doluerint, pluresque suorum laborum praemio frustrarentur ob difficilem accessum ad memoratum priorem generalem et rerum necessariorum inopiam, recolendae memoriae Innocentius PP. XIII, praedecessor etiam noster, priori provinciali ac nonnullis in sacra theologia magistris provinciae Portugalliae indulsit ut illius religiosos, debitis qualitatibus praeditos, doctoratus laureâ, sub certis modo et forma tunc expressis, insignire valerent, nosque simile indultum provinciis Aragoniae et Valentiae eiusdem Ordinis etiam concessimus; et alias, prout in ipsius Innocentii praedecessoris ac nostris desuper in simili formâ Brevis expeditis litteris uberius continetur.

Proces fratrum procuratorum provinciae Baeticae.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, provincia Baetica praefata conventuum numero ac religiosorum frequentia floreat, et in civitate Cordubensi, in eius centro sita, ubi nulla adest publica universitas huiusmodi, duo eiusdem Ordinis conventus

reperiantur, quorum alter est insigne collegium sub invocatione S. Rochi, ubi eiusdem theologiae studia non sine ingenti plausu vigent: dicti exponentes, ut fratres provinciae Baeticae praefatae ad litterarum studia alacriori animo suscipienda ac perficienda excitentur spe aliquando laborum suorum praemium in propria provincia consequendi, quod alias aut nunquam vel sine maxima difficultate ac dispendio obtinere nequirent, opportune in praemissis a nobis provideri et ut in infra indulgeri plurimum desiderant.

§ 3. Nos, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut omnes et singuli fratres provinciae et Ordinis praefatorum, qui peracto cursu, et lectione scientiarum iuxta statuta dicti Ordinis ad supradictum collegium S. Rochi Cordubensis accesserint, lauream doctoratus inibi, praevio riguroso examine, coram eiusdem collegii rectore et actualibus sacrae theologiae lectoribus, duobusque in dictâ theologia magistris Ordinis praefati, ac cum eorum approbatione, servatisque aliis servari solitis, ab ipso rectore suscipere libere et licite possint et valeant, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, concedimus et impertimur.

§ 4. Decernentes, easdem praesentes litteras firmas, validas, etc.¹

¹ Ut supra pag. 471 a (B. T.).

Concessio praedicta.

Clausulae.

Contrarium
derogatio.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, provinciae Baeticae et Ordinis praedictorum, etiam iuramento, etc.¹

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die III martii MDCCXXVII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 3 martii 1727, pontif. anno III.

CLXXI.

Statuitur ab omnibus observandum caeremoniale episcoporum ab ipsomet Pontifice emendatum.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam

Caeremoniale
vetus innumeris
patebat erroribus.

§ 1. Licet aliis felicis recordationis Clemens VIII ac subinde Innocentius X Romani Pontifices praedecessores nostri caeremoniale episcoporum edendum atque a mendis expurgandum curaverint, processu tamen temporis comperitum est novos errores non minus typographorum imperitiâ quam aliorum culpâ et negligentia in illud irrepsisse. Ac proinde nos, qui in minoribus constituti per annos quinquaginta episcopi ac metropolitae munere et dignitate perfuncti sumus, cum nihil antiquius habuerimus quam ut sacros ritus et caeremonias secundum antiquam ac laudabilem Romanae Ecclesiae disciplinam adamussim perageremus, diuturno eorum usu ac studio animadvertimus utile ac necessarium maxime futurum, si rursus idem caeremoniale novis curis recognitum ederetur, obscura quaedam in eo et ambigua illustrarentur, corrupta alia et depravata emendarentur, nonnulla praeterea inter se pugnancia et contraria conciliarentur, aliaque demum hactenus praetermissa suis locis opportune adderentur.

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

§ 2. Ubi primum igitur ad summi apostolatus fastigium licet immeriti et ohluctantes evecli fuimus, in hanc etiam sollicitudinem cogitationes nostras direximus, nosque ipsi hoc opus aggressi, illud, nonnullis etiam adhibitis piis ac eruditis viris sacrorum rituum apprime peritis, qui operam suam in ipso caeremoniali emendando ac restituendo nobis contulerunt, benedicente Domino, perfecimus. Itaque, ne tam utilis Ecclesiae catholicae hac in re labor suo frustretur effectui, motu proprio ac ex certa scientia nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, caeremoniale episcoporum huiusmodi a nobis ut praemittitur recognitum et emendatum perpetuo confirmamus et approbamus, illudque in universali Ecclesia ab omnibus et singulis personis, ad quas spectat et in futurum spectabit, perpetuo observandum esse in virtute sanctae obedientiae praecipimus et mandamus, ac caeremoniale huiusmodi, sic emendatum, nullo unquam tempore, in toto vel in parte mutari vel ei aliquid addi aut omnino detrahi posse, ac quascumque personas praefatas, quae pontificalia et sacerdotalia munera exercere aut alia quaecumque in ipso caeremoniali contenta facere aut exequi debent, ad ea peragenda et praestanda iuxta huius caeremonialis formam et praescriptum teneri, neminemque, ex iis quibus ea exercendi et faciendi munus impositum existit, nisi formulis, quae hoc caeremoniali continentur, servatis, satisfacere posse, perpetuo statuimus et ordinamus. Per praesentes autem antiqua caeremonialia in his, quae praefato caerimoniali emendato sunt conformia, minime aboleri aut abrogare censi volumus, sed illorum etiam usum, salva emendatione praedicta, permittimus.

§ 3. Non obstantibus praemissis, ac

Clausulae derogatoriae.

apostolicis et in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon quarumvis ecclesiarum, etiam iuramento, confirmatione apostolica, aut quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quibusvis ecclesiis et personis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro expressis habentes, ad praemissorum effectum, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda
huius constitutionis exemplis.

§ 4. Volumus autem, et pari motu et auctoritate decernimus, ut, qui in Romanâ Curia sunt praesentes, lapsis duobus, qui vero circa montes, octo, et qui ultra ubique locorum degant, duodecim mensibus integre excursis, vel aliâ ubi venalium huius caeremonialis voluminum notitiam et facultatem habuerint, sacras caerimonias et ritus in eodem caeremoniali praescriptos, iuxta illius modum et normam in quibuscumque actibus exercere et observare teneantur; quodque earundem praesentium litterarum exemplis manu notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae aut illius Curiae munitis, vel in ipsis voluminibus absque praefato vel alio quopiam adminiculo Romae impressis, eadem ubique locorum et gentium fides adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur si essent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die VII martii MDCCXXVII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 7 martii 1727, pontif. anno III.

CLXXII.

Erigitur archiconfraternitas Conceptionis B. Virginis Mariae in ecclesia de Arcaeli conventus Minorum de Observantia¹.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Ex quo Sedes Apostolica diem festum in honorem Conceptionis B. Mariae Virginis Immaculae supremâ suâ auctoritate olim instituit, caelestibus indulgentiarum thesauris eum ditare, precibusque christifidelium pro illo pie celebrando sibi porrectis benignas frequenter aures praebere consuevit. Quare nos quoque Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum vestigia sectantes, supplicibus petitionibus, quae nobis pro cultu erga eandem beatissimam Virginem per alicuius sodalitatis erectionem promovendo, porriguntur, libenter annuimus.

§ 1. Itaque dilectus filius frater Iosephus Maria ab Eborâ procurator generalis Ordinis fratrum Minorum B. Francisci de Observantia nuncupatorum exponi nobis nuper fecit, huiusmodi fratres (qui caelorum Reginae verbo et scriptis augendae venerationis in terris usque a primo sui Ordinis exordio studiosissimos sese ostenderunt, et piarum precum, quas Coronam B. Mariae Virginis vocant, recitatione christifidelibus propositâ, sacrisque laudibus in festi eiusdem Conceptionis obsequium rite compositis, aliisque quamplurimis argumentis suum erga praedictam Virginem devotionis affectum ferventius confovere non de-

¹ Innocentii XI const. ed. MDCLXXXIX, die 11 maii, pontif. XIII, erecta fuit in archiconfraternitatem confraternitas B. M. V. in ecclesia S. Stephani de Cacco de Urbe.

Exordium.

Proces procuratoris generalis Observantium pro huiusmodi erectione.

stiterunt, nec desistunt) summopere optare ut christianus populus ad pia opera sub auspiciis eiusdem Conceptionis B. Mariae Virginis Immaculatae excitetur, et propterea in ecclesiâ eorum conventus S. Mariae de Arâcaeli nuncupatae de Urbe unam utriusque sexus archiconfraternitatem auctoritate nostrâ institui postulare sub invocatione eiusdem Conceptionis, illamque, postquam ut infra erecta et instituta fuerit, in locum archiconfraternitatis etiam Conceptionis B. Mariae Virginis, nuper, certis de causis tunc adductis in insigni saeculari et collegiatâ ecclesiâ S. Laurentii in Damaso nuncupatâ de eadem Urbe per nos suppressae et extinctae, quoad indulgentias, privilegia, ac indulta spiritualia tantum substitui et subrogari, ac alia ei per nos ut infra concedi et impertiri.

Erectio praedictae archiconfraternitatis cum concessione privilegiorum et indulgentiarum aliarum archiconfraternitatum.

§ 2. Nos, qui Ordinem praedictum de Ecclesiâ catholicâ optime meritum semper eximiâ dilectione prosecuti sumus, eorumdem fratrum propositum plurimum in Domino commendantes, ac Conceptionis ipsius Virginis Dei matris Mariae cultum et venerationem augere animarumque salutem paternâ charitate promovere cupientes, dictumque Iosephum Mariam specialis favore gratiae prosequi volentes, a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium tantum consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, supplicationibus illius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, dilecto filio moderno ministro, sive, in eius defectu, vicario aut commissario generalibus totius Ordinis praedicti, harum

serie indulgemus, ut in dictâ ecclesiâ S. Mariae de Arâcaeli de Urbe unam utriusque sexus christifidelium archiconfraternitatem, quae non sit pro hominibus unius specialis artis, sub eadem invocatione et denominatione Conceptionis B. Mariae Virginis Immaculatae auctoritate nostrâ apostolicâ erigat atque instituat, ad omnipotentis Dei laudem animarumque salutem, et eiusdem B. Mariae Virginis honorem, cum privilegiis ab Apostolicâ Sede collatis, quibus archiconfraternitates SS. Rosarii ac B. Mariae Virginis de Monte Carmelo, et, quem nos ipsi professi sumus, fratrum Praedicatorum et eiusdem B. Mariae Virginis de Monte Carmelo Ordines, exceptis tamen indulgentiis his Ordinibus quomodolibet concessis, utuntur, fruuntur et gaudent, dilecti filii nostri in Urbe praedictâ eiusque districtu vicarii in spiritualibus generalis vel cuiusvis alterius licentiâ desuper minime requisiti; utque eamdem archiconfraternitatem, sic ut praefertur erigendam, eidem primodicto Ordini, pro infrascriptâ participatione indulgentiarum eidem concessarum ac piorum operum per illius fratres exercendorum, uniat et incorporet, apostolicâ auctoritate praedictâ, tenore praesentium, facultatem concedimus et impertimur.

§ 3. Ceterum, ut christifideles, spiritualium gratiarum et privilegiorum muneribus illecti, se eidem archiconfraternitati alacrius inscribant, nos eam substituimus et subrogamus in locum alterius archiconfraternitatis Conceptionis B. Mariae Virginis, per nos in praedictâ ecclesiâ S. Laurentii in Damaso ut praefertur suppressae et extinctae, quoad participationem indulgentiarum, privilegiorum, facultatum, indultorum aliarumque gratiarum spiritualium, quibus ultimodicta archiconfraternitas tempore suppressio-

Subrogatur praedicta archiconfraternitas in locum alterius in ecclesiâ S. Laurentii in Damaso extinctae.

nis et extinctionis gaudebat et gaudere poterat; dummodo tamen sacri Concilii Tridentini decretis non adversentur; non vero eamdem archiconfraternitatem subrogamus in locum alterius quoad iura quaecumque conferendi et nominandi ac temporalia bona quaecumque.

Nonnullae aliae indulgentiae eidem conceduntur.

§ 4. Insuper indulgentias, per felicis recordationis Iulium Papam II aliosque Romanos Pontifices praedecessores nostros concessas; ad deferentes et pie recitantes dictam Coronam B. Mariae Virginis, per fratres iamdicti Ordinis benedictam, eisdem modo et formâ quae a confratribus dictae archiconfraternitatis SS. Rosarii observantur, auctoritate nostrâ, tenore praesentium, extendimus et ampliamus, unâ cum quibuscumque aliis indulgentiis et gratiis spiritualibus, quae confratribus quarumcumque confraternitatum, sub eadem invocatione Conceptionis B. Mariae Virginis haecenus ubicumque erectarum, quas firmas esse volumus, ac tribus Ordinibus B. Francisci hucusque per Romanos Pontifices quomodolibet respective concessae fuerunt, earum omnium tam¹ sub plumbo quam in formâ Brevis confectarum litterarum tenores, ac si praesentibus de verbo ad verbum insererentur, pro expressis et insertis habentes.

Conceditur magistris generalibus Ordinis Minorum de Observantia facultas confraternitates Conceptionis ubique erigendi.

§ 5. Ministro autem seu vicario vel commissario generalibus primodicti Ordinis nunc et pro tempore existentibus tenore earumdem praesentium concedimus pariter et indulgemus, ut utriusque sexus confraternitates sub praedictâ invocatione Conceptionis B. Mariae Virginis Immaculatae ubisvis locorum, tam in eorumdem fratrum primodicti Ordinis, quam in quibusvis aliis ecclesiis vel oratoriis, sub eorum directione aut regimine quomodolibet existentibus vel non exi-

stentibus, erigere et instituere possint, necnon easdem et quascumque sub eadem invocatione ad praesens canonice erectas et institutas et in posterum canonice erigendas et instituendas confraternitates, et, quoad erectas et institutas, praeviâ cessatione et revocatione quarumcumque aliarum indulgentiarum ipsis quovis modo per viam cuiusvis aggregationis et communicationis cuilibet archiconfraternitati aut aliâ concessarum, dictae archiconfraternitati ut praedicitur erigendae aggregare libere et licite valeant, servatâ tamen formâ constitutionis piae memoriae Clementis Papae VIII similiter praedecessoris nostri super dictarum confraternitatum erectionibus et aggregationibus editae, privative quoad alios, circa huiusmodi erectiones in posterum faciendas.

Clausulae.

§ 6. Decernentes, easdem praesentes ullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, vel intentionis nostrae seu quopiam alio defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, aut revocari nullatenus unquam posse, sed illas semper et perpetuo validas existere, suosque plenarios et integros effectus in omnibus et per omnia sortiri et obtinere, sicque et non aliâs per quoscumque iudices ordinarios vel delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, iudicari et definiri debere, ac irritum quoque et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Confraternitatum derogatio.

§ 7. Non obstantibus piae memoriae antecessorum nostrorum eiusdem Clementis PP. VIII et Pauli V similium gratiarum revocatoria seu moderatoria aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus

¹ Vocem tam nos addimus (R. T.).

sit, nostris et Cancellariae Apostolicae regulis de indulgentiis non concedendis ad instar, ac de iure quaesito non tollendo, primodictique Ordinis, etiam iuramento roboratis, statutis et consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Confraternitates praedictas erigendae Unitarii subiecti.

§ 8. Volumus autem, ut confraternitatem, quas in posterum archiconfraternitati ut praedicatur erigendae aggregari contigerit, officiales seu administratores, pro redditione rationis administrationis bonorum temporalium, Ordinariis locorum subiecti permaneant.

Sanctio poenalis.

§ 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae concessionis, substitutionis, subrogationis, extensionis, ampliacionis, indulti et absolutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVII, kalendis aprilis, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 4 aprilis 1727 pontif. anno III.

CLXXIII.

Confirmantur et declarantur privilegia super exemptione a decimis, aliis universo Ordini Carmelitarum Excalceatorum concessa, in favorem Congregationis Hispaniarum eiusdem Ordinis.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Proemium

Iniuncti nobis caelitus pastoralis officii sollicitudo nos admonet, ut ea, quae

1 Dicta privilegia concessa fuerunt a Clemente IV, Clemente VI et Sixto IV, quorum

ad sacrarum religionum et congregationum uberes bonorum operum fructus in Ecclesia Dei proferre iugiter satagentium favorem et levamen ex huius S. Sedis providentiā emanata noscuntur, quo firmiora semper atque illibata persistent, apostolici muniminis praesidio roboremus.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Michaël a Christo procurator generalis fratrum Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum Congregationis Hispaniarum, quod, licet universus Ordo adeoque etiam Congregatio huiusmodi, iuxta privilegia apostolica eis concessa, exempti reperiantur a solutione decimarum etiam per Romanos Pontifices pro tempore existentes impositarum, nedum ratione fructuum cuiusvis speciei qui intra septa murata locorum Ordinis et Congregationis praefatarum colliguntur, sed etiam reliquorum bonorum eis quomodolibet legitime acquiritorum et acquirendorum, tametsi extra septa conventuum positorum, prout in quibusdam felicis recordationis Clementis IV, Clementis VI et Sixti IV Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum litteris respective plenius continetur; ac proinde, in vim eorundem privilegiorum, quilibet conventus Congregationis praefatae in Hispaniarum ac Portugalliae et Algabiorum regnis vigentis, cuius fratres exactam paupertatem profitentes bona extra septa eorum conventum non possident, sed dumtaxat congruum hortum muro circumdatum dictisque conventibus inclusum et incorporatum quem propriis sumptibus colunt, immunitate a decimis praefatis ab immemorabili tempore gavis et potiti fuerint:

constitutiones, quae hic laudantur, in Bullario antiquo exaratae non reperiuntur.

Universus Ordo praedictus a Romanis Pontificibus aliis exemptus fuit a solutione decimarum.

A parochia et capitulis nonnullis adversus fratres praedictae Congregationis in quibusdam provinciis hac super re excitate fuerunt lites.

§ 2. Nihilominus in aliquot eiusdem Congregationis provinciis, ac praesertim illa S. Philippi regni Portugalliae et altera Baeticae nuncupata in Hispaniis, nonnulli ecclesiarum rectores, sive parochi, ac canonici et capitula eiusmodi exemptionem impugnare, et ab aliquot conventibus, ac praecipue illis B. Mariae Virginis de Remedios nuncupatae, civitatis Hispalensis, et de Carnide nuncupato, extra moenia civitatis Ulyssiponensis posito, dictae Congregationis, decimas pro fructibus ex eorum hortis seu terrenis huiusmodi collectis et in posterum colligendis exigere praetendunt, atque lites, quae etiamnum pendunt, eis desuper moverunt, eo potissimum, quoad illum de Carnide, quod in memoratis praedecessorum nostrorum litteris dispositioni cap. *Nuper de decimis* derogatum minime fuerit, et, quoad alium civitatis Hispalensis conventum praedictum, quod eadem litterae apostolicae suffragari nequeant pro illa rata fructuum quae a fratribus praefatis interdum venditur. Ipse vero Michaël neutram ex his obiectionibus, etiamsi ad tramites et rigorem iuris examinari ac discuti deberent, subsistere posse pro certo tenet: tum quia si aliqua portio fructuum, olerum et aliarum rerum, quae supersunt a fratribus dicti Hispalensis seu aliorum eiusdem Congregationis conventuum vendatur, pretium inde retractum in alios usus et necessitates ipsorum conventuum et fratrum dictae Congregationis, horumque alimoniam et sustentationem, quibus, utpote bona extra septa praefata possidendi incapacibus, aliter provideri nequit, converti et erogari consuevit, adeoque dicti fructus, qui etiam venduntur, usibus ipsorum conventuum et fratrum semper deserviunt: tum quia expressam derogationem supradicti ca-

pituli *Nuper de decimis*, ut enarratae praedecessorum litterae Ordini et Congregationi praefatis suffragarentur, nusquam de iure necessariam fuisse existimat, et, quatenus etiam illa requireretur, satis esset quod in similibus privilegiis et exemptionibus a decimis, nonnullis aliis Ordinibus seu institutis vel societatibus regularibus concessis, quorum omnium communicationem recolendae memoriae Clemens VIII, praedecessor etiam noster, Ordini et Congregationi praefatis indulsit, derogatio eiusmodi diserte opposita legitur.

§ 3. Cum autem sicut eadem expositio subiungebat, ipse Michaël, pro religiosa Congregationis, conventuum ac fratrum praedictorum tranquillitate, eorumque indemnitate ac liberatione a quibuscumque dispendiis litium pendendum et quae progressu temporis adversus eos excitari possent, exemptionem a solutione decimarum praedictarum, eis, sicut praemittitur, concessam, quo firmiter subsistat ac servetur exactius, apostolicae confirmationis robore communiri, ac, quatenus opus sit, innovari, et ad bona tam primae erectionis quam post foundationem acquisita intra muros eorundem conventuum consistentia, illorumque fructus, qui a dictis fratribus consumuntur, aut interdum ad subveniendum aliis eorum necessitatibus venduntur, extendi plurimum desideret: nobis propterea humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 4. Nos igitur, eiusdem Michaëlis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, eumque specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poe-

Proces procuratoris generalis.

Supprimuntur praedictae litterae, ac privilegia praefata super exemptione a solutione decimarum eidem Congregationi aliis concessa confirmantur, atque extenduntur.

nis, a iure vel ab homine, quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, ac supradictorum Clementis IV, Clementis VI et Sixti IV litterarum datas et tenores, necnon litium causarum huiusmodi in quibusvis tribunalibus pendentium statum et merita, nominaque et cognomina ac qualitates iudicantium et colligantium, et alia quaecumque etiam specificam et individuum mentionem et expressionem requirentia, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et specificatis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, easdem lites et causas a quibusvis iudicibus et tribunalibus ad nos auctoritate apostolicâ tenore praesentium avocamus, illasque penitus et omnino supprimimus et extinguimus, perpetuumque desuper silentium imponimus, ac privilegia super exemptione a solutione decimarum, Congregationi, conventibus et fratribus praefatis concessa seu quomodolibet competentia, expeditasque desuper memoratorum Clementis IV, Clementis VI et Sixti IV praedecessorum litteras praedictas, cum omnibus et singulis in eis contentis, quoad bona quaecumque, intra muros tamen eorundem conventuum, ac sub verâ et formali eorum clausurâ existentia dumtaxat, ac fructus qui inde colliguntur, auctoritate et tenore praefatis confirmamus et approbamus, atque innovamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiungimus; necnon, quatenus opus sit, dicta privilegia et litteras ad eadem bona illorumque fructus, qui non solum per fratres praedictos pro eorum ac ipsorum conventuum usu consumuntur, sed interdum ad alios eorum indigentis subveniendum venduntur, extendimus et ampliamus, et ab illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in-

concurse observari mandamus.

§ 5. Decernentes, easdem praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet etiam specificâ et individua mentione digni in praemissis interesse habentes seu habere quomodolibet praetendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati et auditi, neque causae, propter quas ipsae praesentes emanarint, iustificatae et verificatae fuerint, aut ex aliâ quacumque quantumvis iuridicâ et privilegiatâ causâ, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae aut interesse habentium consensûs, aliove quilibet, etiam quantumvis magno et substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos iuris reduci, seu adversus illos aperi- tionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium intentari vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus concessio vel emanato quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare posse; sed ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, et Apostolicae Sedis nuncios, aliosve quoslibet quacumque praee- minentiâ et potestate fungentes et fun-

Clausulae.

cturos, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et desiniri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatoriae.

§ 6. Non obstantibus memorato cap. *Nuper de decimis*, ac, quatenus opus sit, nostrâ et Cancellariae nostrae regulâ de iure quaesito non tollendo, aliisque apostolicis, ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon, quatenus opus sit, Congregationis, Ordinis et conventuum praefatorum, et quarumcumque ecclesiarum et capitulorum, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso et formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur et insererentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Beneventi, sub annulo Pesca-

toris, die III aprilis MDCCXXVII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 3 aprilis 1727, pontif. anno III.

CLXXIV.

Confirmatur decretum Congregationis episcoporum et regularium super erectione unius seminarii pro missionariis in qualibet provincia familiae ultramontanae ac Indiarum Orientalium et Occidentalium Minorum de Observantiâ Discalceatorum et Recollectorum¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Nuper, pro parte dilectorum filiorum fratrum provinciarum familiae Ultramontanae ac Indiarum tam Orientalium quam Occidentalium Ordinis Minorum sancti Francisci de Observantiâ Discalceatorum et Recollectorum nuncupatorum, Congregationi venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositae exposito, quod ipsi, ut animarum pretioso sanguine domini Iesu Christi redemptarum saluti proficere possent, in unâquaque ex dictis provinciis unum ex earum conventibus, per fratres definitorii provincialis cuiuslibet respective provinciae huiusmodi designandum, in collegium seu seminarium missionariorum, qui apostolicae missioni unice essent dediti, erigendi facultatem sibi concedi plurimum desiderabant; cuius quidem collegii seu seminarii guardianus et alii fratres, pariterque ipsum collegium, seu

¹ De confirmatione similis decreti pro erectione seminarii missionariorum in provincia S. Pauli Castellae veteris eorundem fratrum, vide aliam huius Pontificis edit. MDCCXXIV, die 5 septembris, pontif. I.

seminarium, strictissimis earumdem provinciarum constitutionibus gubernarentur, et ministris et definitoriis provincialibus pro tempore existentibus subiici deberent, quibus etiam electiones guardianorum eiusmodi collegiorum seu seminariorum necnon novitiorum receptio competeret, sicuti in aliis conventibus observabatur, non autem praelato generali subiicerentur, quemadmodum in quibusdam recolendae memoriae Innocentii PP. XI praedecessoris nostri in simili formâ Brevis expeditis litteris pro collegiis missionariorum ad familiam Hispanicam spectantibus disponebatur; prohibendo simul expresse, quod, dummodo in dictis provinciis praedicta collegia seu seminaria iam erecta existerent, nullus frater unius ex memoratis provinciis de illâ, titulo missionis, ad aliam provinciam transire possit; concedendo pariter his novis missionariis omnia et singula privilegia ac praerogativas in dictis Innocentii praedecessoris litteris contenta, quibusque alia missionariorum etiam regularis Observantiae seminaria fruebantur; remanente tamen intactâ et illaesa eadem praelati generalis auctoritate, quam in omnibus provinciis et conventibus totius Ordinis exercebat, exceptis immediatâ subiectione, electione guardianorum ac novitiorum receptione, quae, ut supra dictum est, ad ministros et definitoria provincialia spectare deberent, quemadmodum ab eadem Congregatione cardinalium diebus xx augusti MDCCXXIII et vii decembris MDCCXXV provinciae Ss. Pauli et Gabrielis Ordinis praedicti indultum, ac subinde per quasdam nostras desuper in pari formâ Brevis editas litteras confirmatum fuerat: emanavit ab eadem Congregatione cardinalium decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Sacra Congregatio eminentissimorum et reverendissimorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita, attentis narratis, referente eminentissimo Belluga, benigne indulsit ut patres provinciales praedictarum provinciarum, veris existentibus narratis, ad fundationem praedictorum collegiorum seu seminariorum missionariorum in uno ex conventibus earumdem provinciarum sibi met ipsis et definitoriis provincialibus beneviso, iuxta formam, praerogativas, privilegia et onera contenta in praecitatis Brevibus sanctae memoriae Innocentii XI, pro eorum arbitrio et conscientia, servatis servandis, deveniant, immediatâ tamen iurisdictione et electione guardiani et receptione novitiorum exceptis, quae reservatae intelligantur eisdem provincialibus modo supra descripto, cum expressâ etiam conditione ut religiosi praedictarum provinciarum de uno ad aliud seminarium alterius provinciae transire, et guardiani horum seminariorum erigendorum religiosos aliarum Ordinis provinciarum acceptare minime possint et valeant, firmis ceteroquin integris et illaesis remanentibus omnibus aliis praerogativis, auctoritatibus ac superioritatibus debitis et competentibus patri praelato generali Ordinis: constitutionibus apostolicis et Ordinis praedicti ceterisque contrariis quibuscumque non obstantibus, etc. — Romae xxiv ianuarii MDCCXXVII. — Card. FRANCISCUS BARBERINUS. — P. A. archiepiscopus Larissae, secretarius.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus filius Ioannes Diaz a Conceptione, sacrae theologiae lector ac fratrum Discalceatorum et Recollectorum dicti Ordinis in Romanâ Curia procurator generalis, nobis subinde exponi fecit, ipse praemissa, quo firmitus subsistant et serventur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desideret: nos, specialem ipsi Ioanni procuratori generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a

Decretum praedictum.

iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praeinsertum, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus; salvâ tamen semper in praemissis auctoritate memoratae Congregationis cardinalium.

§ 3. Decernentes, ipsas praesentes litteras firmas, validas etc.¹

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis, provinciarum et conventuum huiusmodi, etiam iuramento, etc.²

Datum Beneventi, sub annulo Piscatoris, die III aprilis MDCCXXVII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 3 aprilis 1727, pontif. anno III.

CLXXV.

Confirmantur litterae patentes magistri generalis Ordinis Minorum super institutione alternativae tripartitae in provinciâ Marianâ Minorum Reformatorum in Hungariâ³.

Benedictus Papa XIII.
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius procurator generalis Ordinis fratrum Minorum S. Francisci de Obser-

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Ut supra pag. 471 a (R. T.).

³ Innocentii XIII constit. edit. MDCCXXI, die 16 iunii, pontif. I, confirmatum fuit decretum Congregationis episcoporum de alternativâ officiorum pro provinciâ S. Antonii in Lusitaniâ;

vantiâ Reformatorum nuncupatorum, quod, cum dilectus filius Matthaeus a Pareta, minister generalis Ordinis eorumdem fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ etiam nuncupatorum, animadvertisset officia et dignitates in provinciâ Marianâ nuncupatâ praedicti Ordinis non sine maximâ partialitate distribui, itaut illius fratres natione Germani praesertim notabile inde detrimentum acciperent, ipse Matthaeus minister generalis, ut huic malo congruum adhiberet remedium, quamdam alternativam tripartitam inter fratres totidem nationum, Hungaricae scilicet, Germanicae et Slavonicae, quibus dicta provincia constituitur, statuit, aliaque ad servandam inter eos aequalitatem praescripsit, prout uberius continetur in ipsius Matthaei ministri generalis litteris patentibus desuper emanatis tenoris qui sequitur, videlicet:

Fr. R. Matthaeus a Pareta lector iubilatus, sacrarum Congregationum Indicis et Rituum consultor, supremae et universalis Inquisitionis qualificator, et totius Ordinis sancti patris nostri Francisci minister generalis et servus. —

Cum, sicut accepimus a nonnullis probis fideque dignis religiosis specialiter requisitis, nostra reformata provincia Mariana in Hungariâ plurimos conventus locatos habeat, ubi vel integer populus aut pars illius linguam dumtaxat germanicam callet, ubique degere assolent Germani gubernatores, alique tam ecclesiastici quam saeculares benefactores, cum quibus religiosi praesertim superiores iugiter agere debent; propterea opportunum ac necessarium semper putavimus, quod ibidem de familiâ ii religiosi collocentur, qui germanico idiomate rite concionari valeant, quodque, quantum distributiva iustitia patitur, superiores locales praeficiantur, qui eandem germanicam linguam perfecte te-

et Clementis XII const. edit. MDCCXXXII, die 10 septembris, pontif. III, agitur de distributione officiorum provinciae Terrae Laboris eorumdem fratrum.

Litterae patentes praedictae magistri generalis.

nant. Quia pariter abunde nobis probatum est, Germanos patres in praememorata nostra provincia, etiam praeter ceteris in vinea Domini laborantes, praedicationibus imprimis ac directionibus populorum inter haereticos et schismaticos degentium, ad provinciae tamen praefecturas, dignitates et officia, quam raro vix promoveri, nec ad habitum et professionem tot Germanos admitti, quot pro relictis laboribus forent necessarii, quinimo ex ipsis catalogis a provincialibus pro tempore transmissis satis superque constat easdem praefecturas, dignitates et officia non sine maxima partialitate retineri ut plurimum ab uno vel altero ex quatuor nationibus ex quibus provincia praefata constat, cum notabili praepiudicio iustitiae distributivae et aliorum religiosorum; ex quibus profecto non sine publico detrimento, religiosa pax et quies nimium obturbari dignoscitur: idcirco, ad fraternam charitatem iustitiamque distributivam fovendam, et inter tantos haereticos animarum salutem magis procurandam, in tres partes eandem provinciam ingenii linguis et nationibus divisam considerantes, videlicet in Hungaricam modo habentem circiter centumquadragesex fratres, Germanicam religiosos itidem ducentos quadragintaunum continentem, et Slavonicam, sub qua Croatiae comprehenduntur, numerum centumoctogintaunum constituentem, alternativam quoque in tribus his partibus in Domino statuere censemus, prout praesenti nostro decreto futuris perpetuis temporibus statutam decernimus et declaramus: itaut una electione fiat Germanus provincialis, Hungarus custos, definitores duo ex Slavonica parte, unus ex Hungarica et unus ex Germanica, ac secretarius ad libitum provincialis de natione Slavonica assumatur, et amanuensis scriptor de Hungarica: altera electione fiat Hungarus provincialis, Slavus custos, definitores duo Germani, unus Hungarus et unus de Slavis, secretarius Germanus, amanuensis Slavus: tertia electione fiat de Slavonica parte provincialis, custos

1 Edit. Main. legit ad pro in (R. T.).

2 Ed. Main. legit ingenti pro ingentis (R. T.).

Germanus, definitores duo Hungari, unus de Slavis, unus Germanus, secretarius Hungarus, amanuensis Germanus: sicque singulis in electionibus futuris hac methodo alternativa continuari iubemus et praecipimus. Quoad guardianos tertialitas de qualibet parte dictarum nationum instituantur, ita tamen distributa, ut, quantum fieri potest, in locis ubi sola una natio populo in praedicationibus inservit, eiusdem nationis superior ponatur cum vicario; in locis vero, ubi duobus vel tribus nationibus servitur, alternativa conservetur, ut semel superior localis de una natione, alia vice de alia fiat, vicario semper existente de altera natione, quam sit guardianus, et discretus de tertia natione, ubi tribus nationibus insimul servitur concionibus. Novitiatum quaelibet natio in suo loco habeat sub suo primario et secundario magistro, ita et professorium sub duobus magistris. Quoad lectores, omnis possibilis aequalitas vel alternativa trium partium servanda erit, sine exclusione tamen magis dignorum. Quia tamen ex Croatiae et Slavis una componitur pars, ideo in praedicta unitate semper utrisque habenda erit ratio, adeout in officiorum et dignitatum distributione nunquam Croatiae rationabiliter conquiri possint. Volumus autem, etiam ad maiorem omnium praefatorum firmitatem, ut, antequam hae nostrae definitiones executioni demandentur, confirmatio S. Sedis per patrem procuratorem generalem Reformatorem obtineatur et sollicitetur. — Datum Romae ex nostro conventu Aracaelitano, xi martii MDCCXXVII. — Fr. MATTHAEUS A PANETTA minister generalis. Loco + sigilli. — De mandato suae reverendissimae paternitatis, FRANCISCUS ANTONIUS MARIA SPINELLI secretarius generalis.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus procurator generalis praemissa, quo firmiter subsistant et servantur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communi summopere desideret: nos, ipsius procuratoris generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, beni-

Confirmatio
relatarum litterarum
patentium.

gne annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, praeinsertas memorati Matthaei ministri generalis patentes litteras, omniaque et singula in eis contenta, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulae.

Derogatio
contrariorum.

§ 3. Decernentes, praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces, etc.¹

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, praefatorum Ordinis, provinciae, etiam iuramento, etc.²

Datum Beneventi, sub annulo Piscatoris, die iv aprilis MDCCXXVII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 4 aprilis 1727, pontif. anno III.

CLXXVI.

Conceditur capitulo S. Petri de Urbe facultas concedendi dimissorias ad omnes sacros ordines subditis monasteriorum eidem capitulo unitorum.¹

1 Ut supra pag. 471 a (R. T.).

2 Ut supra pag. 471 a (R. T.).

3 Pius IV anno MDLXIV, die xx iunii, univit mensae capitulari dictae basilicae, inter alias, abbatiam S. Rufilli Foropompilensis; et Innocentius XI const. ed. MDCLXXVIII, die xxv februarii, pontif. II, approbavit decretum dicti capituli de distributione beneficiorum clericis subditis dictae abbatiae.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

In apostolicae dignitatis fastigio, meritis licet imparibus, per ineffabilem divinae bonitatis abundantiam constituti, ad statum omnium catholici orbis ecclesiarum, praesertim almae Urbis nostrae basilicarum, quarum specialis nobis a Domino credita est sollicitudo, personarumque in eis Altissimo assidue famulantium, propensis studiis iugiter intendimus, earumque decori, ornamento ac dignitati paternam benignitatem libenter consulimus, sicuti, omnibus maturae considerationis trutinam perpensis, salubriter expedire in Domino arbitramur.

§ 1. Nuper siquidem pro parte dilectorum filiorum capituli et canonicorum basilicae S. Petri de Urbe nobis expositum fuit, quod, cum alias (postquam felicis recordationis Pius PP. IV praedecessor noster, intuitu ac in remunerationem quorundam subsidiorum a capitulo ac tunc existentibus canonicis eiusdem basilicae in Sedis Apostolicae levamen collatorum, per suam cedulam motus proprii xii kalendas iulii anno MDLXIV seu alio veriori tempore expeditam, diversa monasteria abbatias nuncupata, et praesertim illa S. Rufilli oppidi Foropompilii, in Ravennatensi, et Ss. Petri de Cusato ac Nazarii, in Salernitanam respective seu aliis provinciis consistentia, una cum universis eorum iurisdictionibus, vassallis et subditis, eidem capitulo perpetuo univert et incorporaverat, et a quacumque superioritate tunc et pro tempore existentium episcoporum Britonoriensis, Policastrensis et Caputaquensis tum in spiritualibus tum in temporalibus eximerat) anno MDXCV tunc existens episcopus Policastrensis ius ecclesiam eiusdem

1 Male edit. Main. legit illae (R. T.).

2 Particulam tum nos addimus (R. T.).

Exordium.

A Pio IV nonnulla monasteria capitulo praefato unita fore cum eorum iurisdictionibus.

Litterae sub-
scriptae et super
his decisionibus
S. Congregationis
nit.

S. Petri de Cusatis aliasque ab ea dependentes parochiales ecclesias, in vim decretorum Concilii Tridentini, ac tamquam Sedis Apostolicae delegatus, visitandi sibi competere praetendisset, exhibitā pro parte capituli et canonicorum praefatorum dictā cedulā motusproprii super unione et incorporatione eiusmodi Congregationi tunc temporis pariter existentium S. R. E. cardinalium ipsius Concilii interpretum, et rationum utrinque deductarum momentis per eosdem cardinales mature expensis, prodiit resolutio: *Non licere praefato episcopo dictas parochiales ecclesias tamquam unitas post concilium praefatum visitare.* Postmodum vero, nempe anno MDCLXXI, cum tunc etiam existens episcopus Britonoriensis, qui ad almam Urbem nostram limina Ss. apostolorum Petri et Pauli visitatum venerat, coram eadem Congregatione cardinalium licet immerito conquestus fuisset, quod spoliū suae ordinariae iurisdictionis in dicto oppido Foripompilii et Terrae de Meldola, quae a praefato monasterio S. Rufilli itidem dependent, passus fuisset, ipsaque Congregatio cardinalium eidem episcopo Britonoriensi mandasset ut iura sua, citatis capitulo et canonicis praedictis, deduceret: plura dubia in dictā Congregatione cardinalium, et, inter alia, an praedicti capitulum et canonici litteras dimissoriales personis iurisdictionis eiusdem monasterii concedere possent, die XII martii MDCLXXII disputata fuere. Super quibus nullā decisivā captā resolutione, eiusmodi causa et controversia per plures annos siluit, donec, illā reassumptā, ac praesertim super facultate concedendi dictas litteras dimissoriales, eadem Congregatio cardinalium (postquam die XXI Ianuarii MDCCXIX, proposito sibi dubio, an, etiamsi constaret de territorio se-

parato, capitulum et canonici praedicti dimissorias concedere possent, negative responderat) subinde die XXIII augusti MDCCXXI inter cetera rescipsit, quod iidem capitulum et canonici Romano Pontifici pro obtinendo indulto litteras dimissoriales praedictas concedendi supplicarent. Unde ipsi felicitis recordationis Innocentio PP. XIII praedecessori nostro preces porrexerunt, quatenus eis eiusmodi litteras dimissoriales suis subditis tam ratione S. Rufilli quam Ss. Petri de Cusato et Nazarii monasteriorum praefatorum dandi potestatem faceret. Quae memoratae Congregationi cardinalium pro voto, ita quod instantia proponeretur citatis episcopis praedictis, remissae fuerunt. Ubi die XXIII maii MDCCXXII proposito altero dubio, num praestandum foret consilium pro concessione eiusmodi indulti, directā¹ fuit resolutio, et rescriptum ut expectaretur exitus causae super territorio separato pendentis in causarum palatii apostolici auditorio, de cuius voto aliās cognoscendam² esse censuerat; et in huius rescripti executionem capitulum et canonici eandem causam in dicto auditorio prosecuti sunt. A quo, iuribus hinc inde deductis, strictim et apprime discussis, favore eorundem capituli et canonicorum decisum ac resolutum fuit, constare de territorio separato in dicto monasterio S. Rufilli. Et deinde praefatus episcopus Britonoriensis decisiones ac resolutiones Rotaes huiusmodi acceptavit, et liti super articulo dicti territorii separati cessit, ipsique demum capitulum et canonici enarratum votum ab ipso auditorio desuper expediri obtinuerunt.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, capitulum et canonici

¹ Videtur legendum *dilata* (n. r.).

² Videtur legendum *cognoscendum* (n. r.).

praefati graves expensas in eiusmodi controversiā, ac praesertim super territorio separato, pro cuius comprobatione multiplicia documenta invenire ac parare debuerunt, sustinendā facere coacti fuerint, eorumque annui proveniunt aliquot ab hinc annis ob temporum calamitates notabiliter diminuti requirantur¹, novaque dispendia, si res denuo in dictā Congregatione cardinalium pro illius voto impetrando agitanda foret, subire compellerentur; ex praemissis vero non obscure appareat ipsam Congregationem cardinalium concessionem praefati indulti rationi et aequitati consentaneam agnovisse, illiusque mentem fuisse ut illud concederetur si et quando de dicto territorio separato constaret, prout nunc de eo plane constat; plures autem Romani Pontifices praedecessores nostri, etiam post supradictum Concilium Tridentinum, facultatem dandi litteras dimissoriales huiusmodi monasteria similia obtinentibus concesserint: nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut sibi in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicā dignaremur.

§ 3. Nos, eandem basilicam S. Petri, quae speciale Sedis Apostolicae membrum et propria Romani Pontificis Sedes nec non ceterarum Urbis et orbis ecclesiarum speculum et decus existit, illiusque capitulum et canonicos amplioris honoris praerogativā donare, ac aliquod peculiaris devotionis nostrae, quam erga eandem basilicam gerimus, affectūs monumentum extare cupientes, ipsorumque capituli et canonicorum votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesia-

¹ Videtur leg. *reperiantur* aut simile (n. r.).

sticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causā latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, memoratorum praedecessorum nostrorum exemplo, eisdem capitulo et canonicis, ut subditis praefatorum monasteriorum S. Rufilli oppidi Foripompilii, Ravennatensis, et Ss. Petri de Cusato ac Nazarii, Salernitanae respective seu aliarum provinciarum, nunc et pro tempore existentibus, litteras dimissoriales ad clericalem characterem et ad omnes etiam sacros et presbyteratus ordines suscipiendos concedere libere et licite possint et valeant, auctoritate apostolicā, tenore praesentium, facultatem perpetuo tribuimus et impartimur.

§ 4. Decernentes, easdem praesentes litteras, etiam ex eo quod quicumque, etiam specificā et individua mentione digni, in praemissis interesse habentes seu habere quomodolibet praetendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati et auditi, neque causae, propter quas praesentes emanarunt, sufficienter adductae, verificateae et iustificatae fuerint, aut ex aliā quacumque, quantumvis iustā, legitimā, piā et privilegiatā causā, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensu, aliove quocumque, etiam quantumvis magno et substantiali, ac incogitato et inexcogitabili, individuaque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, limitari, ad terminos iuris reduci, aut in controversiam vocari, seu adversus illas aperiitionis oris, restitu-

Concessio facultatis praedictae.

Proces-
sus capituli
indulto praefato
et monasterio.

Clausulae

tionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium impetrari vel intentari, aut impetrato, seu etiam motu proprio ac ex certâ scientiâ deque apostolicae potestatis plenitudine concessio vel emanato, quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare posse, sed ipsas praesentes litteras semper et perpetuo firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam caurarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, et Apostolicae Sedis nuncios, aliosve quoslibet quacumque praeceminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac quacumque litis seu litium pendentia, et in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon, quatenus opus sit, dictorum monasteriorum, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis,

in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro eorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso et formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur et insererentur, iisdem praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, et derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Beneventi, sub annulo Piscatoris, die xxvi aprilis mdcxxvii, pontificatus nostri anno iii.

Dat. die 26 aprilis 1727, pontif. anno iii.

CLXXVII.

Confirmantur universo Praedicatorum Ordini privilegia omnia ei concessa, et apostolicae constitutiones in eisdem gratiam emanatae pariter approbantur et extenduntur, ac nonnullae quoque eidem conceduntur¹.

**Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.**

Pretiosus in conspectu Domini fratrum Praedicatorum inclytus Ordo, quem divinus sponsus ad cumulandos dilectae sponsae suae sacrosanctae Ecclesiae in

¹ Catalogus constitutionum privilegiorum omnium a praedecessoribus Romanis Pontificibus dicto Ordini concessorum hic fusa retextitur.

² Exordium a modis Ordinis Praedicatorum.

terris militanti caelestes triumphos excitavit, et quem nos ab ineunte aetate nostrâ expresse professi sumus, promeretur, ut ea quae, ob innumera et in dies adolescentia erga Sedem Apostolicam merita, de plurium Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, diversis sic meritis et ipsis exigentibus temporibus, gratiâ processerunt, in unum a nobis redigantur, approbentur, confirmentur, et de novo, novis etiam supervenientibus meritis, concedantur, ut ex eis omnibus sic in unum redactis debita privilegiorum amplitudo, et ex eâ altitudo appareat meritum, et Ordo ipse in nobis filii expertus obedientiam et reverentiam, paterni nunc quoque, divinâ sic disponente bonitate, nostri amoris affectum experiatur et liberalitatem.

§ 1. Hinc nos, qui dudum inter alia volumus quod litterae super indulgentiis non expediantur *ad instar*, nisi specificentur, Ordinem Praedicatorum huiusmodi amplioribus gratiis et favoribus prosequi volentes, ac dilectos filios fratrem Thomam Ripoll magistrum et fratrem Angelum Gulielmum Molun procuratorem generales Ordinis, omnesque et singulos illius superiores et fratres, aliasque personas suo loco subiungendas, a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore consentes, necnon omnium et singulorum infrascriptorum Romanorum Pontificum praedecessorum, et nostrorum mox referendarum litterarum, ac Congregationum decretorum inferius dicendorum respective tenores praesen-

tibus, perinde ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso inserti forent, pro expressis habentes, motu proprio, non ad alienius super hoc nobis oblatae petitionis instantiam, sed ex certâ scientiâ merisque deliberatione et liberalitate nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, eidem Ordini omnes et singulas successive recensendas, ac alias quascumque gratias, exemptiones, indulgentias et peccatorum remissiones, necnon concessionem cuiuscumque generis, conditionis et speciei, fratribus et sororibus quibuscumque praedicti Ordinis Praedicatorum ac etiam Tertii Ordinis de Poenitentia S. Dominici nuncupatis de apostolicâ largitate concessas, tam generaliter quam specialiter et in individuo, confirmamus, innovamus, et, quatenus opus sit, de novo concedimus.

§ 2. Et primo quidem omnes et singulas indulgentias, confraternitati sanctissimi Nominis Iesu sive aliâs Nominis Dei et instrumentorum (quam ab ipso Ordine Praedicatorum originem duxisse praedecessor noster S. Pius V in litteris *Decet Romanum Pontificem* xxi iunii mclxxi animadvertit, eiusque auctorem antea fratrem Didacum de Victoriâ conventus S. Pauli Burgensis praedicti Ordinis, eundemque egregium verbi Dei praedicatorem, dixerat Pius PP. IV in constitutione *Salvatoris* idibus aprilis mclxiv¹) a praedicto Pio IV in aliâ constitutione incipiente *Iniunctum nobis*, eisdem die et anno, Gregorio XIII in litteris suis *Aliâs per felices recordationis Pium PP. IV*, et duabus aliis incipientibus *Aliâs felices recordationis Pius PP. IV*, ix iunii et v septembris mclxxx, et xxii septembris mclxxxiii, ceterisque aliis Romanis Pontificibus deinde concessas: declarantes eas o-

¹ Male edit. Main legit 1574 (n. r.).

Confirmantur primo indulgentiae Confraternitatis SS. Nominis Iesu, quae ab Ordine Praedicatorum originem traxit concessae.

omnes indulgentias accipiendas esse ad normam litterarum Pauli V *Quum certas uniusque confraternitati*, xxxi octobris mdcvi, *Pias christifidelium*, xxviii septembris mdcxii, *Quum sicut nuper accepimus*, i aprilis mdcxiii, atque venerabilis recordationis Innocentii XI *Quum dudum*, xviii aprilis anno mdcxxxviii; declarantes insuper ac mandantes, iuxta praelibatas litteras S. Pii V, confraternitatem eandem in locis, in quibus conventus Ordinis praefati existunt aut quandocumque sunt extituri, in solis eiusdem Ordinis ecclesiis existere posse, ac in eisdem dumtaxat per fratres praedictos functiones quaslibet ad dictam confraternitatem spectantes esse peragendas, nisi alias speciali indulto aliud ab Apostolica Sede forte concessum reperiatur, necnon, ad normam praedictarum Pauli V litterarum *Quum certas*, potestatem tales confraternitates erigendi et fundandi, ac indulgentias communicandi, alias a S. Pio V, in memoratis litteris, provincialibus ac etiam conventuum prioribus permissam, soli Ordinis generali magistro vel vicario generali esse privative adiudicandam.

§ 3. Indulgentias quoque ac gratias omnes confraternitati SS. Corporis Christi in ecclesia domus B. M. V. super Minervam praedicti Ordinis Praedicatorum (ex qua tamquam a prima et principe innumerae aliae in totum, qua late patet, christianum orbem, in perpetuum tanti sacramenti cultum, prodire) a praedecessoribus nostris ab eiusdem origine benigne concessas, nimirum a Paulo Papa III in constitutione *Dominus noster Iesus Christus transiturus*, pridie kalendas decembris mdcxxxix, et *Ad providam*; Gregorio XIII *Pastoris aeterni*, viii idus augusti mclxxxiii; Paulo V in constitutione *Quum certas*, iii novembris mdcvi.

Indulgentias § 4. Insuper indulgentias societatis

SS. Rosarii ab ipso Ordinis Praedicatorum fundatore patre S. Dominico cum insigni animarum fructu et B. M. V. honore instituti, a quocumque et quomodocumque concessas, nominatim vero a laudato S. Pio V (Lxxxvi¹) *Inter desiderabilia*, xxviii iunii mclxix, et a Sixto V (xxi) *Dum ineffabilia*, xxx ianuarii mclxxxvi, Urbano IV, Ioanne vulgo XXI, Sixto IV, Innocentio VIII, Alexandro VI, Iulio II, Leone X (qui in constit. xlv *Pastoris aeterni*, pridie nonas octobris mdcx, concesserat ut confratres et consorores Rosarii per confessarium praedicti Ordinis Praedicatorum in certis diebus ab eodem assignatis absolvi possent ab omnibus casibus et censuris etiam Apostolicae Sedi reservatis, exceptis contentis in Bulla Coenae, eorumque iuramenta quaecumque, sine praeiudicio alicuius, relaxari, et vota, ultramarinis, visitationis liminum beatorum Apostolorum Petri et Pauli, necnon castitatis et religionis votis exceptis, in alia pietatis opera commutari, Ordinarii loci vel cuiusvis alterius licentiâ desuper minime requisitâ; quae quidem, ut supra, pariformiter confirmamus, innovamus et de novo concedimus, sed intelligenda et accipienda volumus et declaramus iuxta sancita a Clemente VIII in constitutione cxy *Quaecumque a Sede*, vii decembris mdciv, § 9, nimirum ut confessarii praedicti ab Ordinario loci et a suis superioribus sint approbati, neque absolvere possint a gravioribus casibus praedictae Sedi reservatis, et ab ipso Clemente VIII ibidem expressis aut reservatis Ordinario loci, neque ab excommunicatione ab homine latâ, neque dispensare valeant cum praedictis super quacumque irregularitate ex defectu vel delicto proveniente), Adriano VI, Cle-

¹ Numerus const. citatur iuxta edit. Cherub.; in nostrâ edit. Main., ista est 132 (R. T.).

insuper et gratias concessas societati SS. Rosarii ab ipso S. Dominico instituti.

mente VII, Paulo III, Iulio III, Paulo IV, Pio IV et praedicto S. Pio V, ac Gregorio XIII, necnon a nonnullis praedictae Sedis de latere legatis et nuntiis, ac demum ab Innocentio XI *Nuper pro parte*, xxxi iulii mclxxi, simulque decreta novissima per Congregationem sacris indulgentiis praepositam edita xiii aprilis et xiii augusti mcccxxvi, et per nos approbata: ad consolationem personarum vere rudiorum ac divinis meditandis mysteriis in praefato SS. Rosario comprehensis minus idonearum, praeterea declarantes easdem devotâ ac piâ eiusdem Rosarii recitatione praedictas indulgentias, iuxta posterius hoc decretum mysteria illa meditantibus tantummodo concessas, etiam lucrari posse; tametsi plane volumus ut iisdem Reparationis nostrae mysteriis sacratissimis meditandis iuxta Rosarii institutum assuefiant.

Conceditur praeterea indulgentia plenaria ad augendam eiusdem Rosarii devotionem.

§ 5. Ut tamen devotio Deo et B. M. V. adeo accepta ac populis salutaris in dies augeatur, de apostolicâ benignitate indulgemus, quatenus in perpetuum visitantes infra octavam vel in ipsâ octavâ festi Rosarii capellam, in qua erecta sit societas eiusdem Rosarii, die per eosdem eligendâ, indulgentiam plenariam consequantur, si confessi ac sacrâ Eucharistiâ refecti pias de more Ecclesiae ad Deum preces effuderint; declarantes, ad mentem quoque praedecessorum nostrorum, hanc et ceteras superius confirmatas indulgentias, visitantibus capellam Rosarii concessas, eos solummodo lucrari posse, qui capellam ipsam sive altare, non vero quaecumque SS. Virginis Rosarii statuam extra capellam praedictam constitutam visiterint.

Confirmantur etiam et extenduntur quae

§ 6. Ne vero eadem devotio in posterum minuatur, constitutionem cxxix

¹ Edit. Main. legit a pro et (R. T.).

Alexandri VII incipientem *In supremo*, editam die xxviii maii mclxiv respectu Rosarii vulgo *Seraphici*, et aliam Clementis XI *In supremo* ad petitionem moderni Ordinis Praedicatorum procuratoris generalis viii martii mcccxii respectu alterius Rosarii in honorem SS. Trinitatis nuncupati consultâ sacrorum Rituum Congregatione emanatam, confirmamus et innovamus, ut supra, easque et in eis contenta quaecumque extendimus et ampliamus, motu, scientiâ et potestate similibus, ad cetera quaecumque Rosaria de novo inventa aut inveniendâ sine opportunâ praedictae Sedis facultate, quibus authenticum Rosarium praedictum, Deo et B. M. V. sacrum, non sine fidelium perturbatione antiquaretur. Confirmamus pari et expressâ ratione eidem Ordini privative, circa missam votivam privilegiam praedicti Rosarii incipientem *Salve radix sancta*, constitutionem xxix Clementis X incipientem *Caelestium munerum* xvi februarii mclxxi.

Necnon constitutiones super facultate privative societates Rosarii erigendi, magistro Ordinis concessas.

§ 7. Praedecessorum insuper quorumvis nostrorum constitutiones, necnon Congregationis Rituum in unâ *Mediolanensi* decretum latum die ix aprilis mclxi, quibus, post S. Pium in praedictâ constitutione *Inter desiderabilia*, asserta est privativa facultas erigendi ac fundandi societates Rosarii, eisque praedictas indulgentias communicandi, soli magistro Ordinis aut vicario generali praedicto; ita tamen ut per praesentem constitutionem nostram motu, scientiâ et potestate praedictis indultum illud per praedecessores nostros Innocentium XII et Clementem XI in apostolicis litteris suis similiter incipientibus *Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Antonius Cloche* i martii mdcxii et xviii februarii mcccxiii eidem tunc in humanis existenti Ordinis praedicti magistro quoad viveret

concessum circa facultatem provinciales Canariensem, S. Crucis, S. Antonini in Indiis, Mexicanum, Peruanum, Quitensem, Chilensem, Oaxacanum, Chiapensem, Angelorum in Nova Hispania, Philippinarum, et Congregationis Indiarum Orientalium Portugalliae, necnon vicarios provinciales missionariorum in Tunkini et Sinarum regnis, pro erectione societatis Rosarii in illis regionibus longissime distantibus substituendi et delegandi, ea lege ut iidem alios subdelegare nullatenus possent, et quotannis eundem Antoninum de erectis confraternitatibus certior reddere tenerentur, ac salva semper auctoritate Congregationis venerabilium fratrum S.R.E. cardinalium Concilii Tridentini interpretum, non solum ad modernum primodictum, sed etiam ad quemvis pro tempore futurum praedicti Ordinis magistrum, etiam respective ad provincialem de Buenos Ayres et ad vicarios Congregationis SS. Nominis Iesu et SS. Rosarii in America, ac etiam in ordine ad erigendas societates supradictas eiusdem Nominis Iesu, et infra dicendas Militiae S. Thomae in praedictis omnibus regionibus, extendimus et ampliamus: ac demum declarationem praedictae Congregationis indulgentiis praepositae, vii septembris anno mdcvii, de mandato praeiudicati Clementis VIII, nimirum pro erigendis novis illis aliisque societatibus non requiri distantiam illam quae per antiquiores apostolicas ordinationes sancita fuerat, dummodo cetera servantur requisita.

Indulgentiae pariter et gratiae crucisignatae de ministerio sancti Officii concessae.

§ 8. Deinde indulgentias omnes ac singulas et gratias a S. Sede crucisignatas ac ministris S. Officii concessas, neque ab eadem Sede expresse revocatas.

Insuper indulgentias omnes et singulas et gratias societati Militiae An-

gelicae aut Cinguli S. Thomae Aquinatis, pro obtinenda sub protectione eiusdem in arduo tentatae castitatis certamine victoria ac respective propaganda erga sanctum doctorem devotione fundatae, concessas pro diversis ecclesiis conventuum nostri Ordinis praedicti ab Apostolica Sede per Innocentium X, Brevi dato ad Lovanienses xxi martii mdcxiv, Innocentium XI pro ecclesia sub nuncupatione Rosarii conventus Veneti, et praecipue per Innocentium XII pro ecclesia conventus Mutinensis sub die xxiv decembris mdcxcv, ac pro ecclesia conventus Caesaraugustani ad S. Idelphonsum in constitutione incipiente *Considerantes nostrae mortalitatis*, idibus septembris mdcxiii; cui inhaerentes, praecipuum huius Societatis festum declaramus diem xxviii ianuarii, translationi corporis sancti doctoris sacrum, eamque societatem cum praedictis indulgentiis et gratiis a praedecessoribus nostris concessis ad totum praedictum Ordinem Praedicatorum, auctoritate ut supra, extendimus et ampliamus: eidemque, quatenus opus sit, unientes et incorporantes societatem Academiae studentium eiusdem S. Thomae, fundatam in ecclesia Barchinonensi fratrum Praedicatorum ad honorem S. Catharinae virginis et martyris erecta, ac cum praedicta ferme convenientem, atque confirmatam et pluribus indulgentiis auctam a Sixto V in constitutione sua *Salvator noster*, kalendis iunii mdlxxxvi, deinde a Paulo V in constitutione incipiente *Pietatis et christianae charitatis*, iv septembris mdcxvii, ac demum ab Innocentio XI *Dudum felicitis recordationis Paulus Papa V*, xvi iunii mdlxxxvi, concedimus et communicamus quaslibet indulgentias a mox dictis praedecessoribus nostris huius societati Academiae concessas, ac

illi antea ex aliis praedictis apostolicis indulgentiis non convenientes, ac expresse et signanter illam sexaginta dierum pro iis qui ex eadem societate conclusionibus et disputationibus theologalibus eiusdem societatis interfuerint, quo sic angelico S. Thomae lacte pasti ac nutriti confratres et consorores, castitatis donum Deo dante feliciter tueantur, aut consequantur amissum, eadem auctoritate apostolica praefatas confraternitates erigendi et instituendi ubique facultatem, et quidem privativam, concedentes magistro Ordinis ac vicario generali pro tempore.

Item indulgentias aliis societatibus et ecclesiis Ordinis concessas.

§ 10. Demum indulgentias quarumcumque aliarum societatum, in ecclesiis quibusvis Ordinis praedicti canonice erectarum, eidem a praedicta Sede concessas¹, sicuti et quaslibet indulgentias Ordinis ecclesias visitationibus² a quocumque concessas; iisque addimus indulgentiam quinque annorum totidemque quadragenarum singulis devote deosculantibus religiosum habitum Ordinis benedictum.

Bona ipsarum societatum ad Ordinem pertinent, et congregationes saeculares ipsa administrantes comprehenduntur.

§ 11. Quum vero nobis multiplex constet experimento, congregationes ab usu vel non usu cappae *cappatas* et respective *non cappatas*, aut quocumque nomine appellatas uniones saecularium administrantium temporalia bona ad praedictas Nominis Iesu, Rosarii, aliasque societates saeculares in ecclesiis praefati Ordinis fundatas spectantia, quaeque de directo dominio praefatorum fratrum sive eorum conventuum aut ecclesiarum, in opus pium etiam determinatum convertenda, vere et realiter sunt, et, quatenus opus sit, vere et realiter esse ac fore quancumque, motu, scientia et auctoritate praedictis, declaramus et sancimus, sive ad ali-

¹ Edit. Main. legit *concessa* (R. T.).

² Videtur legendum *visitantibus* (R. T.).

quod pietatis opus vel devotionem aliquam peragendam in eisdem ecclesiis aut in aliquo oratorio ad praedictum Ordinem quoque spectante quomodocumque introductas, contra suam ipsarum institutionem, in apertam Dei, B. M. V., sanctorumque sub quorum invocatione erectae fuerant ac fundatae, gravemque iniuriam, fidelium scandalum, et praedicti Ordinis fratrum perturbationem ac praeiudicium, passim contra ipsorum superiorum eiusdem Ordinis auctoritatem per despoticam bonorum praedictorum administrationem per lites acerrimas fratribus intentatas ac nonnisi expensis societatum praefatarum in praeposterum usum conversis introductas ac terminatas, per apertum contemptum, immo quandoque, quod longe intolerabilius est, per violentiam sui ipsorum introductionem in sanctuarium, sive in ea, quae mere spiritualia aut spiritualibus adnexa sunt, necnon per plures alios diversos modos, utique damnandos, sese erigere atque intrudere: hinc, ad tantum malum tollendum, per novissimum capitulum generale Ordinis Bononiae habitum mcccxxv in commissione ii ad nos delatum, et ad consulendum Dei, B. M. V., et sanctorum famulatu, ecclesiarum decori, ac fratrum Praedicatorum quieti, non solum hactenus aliquas eiusmodi effraenes congregationes per apostolicas litteras suppressimus, verum, ut apostolica providentia nostra ad totum spectatissimum Ordinem in hoc ipso quoque sese extendat, motu, scientia et potestate praedictis, sub interminatione divini iudicii, necnon sub excommunicatione latae sententiae eo ipso absque aliqua alia declaratione incurrenda, a qua solum per magistrum generalem vel generalem vicarium Ordinis, et non per alium quencumque inferiorem, ab-

solvi possint, omnibus et singulis fratribus et superioribus etiam provincialibus praedicti Ordinis praecipimus et mandamus hac nostrâ perpetuo valiturâ constitutione, ne, ubi hactenus praedictae aliaeve consimiles quaecumque congregationes aut uniones erectae, fundatae et institutae non sunt, non solum actu introducere, sed ut introducantur attentare, vel operari, inconsulto Romano Pontifice pro tempore, audeant vel praesumant. Ubi vero primum sub verae devotionis obtentu vel fratrum conniventia vel aliâ quacumque viâ et causâ in ecclesiis aut conventibus et oratoriis praedictis, actu erectae et institutae reperiuntur, districtissime in virtute sanctae obedientiae eisdem congregationibus, aut unionibus, earumque singulis membris praecipimus et mandamus, ut, iuxta religiosum ac pium societatum, quarum sunt ministri, institutum, omnino intra certos modestiae terminos ita sese contineant, ac in Dei famulatu exerceant, ut firma penitus ac illaesa undique sit debita respectivis superioribus praedicti Ordinis, eorumque delegatis religiosis, obedientia et subiectio in iis omnibus, quae societatem ac etiam congregationem ipsam, sive spiritualia sint, sive temporalia, et nominatim ac signanter et expresse dispensationem, custodiam ac usum praedictorum bonorum mobilium et immobilium quorumvis quomodocumque spectant, ut uno corde et ore cum praedictis fratribus directoribus Deo in odorem suavitatis ministrent.

Supprimuntur
congregationes
praedictae
existere per-
rant iis quae
sanctae sunt.

§ 12. Si vero, quod absit, congregatio aliqua, praetextu consuetudinis etiam immemorabilis aut conventionis, vel alterius cuiuscumque tituli, adhuc obsistere pergat in iis quae praesenti hac nostrâ constitutione sancita sunt, motu, scientiâ et potestate similibus

eam efusque omnia et singula membra contra praedicta quovis modo refragantia privamus tam in vitâ quam in morte et post mortem omnibus et singulis indulgentiis et gratiis spiritualibus quibuscumque ad societatem, ad quam pertinebunt, spectantibus, eamque vel eas supprimimus atque dissolvimus, quin immo privatas, suppressas et dissolutas declaramus et decernimus; mandantes locorum Ordinariis, ut, de hoc ipso per praedictos fratres admoniti, invocato etiam, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis, talem dissolutionem et suppressionem ad exitum perfectum omnino perducant, applicatis bonis mobilibus, et quidem omnibus, in universum et quibuscumque, favore ecclesiae fratrum; immobilibus vero dumtaxat post deductam favore eiusdem ecclesiae fratrum congruam dotem pro decenti maintenance capellae seu altaris, necnon pro missis perpetuo per ipsos celebrandis, seminario clericorum, eoque deficiente, alteri operi pio sibi beneviso, quoties tamen bona praedicta tam mobilia quam immobilia praefatae capellae aut altari fratrum ex aliquâ gravissimâ causâ minime relinquenda fore visum fuerit. Si vero bona ipsa leviora sint, eadem omnino capellae sive altari et conventui plenarie applicanda sancimus et applicata declaramus.

§ 13. Eandem vero subiectionem praelatis ac religiosis Ordinis circa praedicta omnia praestabunt etiam saeculares quicumque congregati ad administranda bona societatis Rosarii in iis locis, in quibus auctoritate apostolicâ vel magistri Ordinis erecta fuerit societas, postquam in ipsis locis erigi contigerit conventum dicti Ordinis, cui eo ipso plenarie ac subiective accedit societas huiusmodi, cum omnibus et singulis indulgentiis, pertinentiis ac bo-

Item, quod
supra praescri-
bitur saeculari-
bus congregatis
ad administran-
da bona societ-
atis Rosarii et
SS. Nominis Je-
su.

nis quibuscumque suis spiritualibus et temporalibus, non solum ex litteris e-rectionis per magistrum Ordinis dari solitis, sed etiam ex apostolicâ Gregorii XIII constitutione *Dudum siquidem*, 1 augusti MDLXXV, quam nos confirman-tes, innovantes, aut de novo conceden-tes (atque etiam per omnia similiter extendentes ad societatem SS. Nominis Iesu) nunc pro tunc talem societatem, cum cuiuscumque generis bonis spiri-tualibus et temporalibus, mobilibus et immobilibus, adiudicamus, unimus et incorporamus, et sic adiudicata, unita et incorporata declaramus conventui sive ecclesiae dicti Ordinis: mandantes, quoad societatem ipsam et bona quae-vis spiritualia, ita inviolabiliter indefi-nite quidem et in perpetuum observari; quoad temporalia vero, quotiescumque iustâ de causâ a magistro Ordinis pro tempore expendendâ, ac de ipsius li-centiâ expressâ, non contingat fratres praefatos in erectionem alicuius novi conventus consentire cum aliquorum aut omnium illorum bonorum assigna-tione, ad quem effectum eidem magistro necessarias et opportunas facultates e-largimur: quatenus vero a tali praedi-ctâ subiectione iidem congregati rece-dant, eorum congregationem pari ra-tione dissolvendam, immo dissolutam ex nunc, ut praedictum est, declaramus volumus et mandamus.

§ 14. Quoad processiones autem, confir-mamus, innovamus et de novo con-cedimus, motu, scientiâ et potestate ut supra, privilegium indultum fratribus praedictis a S. Pio V in litteris in formâ Brevis datis xx iunii MDLXX, quod soli possint peragere processionem cum au-gustissimo Sacramento in dominicâ in-fra octavam Corporis Christi horâ qua maluerint, et per vias semel tantum-modo per eos eligendas; quod quidem

indultum, non obstantibus quibuscum-que constitutionibus apostolicis, et con-sequenter derogando illi Gregorii XIII quae incipit *Quum interdum*, xi martii MDLXXIII, non solum confirmavit et in-novavit Clemens VIII in constitutione *Dudum felicitis recordationis Pius Pa-pa V*, viii martii MDXCII, verum etiam illud extendit ad conventus quoscumque non modo iam erectos sed quandocum-que erigendos, concessâ indulgentiâ plenariâ interessentibus eidem proces-sioni; quae omnia amplissime confir-mamus, ut praedictum est, quibuscum-que, ut infra, plenissime derogantes, et mandantes praedictis fratribus, quate-nus, omni cunctatione sepositâ, praedi-ctam processionem solemniter instituant praedictâ die in iis saltem locis in quibus aliam non elegerint, ac praeci-pientes locorum Ordinariis ut quaevis impedimenta et obstacula efficaciter sub-moveant, ad hoc ut quae a praedeces-soribus nostris Praedicatorum Ordini (cuius filius clarissimus divus Thomas incomparabilibus ac propemodum divi-nis praeconiis laudibus et hymnis per sacrum huiusmodi tempus recinendis gloriam SS. Sacramenti in catholicâ Ec-clesiâ auxit perennavitque), ac propterea de auctâ simul et propagatâ veneratione Corporis Christi tantopere benemerenti, beneficia iure maximo collata, restituta in Domino gaudentes videamus.

§ 15. Indultum praeterea, eidem Or-dini per nostras litteras incipientes *In supremo*, x aprilis MCCCXXV, impartitum, confirmamus, volentes et mandantes, quod eiusdem Ordinis fratres proces-sionem solemnem Rosarii iuxta dictas litteras nostras in primâ dominicâ octo-bris celebrare debeant et respective possint absque interventu parochi, et licentiâ ab Ordinario loci minime re-quisitâ, sive sint in possessione eandem

processionem faciendi, sive non. Ex quo vero nonnullis in locis, sicut percepimus, iidem fratres legitime impediti ex concursu alterius consimilis processionis aliorum conventuum eiusdem Ordinis, vel ex aliâ causâ, talem processionem ad alium diem differre coguntur, vel etiam, iuxta consuetudinem ibidem obtinentem, uno aut altero die B. Virgini Mariae sacro quotannis publicam processionem eiusdem Rosarii peragunt, motu, scientiâ et potestate saepe dictis tale indultum quoad omnia et singula in eo contenta pro eisdem circumstantiis extendimus et ampliamus.

Quoad processiones SS. Nominis Iesu.

§ 16. Pari ratione concedimus ac volumus in quolibet primo anni die eosdem fratres solemnem SS. Nominis Iesu processionem libere et licite ubique locorum peragere posse ac debere. Similiter confirmamus consuetudinem, pluribus in locis saltem aliquibus ab hinc annis, ut accepimus, obtinentem, eique apostolicae firmitatis robur adiicimus, quod in processionibus Nominis Iesu et Rosarii, quae singulis mensibus a fratribus praedictis, iuxta supra memoratas concessionem apostolicas, cum indulgentiâ plenariâ peraguntur, eadem fiant etiam extra ambitus conventuum, quo uberius populi commoditati et devotioni, orationum recitationi, et ad convenientius lucrandum indulgentiam consulatur; districtè prohibentes, ne super his a quocumque quavis auctoritate pollente impediri possint aut molestari: immo concedimus ceteris conventibus Ordinis, in quibus nimis compendiosus videri posset intra et circa claustra circuitus pro eisdem processionibus debite instituendis, convenientem transitum extra ecclesiam et claustra, cum Ordinario loci tantummodo et semel dirigendum, illum nunc pro tunc, apostolicâ auctoritate, tenore praesen-

tium, ratum habentes et perpetuo retineri mandantes.

§ 17. Et quia praedictas sacras functiones, populum a vanis retrahentes et in Dei servitio diutius continentes, inde praecipue impediri contingit, quia parochis persuasum est per easdem suam ipsorum iurisdictionem deturbari, quum de reliquo iugi ac tumultuario saecularium per easdem vias, in quibus fierent processiones, excursu, eidem propriae iurisdictioni nullum praeiudicium inferri noscant et sciant: ad huiusmodi controversiarum radicem evellendam, motu, scientiâ et potestate, ut supra, sancimus, decernimus et declaramus, ex processionibus praedictis, aut aliis quibuscumque, etiam cum cruce erectâ et stolâ, nullum aut de iure aut de facto generari et sequi posse praeiudicium parochorum iuribus, necnon fratres praedictos cum cruce erectâ ac stolam gestantes sine licentiâ Ordinarii et interventu parochi easdem processiones omnesque alias peragere posse ac debere.

§ 18. Quum insuper nobis compertum sit, quantum detrimenti adferant studiis, regulari observantiae, ac etiam ecclesiasticis functionibus extraordinariae illae processiones, ad quas quandoque fratres praedictos adigi alicubi contingit, motu, scientiâ et auctoritate similibus volumus et mandamus, quod fratres praedicti non teneantur accedere, nisi ad processiones sequentes: ad illam scilicet quae fit in die Corporis Christi, illas quae fiunt in Litanis Maioribus et Rogationibus, et alias quae pro bono, causâ aut honore publico ab episcopis indicentur, iuxta decretum generale anni MDCXXVIII. Circa quas tamen non intendimus aliquid innovare pro illis conventibus et locis, in quibus ex apostolicâ dispensatione, decreto aliquo

Declaratur ex praedictis processionibus nullum parochorum iurisdictioni praeiudicium inferri.

Decernitur quibus processionibus interesse debeant fratres praedicti Ordinis.

Congregationum S. R. E. cardinalium, vel consuetudine, fratres ad omnes vel aliquas processiones accedere antehac non tenebantur aut non consueverunt; quos immo in hoc ipso nullatenus posthac turbari volumus; eaque indulta et consuetudines pro iisdem confirmamus, innovamus et de novo concedimus, ipsis apostolicae firmitatis robur addentes, sublatis quibuscumque decretis Congregationum, consuetudinibus etiam centenariis ac immemorabilibus, necnon pactis et conventionibus, ac ceteris contrariis quibuscumque.

Confirmatur et declaratur quoddam indultum eidem Ordini concessum super altariis privilegiatis.

§ 19. Aliud quoque indultum ipsi Ordini per nos concessum in litteris datis xxii septembris MDCXXIV, et incipientibus *Exponi nobis*, circa altaria privilegio affecta, non solum, ut supra, confirmamus et innovamus et de novo concedimus, verum praeterea declaramus, accipiendum iuxta alias litteras Clementis IX *Quum felicitis recordationis Alexander PP. VII*, emanatas sub die xxiii septembris MDCLXIX, ita quod missae secundum tenorem litterarum nostrarum praedictarum a fratribus Praedicatoribus celebratae intelligantur et sint eodem privilegio affectae, etsi¹ non sint defunctorum, sive sint ex obligatione sive ex devotione, quotiescumque missa defunctorum celebrari non possit.

Item aliud indultum circa translationem indulgentiarum in translatione festivitatum eiusdem Ordinis.

§ 20. Illud indultum Ordini Praedicatorum aliâs impartitum a Leone X in const. *Exposuit nobis*, xxiii iulii MDXVIII, quod scilicet *quoties festivitates sanctorum Dominici, Petri martyris, Thomae de Aquino, et Catharinae Senensis, et octavarum earumdem celebrationes quilibet ex causâ, etiam extra tempus interdicti transferrentur, etiam indulgentiae ecclesias visitantibus in festivitatis huiusmodi et per earum octavas pro tempore concessae, ad tempus celebrationis*

huiusmodi sint et censeatur translatae, auctoritate apostolicâ approbantes, innovantes et de novo concedentes, ut supra, pari ratione extendimus ad alias festivitates aliorum eiusdem Ordinis sanctorum fastis adscriptorum, vel in posterum adscribendorum, et ad festum omnium ipsius Ordinis sanctorum quod die ix novembris celebrari solet, atque ad octavas et indulgentias pro eisdem a praedecessoribus nostris vel a nobis hactenus concessas, ac quandocumque concedendas, ac etiam ad festum et octavam SS. Rosarii quoties ob occurrentes maiores festivitates vel alias causas transferri contingat.

§ 21. Facultatem quoque datam a saepedicto S. Pio V in constitut. cxxxii *Romani Pontificis circumspecta benignitas*, xxi iulii MDLXXI, praelatis Ordinis absolvendi sibi subditos fratres ac sorores, et cum eis dispensandi, sicut absolvere et dispensare possunt episcopi cum eorum clericis ex decreto Concilii Tridentini, sess. xxiv, cap. vi (interdicto tamen penitus iisdem fratribus et sororibus usu *Cruciatae*, sive alterius cuiuscumque privilegii, ad eligendum sibi confessarium et obtinendas eiusmodi dispensationes et absolutiones, quem usum etiam provide interdixerunt Clemens VIII const. LXIV *Romani Pontificis*, xxiii novembris MDXCIX, et Urbanus VIII const. *Cum in speculâ*, xix iunii MDCXXX) iisdem praelatis confirmamus ut supra, innovamus, et, quatenus opus est, de novo concedimus. Ac insuper, attendentes Iulium II praedecessorem nostrum in constit. *Exponi nobis*, inferius referendâ, decrevisse, quod omnes praelati Ordinis Praedicatorum, quibus antea a Sixto IV in const. vii *Regimini*, kalendis ianuarii MDLXXIV, § 4, et in aliâ incipiente *Quoniam omnes*, xxviii maii MCDLXXXI, concessa fuerat potestas absol-

Necnon facultas concessa praelatis Ordinis absolvendi et dispensandi sibi subditos fratres et sorores a quibuscumque caribus etiam reservatis.

¹ Vocem *etsi* nos addimus (n. t.).

vendi et dispensandi suos subditos in casibus Sedi Apostolicae reservatis etiam in Bulla Coenae, et Gregorium IX, Innocentium IV, Alexandrum IV, Clementem IV, Bonifacium VIII, ac successive alios praedecessores nostros, ut religiosorum excursibus, Ordinis decori, ac superiorum auctoritati provide occurrerent, amplam iisdem praelatis Ordinis circa sibi subditos fratres et moniales facultatem dedisse ut super casibus et censuris eidem Sedi aliis reservatis absolverent et dispensarent, confirmamus quoque, innovamus, de novo, ut praedictum est, concedimus; atque decernimus et declaramus, praedictos Ordinis praelatos absolvere posse fratres et sorores sibi subiectos et subiectas ab omnibus et singulis casibus et censuris Sedi Apostolicae etiam per Bullam Coenae reservatis, exceptis dumtaxat illis quos laudati Sixtus IV et Iulius II in praemissis eorum constitutionibus excipiendo fore voluerunt, eosque dispensare posse super quavis irregularitate, ex homicidio voluntario orta dumtaxat excepta; possit tamen solus magister Ordinis ab irregularitate huiusmodi dispensare cum fratribus suis subditis, dummodo homicidium non fuerit appensatum et intra claustra extiterit consummatum.

§ 22. Animo quoque repetentes, a Sede Apostolica fuisse concessa quamplura privilegia circa absolutionem, relaxationem iuramentorum, et votorum commutationem, pro confessariis Ordinis praedicti quoad personas saeculares, ac praecipue spectantes ad societates supramemoratas, ad tollendas super hoc quascumque dubietates ex diversis praedictae Sedis iuxta temporum et circumstantiarum diversitatem provide emanatis dispositionibus, atque ex auctorum in diversa abeuntium opinionibus sub-

ortas, volumus sancita in praedicta constituit. Clementis VIII incipiente *Quaecumque a Sede* ab omnibus circa quaslibet personas inviolabiliter observari. Bene verum est quod circa personas praedictis societatibus adscriptas intelligimus, prout volumus, et de apostolica benignitate indulgemus, concedimus et declaramus, ut a confessariis Ordinis Praedicatorum absolvi, eorumque iuramenta relaxari, ac vota commutari, sicut de confratribus et consororibus Rosarii supra diximus et concessimus, possint ac valeant, pro societate quidem SS. Nominis Iesu in primo anni et tribus immediate praecedentibus diebus, iuxta superius innovatas constitutiones Pii IV *Iniunctum*, et Gregorii XIII *Aliis felicis recordationis Pius PP. IV*; pro aliis vero societatibus, in festo praecipuo ipsarum, et tribus diebus tale festum immediate antecedentibus, et circa reliquas personas saeculares societatibus minime adscriptas, iisdem confessariis Ordinis concedimus ut easdem ab aliis praedictae Sedi reservatis casibus et censuris absolvere, eorumque vota commutare ac iuramenta solvere, iuxta privilegia quae ipsorum aut alii ex inferioribus recensendis, sive alteri cuicumque regularium quocumque nomine nuncupatorum Ordini, congregationi aut societati ab Apostolica Sede concessa esse nec abrogata fuisse constiterit, possint ac valeant.

§ 23. Circa audientiam vero confessionum saecularium personarum quarumcumque, servandus erit tenor constitutionis cxxxiii S. Pii V *Romani Pontificis providentia*, viii idus augusti MDLXXI, § 2, qua nimirum cavetur, semel approbato praevio examine ab episcopo, ab eo iterum examinari non debere, nec non const. vii (al. 10) Clementis X incipientis *Superna*, § 6, qua disponitur,

cunctis fratribus unius conventus simul adimi non posse facultatem confessiones audiendi inconsulta Sancta Sede.

Confirmantur porro indulta quaecumque eidem Ordini concessa quoad verbi Dei praedicationem.

§ 24. Memores porro quantum ex praedicatione verbi Dei catholica religio incrementum reportaverit, et quantum proinde meritum sibi comparaverint fratres huius Ordinis, quos perinde Sedes Apostolica ab incunabulis eiusdem Ordinis praeclaro nomine *Praedicatorum* insignivit, indulta desuper a praedecessoribus nostris concessa pro insertis habentes, atque fratribus ipsis quamplenis confirmantes, innovantes, ac de novo concedentes, motu, scientia et potestate praedictis confirmamus facultatem praedicandi verbum Dei, ad normam tamen Concilii Tridentini, sess. xxiv, cap. iv, et declarationis S. Pii V in constitutione *Etsi medicantium*, et *Ad hoc nos Deus*, § 8: quam declarationem intelligendam esse volumus ubi pro habendis ad saeculares concionibus episcopus non contradicat alicui determinato fratri propter particularia motiva. Ad haec declaramus, mandamus et decernimus, ut supra, quod iidem fratres ex altari aut suggestu in ecclesiis sive oratoriis Ordinis devotionem sacri Rosarii potissime, tanquam eiusdem Ordinis insigne patrimonium, eiusque indulgentias, sicuti et ceterarum societatum in ipsis ecclesiis aut oratoriis erectarum aut deinceps erigendarum, nullatenus petita ab Ordinario loci licentia, promovere et praedicare libere ac licite possint ac valeant. Privilegia quoque missionariis Ordinis, etiam num hodie cum tanto vitae discrimine et animarum fructu inter barbaras nationes in Sinis, Tunkino, Armenia, Americanis insulis, ac alibi fidem catholicam strenue propagare pergentibus, concessa ante et post Ioannem vulgo XXII in constitutione *Quum sit hora*, iii idus novembris

MCCCXXI, a Sede praedicta, indulgentias insuper omnes ac ceteras quascumque gratias pro insertis habentes, iisdem in Domino, ut supra, confirmamus, innovamus ac de novo concedimus et elargimur.

§ 25. Famulis vero commorantibus in obsequiis Ordinis Praedicatorum, ut fratres eiusdem quaevis sacramenta etiam in aschate et in mortis articulo ministrare, eorumque cadavera, quum obierint, in ipsorum coemeteriis sepe- lere, inconsulto prorsus ac etiam renuente paracho, pariformiter concedimus ac elargimur, iuxta litteras Innocentii IV *Qui Deum tota mente diligitis*, iii nonas februarii MCLXLIV, confirmatas ab Alexandro IV in *Mari magno*, a Gregorio XI in Bulla similiter incipiente *Qui Deum*, et a Nicolao V in Bulla *Iustis et honestis*, pridie kalendas augusti MCDXLVIII, et Innocentio VIII in constitutione incipiente *Exponi nobis fecistis*, xxiii octobris MCDLXXXVII: et haec quidem omnia extendi volumus et mandamus ad eos, quos devotione vel casu aliquo in conventibus Ordinis infirmari, sive etiam mori contingat.

§ 26. Insuper facultatem, indultam superioribus quibuscumque etiam locis fratrum Praedicatorum, benedicendi quaecumque vestimenta aut paramenta ecclesiastica, in quibus non intervenit unctio, a Bonifacio IX in const. *Sacrae religionis*, v kalendas maii MCDII, ab Innocentio VIII loco statim referendo, et a S. Pio in Brevi incipiente *Volentes iis*, xxv iunii MDLXXI, solemniter, et iuxta ritum Ecclesiae, aqua prius a catholico episcopo benedicta, reconciliandi pollutas ecclesias, coemeteria aut claustra, a Clemente V in Bulla edita viii idus martii MCCCVII, et ab Innocentio VIII per Bullam *Be-*

De sacramentis administrandis et sepeliendis famulis, alicuius in conventibus dicti Ordinis.

Insuper confirmatur facultas superioribus dicti Ordinis indulta benedicendi vestimenta ecclesiastica alicuius.

signitas, MCDLXXXIV, et a S. Pio V in Brevi edito XVI Iunii MDLXIX, eidem Ordini eiusque superioribus praedictis, motu, scientiâ et auctoritate similibus, confirmamus et innovamus; et respective declaramus praedictis superioribus esse praeterea permissum, aquâ, ut supra, ab episcopo benedictâ, novas ecclesias, nova coemeteria, capitula, claustra et oratoria benedictâ. haec omnia etiam de novo concedimus: et elargimur hoc amplius, quod, ubi dioecesanus episcopus renueret aquam a se benedictam concedere, possint et debeant licite et valide iidem fratres a quocumque catholico episcopo aquam in eius dioecesi benedictam ad praedicta praestanda accipere et adportare.

Declaratur
fratres Praedi-
catores extra
tempora sacris
inituari posse.

§ 27. Quia vero ad aures nostras pervenit (non obstante nostrâ ac etiam novissimi Romani Concilii per nos habiti, tit. v, cap. xi, sententiâ quod *Regulares vigore suorum privilegiorum tuto et absque novo indulto apostolico extra tempora sacris initiantur* etiam post decreta Concilii Tridentini), a nonnullis etiam episcopis in dubium revocari an inter tales regulares, licet indefinite nominatos, recenseri debeant fratres praedicti Ordinis Praedicatorum: motu, scientiâ et auctoritate praedictis declaramus eosdem fratres ex nostrâ ac etiam dicti Romani Concilii definitione eodem privilegio frui ac potiri posse et debere, et, quatenus opus sit, pariformiter dispensantes super quacumque contrariâ dispositione, de novo illud idem privilegium pro singulari nostrâ erga praedictum Ordinem, intra cuius dilectissimum sinum adhuc versari gloriamur, dilectione, iisdem fratribus signanter, specificè et individuo concedimus, quatenus a dioecesano, eoque renuente aut non valente, a quocumque catholico episcopo ordines

extra tempora suscipere, et episcopi ipsis conferre, libere et licite valeant iuxta declarationem S. Pii V in Bullâ *Etsi mendicantium*, decretum Clementis VIII, et uberius explicata in dicto Concilio Romano nostro tit. v, cap. i, et tit. xxi, cap. xi.

§ 28. Recolentes quoque, quantum monialium directio et clausura debeant praeclaro huic Ordini, et in primis quidem celeberrimo eiusdem patriarchae sancto patri Dominico, utriusque in hac ipsâ almâ Urbe nostrâ institutori, ac attendentes, Clementem IV in constitutione *Affectu sincero*, VIII idus februarii MCCLXVII, apostolicâ sollicitudine commendasse filiis tanti parentis curam illam monasteriorum, quam pridem a se abdicaverant, ut uberius et felicius insisterent ministerio verbi, factâ ipsis plenissimâ potestate easdem sanctimoniales visitandi, corrigendi, earumque confessiones non solum per magistrum Ordinis et provinciales, sed etiam per alios fratres idoneos audiendi, Benedictum XI eiusdem quoque Ordinis in constitutione *Sacra vestra religio*, III kalendas martii MCCCIV, easdem moniales a iurisdictione cuiuscumque extra praedictum Ordinem existentis exemisse, quod S. Pius, in suâ constitutione *Etsi mendicantium*, aliique consequentes Pontifices confirmarunt, ac ipsa Tridentina Synodus ratum habuit, sess. xxv, cap. ix: omnia haec supradictis motu scientiâ et potestate confirmantes, innovantes, ac, quatenus opus sit, de novo concedentes, decernimus et declaramus iurisdictioni praelatorum Ordinis subesse etiam puellas educationis causâ, aliasque mulieres ex legitimâ dispensatione introductas et degentes in monasteriis eiusdem Ordinis monialium exemptis et respective subiectis ut supra praelatis dicti Ordinis; et ita pariter mandamus

De monialium
directione eius-
dem Ordinis fra-
tribus deman-
datâ, earum-
que confessa-
riis, confirma-
mantur quae ab
aliis Pontifici-
bus statuta fue-
re.

et declaramus, fratres confessarios in Ordine approbatos (circa quam approbationem nos quoque praelatorum Ordinis conscientiam summopere in diem Domini oneramus), et ab Ordine ipso de more ad monialium sibi subiectarum confessiones audiendas destinatos, locorum Ordinariis debitam reverentiam, atque in iis, quae per Concilium Tridentinum et Sedem Apostolicam circa monasteria exemptorum delegatâ auctoritate ipsis Ordinariis commissa sunt, neque nostrae huic constitutioni contrariantur, quantum in Domino poterunt manus adiutrices adhibere, nullatenus vero ab iisdem Ordinariis examinandos esse pro praedictarum monialium confessionibus audiendis, quemadmodum nec examinari debent, neque examinantur ab ipsis pro fratrum Ordinis confessionibus excipiendis, tametsi quandoque contra eosdem praedictâ delegatâ auctoritate procedere possint ac valeant; multo autem minus superiores sive locales sive provinciales, sive etiam magistrum ipsum Ordinis, qui ex praedictâ apostolicâ commissione Deo plenam reddituri sunt rationem de sibi subiectis monialium animabus, ut sic illaeso ac custodito veluti primario potestatis spiritualis caractere, quemadmodum alias ligare possunt ac ligant, ita etiam libere solvere possint ac valeant sibi subiectarum animarum conscientias, si ab ipsis quandoque sese sacramentaliter audiri postulaverint, quod plane aliâs, aut nullo modo, aut aegre admodum praestare possent: non obstantibus constitutionibus Gregorii XV *Inscrutabili*, et Clementis X *Superna*, ac decretis Congregationis Concilii, aliisque quibuscumque in contrarium facientibus, quibus plenissime derogamus.

Decernuntur
quaedam alia

§ 29. Iisdem omnibus et singulis superioribus, atque ab ipsis delegatis

fratribus, praedicationem verbi Dei pro monialibus sibi subiectis liberam esse debere, superioribus quidem prorsus et omni modo, delegatis vero religiosis cum superiorum eorum missione et benedictione¹. Administrationem temporalem dictarum monialium, non raro per saeculares deturbata² cum evidenti monasteriorum detrimento, volumus pertinere ad superiores Ordinis, prout uberius infra disponetur. Circa accessum etiam extraneorum ad moniales et monasteria sibi subiecta, praedictos superiores posse ac debere iurisdictionem suam secundum apostolicas sanctiones tueri; salvâ in reliquis iurisdictione iure delegato episcopis competente; quibus tamen auctoritate apostolicâ penitus interdiciamus ac prohibemus, ne circa visitationem clausurae ultra facultates, a Concilio sibi factas et concessas, ullatenus sese extendant, neve eiusdem obtentu in iis quae Ordinis superiorum sunt se intromittant. Si vero moniales ipsae servare renuant, quae pro observantiâ regulari exaete manutenendâ a superioribus Ordinis mandata fuerint, istis plenam inesse facultatem eadem monasteria libere dimittendi, ex apostolicis litteris ad vicarium generalem Lombardiae *Exponi nobis* datis a Leone X, VI novembris an. MDXV, quas hic pariformiter confirmamus, innovamus, ac ad totum Ordinem extendimus. Eisdem demum monialibus, sicuti et fratribus novitiis, in articulo mortis ante emissam professionem constitutis, integrum esse frui et potiri indulto S. Pii V in constit. cix *Summi sacerdotii cura*, XXIII augusti MDLXX.

§ 30. Quum autem silere nos minime deceat de doctrinâ angelici doctoris S. Thomae Aquinatis, cui ipsemet Ordo

Recensetur
constitutio-
nes Roman-
orum Pontifi-
um, qui doctrin-
am Angelici

¹ Deest *decernimus* aut simile (R. T.).

² Legendum *deturbatam* (R. T.).

Doctoris illius
bus extulerunt,
quae et confir-
mantur.

calubriter insistit, ignoramus plane qui-
bus illam laudibus pro magnis suis in
Ecclesiam meritis extollamus. Satiùs er-
go ad absolutum illius praeconium pu-
tamus commemorare, ipsam ex Salva-
toris crucifixi ore, sicuti pie testatur
historia, fuisse probatam, et constanti
Summorum Pontificum testimonio or-
thodoxis commendatam populis. Hoc
potissimum suis constitutionibus et litte-
ris apostolicis praestitere Ioannes vulgo
XXII in const. xx, cuius initium *Re-
demptionem misit*, xv kalendas augusti,
an. Domini mcccxxiii; Clemens VI const.
In Ordine, viii idus februarii mcccxliv,
Urbanus V in diplomatibus *Copiosus et
laudabilis*, dat. x kalendas iulii et
pridie kalendas septembris mcccxlvi;
S. Pius V, xxxvi, *Mirabilis Deus*, iii idus
aprilis mdlxvii; Sixtus V, lxxvi, *Trium-
phantis*, pridie idus martii mdlxxxviii;
Clemens VIII, *In quo nos*, et *Quantum
prodesse*, xxii novembris mdciii, et *Sicut
angeli*...; Paulus V *Splendidissimi*, xvii
decembris mdcvii, et Alexander VII *Lit-
teras*, vii augusti mdclx. Equum vero
erat ut angelica doctrina tanti doctoris
non vulgaribus efferretur encomiis, quae
solis instar mundum universum illu-
strans uberrima christianae Ecclesiae
bona peperit paritque in dies singulos
multiplici fructu, supremo Apostolicae
Sedis magisterio adversus quoscumque
veteres ac recentes errores, quos re-
vincit, fidelissime famulans. Eadem nos
quoque diuturnis atque assiduis fere
experimentis probe noscentes, per alias
peculiares nostras litteras incipientes
Demissas preces, datas vi novembris
mcccxxiv, calumnias eiusdem Angelici
doctoris et S. Augustini doctrinae te-
mere irrogatas retudimus, et, prout rei
gravitas exposcebat, auctoritatis nostrae
praesidio eliminavimus. Luculentius ve-
ro aestimationis argumentum in ipsam

S. Thomae doctrinam nunc edituri, quo
magis magisque Praedicatorum Ordo
ceterique orthodoxi ac veri ipsius se-
ctatores ad illius sinceram et tutam pro-
fessionem inflammentur, praedictas o-
mnes et singulas decessorum nostrorum
constitutiones, litteras, seu, ut vocant,
Brevia, necnon omnia et singula in eis
contenta, supremâ, qua fungimur, au-
toritate, motu, scientiâ et deliberatio-
ne praemissis, comprobamus, et rursus,
quatenus opus fuerit, cum ipsismet editis
nuper a nobis litteris innovamus. Ut au-
tem turbulenti ac pertinaces tranqui-
litate Ecclesiae catholicae perturbato-
res desinant orthodoxam S. Thomae
doctrinam calumniari, ac ne deinceps
praeposteris et a veritate alienis inter-
pretationibus apostolicas ipsas litteras
nostras, non sine apertâ, ut accepimus,
verbis nostris ac etiam decessorum no-
strorum irrogatâ violentiâ, tam Prae-
dicatorum Ordinem, quam alios veros
illius asseclas et sectatores incessere
audeant, constit. xcvi (al. 260) quae
incipit *Pastoralis officii*, felicitis recorda-
tionis Clementis XI omnibusque in eâ
contentis firmiter inhaerentes, sub divini
interminatione iudicii, iterumque sub
canonicis poenis, omnibus et singulis
christifidelibus mandamus, ne doctrinam
memorati sancti doctoris, eiusque insi-
gnem in Ecclesiâ scholam, praesertim
ubi in eadem scholâ de divinâ gratiâ
per se et ab intrinseco efficaci ac de
gratuitâ praedestinatione ad gloriam
sine ullâ meritorum praevisione agitur,
ullatenus dicto vel scripto contumeliose
impetant, ac veluti consentientem cum
damnatis ab Apostolicâ Sede, et signanter
a const. lxiv (al. 187) dicti felicitis recor-
dationis Clementis XI incipiente *Unige-
nitus*, Iansenii, Quesnellii et aliorum er-
roribus traducant; a quibus S. Thomas et
vera schola thomistica quamlongissima

abest et abfuit, universis tam antiquis
quam nunc Christi Ecclesiam vexantibus
haeresibus et perniciosis assertis ad-
versans. Damnamus item folia, theses
et libros antehac typis impressos, vel
etiam, quod Deus avertat, imprimendos,
in quibus, ad procreandam seu foven-
dam doctrinae S. Thomae, Praedicatorum
Ordini, aliisque genuinae thomisticae
doctrinae asseclis invidiam, designatae
atque damnatae a nobis calumniae as-
sertive renovantur, vel in aliam a ger-
manâ praedictarum nostrarum litterarum
sententiâ, sive decessorum nostrorum
mente, honorifica atque faventia do-
ctrinae thomisticae verba fallacissime
detorquentur. Deum veritatis et pacis
enixe rogantes, ut, ad maiora gloriae
suae incrementa, creditus nobis populus
non minus traditâ a tanto magistro sa-
lutari doctrinâ, quam ipsius innocen-
tium morum et illustrium virtutum imi-
tatione proficiat.

De privilegiis
adolescentium
saecularium in
praeaudati do-
ctoris studio
insignioribus.

§ 31. Ne autem adolescentes saecula-
res a praeaudati divini doctoris scholâ
deterri contingat, ex quo nullum in
eâ praemium, nulla expedita via pateat
ipsis per theologicas disciplinas ad di-
gnitates illas, quae solis lauream, li-
centiam vel gradum in theologiâ con-
sequutis conferri debent ac possunt:
motu, scientiâ et potestatis plenitudine,
ut supra, ad universa insigniora studia
generalia, collegia, studia quoque, ut
dicunt, formalia, et ea, quae ad minus
quatuor constant actualibus, et ex his
duobus ut minimum in theologiâ le-
ctoribus in quibuscumque provinciis
Ordinis praedicti erecta vel erigenda,
extendentes concessionem factam a Gre-
gorio¹ XIII fratribus eiusdem Ordinis
provinciae S. Antonini de novo regno
in civitate S. Fidei, relatam et confirma-
tam per Paulum V in suis litteris inci-

¹ Edit. Main. legit Gregorii (R. T.).

pientibus *Militantis Ecclesiae* pridie no-
nas septembris mdcxii, et Innocentium X
in eius constit. *In supremo*, x kalen-
dâs martii mdcxlii, necnon privilegia
omnia et singula apostolica in id con-
cessa praedictis fratribus, ad omnia prae-
dicta studia, conventus et universitates
extendimus et prorogamus, decernentes,
ut, post emensum certum nec unquam
minus quam duorum annorum stadium,
ad percipiendam sacrae theologiae iuxta
inconcussa et tutissima S. Thomae do-
gmata intelligentiam accommodatum, a
studiorum illorum moderatoribus sive
lectoribus, numero et procedendi ra-
tione ipsis per magistrum Ordinis prae-
scribendis, ac nunc pro tunc a nobis
auctoritate apostolicâ, ut praedictum
est, confirmatis, post praemissas scho-
lasticas exercitationes publicas vel pri-
vatas iuxta regionum approbatas con-
suetudines vel methodum ab eodem
magistro praescribendam, ac praemisso
diligenti examine, laurea doctoralis sive
magistralis, praesentatura ac licentia,
sive gradus baccalaureatus, ac alii con-
sueti in sacra theologia (quos quidem,
pari apostolicâ auctoritate, motu et
scientiâ, idem valere ac acceptari ubi-
que debere, perinde ac si conferrentur
in academiâ Romanae Sapientiae, Sala-
mantinâ aut Parisiensi, vel aliâ qua-
cumque insigniori, declaramus, decer-
nimus et volumus) libere ac licite con-
ferri possint ac valeant scholaribus sae-
cularibus studentibus in insignibus ci-
vitatibus aut locis, in quibus ad eorum
scholam iuvenes saeculares accedere
permittuntur; idque tametsi ibidem aliâs
publica pateat universitas, hoc dumtaxat
casu praestitis per divites, a tali
solutione de cetero non exemptos, con-
suetis universitatis iuribus; ubi etenim
iuvenes, per examinatores praefatos ido-
neos repertos, officiales universitatis ad

eodem gradus promoveri renuerint, poterunt ad gradus praedictos promoveri lectores et magistri praefati nostri Ordinis. Illudque quam maxime concedimus, volumus, decernimus et mandamus pro locis, in quibus saecularibus doctrinae divi Thomae, prout in huius receptissimâ scholâ traditae, gradus ultro non pateant.

Confirmantur quoque et innovantur quaecumque facultates concessae magistro generali aliisque praefatis Ordinis praefatis.

§ 32. Magistro quoque Ordinis pari ratione confirmamus et innovamus ac concedimus facultatem eidem¹ a S. Pio V in constitutione suâ *Quum sacer Ordo Praedicatorum*, ix martii MDLXXII, amplissime concessam, ut possit ex sibi subiectis fratribus quemcumque ad gradus certâ ratione promoveri. Eidem similiter et provincialibus confirmamus et concedimus, iuxta aliud indultum S. Pii V incipiens *Debitum pastoralis* xxi martii MDLXXI, ut in unâquaque provinciâ deputare possint ac valeant fratres Ordinis in notarios pro executione mandatorum apostolicorum; et generaliter quaecumque et cuiuscumque generis gratias, indulta, privilegia, praeceminentias, facultates a Sede praedictâ ministro Ordinis attributa etiam ex Ordinis constitutionibus et ordinationibus comitiorum generalium et nominatim habitorum in almâ Urbe anno MDCLXXIX, denunciatione III, auctoritate apostolicâ, quae omnia hic similiter pro insertis habentes, confirmamus, innovamus et ut praefertur concedimus, non obstantibus Brevibus apostolicis Clementis X *Ad apostolicas*, v septembris MDCLXXV, et Innocentii XI *Cum nos² alias*, vi octobris MDCLXXIX, procuratori etiam generali et signanter concessa et confirmata ab eodem Urbano VIII in aliis suis litteris *Exponi*, III decembris MDCLXXV, cum excommunicatione latae sententiae,

¹ Male edit. Main. legit *idem pro eidem* (R. T.).

² Male ed. Main. legit *non quae pro nos* (R. T.).

magistro Ordinis aut eius vicario generali reservatâ, contra fratres, et absolute ab officiis ipso facto incurrendâ contra praelatos eiusdem Ordinis, qui per se vel per alium, eodem procuratore generali inconsulto, in Romanâ Curia negotium aliquod tractare ausi fuerint, ac deinde provincialibus ac ceteris quibusvis Ordinis praedicti praelatis et superioribus, indulta quoque et quomodocumque elargita provinciis et signanter spectatissimae nostrae utriusque Lombardiae, ac etiam monialium monasteriis, amplissime confirmamus, innovamus ac de novo concedimus.

§ 33. Pro fidelibus utriusque sexus militantibus sub Tertio Ordine *Poenitentium S. Dominici* nuncupato, Gregorius IX in constitutione *Delestanda*, kalendis aprilis MCCXXVIII, Honorius IV in Bullâ *Congruum existimantes*, v kalendas februarii MCCCLXXVI, Ioannes vulgo XXII, *Quum de mulieribus*, kalendis iunii MCCCXXVI, Bonifacius IX in constitutione *Humilibus et honestis*, xv kalendas februarii MCDI, Innocentius VII in Bullâ confirmationis regulae eiusdem Ordinis incipiente *Sedis Apostolicae*, vi kalendas iulii MCDV, Eugenius IV in simili constitutione *Provisionis nostrae*, pridie idus maii MCDXXXIX, Sixtus IV in constitutione *Sacrosancta*, III nonas octobris MCDLXXV, Alexander VI *Considerantes*, xxx septembris MCDLXV, Iulius II *Considerantes*, xiv decembris MDIX, *Exponi nobis fecisti*, xxvii februarii MDX, Leo X *Dum intra mentis*, xix decembris MDXVI, et *Nuper*, i martii MDXVIII, Paulus III *Exponi nobis nuper fecisti*, xxvi iulii MDXLII, neque S. Pius, Clemens VIII, Urbanus VIII, alique praedecessores nostri per suas litteras mox referendas peculiaribus in-

Confirmantur pariter gratiae omnes concessae Tertio Ordini Poenitentium S. Dominici.

dultis et privilegiis dictum Ordinem approbarunt, et personas, domos, asceteria ac bona exemerunt ab Ordinariis locorum; et nos huiusmodi omnes et singulas litteras, gratias tam spirituales quam temporales, concessionem, exemptiones, indulta, ac cetera quaecumque cuiuscumque generis et nominis spiritualia et temporalia privilegia plenissime confirmamus et innovamus, et, ubi opus sit, de novo concedimus; praecipue pro christifidelibus utriusque sexus qui collegialiter aut in claustris vivunt, aut solum votum perpetuae castitatis emittunt, nec degunt collegialiter, sed in propriis domibus vel cum affinibus et consanguineis, dummodo habitum Ordinis gestent, et Altissimo sub regulâ et instituto dicti Ordinis Tertii caste et pie famulatum praestent: contrariis quibuscumque non obstantibus et praecipue Concilio Lateranensi; quibus omnibus in hac parte, motu, scientiâ et potestate similibus, amplissime derogamus. Huiusmodi vero institutum tamquam sanctum, meritorium et christianae perfectioni conforme, necnon tamquam verum et proprium Ordinem, praecipue ex collegialiter, aut cum claustralibus, aut in domibus consanguineorum, sive propriis, sub solo et simplici voto inviolabilis castitatis, ceterisque modo, formâ, habitu, novitiatu, professione ac regulâ viventibus compositum, et consequenter ab omnibus confraternitatibus, de quibus agitur in constitutione sanctae memoriae Clementis Papae VIII, omnimode distinctum, sicut sunt ceteri Ordines tum regulares, tum militares, et alii huiusmodi, fuisse et esse decernimus ac declaramus: motuque simili regulam a praedictis Innocentio VII et Eugenio IV confirmatam, iuxta praemissa et inferius disponenda, denuo approbantes confirmamus, eique

apostolicâ auctoritate¹ perpetuum firmitatis robur adiciamus.

§ 34. Omnes insuper apostolicas concessionem, quibus asserta fuit Ordini Praedicatorum, eiusque generali magistro, provincialibus, ceterisque aliis substitutis superioribus, praeceminentia, auctoritas et superioritas super praefati instituti fratribus et sororibus praedictis quibuscumque, approbamus, confirmamus, ac perpetuae firmitatis robur obtinere volumus, decernimus atque mandamus, et, quatenus opus sit, easdem praeceminentiam, auctoritatem et superioritatem de novo concedimus. Attendentes praeterea per praedecessores nostros Innocentium VII et Eugenium IV fuisse approbatam regulam praedictam, eiusque caput xx, atque animadvertentes primos alumnos praefati Ordinis habitum ac vivendi normam ab ipso B. Dominico suscepisse, eiusque praeccepta executioni mandasse: eidem generali magistro, privative quoad alios quoscumque, confirmamus, ac si opus est, de novo concedimus, ut possit per se, vel per sibi subiectos fratres quoscumque facultate opportuna² necesse-riâ instructos, personas ad dictum Ordinem iuxta ipsius statuta recipere, habitu donare, atque, elapso debito probationis tempore, ad professionem recipere, itaut personae quaecumque, aliter receptae, nec sint nec intelligantur ullo modo praefati huius Tertii Ordinis, neque ullis eiusdem privilegiis ac indultis potiantur, nisi pro peculiaribus personis et casibus per nos et successores nostros fuerit expresse desuper dispensatum. Commissarium quoque aut visitatorem instituere, magistrum quoque, directorem ac confessarium aetate moribus, pietate scientiâ et prudentiâ gravem concedere et deputare, qui ipsi

Approbantur quoque constitutiones omnes, quibus concessa fuit magistro generali Ordinis Praedicatorum, aliisque superioribus, auctoritas in praefato Tertio Ordine.

¹ Edit. Main. legit *auctoritatis* (R. T.).

ecclesiastica sacramenta ministret, de praeceptis regulae instruat, congregationes aut congressus convocet, et in ipsis sicut in aliis quibuscumque actibus et functionibus praesideat, necnon (locorum Ordinariis et aliis quibuscumque, cuiusvis status, gradus et conditionis existant, et quacumque fungantur auctoritate, semper exclusis) congregationes illas ac personas Tertii Ordinis, sive virorum collegialiter aut in claustris, sive mulierum cum expresso voto ut supra, vel cum tribus votis viventium, domos, conservatoria, hospitalia, monasteria, sive collegia quaecumque, ac quocumque nomine appellata, cappellas quoque, oratoria et ecclesias pleno iure visitare, instruere, paterne corrigere, ac reformare, tam in capite quam in membris, ad cassationem usque mantelli et habitus, atque ad electionem e collegio, restituta collata dote, prout de iure, immo etiam ad ipsius collegii suppressionem, vel saltem ab Ordine abdicationem, pro rerum conditione et statu procedere, aliaque ad bonum Ordinis praefati regimen, iuxta eiusdem statuta, ordinare et exequi, quemadmodum sibi in Domino expediens fore videbitur, et, quoties sibi libuerit, libros et rationes reddituum ac bonorum, sive congregationum, sive collegiorum quorumcumque, non secus ac monasteriorum ac singulorum sibi pleno iure subiectorum, atque ab exactoribus, agentibus et administratoribus quibuscumque rationem reddituum per eos administratorum recognoscere, examinare ac exigere possit et valeat, motu, scientia et potestate praedictis dantes plenam facultatem superioribus Ordinis praedictos exactores, agentes et quosvis administratores iusta de causa removendi ac mutandi, ac etiam eorum loco religiosum quempiam idoneum substituendi.

§ 35. Ut autem praedicta omnia cum spirituali ac temporali etiam praedicti Ordinis incremento ad normam praedictae regulae exactius observentur ab omnibus, ad quos spectat et pro tempore spectabit, districte praecipimus omnibus et singulis Ordinis professoribus per totum orbem existentibus ac extituris, cuiuscumque gradus ac conditionis existant, et praecipue quibuscumque gradibus et quocumque nomine nuncupatis, collegialiter aut in claustris habitantibus, necnon in privatis domibus, iuxta praedicta, cum voto viventibus, ut, quemadmodum eorum Ordo cum primo Ordine fratrum Praedicatorum et secundo monialium eundem habet patrem et patriarcham in caelis feliciter regnantem, adeo ut ab Innocentio VII in Bulla supradicta omnes appellentur *fratres et sorores Ordinis Praedicatorum, qui nuncupantur fratres et sorores de Poenitentia S. Dominici*; ita cum utroque illo Ordine unum eundemque in terris successorem B. Dominici ac totius Ordinis Praedicatorum magistrum generalem, deinde provinciales, ut alios inferiores ab eodem magistro generali de more delegandos, tamquam eorum veros et legitimos superiores suscipiant, venerentur, ac agnoscant, ad eos dubia quaecumque circa regulam et statuta referant, eorumque iudicio circa eadem dubia sese conforment, maxime quum regula ad culpam ex se non obliget, sed tantum ad poenam, eiusque rationabilis relaxatio sit in manu discreti superioris constituta, iisdemque, privative quoad alios, in omnibus concernentibus eorum Ordinem, nec regulae instituto ac praeceptis praefatis aperte contrariis, pareant et obediant; quod si secus fecerint, ab iisdem cassari, habitu spoliari, atque etiam ex collegiis modo praedi-

Praescribitur
eiusdem Tertii
Ordinis profes-
soribus, ut a-
gnoscant in su-
periores praedi-
ctos magistrum
generalem a-
liosque.

cto, donec respiscant, vel absolute quoque, dimitti possint (quemadmodum alias regula ipso cap. xix pro quibusdam casibus disponit), insuper et collegia ipsa supprimi ac dissolvi, sin minus dimitti ac relinqui ab eisdem possint et valeant, et respective nullis tertiariorum gratiis et privilegiis gaudere, decernimus ac iubemus.

Iniungitur
praefato magi-
stro generali ut
eiusdem Tertii
Ordinis refor-
mationi advigi-
let.

§ 36. Ordinis magistro pro tempore, sicut et Ordini ipsi in generalibus comitiis quandocumque congregando, quemadmodum iniungimus ut circa felicem statum ac reformationem, ubi opus esse conspexerint, praedicti Tertii Ordinis advigilent, ita iisdem relinquimus, confirmamus et quatenus oporteat de novo benigne concedimus ius et plenam potestatem ad illa circa regulam praedictam moderanda, reformanda, exponenda, commutanda ac addenda, quae pro temporum, locorum ac personarum opportunitate in Domino iudicabunt sic melius disponenda (salva tamen eiusdem regulae substantia et intactis sacris canonibus); nunc pro tunc apostolica auctoritate eiuscemodi moderationes, reformationes, expositiones, ac additiones approbantes atque confirmantes.

Statuuntur
nonnulla pro di-
cta reformatio-
ne.

§ 37. Deinde, quum nonnulla sint capita, super quibus potissime tertiarias personas, sive in domibus praedictis seorsim, sive etiam in asceteriis collegialiter virginalem aut coelibem aut castam viduilem expresso voto et sub habitu et regula praedictis vitam traduentes, necnon fratres Ordinis Praedicatorum ipsas¹ vexari ad nos delatum est, ideo expresse declaramus et volumus, quod (tametsi omnes et singulae praedictae personae summam debeant habere reverentiam locorum Ordinariis, ceterisque praelatis inferioribus, quem-

¹ Edit. Main. legit *regulas* (R. T.).

² Videtur legendum *ipsos* (R. T.).

admodum earum quoque regula praescribit, atque, iuxta decretum Congregationis venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, episcoporum et regularium consultationibus praepositae, editum sub die xx decembris mdcxvi, ut ad habitum et Ordinem recipiantur virgines aut viduae in privatis domibus perpetuo mansurae, prius debeant in curia Ordinarii loci probare eas sibi posse de victu et vestitu sufficienter providere, illasque fore bonis moribus praeditas, atque cum nullis aliis viris quam cum consanguineis aut affinibus in primo tantum gradu, vel, illis deficientibus, aut urgenti gravi aliqua causa, cum aliis sibi in proximiori gradu coniunctis, aut saltem cum viris perspectae probitatis vitam traducturas) eas tamen iuxta praemissa tertiarias effectas a cuiuscumque alterius inferioris extra Ordinem Praedicatorum constituti praelati et ipsius Ordinarii loci iurisdictione exemptas esse volumus et fore declaramus districteque mandamus, eis-que de novo talem exemptionem concedimus. Quantum ad aetatem mulierum ad Ordinem praedictum recipiendarum hac nostra constitutione perpetuo valituram iniungimus et mandamus, quod, nisi in particularibus asceteriis probata consuetudo vigeat in contrarium, mulieres ad profitendum inter collegialiter perpetuo viventes non admittantur, nisi tempore professionis excesserint annum decimumoctavum. Quo vero ad eas, quae in domibus ut supra seorsim cum certis castitatis voto, habitu et statutis sunt vitam traducturae (quum secundum sacras scripturas bonum sit portanti iugum ab adolescentia sua, et Ordo praedictus ex regula sua vigiliis, ieiunia, pluresque abstinentias habeat iugiter perferendas, virginum quoque sponso placeat sibi cito promissa virginitas, plurimaeque

insignes virgines praedicti Ordinis *de poenitentia* non solum a teneris annis inviolabili voto virginitatem eidem caelesti sponso consecraverint, habitumque induerint, sed florenti adhuc aetate, simulque ante annum quadragesimum virtutibus maturae in caelum evolaverint, quarum agmen ducere potest caelestis virgo S. Catharina Senensis, de Apostolica Sede adeo benemerita, motu hinc, scientia et potestate praedictis indulgemus et concedimus, ut eadem, quibuscumque non obstantibus in contrarium, post decimumoctavum annum, vel etiam in minori aetate, iuxta consuetudinem locorum, libere et licite recipi, evolutoque probationis tempore profiteri possint ac valeant (revalidantes quascumque acceptationes et professiones, si quae forte ex defectu aetatis hactenus factae dici possent invalidae); habitus uniformitatem, quoad fieri poterit, esse servandam; retineri tamen posse habitus formam, quae pro regionum diversitate hactenus ab eisdem tertiariis servata est; licere quoque mulieribus, quae, emissio voto, seorsim vel collegialiter Deo vivunt, deferre velum supra caput, quod *supraiectum* vocant, carbasum pectorale, quod nuncupant *sottogola*, et scapulare seu *patientiam*.

Suadentur praedictis Tertiariis emissio trium votorum et clausura, sed tamen ad eam minime eas compelli possent declaratur.

§ 38. Tertiariis praedictis emissio solo castitatis voto collegialiter viventibus haud prohibemus, immo exoptamus in Domino, suaderi trium votorum etiam solemnium emissionem, ipsamque clausuram, iuxta propositum constitut. viii S. Pii V incipientis *Circa pastoralis*. Inhaerentes tamen litteris apostolicis superius memoratis Iulii II, in quibus tertiariis S. Dominici collegialiter viventibus permittitur emittere tria vota, declaraturque per haec ipsa *ad clausuram minime teneri, aut ad officium divinum, magis quam ex regulâ tertii ha-*

bitus, ac aliis Clementis IX Aliâs propositis, x decembris MDCLXVII, in quibus tertiariae collegialiter viventes ad clausuram nullatenus compelluntur; attendentes insuper per annos, ut accepimus, centum et sexaginta ab editâ dictâ constitutione S. Pii V, et per saeculum et ultra post decretum Congregationis episcoporum et regularium emanatum xx decembris MDCXVI, eiusmodi tertiarias collegialiter viventes pluribus in locis, scientibus et tacentibus Ordinariis, floruisse, ac etiamnum florere sine clausurâ: declaramus, volumus et mandamus, easdem ad neutram absolute teneri aut esse compellendas; non obstantibus contrariis ordinationibus etiam apostolicis, quibus expresse per praesentes derogamus. Licet circa sacramentorum susceptionem et sepulturam praedictae tertiariae, certis habitu, regulâ et statutis et sub expresso perpetuae virginalis aut viduilis castitatis voto sive collegialiter sive in privatis domibus viventes, ex recitatis aliisque apostolicis constitutionibus earum Ordini per S. Sedem directe concessis vel communicatis, debeant gaudere privilegiis omnibus Ordinis Praedicatorum ceterorumque Ordinum earum sexui non repugnantibus, et pleno iure subesse fratribus et in primis magistro generali eiusdem Ordinis, hisque liceat auctoritate apostolicâ tertiariis illis, quando petierint, etiam in die Paschae, sive festis Resurrectionis D. N. I. C., et infra eius festi octavam, quam etiam aliis diebus, etiam in mortis articulo, Eucharistiae et alia sacramenta ecclesiastica quaecumque exhibere et ministrare etiam in domibus propriis; necnon illarum cadavera ad eorundem fratrum ecclesias tumulanda deferre, etiam parochialium ecclesiarum personarum, eorundem rectorum licentiâ desuper minime requisitâ, et contradictio-

ne qualibet non obstante: ne tamen desuper tertiarias et respective fratres Ordinis Praedicatorum indebite molestari contingat, expresse declaramus et volumus, tertiarias praedictas *de poenitentia* S. Dominici sive collegialiter sive separatim in domibus, ut praedictum est, viventes cum expresso voto, a solis fratribus praedicti Ordinis Praedicatorum, contradictione qualibet et quacumque consuetudine etiam immemorabili in contrarium non obstantibus, etiam in die sanctae Paschae, et, in casu habitualis infirmitatis, etiam pro effectu satisfaciendi praecepto de communione paschali, et, in casu mortalis infirmitatis sive in mortis articulo, sacram Eucharistiam, Extremam insuper unctionem absolute recipere posse et debere; eorundemque post mortem cadavera (nisi forsâ collegialiter viventes habeant, aut aliquando legitime habiturae in earum ecclesiâ, oratorio aut collegio sepulchrum proprium, quo casu per solos fratres Ordinis sint ibidem sepelienda) ad fratrum ecclesiam tumulanda deferri posse ac debere, et quidem absque interventu, licentiâ et requisitione parochi nullâque eidem solutâ quantâ. Et, sicuti volumus, quod tam fratres quam tertiarii, extra conventus et respective collegia et domos obeuntes, debeant sacramentari et respective tumulari per fratres et in ecclesiis illorum, ita disponimus et mandamus quoad tertiarias praedictas. Praeterea declaramus et volumus, quod fratres, ad ministranda sacramenta dictis tertiariis utriusque sexus, possint et debeant ingrediendo limites cuiuscumque parochiae cum cruce erectâ et processionaliter condigne afferre venerabile Eucharistiae sacramentum, tam in casu gravis et mortalis infirmitatis per modum viatici, quam

1 Edit. Main. legit *sit* pro *sint* (n. r.).

in casu talis infirmitatis quae impediat accessum ad ecclesiam dictorum fratrum, pro satisfactione praecepti paschalis, ac etiam titulo devotionis, circa consuetas maiores Ecclesiae solemnitates; et similiter defunctorum cadavera ad propriam ecclesiam asportare, etiam invito et reluctante paroco, cui tantum licitum sit ministrare sacramentum in casu repentinae infirmitatis quae spatium non permittat vocandi fratres praedictos.

§ 39. Ut porro, quantum in Domino possumus, consulamus indemnitati obedientiae superioribus praedictis ab eorum respective religiosis debitae, et ut simpliciori viâ nitantur omnes in semel Deo promissam regularem observantiam, motu, scientia et potestate praedictis in primis quoad omnia et singula in eis contenta confirmamus et innovamus constitutiones emanatas adversus fratres Ordinis ferentes pro extorquendis favoribus ad personas extraneas, nimirum Gregorii XIII incipientem *Quum nihil magis*, v iunii MDLXXX, Clementis VIII *Religiosos viros*, xxiii maii MDXCH, et Pauli V *Admonemur*, vii ianuarii MDCVIII. Deindeque pro tuendâ regulari disciplina confirmamus et innovamus constitutionem iv Bonifacii VIII *Ad augmentum*, vi idus maii MCCCXCV; in corrigendis etenim et puniendis excessibus subditorum volumus peragendum, *postpositis rimulis et apicibus iuris secundum consuetudines et statuta Ordinis etiam facienda*. Ad tollendas vero appellationes quascumque indebitas, ac totam ferme oeconomiam regularis observantiae enervantes ac evertentes, nisi retineatur et servetur ordinata appellatio a superiore locali ad provincialem, ab eoque ad generalem, exindeque, si fieri possit, ad capitulum generale, ac denique ad Sedem Apostolicam, iuxta decreta de mandato Sixti V edita in Congregatione epi-

Immo sunt constitutiones contra emanatas circa tertiarias Ordinis Praedicatorum.

scoporum et regularium an. MDLXXXVII, confirmamus et innovamus similiter quaecumque hactenus circa appellationes emanarunt ab Apostolica Sede, et praecipue constitutiones pro eodem Ordine Bonifacii VIII in praecitatis litteris incipientibus *Ad augmentum*, Bonifacii IX *Sacrae religionis*, v kalendas maii MDII, Iulii II *Exposuisti nobis*, xxiv novembris MDXI, ac Leonis X *Romani Pontificis*, xxix aprilis MDXVIII, et quidem quoad omnia et singula in eis contenta, etiam quoad censuras latae sententiae et poenas, etiam contra quoscumque iudices ecclesiasticos et saeculares de huiusmodi appellationibus cognoscere volentes contra ordinem contentum et rationem praescriptam, in praedictis litteris apostolicis.

Appellationum
modus et ordo
ponitur.

§ 40. Immo, quum etiam nobis certo constet, superiorum praefatorum auctoritatem eludi et contemni, si circa concernentia statum ipsum regularem, quae totaliter remissa sunt et esse debent ipsorum religioni et iudicio, cuiusmodi sunt fratrum assignationes, remotiones, dispensationes, lectionum et aliorum munerum collationes, ac cetera quaecumque per constitutiones apostolicas et dicti Ordinis relicta arbitrio et prudentiae eorundem praelatorum, pateat recursus ad apostolicos nuncios nostros, vice-legatos, ac ceteros Sedis praedictae ac nostrae ministros, istis omnibus et singulis auctoritate apostolica mandamus et praecipimus, ne in iisdem sese ulla-tenus in posterum intromittant; atque in illis ipsis, quae per viam appellationis ex apostolico aliquo speciali indulto eosdem posse recognoscere alias certo constaret, non aliter id facere posse ac debere, declaramus et volumus, quam praemissa per fratres illos graduati appellatione per praesentes has nostras litteras perpetuo constituta; vehementer

in Domino hortantes atque excitantes quascumque venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium Congregationes, ut severius desuper animadvertant contra fratres quoslibet nostri huiusce Ordinis ad retinendam regularem observantiam in hoc ipso deficientes.

§ 41. Attendentes deinde quae sanxerunt praedecessores nostri Gregorius IX et Innocentius IV in eorum constitutionibus ambabus incipientibus *Quia confusio habitus*, viii kalendas novembris MCCXXXIX, viii kalendas aprilis MCCXLIV, et Gregorius XI *Virtute conspicuos*, ii nonas martii MCCCLXXIV, Clemens VIII in const. civ *Ex iniuncto nobis*, ii octobris MDCLIII, ac novissime Alexander VII in constitutione *Ex iniuncto nobis*, viii februarii MDCLXVI: illa omnia, auctoritate, motu et scientia praedictis, confirmantes ac innovantes, similiter districte mandamus fratribus Trinitariis, et aliis quibuscumque, ne ullus eorum audeat posthac habitum fratrum Ordinis Praedicatorum vel ipsi adeo similem deferre, ut frater eiusdem Ordinis Praedicatorum credi facile possit, exceptis tamen eremitanis sancti patris Augustini, quibus in certis circumstantiis alias a Sede Apostolica habitus albus eiusdem Ordinis permissus est; ab his tamen habitum illum non aliter deferri volumus, decernimus et mandamus, quam secundum praedictam Clementis VIII constitutionem, hac nostra inviolabili lege, propter motiva iamdudum relata per Alexandrum IV in eius constitutione *Meminimus nos* idibus octobris MCCLIX; districtissimeque ipsis eremitanis prohibemus, ne extra claustra propria audeant ullatenus cum solo habitu albo praedicto procedere; amplissime derogantes cuicumque consuetudini etiam immemorabili in contrarium, et dantes plenam facultatem locorum Ordinarii,

Similiter confirmantur constitutiones super Ordinibus habitum.

ipsisque iniungentes, quatenus, auctoritate dictae Sedis, ad instantiam praecipue fratrum Praedicatorum, contra eos, quos defecisse compererint, procedere possint ac debeant. Concedimus tamen fratribus ipsis Praedicatoribus, ut in itinere, vel divertentes ad moenia urbium, ad campos et similia loca, ad quae ex vi antiquarum quoque eorum constitutionum, secundum quas nos quoque vivere professi sumus, nullatenus cum cappâ nigrâ sese conferre tenentur, cum solo habitu albo, quem nemo ignorat esse eorum distinctivum, non obstante quoad id praecitata constitutione Clementis VIII, accedere ac procedere libere et licite possint et valeant.

Confirmantur
pariter aposto-
licae constitu-
tiones super
praecedentia
ceteris regula-
ribus Ordini-
bus.

§ 42. Considerantes quoque antiquitatem non minus quam excelsa merita huius Ordinis, quibus perspectis Leo X in constitutione *Accepimus nuper*, iii iulii MDXVIII, et S. Pius V in const. LXXI *Divina disponente*, xxvii augusti MDLXVIII¹, et Clemens VIII in constitutione XIII *Inter cetera*, xxv septembris MDXII, fratribus Ordinis iure merito adiudicarunt praecedentiam supra ceteros Mendicantium aliorumque Ordines, itaut primi et immediati post antiquos Ordines monachales locum in omnibus primum, honorabiliorem et digniorem obtinere debeant, prout pacifice in Conciliis generalibus ac etiam Lateranensibus inconcusse obtinuerunt: praedictas constitutiones omnes motu, scientia et potestate supradictis confirmantes et innovantes, et, quatenus opus sit, omnia in eis contenta de novo mandantes et concedentes, declaramus atque decernimus, earundem constitutionum tenorem perpetuo ubilibet et in quacumque mundi parte omnino servandum esse, eisdem fratribus Ordinis Praedicatorum a die publicationis praesentium priori, digniori et honorabiliori

¹ Male edit. Main. legit 1768 (R. T.).

Bull. Rom. — Vol. XXII.

loco post Ordines monachales praedictos in omnibus et singulis processibus, actibus et functionibus, assignato et constituto: plenissime derogantes quibuscumque conventionibus, consuetudinibus etiam immemorabilibus, litteris, sententiis ac decretis ab Apostolica Sede editis, vel specificè etiam confirmatis, in contrarium quomodocumque facientibus.

§ 43. Ut deinceps fratres huius Ordinis congrue sustentari valeant, nec tractu temporis conventus propter inopiam necessario fratrum numero carere cogantur, exemptiones omnes a quibuscumque decimis, datis, collectis, gabellis, impositionibus, vectigalibus, oneribus hospitandi milites, aliisque cunctis quocumque nomine nuncupatis, et ex quacumque gravi et gravissima causa impositis, praedicto Ordini concessas per S. Pium V in constitutione *Dum ad uberes*, xxix iulii MDLXVI, *Etsi Mendicantium Ordines*, xvii kalendas iulii MDLXVII, *Ad hoc nos Deus*, xxiii septembris MDLXXI, *Romanus Pontifex*, iii octobris MDLXVII, et *Iniunctum nobis*, pridie nonas augusti MDLXIX, et per nos etiam in litteris incipientibus *Sollicitudo* editis iv idus decembris MDCCXXV, amplissime confirmamus et innovamus; ac praeterea volumus et mandamus, quod, tam pro praeteritis, quam pro futuris impositionibus, ex urgentissima dumtaxat causa belli contra Turcas teneri possint aut debeant fratres, conventus, eorumque bona, facta tamen prius deductione congruae pro unoquoque religioso ad rationem scilicet septem ducatorum auri de camera, et nonnisi de residuo fructuum bonorum, demptis et exceptis praedictis congruis, volumus taxari posse in praedicto extremo casu. Non tamen per id intelligimus derogare indultis nostrorum praedecessorum pro particularibus con-

Nonnulli exam-
plum istud
concordant.

ventibus, si quae sunt, decernentibus esse praeservandam a qualibet impositione ampliore seu pinguiorem congruam, quinimmo ea confirmamus ac innovamus. Porro (ne, ex quo per nostram constitutionem incipientem *Credita*, et decreta novissimi Concilii Romani, in quibus cautum legitur a taxâ seminarii *exemptos esse debere regulares pro iis tantum beneficiis et fructibus, quorum ratione ipsis Apostolica Sedes ex causâ vere et proprie onerosâ indulsit ut ab onere taxae exempti sint*, ullo unquam tempore in discrimen revocari queat amplissima exemptio ab huiusmodi taxâ, quam praedicto Ordini impartitus fuit S. Pius V in suâ constitutione *Romanus Pontifex*, ac in aliâ. *Etsi Mendicantium*) hanc ipsam exemptionem, easdemque ac alias quascumque per praedecessores nostros desuper editas constitutiones et declarationes expresse confirmamus et innovamus. Cum enim memoratus Ordo varios magistros et doctores praestet ac alere et sustentare teneatur, *ex quorum doctrinâ fratres novitii, eruditi postmodum effecti, gregem dominicum suis consiliis, confessionibus, orationibus, aliisque innumeris pietatis operibus iuvent et pascant*, eiusdemque Ordinis domus non minus, immo magis quam ea quae per Ordinarios erecta sunt, seminaria vocari possint, aequissimum videtur conventus dicti Ordinis nullo modo praeterea taxari posse pro seminariis ab Ordinariis erectis vel erigendis, prout hac nostrâ perpetuo valiturâ constitutione declaramus, decernimus et mandamus; etiam Concilii Romani decretis et quibuscumque aliis in contrarium quomodolibet facientibus quamplenisime derogantes.

§ 44. Per nostram constitutionem *Romanus Pontifex* ac etiam decreta

novissimi Romani Concilii iniunximus parochis solvendam esse quartam funeralem, in Italiâ nimirum et insulis adiacentibus, ab omnibus et quibuscumque regularibus quocumque privilegio suffultis; et regulares Ordinis S. Domini utriusque sexus in eisdem Italiâ et adiacentibus insulis reverenter, pro consuetâ ipsorum erga Apostolicam Sedem obedientiâ, dispositioni nostrae, ut debent, obsequuntur, prout etiam volumus et mandamus in posterum servari, ita quidem ut regulares praedicti ei tantummodo, ad cuius parochiam spectabit defunctus, realiter cum effectu et sine ullâ prorsus controversiâ tradere teneantur unam ex quatuor partibus (quam proprio nomine *Quartam* appellavimus) *omnium intorticiorum et candelarum, quibus defuncti cadaver in itinere ad eorum ecclesiam tumulandum associabitur, necnon omnium intorticiorum et candelarum, quae in eadem ecclesiâ circa cadaver, seu feretrum, ac etiam in altaribus in die funeris accendentur*, retentis tamen sibi candelis manualiter per viam delatis, unâ cum omnibus intorticiis, candelis, aliisque de quibus in eâ constitutione mentio expressa facta non fuit, quae regularibus prorsus illaesa et inviolata perpetuo manere volumus, decrevimus ac mandavimus. Ubi vero adsint consuetudines legitime probatae, conventiones, concordiae vel statuta, quae parochae portionem quartâ praedictâ pinguiorem assignet, hanc eandem, prout ante nostram praedictam constitutionem ac etiam Concilium Romanum, dare pergant et teneantur. Quum vero mentis et intentionis nostrae in eâ edendâ constitutione fuerit consulere quidem parochorum indemnitati, ad hoc nimirum, ut iis qui nihil, vel quartâ minus percipiebant, eandem quartam consequi

nerali a regularibus solvenda parochis.

possent, non autem, ut qui maius emolumentum, seu plus quartâ praedictâ ex consuetudine, conventionem, concordiam vel statuto reportabant, aliquid aliud praeterea vigore dictae nostrae constitutionis, aut etiam Concilii Romani, sibi arrogare possent: volumus propterea, ut iidem parochi, vel praecise perciperent statutam a nobis quartam partem, vel tantummodo starent consuetudini, conventioni, concordiae, sive statuto, ut praedictum est. Ne autem super huiusmodi clarâ ceteroquin intelligentiâ nostrae constitutionis et Concilii Romani ullo unquam tempore excitari valeat aliqua difficultas, expresse ita declaramus dictam nostram constitutionem et decreta Concilii Romani; simulque motu, scientiâ et potestate praedictis volumus, praecipimus et mandamus ut iidem fratres parochi relinquunt optionem vel eligendi quartam partem praedictam, vel standi consuetudini, statuto, concordiae, seu conventioni, eamque pacifice sequantur, ut suae ipsorum quieti religiose¹ iuxta eandem mentem nostram consulant; parochi vero semel factam optionem immutare nullatenus possint aut valeant.

Confirmantur, ac declarantur privilegia eidem Ordini concessa de laicis tumulandis.

§ 45. Ea itidem privilegia fratribus Ordinis Praedicatorum indulta per sacros canones et apostolicas constitutiones, ut possint cadavera laicorum et extraneorum quorumcumque in suis ecclesiis libere tumulare, uberrime confirmamus et innovamus: utque, quantum in Domino possumus, occurramus continuis molestiis, quas, propter aliquorum sinistras interpretationes, pati coguntur fratres praedicti cum maximo christifidelium scandalo et pietatis simulque divini cultus detrimento: perpetuo volumus et sancimus, in primis fratrum praedictorum omnium, eisque inser-

¹ Forsan *religiosae* (R. T.).

vientium, necnon quarumcumque personarum Tertii Ordinis, etiam extra claustra, domos, hospitia et asceteria obeuntium, laicorum quoque extraneorum per accidens degentium et decedentium in conventibus, hospitibus, domibus et asceteriis praedictis, cadavera tumulanda esse in dictis ecclesiis Ordinis, dioecesanis loci aut alterius cuiuscumque licentiâ minime desuper requisitâ; liberam prorsus praeterea fore cuicunque fidelium, sive pro seipso, sive pro suis filiis et filiabus, nepotibus et neptibus in puerili vel infanti aetate decedentibus electionem sepulturae in ecclesiis et coemeteriis praefati Ordinis. De hac vero electione satis constare ubi in ecclesiâ Ordinis gentilitium obeuntis, nullâ in contrarium factâ dispositione, sepulchrum praexistat; rursus ex testamento, codicillis, vel aliâ morientis simplici¹ etiam scripturâ, item ex dicto aut confessoris, aut duorum testium, etiam extraiudicialiter deponentium de illius voluntate. Quod si parochus velit illos iudicialiter repetere, suis sumptibus id facere teneatur. Caveantque parochi, ne, quod directe nequeunt, indirecte nitantur huic libertati praeiudicium et noxam inferre, sub praetextu ad ipsos pertinere numerum determinare fratrum associare debentium, atque illum limitare ad metam clericorum saecularium, aliove deteriori, parochianos, nimirum, eligentes alibi quam in ecclesiâ parochiali sepulturam, teneri ad eleemosynam maiorem gravioraque emolumenta favore parochi, etiam sub emendicato titulo coactivae celebrationis missarum et anniversariorum, vel sub obtentu cadaveris in cathedrali vel parochiali ecclesiis prius exponendi, et respective ratione transitus per limites aliarum parochiarum, persolvenda

¹ Edit. Main. legit *simplicis* (R. T.).

esse similia emolumenta. Has enim abusus adinventiones eradicare intendimus et exterminare, prout abolemus et improbamus, statutis, conventionibus et consuetudinibus etiam immemorabilibus in contrarium vigentibus minime attentis, quibus expresse derogamus. Volentes, numerum fratrum associare debentium fore libere determinandum per haeredes defuncti, nullo habito respectu ad numerum clericorum saecularium. Per cathedrales vero ecclesias, parochiales, seu per parochos defunctorum, aut per quorum parochias transeunt cadavera, nullatenus cogi posse fratres Ordinis seu defunctorum haeredes ad exponendum cadavera, vel aliquid aliud solvendum ex causâ transitus; itaut imposterum soli parochi morientium, iisque emolumentis dumtaxat potiantur et gaudeant, quibus de iure potiuntur et gaudent, firmâ omnimode manente ac plenissime morientibus observatâ sibi eligendi sepulturam libertate. Parocho admonito, requisito et intimato per fratres, ac demum renuente accedere ad associandum cadaver in ecclesiam fratrum praedictorum, vel eodem ultra statutam pro delatione cadaveris horam per discretum tempus, quod nunquam unam horam excedere possit, expectato nec accedente, fratres praedictos cadaver illud, invito etiam ipso parocho, levare, et ad eandem ecclesiam tumulandum, ne Dei servitium minuatur et ipsi contemnantur, recto quidem tramite et viâ per eos eligendâ deferre posse ac debere, volumus atque sancimus. Et ad tollendum deinceps, quantum in Domino possumus, fidelium scandalum, nimis frequentium controversiarum originem, hac perpetuo valiturâ lege decernimus, dicere cathedralis capitulo, parocho, fratribus Ordinis Praedicatorum, ac ceteris etiam regularium

communitatibus ad processiones funebres per quasvis parochias, singulorum propriis erectis crucibus, accedere, easque etiam sic peragere, quemadmodum in aliis solemnioribus processionibus contingit, et ita etiam in ecclesiam tumultantem ipsorum fratrum, ordine quo in viâ incedebant, ingredi, atque factâ adoratione ad altare, in quo asservatur SS. Sacramentum, aut etiam exequiis persolutis, recedere; parocho quoque in eandem ecclesiam tumultantem cum stolâ intrare; ac respective fratribus associare debentibus defuncti cadaver cum parocho, ne interim contingat illos in vicis et plateis supersedere, in parochialem ecclesiam etiam cum cruce erectâ ingredi licitum fore, auctoritate apostolicâ, motu et scientiâ praedictis, mandamus et volumus. Non obstantibus, quoad praedicta omnia et singula, consuetudinibus etiam immemorabilibus, quibus omnibus expresse ac plenissime derogamus; declarantes, et, quatenus opus sit, decernentes, ac maturâ deliberatione mandantes, crucis erectiones, stolae delationem et ingressus in ecclesias in omnibus et singulis enumeratis, ac ceteris quibuscumque similibus casibus, nullam penitus iurisdictionem importare, aut minimum in aliquo praeiudicium cuicumque irrogare, aut quodcumque et quomodocumque irrogare et inferre posse. Postremo prohibemus, posse per parochos, invitatis fratribus, in istorum ecclesiis aut coemeteriis cadavera sepeliri, et respective missas celebrari, ac exequias quascumque persolvere. Ubi vero accedit pacifica consuetudo, seu legitima conventio, aut expressa fratrum voluntas, permittimus quod parochus cum clericis saecularibus in ecclesiis Ordinis exequias peragat, absque ullo tamen praeludicio

1 Edit. Main. legit *quod pro quoad* (R. T.).

fratrum, quorum omnimoda de cetero iurdictio in propriis ecclesiis salva et illaesa remaneant, eique nullum imaginabile praeiudicium per huiusmodi particulares et fratrum voluntarios actus irrogatum ullo tempore censeatur.

Eximuntur
praedicti fra-
tres etiam a ca-
nonicâ quan-
dicut porcione.

§ 46. Ulterius circa exemptionem a canonicâ portione sive a decimis quibuscumque ecclesiasticis, sive canonicis, parochialibus, episcopalibus, ac etiam papalibus, tam personalibus quam realibus, non solum de novalibus, hortis, animalium nutrimentis, virgultis bonisque propriâ manu excoltis, sed etiam quoad omnia omnino bona, quodcumque et quomodocumque acquirenda, etiam per alienas manus excolenda, immo etiam quoad ipsos colonos, arrendatarios et similes quoscumque, qui fratrum praedictorum ac sororum, indigentis de praedictis eorum bonis hac vitâ subvenire teneantur, expresse ac specificè confirmamus privilegia ipsis sive directe cum necessariis et opportunis derogationibus et respective etiam Concilii Lateranensis seu cap. *Nuper de decim.* (ut in constitutionibus Honorii III *Religiosam vitam*, xi kalendas ianuarii mcccvi, Innocentii IV *Qui Deum tota*, iii nonas februarii mccciv, Alexandri IV *De piâ et sanctâ*, xv kalendas februarii mcccvii, Bonifacii VIII *Laudabilis*, xv kalendas augusti mcccvii, Benedicti XI *Sacra vestra religio*, iii kalendas martii mccciv, Gregorii XI *Virtute conspicuos*, ii nonas martii mcccclxxiv, Bonifacii IX *Etsi pro cunctorum*, v kalendas maii mcdi, Martini V *Ad summi*, kalendis maii mcdxx, Eugenii IV *Ad statum*, iii idus aprilis mcdxl, Nicolai V *Licet ex debito*, pridie nonas decembris mcdxlviii, et *Licet ea*, viii idus augusti mcdli, Sixti IV in

1 Videtur legendum *eisque* (R. T.).

2 Edit. Main. legit *ipsi* (R. T.).

Mari magno Praedicatorum, et sancti Pii V *Etsi mendicantium*, et *Ad hoc nos Deus*, et *Iniunctum nobis*, Pauli V *Ex Apostolicae Sedis*, Clementis VIII *Iniuncti*, et *Exposcit*, xxv martii mdcxii, et *Pastoralis officii*, iulii mdcxv, et Urbani itidem VIII *In plenitudinem*), sive indirecte et virtualiter ipsis desuper concessa, nimirum per amplissimas communicationes privilegiorum et praecipue indultorum Carthusianis, Cisterciensibus et Societati Iesu, quemadmodum liquet ex praecitatis constitutionibus. Ne tamen ullo unquam tempore de huiusmodi plenariâ exemptione dubitari queat, praeterea, motu proprio et auctoritatis plenitudine, contrariis quibuscumque non obstantibus, Ordini Praedicatorum utriusque sexus et ab eo dependentibus, eorumque praedictis bonis quibuscumque, dictam exemptionem ex integro et denuo cum expressâ et individuali derogatione dicti cap. *Nuper de decim.* amplissime concedimus et elargimur.

§ 47. Itidem, quoad privilegia Mendicantium Ordini Praedicatorum concessa, praeviâ derogatione constitutioni a Gregorio XIII *In tanta*, editae i martii mclxxiii, innovamus constitutiones S. Pii V *Etsi Mendicantium*, et *Ad hoc nos Deus*, et, quatenus opus sit, in his contenta de novo disponimus et respective concedimus, atque perpetuo observanda esse decernimus et mandamus, dummodo decretis Concilii Tridentini et dispositis in hac nostrâ peculiari constitutione non sint contraria, ut etiam demandarunt Clemens VIII in constitutione *Iniuncti*, v octobris mdciv, et Urbanus VIII in constitutione *In plenitudinem*, xxxi maii mdcxxv: declarantes, quod haec restrictio, contenta etiam in mox dictis litteris Clementis et Ur-

1 Edit. Main. legit *Clemens* (R. T.).

Innovantur
pariter consti-
tutiones apostoli-
cae quoad pri-
vilegia Mendicantium praefato
Ordini concessa.

bani, haud tollit decreta Concilii Tridentini iuxta interpretationem ipsi attributam in praecitatis litteris S. Pii V.

Communicatio amplissima eidem Ordini privilegia omnia quaecumque ac indulgentiae quibuscumque alia Ordinibus concessae.

§ 48. Inhaerentes praeterea vestigiis praedecessorum nostrorum (qui privilegia, indulta omnia et singula, gratias, exemptiones, immunitates et communicationem intraneam, sive ampliationem aut extensionem intra ipsum Ordinem Praedicatorum, adeo ut concessa vel concedenda uni fratri, sorori, domui, conventui, collegio, ecclesiae, monasterio et aliis, etiamsi concessa non intelligerentur sub generali communicatione, aliis fratribus, sororibus, domibus, conventibus, collegiis, ecclesiis, monasteriis, ceterisque pariformiter comprehensa et concessa perpetuo sint et intelligantur, communicationem quoque infra declarandam uberius cum aliis quibuscumque Ordinibus, congregationibus et confraternitatibus, libertates, praerogativas, indulgentias, peccatorum remissiones et similia quaecumque et quocumque nomine nuncupanda, a praedecessoribus nostris Ordinis praedicti domibus, collegiis, conventibus, monasteriis, provinciis, fratribus ac monialibus, necnon utriusque sexus tertiariis concessa, amplissime et validissime confirmarunt, innovarunt, de novo concesserunt, eisque perpetuum apostolicae firmitatis robur addiderunt, etiam motu proprio, scientia et potestate praedictis, derogando insuper quibuscumque consuetudinibus ac constitutionibus apostolicis etiam in universalibus provincialibus et synodalibus conciliis editis et ordinationibus contrariis, ac cum decreto irritante, supplendo quovis defectus iuris et facti et solemnitatum forsitan omissarum, ut in apostolicis constitutionibus, et signanter Alexandri V, Martini etiam V, Eugenii IV in

1 Forsan comprehensa (R. T.).

Bullis incipientibus *Sacrae religionis*, v kalendas aprilis mcdxxxv, ubi privilegium dicto Ordini Praedicatorum indultum per plures praedecessores post Innocentium IV quod nullae litterae apostolicae sub quibusvis formis et verborum expressionibus et cum quibuslibet derogatoriis privilegiorum, etiam Mendicantium, quandocumque emanandae, possent eidem Ordini praeiudicare, nisi de Ordine ipso ac de magistro Ordinis et privilegiis ipsi concessis signanter et notanter, specialiter et expresse, necnon de verbo ad verbum mentio facta fuerit, validissime confirmatur, quod et alii postmodum Romani Pontifices decrevere, insuper Nicolai V, Sixti IV in *Mari magno* ac in *Bulla aurea*, Iulii II *Alias ad supplicationem*, iunii mdix, Leonis X duabus litteris similiter incipientibus *Quum inter ceteros*, xxii novembris mdxiii, et xxi iunii mdxviii, et in aliis *Dudum per nos accepto*, x decembris mdxix, Iulii III *In sacra beati Petri*, x iulii mdl, Pauli IV *Ex Apostolicae Sedis*, ix martii mdlv, ac deinde S. Pii V, Clementis VIII et Urbani VIII in praedictis constitutionibus *Etsi Mendicantium, Iniuncti, In plenitudine*, easque quidem omnes et singulas constitutiones, ac supplendo quoscumque defectus iuris et facti et solemnitatum forsitan omissarum, confirmantes ac innovantes, et, quatenus opus sit, omnia et singula in eisdem ac ceteris quibuscumque pro Ordine Praedicatorum, eiusque generali magistro, procuratore generali, superioribus, fratribus, monialibus, Tertii quoque Ordinis personis quibuscumque per Sedem praedictam, ac etiam per S. R. E. cardinalium Congregationes¹, cardinales legatos, et quovis Sedis praedictae nuntios et ministros, et per alios quoscumque, et qua-

1 Ed. Main. legit *Congregationis* (R. T.).

cumque potestate pollentes, aut alias quomodolibet, et sub quibuscumque verborum expressionibus et tenoribus, in genere vel in specie, et particulariter, tam per modum communicationis et ampliationis, quam simplicis et individuae, particularis ac specialis concessionis cuiuscumque et quomodocumque etiam motu proprio aut aliter factae, emanatis concessionibus contenta, ac etiam consuetudine legitime praescripta aut acquisita, largientes ac concedentes, dummodo tamen praedictis in hac nostra constitutione non sint expresse contraria, motu, scientia ac potestate similibus confirmamus quoque, innovamus, ac, si opus sit, de novo concedimus magistro Ordinis, capitulis generalibus, definitoribus eorum, cunctisque fratribus, sive clericis, sive laicis, etiam oblati, monialibus quibuscumque, ac Tertii Ordinis utriusque sexus personis, eorumque ecclesiis, conventibus, monasteriis ac domibus, ministris, famulis, cunctisque tam conservatoribus et officialibus, quam domesticis, necnon quibusvis aliis personis, ac christifidelibus illorum ecclesias seu capellas, oratoria quoque visitantibus, necnon confratribus et consororibus tam supradictarum quam aliarum quarumcumque confraternitatum in ecclesiis aut oratoriis eorumdem fratrum legitime erectarum et institutarum, vel quandocumque erigendarum ac instituendarum, illisque tam nunc existentibus, quam pro tempore extituri: omnibus pariter et singulis libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, privilegiis, praeceminentiis, antelationibus, concessionibus, indultis, favoribus, indulgentiis, aliisque praerogativis et gratiis universis et singulis, tam spiritualibus quam temporalibus, singulis domibus, conventibus, collegiis, monasteriis et aliis regularibus locis

et personis, tam canonicorum quam clericorum regularium ubivis existentium institutis, et non solum Ordinibus monasticis, regularibus aliorum Mendicantium et non Mendicantium, tam pro redimendis captivis, quam aliis quomodolibet, Ordini SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum, illiusque domibus, conventibus et fratribus, necnon Ordini ac etiam Congregationi fratrum Discalceatorum eiusdem Ordini B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum, ac etiam omnibus et quibuscumque congregationibus regularium, et praecipue Clericorum Regularium, etiam Mendicantibus, in omnibus et per omnia quoque subsistere¹ absque ulla prorsus differentia, ut praedictum est, pariformiter declaramus, sancimus, volumus, uti, frui, potiri et gaudere libere et licite possint et valeant.

§ 49. Ac demum, ut Ordo ipse fratrum Praedicatorum, illiusque magister generalis, provinciales, priores, alique superiores, fratres, famuli et personae quaecumque ab Ordine ipso, ut praefertur, quomodolibet dependentes, nunc et pro tempore existentes, omnium et singulorum a nobis, ut praefertur, approbatorum, confirmatorum, extensorum, innovatorum et de novo etiam concessorum pacifica in possessione, seu quasi, a data praesentium constituentur, constitutique sint et esse censeantur, omnes et quascumque lites et causas, si quae sint (quarum omnium et singularum respective status et merita eisdem praesentibus haberi volumus pro expressis), super praemissis, seu illorum aliquo, inter fratres praedictos, ex una, et quoscumque alios, ex altera partibus, in quocumque iudicio coram quocumque iudice quavis etiam apostolica sibi delegata auctoritate fungente et in qua-

1 Syntaxis perturbata dignoscitur (R. T.).

Abolentur lites omnes oriae vel quae ori possent super approbatione, extensione, vel de novo concessa praedicta.

cumque instantiâ quomodolibet nunc pendentes, ad nos avocantes, apostolicâ auctoritate, motu ac potestatis plenitudine praedictis, penitus extinguimus, et extinctas esse volumus, omnimodumque silentium perpetuo imponimus.

Clausulae per
enclitica.

§ 50. Decernentes, omnia et singula praemissa, a nobis, ut praefertur, confirmata, approbata, innovata, extensa, de novo concessa et indulta, easdemque praesentes, semper et perpetuo, tamquam divini cultus et honorum operum augmentum religionisque propagationem respicientia, valida et efficacia, ac validas et efficaces esse et fore, suosque plenarios et integros effectus perpetuo sortiri et obtinere, et ab omnibus firmiter atque inviolabiliter¹, nec ab illis ullo unquam tempore quovis praetextu, occasione vel causâ resiliiri, aut decedi², neque de nullitatis, obreptionis, subreptionis vitio et intentionis nostrae defectu notari, impugnari vel retractari, nec adversus illas quodcumque iuris vel facti remedium, nec etiam oris aperitionem, impetrari unquam posse, neque sub quibusvis similibus vel dissimilibus gratiarum, privilegiorum, indultorum revocationibus limitationibus, suspensionibus, derogationibus et aliis contrariis dispositionibus, etiam per nos et successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, Sedemque praedictam, sub quibusvis tenoribus et formis, ac sub quibusvis clausulis et decretis, etiam derogatoriis derogatoriis, minime confundi vel comprehendi posse, nisi de toto earumdem praesentium tenore et datâ expressa mentio, nihil penitus omisso, habita, et revocatio, derogatio, suspensio, limitatio, restrictio et alia quaecumque contraria dispositio magi-

¹ Deest verbum *observari* (R. T.).

² Potius lege *recedi* (R. T.).

stro et procuratori generalibus pro tempore dicti Ordinis expresse, distinctim ac nominatim intimatis¹, iisque per trinas distinctas litteras apostolicas tribus diversis vicibus cum temporis competentis intervallo ad id specialiter vocatis factae fuerint; et, si aliter derogari, revocari, suspendi, limitari et restringi contingat, huiusmodi derogationem, revocationem, suspensionem, limitationem et restrictionem nullius esse roboris et momenti, et, quoties illae emanabunt, toties in eorum pristinum et validissimum statum sub quacumque etiam posteriori datâ per magistrum generalem et fratres pro tempore existentes praedictos eligendâ restitutas, repositas et plenarie reintegratas, et de novo etiam concessas esse et fore, ac vim validi et efficacis contractus etiam cum iuramento inter nos et Sedem praedictam ac magistrum generalem et fratres praedictos initi habere, sicque et non aliâs per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac etiam S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, vicelegatos, dictaeque Sedis nuncios, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, interpretandi et definiendi facultate et auctoritate, in quavis causâ vel instantiâ iudicari, sententiarum et definiri debere, necnon quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum et inane decernimus et declaramus. Quoniam vero, quousque divinae providentiae placuerit nos in humanis tolerare, nolumus plane protectionem nobis dilectissimi Ordinis alicui cedere, mandamus subinde futuris pro tempore protectoribus S. R. E. cardinalibus, enixeque in Domino hortamur, ut pro plenâ nostrae huius con-

¹ Forsan *intimatae* (R. T.).

stitutionis executione apud Pontifices totis viribus zelanterque advigilent atque procurent.

Committitur
quibuscumque
in ecclesiastica
dignitate con-
stitutis executio
praedictae con-
stitutionis.

§ 51. Executionem vero contentorum in praesentibus nostris litteris committimus et mandamus universis et singulis venerabilibus fratribus Apostolicae huius Sedis legatis, nuntiis et internuntiis pro tempore existentibus, necnon patriarchis, archiepiscopis, episcopis ac dilectis filiis causarum curiae Camerae Apostolicae generali auditori, abbatibus, prioribus, et aliis quibuscumque personis in dignitate ecclesiasticâ constitutis, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, easdem praesentes et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties super hoc pro parte magistri generalis et fratrum nunc et pro tempore existentium aut alicuius eorum requisiti fuerint, solemniter publicantes, eisque et eorum cuilibet in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostrâ firmiter observari, eosque et quemlibet eorum illis pacifice frui et gaudere, non permittentes eos aut eorum quempiam per quoscumque contra earumdem praesentium tenorem desuper quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet et rebelles per censuras et poenas ecclesiasticas ac alia opportuna iuris remedia, appellatione postpositâ, compescendo, ac, legitimis super his habendis servatis processibus, censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Derogatoriae.

§ 52. Non obstantibus priori voluntate nostrâ ac nostris et Cancellariae Apostolicae regulis de non tollendo iure quaesito, ac pia memoriae Bonifacii Papae VIII, pariter praedecessoris nostri, qua cavetur ne quis extra suam

civitatem vel dioecesim, nisi in certis exceptis casibus, et in illis ultra unam dietam a fine suae dioecesis ad iudicium evocetur, seu ne iudices a Sede Apostolicâ deputati contra quoscumque procedere, seu alii vel aliis vices suas committere praesumant, ac in concilio generali editâ de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, et quibusvis universalibus, provincialibus et synodalibus conciliis, vel aliis apostolicis, specialibus vel generalibus, constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon praedicti aliorumque Ordinum regularium quorumcumque, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et conventionibus, ac etiam immemorabilibus consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quibusvis personis et locis, in genere vel in specie, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, necnon irritantibus et aliis decretis, ac etiam consistorialiter, ac aliâs quomodolibet, etiam ad imperatoris, regum, reginarum et aliorum quorumcumque principum instantiam, iteratis vicibus concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione aliâs de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, individua et expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso et formâ in illis traditâ observatâ inserti forent, praesentibus pro

sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, latissime et plenissime ac specialiter et expresse harum serie, hac vice dumtaxat, motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus derogamus; aut si aliquibus communiter aut divisim ab eâdem sit Sede indultum quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Fides habenda transumptis.

§ 53. Volumus autem, quod ipsarum praesentium transumptis, etiam impressis, alicuius in dignitate ecclesiasticâ constitutae personae sigillo et notarii manu obsignatis, vel etiam, saltem extra Italiam, sigillo et subscriptione magistri Ordinis aut provincialium pro tempore eiusdem Ordinis munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra illud adhibeatur, quae adhiberetur praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Sanctio poenalis.

§ 54. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, approbationis, confirmationis, extensionis, innovationis, concessionis, extinctionis, inpositionis, indulti, decreti, declarationis, commissionis, mandati et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Setia, auno Incarnationis dominicae MDCCXXVII, VII kalendas iunii, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 25 maii 1727, pontif. anno III.

CLXXVIII.

Statuitur ut privilegia ex-provincialium, praesentatorum, praedicatorum, vel

*ex-assistentium generalium in provinciâ Portugalliae eremitarum S. Augustini, iuxta Ordinis instituta deinceps concedantur*¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt ^{Expositio facti.} dilecti filii prior provincialis et definitores Portugalliae Ordinis fratrum eremitarum sancti Augustini, quod, cum nonnullis ab hinc annis tot eiusdem provinciae fratres privilegia priorum, ex-provincialium, praesentatorum et praedicatorum generalium cum voto in capitulis libri² ab hac Sanctâ Sede concedi obtinuerint, ut quinquaginta novem vocales supra numerum inibi de praesenti reperiantur, qui numerus, habitâ ratione ad familiam eiusdem provinciae, excessivus ac nimium onerosus dignoscitur; plures vero alii fratres dictae provinciae similia, ac etiam ex-assistentium generalium privilegia, aliasque exemptiones ab eâdem Sede impetrare nitantur, quae si concederentur, in grave eiusdem provinciae damnum ac cultus divini detrimentum cederent, multasque capitulis provincialibus dictae provinciae turbas, dissidia atque dispendia adferrent; et quia per emendicata ab aliis provinciae praefatae religiosis sibi bene affectis et addictis testimonia, quae interdum a veritate deviant, procurari solent, fratres immeritos his privilegiis donari multoties contingat: ipsi exponentes, ne, prae multitudine gratiarum et exemptionum huiusmodi, statuta et

¹ Aliâ huius Pontificis const. ed. MDCCXXVIII, die 1 ianuarii, pontif. IV, confirmantur universa privilegia eidem Ordini aliàs concessa, et Innocentii XIII const. ed. MDCCXXIII, die 20 septembris, pontif. III, moderata fuit const. Clementis XI de voto fratrum consanguineorum.

² Forsan sibi (R. T.).

gubernium dictae provinciae illiusque religiosa tranquillitas perturbentur, ac cultus divinus inibi diminuatur, eisdem gratiis et exemptionibus aditum in posterum praeccludi, ac insuper, ne religiosis eiusdem provinciae, qui suis litterarum studiis illius decus et splendorem augent, condigna laborum suorum merces ab aliis, qui debitis qualitatibus destituti fuerint, praeripiatur, magisteria in sacrâ theologiâ deinceps non aliter quam ad praescriptum constitutionum eiusdem Ordinis auctoritate apostolicâ confirmatarum, et alternativae¹ pro aequali inter duas filiationes in dictâ provinciâ stabilitas partitione vigentis distribui plurimum desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut sibi in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Statutum praedictum.

§ 2. Nos igitur, eorundem exponantium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, quod de cetero nulla privilegia, exemptiones et praerogativae ex-priorum, provincialium, praesentatorum, praedicatorum, vel ex-assistentium generalium, ac etiam dispensationes super tempore lecturae pro obtinendâ iubilatione contra et praeter regularia eorundem Ordinis et provinciae instituta quibusvis dictae provinciae fratribus concedantur, auctoritate apostolicâ,

¹ Edit. Main. legit *alternativa* (R. T.).

tenore praesentium, statuimus et ordinamus, illaque et illas per eosdem fratres etiam a Romano Pontifice pro tempore existente seu de Sede praefatâ peti, procurari et obtineri, ab privationis vocis activae et passivae, tam per eos quam per alios fratres seu superiores dictae provinciae, qui testimonium ad illa et illas petendum, procurandum et impetrandum concederent et relaxarent, ipso facto absque aliâ declaratione incurrendâ poenâ, prohibemus; in magisteriis vero sacrae theologiae in dictâ provinciâ distribuendis, illius fratrum merita et labores semper et rigore attendi, ac praefatorum Ordinis et provinciae constitutiones, necnon enarratam inter duas filiationes huiusmodi alternativam servari, eâdem auctoritate, harum serie, praecipimus et mandamus.

§ 3. Decernentes, ipsas praesentes litteras semper firmas, etc.¹

§ 4. Non obstantibus, constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon praefatorum Ordinis et provinciae, aliisve quibusvis, etiam iuramento, etc.²

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XIV iunii MDCCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 14 iunii 1727, pontif. anno IV.

CLXXIX.

*Immutatur aliqua in parte constitutio quaedam huius Pontificis quoad suffragium ministri provincialis, custodis et definitorum Ordinis Minorum pro familiâ ultramontanâ*³.

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Ut supra pag. 471 a (R. T.).

³ Clementis XII constit. edit. MDCCXXX, die 14 octobris, pontif. I, moderantur aliae huius Pontificis constitutiones pro iisdem fratribus editae.

**Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.**

Ab hoc eodem Pontifice alia statuta sunt, et ministri provinciales, custodes et definitores dumtaxat Ordinis Minorum voce decisiva frui deberent.

§ 1. Alias nos per quamdam nostram constitutionem, cuius initium est *Universalis Ecclesiae regimini*, quam non minus pro paterno quem erga inclytum fratrum Minorum sancti Francisci Ordinem gerimus devotionis et charitatis affectu, quam ad antiquam regularem observantiam in eo sartam tectamque tuendam et restituendam non ita pridem edidimus, inter alia disposuimus, quod in definitoriis, congregationibus et capitulis provincialibus respective eorumdem fratrum, tam de Observantia quam Reformatum, Discalceatorum, Recollectorum, Tertiariorum, vel quocumque alio nomine nuncupatorum, sub directione ac gubernio ministri generalis dicti Ordinis degentium, soli deinceps patres definitorii cuiuslibet provinciae ad id electi, nimirum minister provincialis, custos et definitores, qui numero quatuor esse solent, voce consultiva et decisiva uti et frui deberent, prout in eadem nostra constitutione, cuius tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso et ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

§ 2. Cum autem, sicut dilecti filii fratres provinciarum de Observantia, Recollectorum et Tertii Ordinis eiusdem S. Francisci familiae ultramontanae nobis nuper exponi fecerunt, ex quadam propemodum necessaria hactenus apud eos servata, ac tum capitulis generalibus eiusdem Ordinis, tum etiam Sedi Apostolicae, sicut ex quibusdam felicis recordationis Urbani PP. VIII praedecessoris nostri litteris constare dicitur, probata consuetudine, in definitoriis, congregationibus et capitulis huiusmodi, praeter ministrum provincialem, custodem et quatuor definitores praefatos,

duo alii fratres quoad provincias eorum de Observantia, et unus dumtaxat quoad illos¹ Recollectorum et Tertii Ordinis ad suffragium ferendum admitti consueverint, isque usus invaluerit potissimum ne in definitoriis, congregationibus et capitulis praefatis desint religiosi in rebus ad easdem provincias pertinentibus versati, qui officiales electos, ubi opus est, de illis edocere valeant, praesertim cum dictae provinciae vastae existant, ac conventuum copia abundant, et ut plurimum iidem officiales recenter electi debitam de ipsis provinciis earumque statu cognitionem non habeant: nobis propterea exponentes praefati humiliter supplicari fecerunt ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 3. Nos igitur, qui provinciarum praedictarum bonum regimen felicemque progressum et tranquillitatem sinceris exoptamus affectibus, hisce iustis et rationabilibus ex causis adducti, memoratam nostram constitutionem in hac parte tantum declarare ac moderari, ipsosque exponentes specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, quod in dictis definitoriis, congregationibus et capitulis provincialibus provinciarum fratrum de Observantia, Recollectorum et Tertii Ordinis familiae ultramontanae, in quibus tamen, antequam praefata nostra

¹ Forsan illas (R. T.).

Moderatio
praedictae con-
stitutionis.

constitutio emanaret, enarrata consuetudo vigeat, et non alias, ultra ministrum provincialem, custodem et quatuor definitores praedictos, exminister provincialis immediatus, qui pro tempore officio suo perfunctus fuerit, votum sive suffragium, sicuti antea ferre et habere, ac, quoad provincias ipsorum de Observantia, praeter eundem exministrem provincialem immediatum, ac in locum antiquioris patris, alius insuper religiosus quolibet triennio a senioribus seu antiquioribus patribus cuiuslibet provinciae, qui inibi iuxta eorum graduationem reperientur, incipiendi¹ ita scilicet quod patres Ordinis exministros provinciales, actuales vero illos, qui habituales vocantur, praecedant, et, si non adsint fratres his qualitatibus praediti, etiam lectores iubilati, ac demum ii qui ad eiusdem nostrae constitutionis praescriptum subrogandi veniunt, accersantur et admittantur, similiter vocem habere et ferre libere, licite et valide possint et valeant, auctoritate apostolica harum serie concedimus et permittimus.

Declarationes
quaedam.

§ 4. Cum hoc tamen quod eiusmodi exminister provincialis, ac alius religiosus fratrum de Observantia a definitoriis, congregationibus et capitulis praefatis per triennium, quo durante illa ingredi nequeant, vacare teneantur, tametsi in illis ad quemvis gradum suarum provinciarum exacto dicto triennio deligi, seu in locum aliorum patrum subrogari valeant, cum mens et intentio nostra sit providere ne istorum exministri provincialis et alterius religiosi suffragia sint perpetua, seu semper in gubernio persistent; ac propterea volumus quod in sequenti capitulo, praeter exministrem provincialem immediatum praefatum, ita substituantur anti-

¹ Forsan eligendus (R. T.).

quiores et seniores patres in provinciis fratrum de Observantia, uti supra dispositum fuit, quod, si in uno triennio pater Ordinis vocem habuerit, sequenti triennio, nisi alius pater Ordinis sive actualis sive habitualis adfuerit, pater provinciae succedere debeat, servato semper ordine in subrogationibus huiusmodi per nos in memorata nostra constitutione praescripto.

§ 5. Non obstantibus, quoad ea quae praesentibus sunt contraria, nostra praefata et quibusvis aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon omnibus et singulis illis quae in eadem nostra constitutione concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Clausulae
derogatorias.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XIV iunii MDCCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 14 iunii 1727, pontif. anno IV.

CLXXX.

Confirmantur litterae Martini V pro fratribus B. M. de Mercede redemptionis captivorum emanatae super facultate libere petendi subsidia charitativa pro captivorum redemptione.

**Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.**

Ex iniuncto nobis caelestis apostolicae servitutis munere illa, quae a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris favore religiosorum Ordinum quorumcumque, illorum praesertim, qui, sub peculiari gloriosissimae Dei genitricis

Exordium.

¹ Praedicta Martini V constitut. hic inserta edita est MDCXVIII, die 29 iunii, pontif. II, et alia huius Pontificis const. edit. MDCCXXVII, die 21 augusti, pontif. IV, confirmantur quaedam decreta pro bono regimine provinciarum Hispaniae.

Mariae vexillo assidue Altissimo famulantes, christifideles in teterrimâ insidelium captivitate constitutos, iuxta laudabilia eorum instituta, redimere consueverunt, pie provideque emanasse noscuntur, ut solidiori robore perennent, apostolici muniminis nostri praesidio, cum id a nobis petitur, libenter constabilimus.

A Martino V praedicti Ordinis fratribus facultatem philiquae petendi charitativa subsidia pro redemptione captivorum concessa fuit.

§ 1. Dudum siquidem felicitis recordationis Martinus Papa V praedecessor noster magistro generali ac fratribus pro tempore existentibus Ordinis B. Mariae de Mercede redemptionis captivorum indulsit, ut ipsius Ordinis fratres et nuntii, qui pro charitativis eleemosynarum subsidiis ad opus redemptionis eorumdem captivorum procurandum et alia praedicto Ordini pro tempore incumbencia onera supportanda petendis¹ in regnorum Aragoniae, Franciae, Castellae, Portugalliae et Navarrae provincias et comitatum Provinciae aliasque partes mittebantur, charitativa subsidia huiusmodi absque ullâ contradictione et difficultate inibi libere petere valerent, atque locorum dioecesani eorumque officiales et religiosi exempti et non exempti in suis ecclesiis et extra eas praedictos fratres et nuntios ad id pacifice admittere tenerentur, nec illos hac in re molestare seu quomodolibet impedire praesumerent, et alias, prout uberius continetur in ipsius Martini praedecessoris litteris desuper expeditis tenoris qui sequitur, videlicet:

§ 2. MARTINUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis magistro generali et fratribus Ordinis B. Mariae de Mercede Redemptionis captivorum, salutem et apostolicam benedictionem.

Sincerae devotionis affectus, quem ad nos et ad Romanam Ecclesiam geritis, non indigne meretur ut ad illa favo-

¹ Edit. Main. legit *petendi* (R. T.).

rabiliter intendamus, quae vobis fore conspicimus opportuna. Exhibita siquidem nobis pro parte vestra petitio continebat, quod, licet vos de antiquo approbatâ et hactenus pacifice observatâ consuetudine in Aragoniâ (cuius reges fundatores dicti Ordinis extiterunt) necnon Franciae, Castellae, Portugalliae et Navarrae provinciis et comitatu Provinciae, ac certis aliis partibus, pro charitativis eleemosynarum subsidiis ad redemptionis captivorum et alia eidem Ordini pro tempore incumbencia onera supportanda petendis, fratres aut nuntios vestros mittere consueveritis, et iidem fratres aut nuntii absque impedimento et contradictione quibuscumque ad id recipi et admitti soliti sint; tamen nonnulli locorum dioecesani et officiales eorum ac religiosi exempti et non exempti eosdem fratres et nuncios ad petenda subsidia eleemosynarum huiusmodi in eorum ecclesiis admittere nolunt, quinimo eos impedire super his praesumunt. Quare pro parte vestra fuit nobis humiliter supplicatum ut providere vobis super hoc de opportuno remedio dignaremur. Nos igitur, intendentes vos favoribus gratiosis prosequi in hac parte, huiusmodi supplicationibus inclinati, volumus, et apostolicâ vobis auctoritate concedimus, ut fratres et nuntii vestri praedicti, cum a vobis ad id missi fuerint, in provinciis et comitatu ac aliis partibus huiusmodi, absque difficultate et contradictione quibuscumque, charitativa subsidia praedicta libere petere valeant, quodque dioecesani et officiales ac religiosi praedicti in eorum ecclesiis et extra eas eosdem fratres et nuncios ad id pacifice admittere teneantur. Districtius inhibentes eisdem dioecesanis ac officialibus et religiosis, ut fratres aut nuncios antea dictos occasione quacumque super eis molesta-

re seu quomodolibet impedire praesumant, ac decernentes ex nunc irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae voluntatis, concessionis, inhibitionis et constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Florentiae, III kalendas Iulii, pontificatus nostri anno II.

Congregatio
religiosae consti-
tutionis Marti-
ni V.

§ 3. Cum autem, sicut dilectus filius Gabriel Barbastro, magister generalis Ordinis praefati, nobis nuper exponi fecit, tam ipse quam dilecti filii fratres eiusdem Ordinis, qui adeo pio et salutari operi, quod ceteris corporalibus misericordiae operibus facile antecellit, et in quo uno fere omnia quasi per compendium simul exercentur, omni curâ ac studio, nullique labori et periculo parcentes, assidue incumbunt, praemissa, quo firmiter subsistant et inviolabilius serventur, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiti somnoperè desiderant: nos, ad uberes christianae charitatis et pietatis fructus, quos Ordo praefatus in agro militantis Ecclesiae iugiter proferre dignoscitur, quosque oculis nostris anno iubilaei novissime elapso, quo scilicet trecenti septuaginta ex diversis nationibus fideles a misera servitute per eiusdem Ordinis fratres recenter redempti nobis coram exhibiti fuerunt, non sine intimo cordis nostri solatio spectare datum est, paternae dirigentes considerationis intuitum, specialemque Gabrieli magistro generali et fratribus praedictis gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspen-

sionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus ipsius Gabrieli magistri generalis nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum consilio, praeinsertas Martini praedecessoris litteras, omniaque et singula in eis contenta, dictâ auctoritate, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adii-cimus.

§ 4. Decernentes pariter, ipsas praesentes litteras semper firmas, etc.¹

§ 5. Non obstantibus apostolicis, ac in universalis provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, privilegiis quoque, etc.²

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XIV Iunii MDCCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 14 Iunii 1727, pontif. anno IV.

CLXXXI.

Statuuntur nonnulla de archivis in Italia sedium episcoporum aliorumque religiosorum locorum erigendis pro custodiâ³ iurium et scripturarum ad ea pertinentium⁴.

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Ut supra pag. 471 a (R. T.).

³ Edit. Main. legit *custodiendâ* (R. T.).

⁴ Hac de re pro regno Siciliae vide Pii V const. edit. MDLXXI, die 1 martii, pontif. VI.

**Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.**

Exordium du-
ctum ab archi-
vorum ecclesie
solicorum neces-
sitate.

Maxima vigilantia, quam maiores nostri in rerum suarum monumentis ad posterum memoriam retinendis semper adhibuerunt, adeo testata et passim litteris tradita est, ut nostris verbis prae-
dicari minime egeat; nihil enim frequentius in veterum patrum scriptis sacrisque conciliorum et Ecclesiae sanctionibus legitur, quam scrinia, tabularia, archivia, conditoria et armaria, a temporum atque hominum iniuriâ servandis rerum gestarum documentis, chartis, diplomatibus, codicibus instrumentisque constructa; unde fides et veritas rerum ad successorum recordationem transmitti posset. Nec tantum veteres quidem Romani Pontifices antecessores nostri singularem hanc providentiam in custodiendis eiusmodi actis et monumentis identidem ostenderunt; sed ceterarum quoque ecclesiarum pastoribus tantae rei gravitas maxime innotuit, proptereaque rerum sibi creditarum testes litteras ad instructionem futurorum summâ fide servari voluerunt, quippe qui probe nossent quantae inde utilitates manarent. E recentioribus, ecclesiasticae disciplinae reparator insignis B. Carolus Borromaeus S. R. E. cardinalis et archiepiscopus Mediolanensis in concilio provinciali primo, non uni suae, sed ceterorum etiam antistitum ecclesiis, sacrae suae metropoli contributis, summe cavit, ob illarum iura sarta tecta servanda de archivis et tabulariis in singulis episcopatibus speciatim erigendis peculiares canones promulgari statuens, quod et nos, tam gravem et piam disciplinam prae oculis habentes, olim in concilio nostro provinciali primo Beneventano, Deo favente, statuimus maiorum exempla secuti, qui in suis

constitutionibus non solum Romae, sed praecipue in universis regionibus et civitatibus, B. Petri apostolorum principis temporali imperio subiectis, archivia et tabularia erigi iusserunt, ne scripturae ad res publicas attinentes disperderentur.

§ 1. Quum vero ad aures nostras rumor pervenerit, in multis episcopatibus et ecclesiis rem tam providam utilemque non sine privato et publico damno negligi; quod nisi opportuno remedio tollere satagamus, incommoda ecclesiarum facile in immensum crescent: nos ex debito pastoralis officii, constitutionem (cxvi) a Pio V antecessore nostro pro archivis sedium episcopalium utriusque Siciliae olim vulgatam, et fraudes ac subreptiones scripturarum, quae tempore sedium vacantium perpetrabantur¹, etiam respicientes, necessarium putavimus nonnullas alias ordinationes et statuta his nostris apostolicis litteris perpetuum robur habituris edere tenoris sequentis, videlicet:

§ 2. Ut omnes patriarchae, metropolitae, archiepiscopi, episcopi et praelati inferiores, Ordinarii locorum, nullius dioecesis, iurisdictionem episcopalem exercentes, in totâ Italia, eique adiacentibus insulis, qui in suo palatio episcopali locum tutum, nec cuivis facile ad-eundum², pro servandis in eo scripturis ad dignitatem et iurisdictionem episcopalem, sive ordinariam, mensam et forum suae curiae pertinentibus, non habent, statim de loco tantae rei destinando seriò cogitent, in quo loco tuto, congruo, non humescenti, unde scripturis lapsu temporis perniciēs ulla inferatur, loculi, plutei et armaria, recipiendis scripturis et codicibus apta,

¹ Videtur legendum *perpetrantur* (R. T.).

² Male edit. Main. legit *ad eundem* pro *adeundum* (R. T.).

Ex neglectis
ecclesiarum ar-
chivis nulla
damna prove-
niunt.

Statuitur pri-
mo, ut omnes
praesules Ita-
liae archivia in-
tra sex menses
construere cu-
rent.

secundum instructionem italicam inferius subiiciendam¹, disponantur, et diligenter clausa custodiantur. Quoad archivia et tabularia olim erecta, iidem praelati pro suâ vigilantia eorundem statum sedulo recognoscant, illorum aptae capacitati atque ordini, iuxta supradictam instructionem, ut, quoad fieri potest, structura et dispositio omnium archivorum sit uniformis, intra sex menses post harum publicationem provisuri.

Universa
capitula idem
curent.

§ 3. Hic idem terminus sex mensium iniungitur quibuscumque capitulis ecclesiarum cathedralium et collegiarum, tam insignium quam non insignium, ut locum opportunum, iuxta modum iam indicatum, disponant in aliquâ mansione cathedralis vel collegiatae ecclesiae, ubi commode servantur et custodiantur scripturae, iura et status eorundem capitulorum respicientes. Seorsum vero armarium habeatur pro scripturis, ad iura et statum particularem ecclesiarum cathedralium, collegiarum attinentibus. Volumus enim, ut archiva capitulorum ab illis quae sunt ecclesiarum cathedralium et collegiarum omnino distinguantur; ideoque in prospectu et facie sive anteriori parte cuiuscumque archivi sive armarii exterius scribatur cuiusnam sit illud archivum, an scilicet ecclesiae, an vero capituli.

Omnes superio-
res regulares
collegia et loca
pia utriusque
sexus idem cu-
rent.

§ 4. Haec observanda etiam praecipimus a quocumque abbate, priore vel superiore regulari cuiuscumque Ordinis, etiam Mendicantium, etiam Societatis Iesu, vel cuiuscumque instituti, etiam speciali notâ digni, necnon hospitali² B. Ioannis Hierosolymitani, scilicet pro dispositione, constructione seu constitutione archivi in loco apto, modo quo supra, intra claustra propriae domus,

¹ Hanc *instructionem italicam*, saepe memoratam, non dedit Recensor Romanus (R. T.).

² Aptius lege *hospitalis* (R. T.).

monasterii seu conventus: idemque omnino executioni mandandum curent abbatissae vel priorissae et superiores cuiuscumque monasterii monialium et sacrarum virginum, domuumque piarum mulierum, quae conservatoria appellantur, quaeque per haec scripta non intendimus approbare. Similiter haec eadem constitutio nostra in construendis et custodiendis archivis observetur ab ecclesiis receptitiis, collegiis, seminariis, convictibus, congregationibus, confraternitatibus, hospitalibus, montibus pietatis, aliisque locis piis cuiuscumque generis, et quocumque nomine censeantur, sub administratione rectorum, ministrorum et officialium temporaneorum sive perpetuorum existentibus.

§ 5. Omnes iam dicti patriarchae, archiepiscopi, episcopi, Ordinarii locorum et superiores regularium utriusque sexus, ut supra, postquam congesserint et clauserint vel disposuerint scripturas in archivo extracto vel extruendo, omni diligentia et sollicitudine earundem catalogum et inventarium conficiendum, et cum brevi singularum scripturarum synopsi et lemmate vel summario describendum curent. Episcopi et Ordinarii eundem catalogum et inventarium a notario seu cancellario curiae episcopalis vel ordinariae, aut, eo impedito, ab aliâ personâ per eum substituendâ, confici curent coram se ipsis seu vicario generali vel aliâ personâ ab iisdem substituendâ, idemque catalogus et inventarium ab eodem notario seu cancellario singulis paginis subscribatur; catalogus vero in fine totius operis a praelato, postquam ipse accurate et sedulo recognoverit singulas paginas diligenter conscriptas fideliterque a notario seu cancellario propriae curiae vel a personâ ei substitutâ exaratas, subscribatur. In seminariis autem episcopalibus

Secundo praeci-
pitur, ut cata-
logus scriptura-
rum conficia-
tur.

archivum ut supra erigatur, et inventarium scripturarum per publicum notarium ab episcopo sive Ordinario eligendum, qui non sit cancellarius curiae episcopalis sive ordinariae, conficiatur coram vicario generali aut aliâ personâ ecclesiasticâ a praedictis Ordinariis substituendâ, et coram uno ex deputatis seminarii, ad horum beneplacitum, etiam alternis vicibus, cum subscriptione illius qui eidem confectioni interfuerit, ut supra.

Catalogi archivorum cathedralium, collegiarum, et monasteriorum, a quibus conficiendi.

§ 6. Catalogus et inventarium archivi capitulorum ecclesiarum cathedralium et collegiarum per archivistam, ut inferius dicetur, a capitulo eligendum, conficiatur coram duobus canonicis antiquioribus et peritioribus cathedralis et collegiatae eo ordine et subscriptione, quam supra memoravimus. Inventarium tamen et catalogus archivi ecclesiarum cathedralium et collegiarum, distincti ab archivo capituli, per hominem a proprio episcopo sive Ordinario deputatum, coram vicario generali vel personâ ecclesiasticâ ab ipsis Ordinariis eligendâ, necnon coram canonico antiquiore ecclesiae cathedralis vel collegiatae, appositis subscriptionibus eorumdem, conficiatur, ut supra, inventaria et catalogi scripturarum, quae in archivis monasteriorum et locorum regularium servantur, eodem, quem diximus, ordine conficiantur per archivistam regularem ipsius monasterii seu conventus, ut inferius eligendum, et coram abbate vel superiore monasterii et antiquiore ex monachis regularibus monasterii vel conventus; qui quidem abbas vel superior suam subscriptionem apponere debeant.

Catalogi vero archivorum, in monasteriis monialium et locorum priorum, quibus conficiendi.

§ 7. In monasteriis monialium, inque domibus piis, quae conservatoria nuncupantur, inventarium et catalogus conficiatur et subscribatur, ut supra, per hominem ab episcopo sive Ordinario

deputatum, coram proprio monasterii confessario et abbatissâ vel priorissâ, sive superiore et vicariâ.

§ 8. In ecclesiis conventualibus seu receptitiis, collegiis et seminariis, seorsum a seminariis episcopalibus, ut supra memoratis, in convictibus, congregationibus, confraternitatibus, hospitalibus, montibus pietatis, aliisque locis piis, ut supra, inventarium et catalogus coram primo officiali et camerario cum eorum subscriptione per archivistam, si ibi erit, aliâ per virum idoneum ab administratoribus eorumdem locorum deputatum, conficiatur.

In ecclesiis conventualibus, collegiis, seminariis et hospitalibus catalogi eidem archivum a quibus conficiendi.

§ 9. Huiusmodi inventarii et catalogi, sic ut diximus confecti, duo exemplaria inter se prorsus similia conficiantur, quorum unum in archivo ipso episcopali servetur, alterum apud praelatum dioecesis, ut supra, antiquiorem canonicum cathedralis vel collegiatae, abbatem vel superiorem monasterii aut conventus, abbatissam vel priorissam, aut superiorem monasterii monialium et conservatorii, rectorem vel primum officialem locorum priorum respective, ut supra, ita tamen ut praefuncti suo munere successoribus illud tradant.

Praeterea duo exemplaria catalogi eiusdem conficiantur.

§ 10. Eadem archiva duabus clavibus et seris inter se diversis aperiantur, quarum una, quoad archiva episcopalia sive Ordinaria, a praelato sive Ordinario servabitur; altera a cancellario seu notario curiae episcopalis vel ordinariae. Archivi autem seminariorum episcopaliū una clavis ab episcopo sive Ordinario, altera ab archivi praefecto per episcopum sive Ordinarium eligendo cum consilio deputatorum eorumdem seminariorum, custodiatur. Archivi capituli ecclesiae cathedralis vel collegiatae unam clavem eiusdem archivi praefectus servabit, aliam canonicus antiquior.

Archiva duabus clavibus et seris claudantur.

Claves archivi beneficiatorum, cathedralium et collegiarum.

§ 11. Ubi mos est ut beneficiati ecclesiae cathedralis vel collegiatae archivum habeant distinctum a capitulari, de more unam eius clavem retineat beneficiatus antiquior, alteram beneficiatus archivi praefectus sive archivista, ut inferius dicetur, eligendus. Ubi vero beneficiatorum archivum unâ cum capitulari coniunctum haberi consuevit, eius claves iuxta eandem consuetudinem retineantur; sique ab uno ex beneficiatis retineri consuevit, ita pariter observetur. Si vero beneficiati carent archivo separato et distincto, neque scripturas ad sua iura pertinentes in archivo capitulari conservant, tunc iubemus atque praecipimus patriarchis, archiepiscopis, episcopis et Ordinariis, ut archivum cum armariis seorsum erigendum curent, modo superius memorato, ut scripturarum conservationi prospiciatur. Quoad vero particulare archivum ipsius ecclesiae cathedralis et collegiatae, una ex eius clavibus a canonico eiusdem ecclesiae cathedralis vel collegiatae, per episcopum sive Ordinarium deputando, altera vero ab ipso episcopo sive Ordinario retineatur. In monasteriis seu conventibus regularium, una ex clavibus archivi a superiore conventus, altera ab archivista retineatur. In monasteriis monialium piisque domibus quae conservatoria appellantur, una ex clavibus per abbatissam vel priorem aut superiorem localem, altera per confessarium monasterii aut conservatorii custodiatur. In aliis locis supra memoratis unam archivi clavem rector vel primus officialis custodiat, alteram archivista, ut inferius eligendus.

Quotannis catalogo archivi adiungantur scripturae, anno praecedenti confectae.

§ 12. Quotannis, mense ianuarii, inventario sive catalogo scripturarum illae scripturae adiungantur, quae anno

1 Male edit. Main. legit et pro per (R. T.).

praecedenti confectae vel aliâs neglectae fuerunt.

§ 13. Episcopi et Ordinarii tempore visitationis, ex praescripto sacrosanti Concilii Tridentini faciendae, archivum episcopale sive ordinarium omnino visitent. Item visitent archivum ecclesiae cathedralis vel collegiatae, nimirum armaria in quibus iura ecclesiae cathedralis vel collegiatae custodiunt¹, et scripturas ac iura eadem recognoscant praesentibus duobus canonicis antiquioribus et peritioribus capituli. Archivum scripturarum, quae statum et iura capituli cathedralis tantum respiciunt, pariter visitent, exploraturi utrum scripturae sint bene dispositae, secundum instructionem huius nostrae constitutioni adiungendam, idque agant unâ cum duobus canonicis antiquioribus, nec tamen possit episcopus sive Ordinarius rimari scripturas quae res eiusdem capituli respiciunt. Praeterea episcopus sive Ordinarius archivum beneficiatorum cum duobus ex eorum numero antiquioribus pariter visitet, diligenter observaturus utrum huius nostrae constitutionis ordinationes adimpleantur. Ubi vero beneficiatorum archivum cum capitulari commune est, in eius visitatione sibi adiungat duos beneficiatos praeter duos canonicos antiquiores, ut illud pariter, ut supra dictum est, visitet.

Episcopi archiva omnia visitent.

§ 14. Episcopi et Ordinarii, quoad archiva ecclesiarum aliorumque locorum, hoc ipsum agant ad tenorem huius nostrae constitutionis, quam ubique observari curent: ita tamen, ut in iis locis, in quibus visitationem iure ordinario peragere possunt, eodem iure ordinario archiva praedicta visitent; in locis vero, in quibus iidem episcopi et Ordinarii iure delegato visitationem peragere possunt, huiusmodi etiam iure delegato

Visitent etiam archiva locorum, quae fore delegato visitant.

1 Aptius forsân custodiuntur (R. T.).

memorata archiva explorare, et executionem eorum, quae hac nostra constitutione traduntur, promovere possint et debeant, inque relatione sua tempore visitationis sacrorum liminum faciendâ separatim referant statum archivorum. Praelati vero *Nullius*, ad visitationem sacrorum liminum non accedentes, quolibet triennio evoluta doceant Congregationem S. R. E. cardinalium interpretum Concilii Tridentini de statu archivi, deque observatione huius nostrae constitutionis, et cardinalis praefectus, ubi opus fuerit, illam docere eos cogat.

Visitatores
Ordinem regula-
rium visitant
archiva.

§ 15. Item generales, provinciales et visitatores cuiuscumque Ordinis et instituti regularis, ut supra, in suis visitationibus, quas facient in singulis monasteriis et conventibus regularium ac monialium sibi subiectarum, peculiariter quaerant an singula in hac nostra constitutione comprehensa adamussim servata fuerint ac servantur, poenisque in eadem contentis inobedientes ad observantiam etiam iuris remediis compellant. Item visitatores suis superioribus in relatione visitationis statum archivorum in dictis monasteriis et conventibus visitatis a se repertum referant, seque executioni huius constitutionis sedulo invigilasse omnino doceant, pro qua executione, ubi necessitas tulerit, superiorum auctoritatem implorare non desinant. Immo in capitulis provincialibus et generalibus superiores conventuum et monasteriorum seu provinciarum de observantiâ huius nostrae constitutionis, quoad archiva erigenda et conservanda in suis monasteriis seu conventibus, rationem huiusce rei exigant.

Electio archi-
vistarum.

§ 16. In singulis capitulis cathedralium seu collegiatarum quotannis inter ceteros officiales archivista ex corpore capituli eligatur. Item pariter de mo-

nacho seu religioso in monasteriis seu conventibus regularium agatur, ubi ceteri officiales a conventualibus sive a superioribus eliguntur, qui facultatem habeant eligendi officiales eorundem monasteriorum sive conventuum. In reliquis locis piis sive confraternitatibus superius memoratis, ubi adest collegium, inter ceteros officiales ab eo eligi solitos, omnino eligatur archivista pro fidei custodia dictorum respective archivorum. Ubi vero non eliguntur officiales ab Ordinario, vel deest collegium eos electurum atque homo archivista muneris capax, tunc rector dicti loci pii custodiat archivum, vel aliquem virum probum et fidelem pro eiusdem custodia deputet.

§ 17. Praelati, sive utriusque sexus superiores, suae ecclesiae scripturas archivo inserendas curent, secundum instructionem inferius recitandam.

§ 18. Ordinarii, priusquam inventarium archivi sui concinnandum curaverint, sedulo inquirent chartas scripturasque usurpatas, aliò distractas atque dispersas, quod praesertim, sede vacante, contingere solet; et quaecumque necessaria remedia adhibeantur ut eadem scripturae archivo restituantur, vel ubi lateant manifestetur. Qui non sunt Ordinarii, coram Ordinariis, auxilium iudicarium praestantibus, agant pro scripturarum recuperatione, inque archivum suum translatione.

§ 19. Decessurus vel ad longum tempus extra dioecesim abiens episcopus, praelatus, sive Ordinarius, inventarium scripturarum archivi, suo sigillo obsignatum, teneatur omnino dare proprio confessario, aut alicui superiori regulari eiusdem civitatis cum syngraphâ receptionis tradatur, iuxta memoratam Pii V praedecessoris nostri constitutionem. Superior autem novo electo episcopo

Episcopus
decessurus, vel
ad longum tem-
pus abiens, cui-
nam inventa-
rium archivi
tradere debeat.

seu Ordinario, vel antiquo illuc redeunti, idem inventarium tribuat, restitutâ syngraphâ receptionis superiori. Si tamen obitus iamdicti confessarii vel superioris ante novi episcopi seu Ordinarii electionem sive reditum supradictum evenierit, tunc inventarium et syngrapha memorata confessariis eorum respective, adhibitâ simili cautione, tradantur, et executioni demandetur quod ipsi, morte praeventi, adimplere nequiverint.

Obeunte prae-
lato quid agen-
dum de inven-
tario archivi.

§ 20. Obeunte praelato, capitulum, antequam ad vicarii capitularis electionem deveniat, diligenter inquiret an inventarium scripturarum archivi episcopalis, quod penes se servare debebat, reperiatur, agnoscatque an impleta fuerit praedicta nostra dispositio, qua traditio inventarii, proprio confessario faciendâ, decernitur, ut superiori regulari tribuatur. Quod inventarium si repertum fuerit, capitulum illud superiori regulari ab eo tute et fideliter usque ad novi praelati electionem custodiendum tradere teneatur. Si autem idem inventarium repertum minime fuerit, neque constiterit fuisse traditum modo quo supra, tunc debeant duo antiquiores canonici archivi claves penes se suscipere, idemque archivum, coram duobus testibus presbyteris non capitularibus, suis propriis sigillis exterius munire, ita ut clavibus minime reserari possit; nec capitulum vel vicarius capitularis eiusdem archivi sigilla disrumpere aut reserare audeant aut possint, nisi prius lidem duo canonici antiquiores, fractis sigillis et aperto archivo coram duobus presbyteris non capitularibus, scripturas ipsas contulerint cum inventario authentico, quod iuxta nostram hanc dispositionem in eodem archivo servandum est. Si vero minime repertum fuerit inventarium in archivo, iam dicti duo

canonici teneantur manu publici notarii accurate duplex inventarium scripturarum archivi ut supra conficere, quorum unum in archivo servetur, alterum superiori regulari ut supra tradatur. Aliâ si huius nostrae constitutionis et dispositionis trasgressores extiterint, et archivum reserare praesumpserint, praeter penas generales inferius imponendas, tam capitulum quam vicarius capitularis obstricti sint cuicumque detrimento, quod inde evenire contigerit parti et fisco ob scripturas ex archivo subreptas, necnon aliis poenis arbitrio successoris episcopi seu Ordinarii subiaceant.

§ 21. Post obitum episcopi, claves archivii apud duos canonicos a capitulo deputandos remaneant, nec commissario apostolico, sede vacante, ullo pacto tradantur: sed tantum permittatur ut ille unâ cum canonicis deputatis in archivo scripturam aliquam, suae commissioni necessariam, scrutari possit, inde tamen nullam transferat; cum novus episcopus a capitulo scripturarum ex archivo episcopali translatarum, omniumque ad ecclesiam seu mensam episcopalem pertinentium, rationem exigere debeat, ex Concilio Tridentino, sess. xxiv, cap. xvi, *De reformatione*.

§ 22. Ex archivis non liceat efferre scripturas sine praelati vel superioris facultate illas exscribendi, easdemque post triduum in suum locum restituendi, ubi syngrapha receptionis, triduo tempore limitata, reponatur. Hanc syngrapham scripturas recipiens suâ manu in codice ad hoc retinendo in eodem archivo, subscribat; Ordinariis tamen locorum reservatâ facultate prorogationis temporis, quae moderate concedatur.

§ 23. Ad processus quacumque occasione postulante facile inveniendos, volumus ut notarii, tabelliones et actuarii, unius mensis spatio ab expeditione cau-

Mortuo episco-
po, quid de ar-
chivi clavibus
agendum.

De scripturis
ex archivo ex-
trahendis.

Processus tra-
dendi archivi-
stae, qui suc-
cessoribus suis
scripturas exhi-
beat.

sarum, archivistae eisdem processus quoscumque criminales, civiles et quamcumque rem continentes ecclesiasticam vel temporalem, tradere teneantur, per eum in archivo reponendos atque servandos, quos pariter inventario scripturarum singulatim recensebit, sub poenâ transgressoribus privationis officii et futurae ad id obeundum inhabilitatis, praeter alias poenas in hac constitutione sancitas. Ubi archivistas et scripturarum custodes mutari contigerit, hi successoribus suis omnes scripturas per publicum documentum inde confectum exhibeant; alias hi aequae ac successores de scripturis deficientibus rationem reddant.

Ordinarii provideant conservationi scripturarum parochiarum et locorum piorum.

§ 24. Denique, ut prospiciatur conservationi scripturarum ad ecclesiam¹, parochias, capellanas, altaria, loca pia et causas quoque pias pertinentium, quae per collationem vel nominationem seu praesentationem canonicam vel quocumque alio modo reguntur et administrantur per² virum ecclesiasticum vel saecularem, non vero per collegium, et propterea difficilius est archivum, secundum iamdictam instructionem formatum, constituere, volumus ut Ordinarii in suis visitationibus pro suo arbitrio et prudentiâ eidem scripturarum conservationi provideant, erectionem archivii fieri mandantes, regulasque praescribentes quas rei aptiores fore cognoverint, subiectae instructioni se conformare pro opportunitate curantes.

Praedictorum omnium executione sub certis poenis demandatur.

§ 25. Omnium et singulorum hactenus expositorum executionem, sub praeepto sanctae obedientiae, quibuscumque ut supra personis respective iniungimus, ab iisque servari volumus et mandamus; immo rursus patriarchis, metropolitanis, archiepiscopis, episcopo, aliisque Ordini-

¹ Videtur legendum *ecclesias* (R. T.).

² Praeposit. per nos addimus (R. T.).

nariis habentibus usum pontificalium, sub poenâ suspensionis ab eorum usu arbitrio Summi Pontificis; capitulis autem ecclesiarum cathedralium et collegiarum, sub poenâ interdicti; reliquis ecclesiasticis saecularibus in sacris constitutionibus¹, sub poenâ suspensionis a divinis; regularibus utriusque sexus, suspensionis ab officio et privationis vocis activae et passivae; saecularibus, sub poenâ excommunicationis maioris: quarum censurarum et poenarum absolutio et relaxatio reservetur Romano Pontifici.

§ 26. Curent propterea universi praelati sapradicti et superiores regulares omni diligentia quaelibet hac nostrâ constitutione contenta undequaque observari, ad avertendum praeiudicium grave quod imminere posset ecclesiis ex occultatione iurium pro quorum custodia et conservatione ipsi pro viribus laborare tenentur ex onere assumpto in ipso limine receptionis suae dignitatis et muneris: proindeque inobedientes nedum iuris remediis ad observantiam eorum quae hac constitutione vulgantur cogere possint, sed debitis poenis in eos, qui muneri suo deerint, animadvertere non omittant.

§ 27. Decernimus autem, easdem praesentes de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, vel quovis alio defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, aut in ius vel controversiam vocari nunquam posse, sed illas semper perpetuo validas et efficaces fore, suosque plenarios effectus sortiri, atque ita per quoscumque iudices etiam causarum palatii apostolici auditores et Camerae clericos, ac S. R. E. cardinales, sublata eis quavis aliter iudicandi vel interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, irritum quoque et

Praelati curent haec observari.

Haec litterae perpetuo validae sint.

¹ Videtur legend. in sacris constitutis (R. T.).

inane decernimus si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulae derogatorias.

§ 28. Non obstantibus quibuscumque constitutionibus apostolicis de non tollendo iure quaesito, et quorumvis capitulorum, ecclesiarum, monasteriorum, aliorumque plorum locorum, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate aliâ¹ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, exemptionibus, immunitatibus, a nobis et praedecessoribus nostris sub quibuscumque tenoribus et formis, et cum quibusvis clausulis et decretis, quomodolibet concessis ac in futurum concedendis; quibus omnibus, etiamsi de illis illorumque totis tenoribus specialis, specifica et expressa mentio habenda foret, tenores huiusmodi praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis in suo robore alias permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§ 29. Volumus autem ut earundem praesentium exemplaribus manu et sigillo cuiusvis publici notarii vel alterius personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Nemo hanc constitutionem infringere audeat.

§ 30. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae institutionis, voluntatis, mandati, statuti et ordinationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVII, XVIII

¹ Edit. Main. legit *alias* (R. T.).

kalendas iulias, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 14 iunii 1727, pontif. anno IV.

CLXXXII.

Statuuntur nonnulla, ac quaedam indulgentur facultates pro bono regimine Congregationis Avenionensis clericorum saecularium Doctrinae Christianae, necnon indulgentiae quaedam conceduntur¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Credita nobis caelitus dispensationis ratio exigit, ut, paternam christifidelium quorumlibet, praesertim christianae pietatis et charitatis operibus ad procurandam suam et proximi salutem assidue incumbendum curam gerentes, illorum statui et felici regimini, quantum nobis ex alto conceditur, consulere iugiter studeamus.

§ 1. Alias siquidem nos Congregationem clericorum saecularium Doctrinae Christianae, quae in regno Neapolis consistebat, alteri eorumdem clericorum saecularium Congregationi in civitate nostrâ Avenionensi institutae perpetuo univimus, ita ut deinceps unica foret Congregatio Avenionensis nuncupanda in diversas provincias distincta, pro cuius salubri directione plures ordinationes edidimus, eique varia privilegia et gratias tum spirituales tum temporales concessimus, et alias, prout in nostris in simili formâ Brevis die xxviii septembris MDCCXXV expeditis litteris, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso ac de verbo ad verbum

Exordium.

Alias ab hoc Pontifice praedictae Congregationi unita fuit altera Congregatio regni Neapolis.

¹ Aliâ huius Pontificis const. ed. MDCCXXV, die 28 septembris, pontif. II, praedicta Congregatio Avenionensis unita fuit Congregationi Neapolitanae.

hum inserto haberi volumus, plenius confutetur.

Indulgentiar
praedictas in
causis, non
nullas.

§ 2. Nunc autem nos, eandem Congregationem sic unitam, quo firmitus subsistat ac maiora in dies suscipiat incrementa, novis et amplioribus favoribus et gratiis prosequi eiusque bono regimini et tranquillitati prospicere volentes, motu proprio ac ex certa scientia et matura deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, harum serie benigne indulgemus, ut praesides capitulorum generalis et provincialium eiusdem Congregationis illorum vocales ab ecclesiasticis censuris occultis ad ipsorum capitulorum validitatem, et in foro conscientiae dumtaxat, absolvere, ac tam capitulum generale numerum illius vocalium pro tempore minuere, servata tamen inter provincias aequalitate, quam praepositi provinciales, de suorum consiliariorum consensu ac annuente definitorio, rectores domorum seu collegiorum dictae Congregationis, ubi eiusmodi domorum seu collegiorum necessitas vel utilitas exegerit, de unius domus seu collegii regimine ad alterius domus sive collegii eiusdem provinciae gubernium ad tempus quo dicti rectores in eorum muneribus durare solent pariter duraturum transferre, attentam vero reddituum provinciae Romanae dictae Congregationis, praesertim in praefato regno Neapolis, tenuitate, quae tempore unionis eiusmodi non satis innotuerat, et ad parcendum ingentibus sumptibus, quos vix ad praesens sufferre posset, ut vocales eiusdem provinciae procuratores, qui eorum nomine ac pro eis capitulis generalibus et provinciali interveniant, deputare (ita tamen ut nemo quovis titulo vel praetextu plusquam duo suffragia in eisdem capitulis habere et ferre possit, et, si quis a duobus vel

1 Edit. Main. legit domum (R. T.).

pluribus vocalibus in procuratorem deputari contigerit, pro eo ex constituentibus qui maiori dignitate praecelet, et, si dignitate pares fuerint, pro antiquiore ratione professionis in dicta Congregatione emissae, suffragium feret, et alii constituentes iure suffragandi ea vice privati remaneant), utque praepositus generalis eiusdem Congregationis, et quisque provincialis de suorum consiliariorum, atque rector de proposito provincialis eiusque consilii consensu, adversus sibi subditos inobedientes aut contumaces seu dyscolos ad poenam suspensionis a divinis procedere, ac resipiscentes ab illa absolvere libere et valide possint respective et valeant.

§ 3. Porro, cum felicis recordationis Alexander PP. VII praedecessor noster per quasdam suas in pari forma Brevis litteras die xxvi septembris MDCLIX editas inter alia concesserit, quod omnes in dictam Congregationem in futurum admittendi, expleto probationis anno, si idonei iudicati fuissent, emitterent tria vota simplicia obedientiae, paupertatis et castitatis, necnon votum seu iuramentum in eadem Congregatione perseverandi, non dispensandum seu relaxandum a quocumque alio nisi a solo Romano Pontifice aut a capitulo generali vel definitorio memoratae Congregationis, ita quod ipsum capitulum generale vel definitorium minime dispensaret sive relaxaret huiusmodi votum seu iuramentum alicui ex promotis ad sacros ordines, nisi sibi prius constitisset etiam ex litteris testimonialibus Ordinarii loci eum aliunde habere unde commode sustentari posset, et, si aliquis, dictis votis et iuramento ut praefertur emissis, sine dispensatione et relaxatione praevia recessisset ab eadem Congregatione, eo ipso remaneret suspensus, donec huiusmodi dispensatio-

Declarantur
constitutiones
quasdam Ale-
xandri VII et
Clementis X, et
eis ihaerendo
statuuntur non-
nullae.

nem et relaxationem obtinuisset: licetque subinde pia memoriae Clemens PP. X praedecessor etiam noster, per suas litteras itidem in forma Brevis die vi iunii MDCLXXVI emanatas, illas Alexandri praedecessoris interpretando declaraverit, capitulum generale seu definitorium dictae Congregationis posse dispensando dimittere ab ipsa Congregatione eos, qui ob sua demerita notabilia, seu propter incorrigibilitatem, iudicio eiusdem capituli generalis seu definitorii id promeruerint, etiamsi dimitti non postulent seu nolint, unde satis apparet eundem Clementem praedecessorem dictae Congregationi modum et viam patefacere voluisse, quibus, sine ullo eius incommodo, dyscolis et incorrigibilibus exonerari ac repurgari posset; nihilominus aliquibus non satis inde certum exploratumque videatur, capitulo generali seu definitorio huiusmodi factam fuisse potestatem eos delinquentes in poenam suorum notabilium demeritorum seu incorrigibilitatis ex ipsa Congregatione dimittendi, qui ad sacros etiam presbyteratus ordines ad titulum praescriptae Congregationis promoti fuerint, si aliunde non habeant unde commode vivere possint: nos, omnem in praemissis dubitandi occasionem tollere, ac scandala a dicta Congregatione, quantum cum Domino possumus, avertere et submovere cupientes, capitulum generale seu definitorium praedictum non posse quidem dimittere eiusdem Congregationis clericos ad ordines praedictos ad titulum ipsius Congregationis promotos, qui ob incurabiles morbos aliasve etiam rationabiles causas dimitti postulant, nisi sibi prius constiterit ex litteris testimonialibus Ordinarii loci, in cuius dioecesi degunt, ipsis aliunde suppetere, unde commode sustentari valeant; posse

1 Edit. Main. legit ipsi (R. T.).

vero dispensando dimittere eos sic promotos, qui ob sua demerita notabilia seu propter incorrigibilitatem iudicio eiusdem capituli seu definitorii id promeruerint, etiamsi dimitti non petant sive nolint, quamvis non constet eos aliunde habere unde commode sustententur, cum hoc tamen ut ita dimissi ab eorumdem ordinum exercitio tamdiu suspensi remaneant donec illorum Ordinario constiterit eis de redditibus ad congruam ipsorum sustentationem sufficientibus provisum fuisse, motu, scientia et potestatis plenitudine paribus, tenore praesentium, statuimus et declaramus.

§ 4. Insuper, ad augendam fidelium religionem et animarum salutem caelestibus Ecclesiae thesauris pia charitate intenti, praeter et ultra indulgentias et peccatorum remissiones, quae aliquam ex ecclesiis dictae Congregationis erectis et in posterum erigendis diebus festis Annunciationis B. M. Virginis ac eiusdem ecclesiae sancti titularis sive patroni visitantibus auctoritate apostolica concessae reperiuntur, omnibus utriusque sexus christifidelibus vere poenitentibus et confessis, ac sacra communione relectis, qui quarta dominica cuiuslibet mensis aliquam ex ecclesiis huiusmodi devote visitaverint, et ibi pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione, ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam bis in anno omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem per quemcumque christifidelium lucrificandam misericorditer in Domino concedimus; in ceteris vero anni mensibus, necnon Conceptionis, Nativitatis, Purificationis, et Assumptionis eiusdem B. Mariae Virginis festis diebus praemissa peragentibus, septem annos et totidem quadragenas de iniunctis eis seu aliis quomodolibet de-

Concessio in-
dulgentiarum.

bitis poenitentis in formâ Ecclesiae consuetâ relaxamus. Quas omnes et singulas indulgentias et peccatorum remissiones, ac poenitentiarum relaxationes, animabus christifidelium, quae Deo in charitate coniunctae ab hac luce migraverint, applicari posse indulgemus. Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituri.

Clausula. § 3. Decernentes, ipsas praesentes litteras semper firmas, etc.¹

Contrarium derogatio. § 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon quatenus opus sit, Congregationis, provinciarum, domorum seu collegiorum huiusmodi, etiam iuramento, etc.²

Datum Romae, apud ...³

Dat. die ... martii 1727, pontif. anno IV.

CLXXXIII.

*Confirmantur privilegia Ordinis Carthusianorum*⁴.

Benedictus Papa XIII.
ad perpetuam rei memoriam.

Ordinum. Ex iniuncto nobis divinitus sacrosancti apostolatus officio, paternam regularium Ordinum in Ecclesia Dei pie sancteque institutorum, ac multiplici virtutum laudem fulgentium, curam gerentes, ea, quae ex circumspectâ Sedis Apostolicae providentiâ ad eorum favorem et commodum processerunt, ut firma semper atque illibata persistent, apostolici muniminis, cum id a nobis petitur, praesidio libenter constabilimus.

¹ Ut supra pag. 471 a (n. r.).

² Ut supra pag. 471 a (n. r.).

³ Deest annus, mensis et dies, sed supra pag. 271 b in rubr. dicitur data mense iunii (n. r.).

⁴ Aliâ huius Pontificis constit. edit. MDCCXXV, die 28 septembris, pontif. II, concessum fuit generali dicti Ordinis posse e maiori carthusiâ egredi pro monasteriorum visitatione.

§ 1. Cum itaque, sicut dilecti filii Antonius de Mongesond, prior carthusiae maioris, Gratianopolitanae dioecesis, totius Ordinis Carthusiensis minister generalis, ac Vincentius Dinelli, prior domus carthusiae B. Mariae Angelorum nuncupatae de Urbe, et eiusdem Ordinis procurator generalis, nobis nuper exponi fecerunt, eidem Ordini illiusque monasteriis, ecclesiis, superioribus, monachis, personis ac bonis et locis ab eis dependentibus varia privilegia, gratiae¹ et indulta per diversos Romanos Pontifices praedecessores nostros concessa, confirmata et innovata respective fuerint, licetque illa in viridi sint observantiâ, quia tamen maiorem obtinent roboris firmitatem, quae saepius apostolicâ auctoritate muniuntur, ipsi Antonius minister ac Vincentius procurator generales illa omnia per nos quoque approbari et confirmari, ac aliâs in praemissis opportune provideri summo-
pere desiderant:

§ 2. Nos, qui Ordinem praefatum, utpote secundam arborem in agro militantis Ecclesiae dexterâ Domini plantatam ac uberes iustitiae fructus iugiter proferentem, propensiori semper prosecuti sumus ac prosequimur charitatis affectu, eisdem Antonio ministro et Vincentio procuratori generalibus specialem gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae² existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc

¹ Edit. Main. legit *gratias* (n. r.).

² Edit. Main. legit *innodati* (n. r.).

*Confirmatio
ut in rubricâ.*

humiliter porrectis inclinati, omnia et singula privilegia, exemptiones, immunitates, libertates, facultates, iurisdictiones, praerogativas, favores, conservatorias, declarationes, dispensationes, indulgentias, peccatorum remissiones, gratias, ceteraque indulta spiritualia et temporalia praedicto Ordini Carthusiensi, illiusque tam virorum quam mulierum monasteriis, ecclesiis, domibus et locis, necnon ministro generali, prioribus, priorissis, aliisque superioribus, religiosiis, monachis, monialibus, conversis, donatis, novitiis, inservientibus, familiaribus, ministris, colonis, agricolis et personis quibuscumque pro tempore existentibus, illorumque bonis et rebus per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros et Sedem Apostolicam, sive coniunctim sive divisim, tam in genere quam in specie, etiam per viam communicationis, declarationis et extensionis, aut aliâs quomodolibet, quandocumque et qualitercumque, etiam per solam signaturam, aut vivae vocis oraculo concessa et attributa, ac confirmata et approbata, expeditasque desuper litteras apostolicas cum omnibus et singulis in eis respective contentis et expressis, illorum omnium tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, dictâ auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, in iis omnibus quae decretis Concilii Tridentini non adversantur, perpetuo pariter approbamus, confirmamus et innovamus, illisque inviolabilis et irrefragabilis apostolicae firmitatis robor, patrocinium et praesidium adiicimus, omnesque et singulos iuris et facti ac solemnitatum etiam de iure aut aliâs quomodolibet requisitarum forsitan omissarum, et alios quoscumque defectus, si qui in praemissis quoquo modo intervenerint, supplemus.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Quocirca dilecto filio nostro Anibali tituli S. Clementis ipsius S. R. E. presbytero cardinali Albano nuncupato, moderno et pro tempore existenti eiusdem Ordinis Carthusiensis apud nos et Sedem praefatam protectori seu vice-protectori, curiaeque causarum Camerae Apostolicae generali auditori harum serie committimus et mandamus, quatenus ipsi, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte ministri generalis, priorum, priorissarum, superiorum, religiosorum, monachorum, monialium, aliorumque praedictorum, seu alicuius eorum, fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficaciae defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostrâ illos omnes et singulos praesentium litterarum commodo et effectum pacifice frui et gaudere, non permittentes quemquam eorum per Ordinarios locorum aut quoscumque alios desuper contra praesentium tenorem quomodolibet molestari, perturbari,

*Committitur
nonnullis ex-
equutio huius
constitutionis.*

inquietari, contradictores quoslibet et rebelles per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac, legitimis super his habendis servatis processibus, censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus sit, auxilio brachii saecularis.

Derogatorias. § 5. Non obstantibus praemissis, ac felicitis recordationis Bonifacii PP. VIII praedecessoris nostri de unâ, et in concilio generali editâ de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore praesentium in iudicium non trahatur, aliisque apostolicis, ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quibusvis personis, etiam praefatis locorum Ordinariis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, etiam motu proprio, ac ex certâ scientiâ et de apostolicae potestatis plenitudine in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso et formâ in illis traditâ observatâ exprimerentur et

insererentur, hisdem praesentibus pro plane et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliâ in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 6. Volumus autem ut praesentium litterarum transumptis, etc.¹ *Fides habenda transumptis.*

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XVIII iunii MDCCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 18 iunii 1727, pontif. anno IV.

CLXXXIV.

Confirmatur decretum ministri generalis Ordinis Minorum super exercitio cantus Gregoriani in provinciis Minorum Terti Ordinis in regno Galliarum.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Nuper pro parte dilectorum filiorum ministrorum provincialium, aliorumque superiorum provinciae fratrum Terti Ordinis sancti Francisci de Poenitentia nuncupatorum in regno Galliarum consistentium, nobis expositum fuit, quod dilectus filius Matthaeus a Pareta, minister generalis Ordinis fratrum Minorum eiusdem sancti Francisci de Observantia nuncupati, menti et intentioni nostrae ei-vivae vocis oraculo expressae inhaerens, die XX martii proxime praeteriti ministris provincialibus dictarum provinciarum praecepit ut in eisdem

¹ Ut supra pag. 72 b. (R. T.).

² De facultate canendi Horas canonicas pro fratribus Eremitis S. Augustini provinciae Franciae vide Clementis XI const. edit. MDCCXI, die 29 ianuarii, pontif. I, et pro aliis provinciis vide huius Pontificis const. edit. MDCCXXVI, die 22 ianuarii, pontif. II.

provinciis exercitium ac peritiam cantus firmi ecclesiastici, quem *Gregorianum* vulgo appellant, a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris ad usum S. R. E. ordinati, promovere curarent ac tenerentur, prout uberius continetur in ipsius Matthaei ministri generalis decreto desuper edito tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum praedictum magistri generalis Ordinis.

Quoniam litteris nostris nuper expeditis pro totâ hac nostrâ familiâ Cismontanâ, de mente et oraculo sanctissimi domini nostri Benedicti Papae XIII, executioni mandandum intimavimus, quod in omnibus et singulis conventibus cuiuscumque instituti tam Observantium quam Reformatorum et Excalceatorum sub curâ nostrâ officium diurnum celebretur celebrarique debeat cantu firmo ecclesiastico, *Gregoriano* vulgo dicto, diebus maxime solemnibus et festivis, iuxta antiquam et laudabilem consuetudinem maiorum nostrorum, huiusmodi piissimae menti et oraculo sanctissimi inhaerentes, nedum precibus humilibus pro parte provinciarum huiusmodi Ordinis de Poenitentia in Galliâ nobis expositis annuere, verum etiam praecipere decrevimus, sicut harum tenores praecipimus, quatenus ministri provinciales dictarum provinciarum promovere curent ac teneantur, mediantibus religiosis peritis et expertis, in iuvenibus exercitium et notitiam eiusmodi cantus firmi seu *Gregoriani* a Summis Pontificibus ad usum S. R. E. ordinati, et a maioribus nostris in toto Ordine introducti et practicati, iuxta mentem seraphici patris nostri S. Francisci, quam in regulâ verbis praeceptivis clericis expressit et intimavit. Datum Romae, in hoc nostro Aracaelitano conventu, die XX martii MDCCXXVII. — FR. MATTHAEUS A PARETA minister generalis. *Loco + sigilli.*

Confirmatio relati decreti.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dicti exponentes decretum huiusmodi, quo firmitus subsistat et servetur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communi summopere desiderent: nos, ipsos ex-

ponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praeinsertum, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus et per omnia inviolabiliter observari, sicque in praemissis, per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, praedictorum Ordinis et provinciarum, aliisque quibusvis, etiam iuramento, etc.¹ *Contrariarum derogatio.*

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XX iunii MDCCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 20 iunii 1727, pontif. anno IV.

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

CLXXXIV.

Confirmatur decretum prioris generalis Ordinis Eremitarum S. Augustini super observatione resolutionis definitorii generalis circa annullationem praesentaturarum de gratiâ in provinciâ Aragoniae eiusdem Ordinis¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Thomas Raulin, prior provincialis provinciae Aragoniae Ordinis fratrum Eremitarum S. Augustini, quod (cum fratres eiusdem provinciae a definitorio generali dicti Ordinis in civitate Perusina die III novembris anni proxime praeteriti congregato praesentaturas de gratiâ in provinciâ praefatâ annullari, illas vero de pulpito seu pro concionatoribus ad quatuordecim in totum, quatuor scilicet pro Aragoniâ², ac totidem pro Cataloniâ, ac duas pro insulis Balearibus augeri petiissent, et ab eodem definitorio decreta et constitutiones ipsius Ordinis, part. III, cap. xxv, in notis, servanda fore sancitum fuerit, subinde vero dilectus filius Fulgentius Bellelli prior generalis Ordinis praefati ita servari mandaverit, et aliâs, prout plenius continetur in decreto ab eodem Fulgentio priore generali desuper edito tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum praedictum prioris generalis Ordinis.

Fr. Fulgentius Bellelli Buccinensis, sacrae theologiae magister, totius Ordinis fratrum Eremitarum sancti patris nostri Augustini prior generalis. In definitorio generali Perusiae congregato die III novembris anni currentis MDCCXXVI, inter alios supplices libellos ibi propositos, quidam propositus fuit

¹ Aliâ huius Pontificis const. ed. MDCCXXVII, pontif. IV, statutum fuit ut privilegia praesentatorum, etc., in provinciâ Portugalliae iuxta Ordinis instituta deinceps concederentur.

² Adde quatuor pro Valentia (R. T.).

a patribus provinciae Aragoniae expositantibus praxim constitutionum Ordinis, qua parte decernunt praesentaturam omnem ex gratiâ annullari oportere, petieruntque iidem praesentaturas pro concionatoribus usque ad numerum decimum quartum esse augendas, eâ lege ut sint quatuor pro Aragoniâ, quatuor pro Valentia, quatuor pro Cataloniâ, et pro insulis Balearibus duae; et sancitum fuit, decreta et constitutiones Ordinis (part. III, cap. xxv, in notis) omnino servari oportere: nosque propterea ita servari volumus atque mandamus. Datum in conventu nostro sancti patris Augustini Perusiae, V novembris MDCCXXVI. — Frater FULGENTIUS BELLELLI generalis magister. — Fr. ANGELUS GUILLELMUS ARTEGIANI Rocchengensis, Ordinis secretarius. *Loco + sigilli*).

Ipsa Thomas prior provincialis decretum huiusmodi, pro firmiori eius subsistentiâ et exactiori observantiâ, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communi, ac insuper, ne divinus in dictâ provinciâ cultus diminuatur, illiusque conventus fratrum exemptorum multitudinē graventur, quod deinceps nullus eiusdem provinciae professor titulo et exemptione exprioris provincialis frui possit, qui prior provincialis provinciae praedictae revera non fuerit, per nos statui plurimum desideret, quandoquidem ex concessione eiusmodi exemptionum multa provinciae et conventibus praefatis detrimenta antheac exoriri consueverint. Nobis propterea humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 2. Nos igitur, dictum Thomam priorem provincialem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ

Præces prioris provincialis Aragoniae.

Confirmatio relati decreti

latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, huiusmodi supplicationibus inclinati, praesertim decretum a memorato Fulgentio priore generali, sicut praemititur, editum, cum omnibus et singulis in eo contentis, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, approbamus, et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet interverint, supplemus et sanamus. Praeterea quod nemo ex professoribus supradictae provinciae deinceps titulo et exemptione exprioris provincialis eiusdem provinciae frui, gaudere aut potiri possit, qui prior provincialis actualis non fuerit, auctoritate et tenore praefatis statuimus et ordinamus.

Clausula.

Derogatio contrariorum.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras firmas, etc.,¹

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, praefatorum Ordinis et provinciae, etiam iuramento, etc.,²

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XX iunii MDCCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 20 iunii 1727, pontif. anno IV.

CLXXXVI.

Confirmatur Constitutio Pii V super praecedentiâ canonicorum regularium Congregationis Lateranensis Ordinis S. Augustini in processionibus et aliis actibus publicis et privatis³.

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Ut supra pag. 471 a (R. T.).

³ Constit. Pii V infra citatur.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Militantis Ecclesiae regimini, meritis licet imparibus, divinâ dispositione praesidentes, ea, quae ex circumspectâ Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum providentiâ ad insignium congregationum regularium antiquitatis aliâque multiplici laude in Ecclesiâ Dei fulgentium favorem non minus prudenter quam liberaliter emanasse noscuntur, ut firma semper atque inviolata persistant, apostolici muniminis nostri praesidio, cum id a nobis petitur, libenter constabilimus.

§ 1. Dudum siquidem felicitis recordationis Pius PP. V praedecessor noster canonicos regulares Congregationis Lateranensis Ordinis S. Augustini ubicumque locorum existentes in processionibus et aliis actibus publicis vel privatis statim clerum saecularem non exemptum subsequi, dum ipsi subsequendo praecedebant, dum vero praecedendo praecedebant, illum immediate sequi debere declaravit, et aliâs, prout uberius continetur in eiusdem Pii praedecessoris litteris desuper sub plumbo expeditis tenoris qui sequitur, videlicet:

Pius episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. Cum ex Ordinum universitate, qui in Dei Ecclesiâ, etc.,¹

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDLXX, X kalendas ianuarii, pontificatus nostri anno III.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus filius Alexander Maximilianus Kobosch, canonicus regularis expresse professus ac praepositus conventus Omnium Sanctorum civitatis Olomucensis eiusdem Congregationis Lateranensis, nobis nuper

¹ Reliqua habes suo loco, tom. VII, pag. 877 b et seq. (R. T.).

Exordium.

Canonicis praefatis praecedentiâ statim post clerum saecularem a Pio V concessa fuit.

Constitutio praedicta Pii V.

Præces eorumdem canonicorum pro confirmatione.

exponi fecit, licet praefatae Pii praedecessoris litterae in plena ac viridi observantia reperiantur, nihilominus nonnulli canonici regulares Ordinis Praemonstratensis in eadem civitate vel dioecesi Olomucensi consistentes, sub obtentu quod praedictae litterae subinde auctoritate apostolica confirmatae non fuerint, ipsi Alexandro Maximiliano praecedentiam in processionibus et aliis actibus de facto praeripere ac disputare nitantur; dictus vero Alexander Maximilianus, easdem litteras, quo firmitus subsistant, ac, remoto quocumque praetextu huiusmodi, servantur exactius, apostolicae confirmationis nostrae robore communiri summopere desideret:

Confirmatio
relatae constitu-
tionis Pii V. § 3. Nos, specialem eidem Alexandro Maximiliano gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, praeinsertas Pii praedecessoris litteras, cum omnibus et singulis in eis contentis, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus ac innovamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiciamus.

Clausula. § 4. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, etc.¹

Contrarium
derogatio. § 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon omnibus et singulis illis quae in praeinsertis Pii praedecessoris litteris concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxi iunii MDCCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 21 iunii 1727, pontif. anno IV.

CLXXXVII.

Conceditur fratribus Carmelitis vicariae Maranionis in Brasilia, a generali Ordinis ad magisterium in sacra theologia promotis, ut lauream doctoratus a vicario provinciali suscipere possint¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii vicarius provincialis aliique fratres vicariae Maranionis in Brasilia Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo, quod alias (postquam felicitis recordationis Urbanus PP. VIII praedecessor noster per quasdam suas in simili forma Brevis die xxvii augusti MDCCXIV expeditas litteras concesserat quondam Theodoro Statio tunc temporis priori generali ac professoribus provinciarum Hispaniae et Lusitaniae eiusdem Ordinis, ut ii, qui absolutis lecturis et exercitationibus litterariis per regularia Ordinis huiusmodi instituta requisitis, ac servatis aliis servandis, per eundem priorem generalem in sacra theologia magistri iuxta eius facultates instituti et creati fuissent, lauream doctoratus in collegio S. Theresiae Salmaticensi memorati Ordinis ad formam in praefatis litteris praescriptam suscipere possent, nec pro ea suscipienda aliquam approbatam studii generalis universitatem adire tenerentur) recolendae memoriae Innocentius PP. XIII² etiam prae-

¹ Similis facultas ab eodem Pontifice facta fuit provinciali provinciae Aragoniae constit. edit. MDCCXXV die 30 augusti, pontif. II.

² Male edit. Main. legit. VIII (R. T.).

Recensentur
haud dissimilia
quibusdam aliis
eiusdem Ordinis
provincialis
concessa.

decessor noster indulsit, quod omnes et singuli dictae provinciae Lusitaniae professores, quos pro tempore existens prior generalis Ordinis huiusmodi in eadem sacra theologia magistros instituisset et creasset, praefatam lauream doctoratus, praevio riguroso examine coram priore generali dictae provinciae Lusitaniae et quatuor in ipsa sacra theologia magistris, sive coram rectore collegii Colimbricensis Ordinis praedicti, ac illius regentibus et magistris, sumere valerent, ac subinde simile quoque indultum fratribus provinciarum Bahiensis et Fluminis Ianuarii itidem in Brasilia dicti Ordinis concessit, et alias, prout in binis ipsius Innocentii desuper in pari etiam forma Brevis editis ac supradictis Urbani praedecessorum litteris, quarum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis haberi volumus, uberius continetur.

Causae prae-
sentis constitu-
tionis et preces
fratrum prae-
dictae vicariae.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, primum ex memoratis indultis favore professorum provinciae Lusitaniae emanaverit, eo quod enarrata concessio a memorato Urbano VIII praedecessore eis facta fuisset tempore quo rex Hispaniarum etiam Lusitania possidebat, sicque religiosum Hispanis tum Lusitanis praefatum collegium Salmaticense pro assequenda laurea doctorali praefata facile adire licebat; at, separatis postmodum dominiis, idem indultum sine ullo effectu ac utilitate remanserat respectu Lusitanorum, quibus propter immutatum rerum statum non amplius ad dictum collegium libere accedere permissum fuit; et alterum indultum huiusmodi professoribus praedictarum provinciarum Bahiensis et Fluminis Ianuarii propter nimiam earum ab Europa distantiam concessum fuerit; dicta vero vicaria Maranionis, utpote in remotissima parte

vastae regionis ipsius Brasiliae sita, longius quam praedictae provinciae Bahiensis et Fluminis Ianuarii ab eadem Europa distet, nec regiae naves, quibus eiusdem vicariae religiosi in Lusitania transfretare¹ valeat, eo unquam appellant: nobis propterea dicti exponentes humiliter supplicari fecerunt ut sibi in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 3. Nos igitur, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censes, huiusmodi supplicationibus inclinati, quod omnes et singuli fratres expresse professi dictae vicariae Maranionis, quos dilectus filius modernus seu pro tempore existens prior generalis Ordinis praedicti in eadem sacra theologia magistros, servatis pariter servandis, instituerit et creaverit, lauream doctoratus, praevio riguroso examine coram vicario provinciali dictae vicariae et quatuor in sacra theologia magistris sive regentibus ac illorum approbatione, servatis ceteroquin conditionibus per constitutiones Ordinis praedicti praescriptis, ab ipsomet vicario provinciali suscipere libere et licite possint et valeant, auctoritate apostolica, tenore praesentium, concedimus similiter et indulgemus.

§ 6. Decernentes, ipsas praesentes litteras semper firmas, etc.¹

§ 5. Non obstantibus constitutionibus

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Male edit. Main. legit transfretare (R. T.).

Concessio
praefatae in-
dult.

Clausula.

Derogatio
contrarium.

et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, vicariae et Ordinis praefatorum, etiam iuramento, etc.¹

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxv iunii mdcxxvii, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 25 iunii 1725, pontif. anno iv.

CLXXXVIII.

Confirmatur decretum capituli generalis Eremitarum S. Augustini super constitutione numeri trigintasex magistrorum in provinciâ Aragoniae eiusdem Ordinis².

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Thomas Raulin, prior provincialis provinciae Aragoniae Ordinis fratrum Eremitarum sancti Augustini, quod, perlectis in novissimo capitulo generali eiusdem Ordinis die 1 mensis novembris proxime praeteriti in civitate nostrâ Perusinâ celebrato quibusdam nostris in simili formâ Brevis ad ipsum capitulum generale datis litteris, quibus inter alia fratres dicti Ordinis inibi congregatos diserte monuimus quatenus in eam curam magnopere incumberent ne provinciae eiusdem Ordinis magistrorum multitudine gravarentur; et, quoniam provinciam Aragoniae hoc praeceteris incommodo laborare inaudiveramus, mandavimus ut in dictâ provinciâ Aragoniae trigintasex magistrorum numerus, quem nemini praeterire et excedere liceret, imposterum constitueretur, fratres praedicti eo quo par est obse-

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² De confirmatione similis decreti pro provinciâ Baeticâ eiusdem Ordinis vide huius Pontificis constit. edit. mdcxxvii, die 2 iulii, pontificatus iii.

quo monitionibus et mandatis nostris huiusmodi unanimiter consenserunt, et alias, prout in decreto in eodem capitulo seu eorum definitorio generali desuper edito, cuius tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso et inserto haberi volumus, plenius continetur.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Thomas praemissa, quo firmitus subsistant et serventur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri, necnon quaedam dubia, quae super eorum intelligentiâ et executione facile suboriri possent, a nobis declarari ac submoveri summopere desideret: nos, ipsius Thomae votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, cumque a quibusvis excommunicationis suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, supplicationibus illius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, constitutionem ac praefixionem numeri trigintasex magistrorum in supradictâ provinciâ Aragoniae, sicut praemittitur, factam, ac editum desuper in dicto capitulo seu definitorio generali decretum praefatum, cum omnibus et singulis in eo contentis, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus et sanamus.

§ 3. Porro in eiusmodi trigintasex magistrorum antiquum numerum duodena-

Confirmatio
praedicti decreti.

Ordinationes
hac super re
nonnullae.

rium eorundem magisteriorum dudum a felicitis recordationis Clemente VIII et Urbano etiam VIII Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris provinciae praefatae concessum comprehendere et includi, ac comprehensum et inclusum esse et fore, nec imposterum magisteria supranumeraria in dictâ provinciâ concedi posse, auctoritate et tenore praefatis statuimus et ordinamus. Volentes insuper ut in distributione duodecim magisteriorum praedictorum forma per praedicti Urbani praedecessoris litteras praescripta, ac in eadem provinciâ diu laudabiliter observata, deinceps quoque omnino servetur, atque, quoties unum ex magistris de dicto numero duodenario deesse contigerit, statim alter frater expresse professus dictae provinciae iuxta eius inconcussam praxim in illius locum eligatur et subrogetur; deficientibus vero magistris supranumerariis, nullus substituat, donec omnia magisteria praefata ad prefinitum numerum trigintasex redacta fuerint: in collatione autem magisteriorum, ut praefertur, auctorum, omnes et singulae condiciones ac solemnitates, quae in creatione magistrorum antiqui numeri duodenarii praescripta reperiuntur, prout etiam methodus ac ordo, quos idem Urbanus praedecessor in eorum distributione statuit, servari quoque debeant, ita nimirum, quod, ex magisteriis sic auctis, septem in regno Aragoniae, ac totidem in regno Valentiae, necnon alia septem in Catalonia, et reliqua tria in insulis Balearibus distribuuntur, quo omnes fratres dictae provinciae, eiusmodi gradum aliquando assequendi spe ducti, ad litterarum studia aliaque per constitutiones dicti Ordinis ad id designata exercitia ac munera¹ obeunda et capessenda alacrius excitentur.

¹ Edit. Main. legit *munere* (R. T.).

§ 4. Decernentes, ipsas praesentes litteras semper firmas, etc.¹

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon provinciae et Ordinis praedictorum, etiam iuramento, etc.²

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxvii iunii mdcxxvii, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 27 iunii 1727, pontif. anno iv.

CLXXXIX.

Erigitur universitas studii generalis in civitate Camerinensi³.

Benedictus Episcopus,
servus servorum Dei,
venerabili fratri episcopo Camerinensi,
salutem et apostolicam benedictionem.

Liberalium disciplinarum studia, unde in rei sacrae et civilis rectam absolutamque administrationem ingentia bona proveniunt, ubi praesertim in generalibus universitatibus et gymnasiis⁴ christiani adolescentes optimis artibus sanisque doctrinis imbuantur, per nos totius Ecclesiae regimini a Deo praepositos promoveri maxime decet, praecipue in civitatibus B. Petri apostolorum principis imperio subiectis, ut inde, ad summam Dei gloriam sanctaeque Apostolicae Sedis dignitatem, populorum nostrorum spiritualis et temporalis felicitas, benedicente Domino, augeatur.

§ 1. Itaque nobis dilecti filii communitas atque homines civitatis nostrae Camerincensis nuper exponendum curarunt, se iamdudum in votis habuisse,

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Ut supra pag. 471 a (R. T.).

³ Aliâ huius Pontificis constit. edit. mdcxxv, die 20 aprilis, pontific. i, erectum fuit collegium theologorum in civitate Caesenatensi.

⁴ Edit. Main. legit *gymnasti* (R. T.).

Clausulae.

Contrarium derogatio.

Prooemium.

Preces communitatis praedictae civitatis pro universitate praefatae erectione.

ut sui liberi et cives in divinis rebus et moribus christianis reipublicae gerendae maxime necessariis per optimos magistros imbuerentur; proptereaque, praeter grammaticae artis, humaniorum litterarum, et eloquentiae praeceptores, se multis ab hinc annis publicum etiam philosophiae professorem suis impensis instituisse; cum autem idem honestum desiderium in eis magis augeretur, se in generali consilio, quod anno elapso congregatum fuit, decrevisse professorum numerum adhuc augere, duosque alios instituere, unum scilicet qui sacram theologiā praelegeret, alium vero qui ius pontificium et civile pariter traderet, utrumque eligendum ab eodem consilio generali civitatis Camerinensis, cum conditionibus et annuo honorario suo tempore stabiliendis, ut, his dispositis et introductis, universitas studii generalis cum infrascriptis privilegiis et indultis auctoritate nostrā in eadem civitate erigeretur.

Nonnullae aliae
eiusdem peti-
tiones ad huius-
modi erectio-
nem pertinent-
dam.

§ 2. Interim eadem communitas suam petitionem et enixas preces nobis exhibens rogavit ut ex benignitate apostolica concedere dignaremur, quatenus ad rem tam laudabilem perficiendam uti possent scutis centum et viginti annuis monetae romanae, quae a Camera nostrā Apostolica proque illā a thesaurario civitatis Camerinensis quotannis solvuntur pro salario capitanei seu iudicis exteri appellationum ab eodem consilio generali eligendo, quorum scutorum centum et viginti portio una applicari possit salario eorundem professorum sacrae theologiae et utriusque iuris, reliqua autem salario memorati iudicis et solutioni onerum quae ipse subire debeat. Praeterea eadem communitas Camerinensis sibi a nobis concedi pariter flagitavit ut in posterum officium et munus proxime memorati iudicis appellationum

exerceatur ab uno ex suis civibus iurisconsultis per consilium generale quotannis eligendo cum assignatione aequi salarii et legibus et conditionibus ab ipso generali consilio statuendis: non obstantibus quibuscumque dispositionibus statuti municipalis et consuetudinibus in contrarium facientibus. Quia vero summa iam exposita non sufficit pro annuo salario utriusque professoris sacrae theologiae et iuris canonici ac civilis, idem consilium generale decrevit a nobis humiliter postulare ut quotannis sibi liceret fructus locorum montium cameralium non vacabilium triginta octo, atque octogintasex centesimorum, cum obolis octo et sexaginta, *piae abundantiae* operi nuncupato eiusdem civitatis olim assignatis, sumere. Quod pium opus de suo instituit bonae memoriae Bernardus Bonioannes Camerinensis episcopus eidem civitati perpetuo largitus quingentas tritici sarcinas, rubia, hoc est, mensuras trecenta et septuagintaquinque constituentes, cuius pii operis administratio per quaedam capitula a piae memoriae antecessore nostro Paulo Papa V apostolicis litteris confirmata iam fuit, civibusque ac generali consilio Camerinensi tradita, ita ut per tres cives quotannis eligendos, et praesidente episcopo, eadem administratio perageret. Deinde sub recolendae memoriae antecessore quoque nostro Clemente Papa X, cum frumenti quantitas eiusdem pii operis superabundaret, portio rubiorum mille vendita fuit pretio scutorum quatuor millium sexcentorum viginti quinque atque unius oboli monetae romanae inde percepto cumque facultatibus rei necessariis impenso in emptione memoratorum locorum montium cameralium non vacabilium triginta octo atque octogintasex centesimorum cum obolis octo et sexaginta. Cum autem totus assis pii

operis abundantiae ad rubia mille septingentaquinque iam ascendere compertur, inde quinaque millium scutorum valoris locorum montium summa consurgit. Cumque scuta quingentaquinque cum obolis octogintaquinque a depositario eiusdem pii operis abundantiae retineantur, hanc postremam summam iidem Camerinenses in alia loca montium per se investire petierunt; quandoquidem ea quae superest frumenti quantitas, civium indigentiam abunde explere potest, nec aliās ipsa civitas, quae etiam in districtu populorum frequentia destituitur, tritici inopiam pati potest, ob annonae copiam quae ibidem colligitur ob vicinitatem Piceni, unde eorum indigentis commode et tenui cum dispendio consulere valent. Licet vero in praemissis capitulis a Paulo PP. V approbatis caveatur ne idem triticum in alios usus, etiam piorum operum, a Camerinensibus convertatur, nihilominus, ubi superabundaverit, in alios pios usus impendi permittitur, ita ut, eodem pio opere adimpleto, si magna vis frumenti supersit, tunc, salva semper et illaesa remanente frumenti quantitate eidem pio operi necessaria, de reliquo mons frumentarius pro mutando erigi possit, retentis tamen pignoribus gratis, aut libere donando frumentum pauperibus, pupillis, orphanis, puellis et viduis, ut in iisdem capitulis latius continetur. Hinc pro duorum professorum congruis stipendiis aliorumque onerum levamine iidem Camerinenses praedicta scuta centum viginti et loca montium memorata universitati studii generalis erigendae¹ per nos concedi, assignari et applicari postulaverunt. Quo se, sicut Camerinensium petitio subiungebat, in eodem generali consilio, ob praemissa et infrascripta a

¹ Edit. Main. legit *erigenda* (R. T.)

nobis et Apostolica Sede benigne impetranda, demissas preces exhibere statuerunt, nobis pro parte communitatis atque hominum praedictorum humillime supplicantes, ut, eorum commodo, utilitati ac decori prospicientes, eis in praedictis de benignitate apostolica providere dignaremur.

§ 3. Nos igitur, Camerinum praecipuam Umbriae civitatem, quae aliās fuit caput Marchiae, inde dictae, et sedes legati apostolici, quaeque episcopatu in provincia Romanā constituto ideoque huic Sanctae Sedi immediate subiecto¹, eiusdemque communitatem atque homines speciali favore et gratia prosequi volentes, illosque et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causā latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, necnon pii operis huiusmodi foundationis et capitulorum per dictum Paulum PP. V approbatorum et dicti Clementis PP. X litterarum praedictaeque civitatis statutorum respective tenores, etiam veriores, his eisdem praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, fraternitati tuae per apostolica scripta mandamus, quatenus, veris existentibus narratis, et si illa diligenti examine veritati nixa reperiis, in praedictā civitate Camerinensi universitatem studii generalis, ubi praedicti alique in posterum adiungendi magistri et professores theologiā, ius canonicum et civile, philosophiam, medicinam, mathematicam, aliasque ingenuas

¹ Videtur deesse *gawdel*, aut aliquod verbum simile (R. T.).

Communitas
episcopo Came-
rinensi erectio
praedictae uni-
versitatis.

disciplinas atque artes publice docere et perlegere possint, quosque ibi, aut etiam alibi, peracto studiorum curriculo habiles et idoneos reperiri contigerit, ad magisterium in theologia, in utroque iure cumulative cum collegio iurisconsultorum eiusdem civitatis, et in medicina quoque, postquam huius artis professor iisdem magistris adiunctus fuerit, servatâ in omnibus formâ et dispositione Viennensis et Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare nequaquam intendimus, ad doctoratus gradum promovere libere et licite possint et valeant in omnibus et per omnia prout in aliis studiorum generalium universitatibus per Sedem Apostolicam erectis fieri solet, apostolicâ auctoritate, earumdem tenore praesentium, perpetuo erigas atque instituas, ac eidem universitati studii generalis sic erectae ac institutae, eiusque praeceptoribus et magistris, scholaribus, officialibus, aliisque personis quibuscumque pro tempore existentibus, ut omnibus et singulis privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, favoribus, honoribus, praerogativis, praeeminentiis et gratiis gaudeant, quae in universitates studii generalis iam erectas per viam communicationis et alias quomodolibet collatae olim fuerunt, atque iis pari modo et absque ullâ prorsus differentiâ uti, frui et gaudere libere et licite valeant, auctoritate et tenore praedictis perpetuo largiaris atque indulgeas.

Necnon eidem praescribitur, ut petitiones communitatis in praerelatis exequutioni mandet.

§ 4. Praeterea scuta centum et viginti monetae, quae hactenus capitaneo seu iudici extero appellationum praedictae civitatis per dictum thesaurarium soluta fuerunt, pro unâ tantum portione (alterâ, quae consilio generali dictae civitatis sufficiens visa fuerit, salario dicti capitanei seu iudicis appellationum ut

infra eligendi, ¹ remanente) cum huiusmodi locorum montium cameralium triginta octo, atque octoginta sex centesimis, atque obolis octo et sexaginta, ad dictum pium opus spectantibus, assignes, quia idem pium opus aliunde, ut praefertur, adimpleri, et civitas Camerinensis eiusque districtus aliunde etiam copiâ frumenti ubertim ali potest; quas portiones et loca montium ideo a praedicto pio opere sine² administrationis iustitiae, quae a capitaneo seu iudice appellationum reddi solet, piique operis adimplenti laesione et praeiudicio, eadem auctoritate perpetuo distrahas et separes. Pro duorum autem, theologiae scilicet ac utriusque iuris professorum, aliorumque imposterum adiungendorum congruis, et iuxta providam in consilio generali Camerinensium semel aut saepius habendo distributionem faciendam pro stipendiis assignandis, aliorumque onerum necessario subeundorum et per dictum consilium generale statuendorum tolerantia et supportatione, eadem scuta centum et viginti, pro unâ ex duabus portionibus praedictis tantum, ab assignatione salarii huiusmodi distracta, et saepe memorata loca montium, ab opere pio, ut praefertur, separata, eidem universitati studii generalis per nos erectae et institutae, iuxta providam et liberam ab eodem consilio generali semel aut saepius ad id convocando distributionem faciendam, liceat eidem universitati, et pro illâ eius rectoribus seu ministris, centum et viginti scutorum, pro unâ tantum ex duabus portionibus praedictis, atque locorum montium huiusmodi, ut praefertur distractorum et separatorum, veram et realem, actualem et corporalem possessionem libere apprehendere, et apprehensam

¹ Praeposit. a delemus (R. T.).

² Male ed. Main. legit *sive* pro *sine* (R. T.).

perpetuo retinere possint, scutaque centum et viginti, pro unâ ex dictis duabus portionibus, ac dictorum locorum montium fructus percipere, exigere et transferre, inque duorum eorumdem professorum stipendia, ut dictum est, statuenda, aliosque necessarios universitatis erectae usus, iuxta distributionem faciendam, convertere libere et licite valeant, nullius hac in re facultate requisita, itidem apostolicâ auctoritate perpetuo concedas atque indulgeas. Postremo, ut cives Camerinenses, quorum erga Apostolicam Sedem et Romanam Ecclesiam integerrima fides semper enituit, et inter quos collegium unius et viginti iurisconsultorum variis praecipuisque privilegiis ornatum reperitur, deinceps ad¹ iurisprudentiam alacrius profitendam aliquo etiam eis proposito praemio excitentur, et pii operis praedicti utiliori tutiorque statui prospiciatur, concedimus eidem civitati et hominibus, qui consilium generale componunt, ut pro munere capitanei seu iudicis appellationum, quod antea ex vi statutorum eiusdem civitatis, seu veteris et approbatæ consuetudinis, exteris tantum conferri solebat, civem Camerinensem iurisconsultum habilem ceteroquin et idoneum, qui idem iudicium, ut antea fiebat, plene exercere, omniaque alia onera eidem muneri incumbentia implere teneatur et debeat, imposterum eligere, necnon scuta quingenta circiter monetae praedictae, quae penes depositarium dicti pii operis servantur, in totidem loca montium cameralium ad favorem eiusdem operis *pia abundantia* nuncupati, quae quidem loca montium pro omnimodâ indemnitate dicti pii operis *abundantia* semper stare et nunquam ex eodem distrahi quoquomodo debeant, sed illorum fructus dum-

¹ Praeposit. ad nos addimus (R. T.).

taxat respective impendere libere et licite valeat, eadem auctoritate licentiam et facultatem pariter indulgeas et perpetuo impertiaris.

§ 5. Nos vero omnia et singula praemissa, si per te vigore earumdem praesentium fieri contigerint, necnon easdem praesentes litteras nostras, etiam ex eo quod aliarum quarumcumque etiam speciali notâ dignarum universitatum rectores et officiales, doctores, professores, seu praelectores, procuratores, defensores, protectores vel agentes, aliive quomodolibet interesse habentes ad hoc vocati non fuerint, aut ex quavis vel quibusvis aliis causis, occasionibus vel praetextibus, de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae vel quocumque alio defectu notari vel impugnari, aut alias infringi vel quomodolibet retractari, sive etiam per nos ipsos ac successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, aut Sedem praedictam, vel illius legatos, etiam de latere, aut per quoscumque alios quavis auctoritate fungentes, revocari, suspendi, restringi, limitari, vel eis in aliquo derogari nullatenus unquam posse, sed illas semper et perpetuo validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat et spectabit quomodolibet in futurum, perpetuo et inviolabiliter observari debere, necnon universitatis studii generalis Camerinensis huiusmodi, illiusque rectores, magistros, professores, doctores, praelectores¹, officiales, aliasque personas iam dictas, super praemissis omnibus et singulis, vel illorum occasione, etiam per alias universitates vel quoscumque alios quavis auctoritate quomodolibet molestari, perturbari, inquietari vel impediri ne-

Clamores peculiaris.

¹ Edit. Main. legit *praelectos* (R. T.).

quasquam posse, sicque et non aliter per quoscunque iudices ordinarios vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, vice-legatos, dictaeque Sedis nuncios, iudicari et definiri debere, et, quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum et inane decernimus.

Derogatoriae
speciales.

§ 6. Non obstantibus dicti Berardi Bonloannis episcopi voluntate praedicta, necnon huiusmodi pii operis fundatione, ac nostrae Cancellariae Apostolicae regulam de iure quaesito non tollendo, necnon capitulis per eundem Paulum V antecessorem nostrum approbatis, aliisque omnibus et singulis in contrarium praemissorum quomodolibet editis, et praesertim capitulis a praedicto Paulo praedecessore nostro ut praefertur approbatis, necnon felicitis recordationis Pii PP. V. de gratiis, interesse Camerae nostrae Apostolicae quomodolibet concernentibus, intra certum tunc expressum tempus in eadem Camera registrandis et insinuandis, ac quibusvis aliis quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum ius vel interesse eiusdem Camerae nostrae Apostolicae concernentibus, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, etiam in synodalibus, provincialibus, universalibus generalibusque conciliis editis vel edendis, specialibus vel generalibus, ac dictae civitatis Camerinensis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, consuetudinibus, praesertim illis quibus cavari dicitur expresse ne munus capitanei seu iudicis appellationum iam dictum civi Camerinensi, sed extraneo tantum conferat, privilegiis quoque, in-

dultis et litteris apostolicis quibusvis superioribus et personis, cuiuscumque status, gradus, ordinis et conditionis existentibus, ac etiam aliis universitatibus praedictis, in genere vel in specie, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, etiam pluries et iteratis vicibus concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica et expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda foret, illis aliis in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVII, kalendis iulii, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 1 iulii 1727, pontif. anno IV.

CXC.

Indulgetur eremitis S. Augustini Excalceatis Congregationis Hispaniarum et Indiarum, ut sandalis ex pelle nigri coloris uti possint.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii fratres Congregationis Hispaniarum et Indiarum Ordinis Eremitarum sancti Augustini Excalceatorum nuncupatorum, quod ipsi sandalia ex chorda

Proces fratrum
dictae Congregationis.

1 Alia huius Pontificis const. ed. MDCCXXVI, die XII ianuarii, pontif. II, nonnulla decernuntur pro servanda habitus uniformitate ab iisdem fratribus quarundam provinciarum.

seu cannabe, quae hactenus deferre consueverunt, deponere, ac illorum loco sandalis ex pelle nigri coloris, eiusdem tamen formae seu figurae quam ea quae de praesenti gestant, non minus propter eorum status ac maiorem in celebratione sacrosancti missae sacrificii decentiam, quam ut se consuetudini in aliis eiusdem Ordinis Congregationibus vigenti etiam hac in parte conformet¹, ac color dictorum sandaliorum colori habitus, quem gestant, respondeat, uti posse plurimum desiderant, si nostra et huius Sanctae Sedis sibi super hoc licentia suffragetur et facultas. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut sibi in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignemur.

Indultum
praedictum.

§ 2. Nos igitur, dictorum exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, eisdem exponentibus, ut ipsi deinceps, in locum sandaliorum ex chorda seu cannabe, illa ex pelle nigri coloris, eiusdem ceteroquin formae seu figurae ac ea quae hactenus detulerunt, gerere et deferre, illisque uti libere et licite possint et valeant, auctoritate apostolica, tenore praesentium, concedimus et indulgemus.

Clausulae.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et in-

1 Edit. Main. legit *conformet* (R. T.).

Bull. Rom. — Vol. XXII.

tegros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et quandocumque spectabit in futurum, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque etc.²

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac praefatorum Ordinis et Congregationis, etiam iuramento, etc.³

Contrariarum
derogatio.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die V iulii MDCCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 5 iulii 1727, pontif. anno IV.

CXCI.

Indulgetur votantibus signaturae iustitiae, ut gestare possint semper et ubique galeri redimiculum, cordone vulgo nuncupatum, coloris violacei.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Romani Pontificis supremi gratiarum dispensatoris in terris a Domino constituti providentia circumspecta, illos, qui continuos labores pro administranda iustitia ad publicam utilitatem et Sedis Apostolicae honorem in dies laudabiliter sustinent, et quorum fidem, industriam, prudentiam ac dexteritatem multis rerum experimentis spectatas habet, ea libenter concedit, per quae eis aliqua fiat decoris accessio, ut eo alacrius maiora eidem Sedi obsequia sua impendant, et in munerum sibi demandatorum functione studiosius perseverent.

Indultum.

§ 1. Itaque, ad egregia dilectorum filiorum votantium signaturae nostrae

Indultum
praedictum.

1 Ut supra pag. 471 a (R. T.).

2 Ut supra pag. 471 a (R. T.).

3 Alia huius Pontificis const. ed. MDCCXXV, die VIII maii, pontif. I, concessus fuit usus mitrae aliorumque insignium canonicis metropolitanae Capuanae.

iustitiae in nos et dictam Sedem fidei et devotionis aliaque multiplicia merita paternae dirigentes considerationis intuitum, eorumque virtutem aliquā honoris prerogativā condecorare volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causā latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censes, motu proprio, ac ex certā scientiā et¹ merā deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, eisdem signaturae iustitiae votantibus, praesentibus et futuris, ut ipsi omnes et singuli galeri redimiculum, *cordone* vulgariter nuncupatum, coloris violacei in quibusvis functionibus et actibus publicis ac privatis ubique deferre et gestare libere et licite possint et valeant, tenore praesentium concedimus et indulgemus.

§ 2. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari; sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores ac S. R. E. cardinales etiam de latere legatos, et alios quoslibet quacumque praeeminentia et potestate fungentes et functuros, sublatā eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

¹ Coniunct. et nos addimus (R. T.).

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xii iulii mdccxxvii, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 12 iulii 1727, pontif. anno iv.

CXCII.

Confirmatur decretum generalis conventus Congregationis Missionis circa modum dimittendi a dictā Congregatione unum ex assistentibus, si in culpam incidat¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Ioannes Bonnet, modernus superior generalis Congregationis Missionis, tam suo quam totius eiusdem Congregationis nomine, quod in novissimo generali conventu, Parisiis anno mdccxxiv convocato, inter alios² editum fuit quoddam decretum, quo declaratur modus et forma dimittendi a dictā Congregatione unum ex assistentibus superioris generalis vel eius admonitorem, si alteruter, quod Deus avertat, in culpam cadat, quae iuxta constitutiones Congregationis dimissionem mereatur, tenoris qui sequitur, videlicet:

Conventus unanimi voce statuendum duxit et statuit, imposterum assistentem a Congregatione non esse dimittendum, nisi ad plura medietate suffragia ipsius superioris generalis, assistentium et visitorum, qui sunt in Europā, sicut pro eius suspensione definitum fuerat in conventu anni

¹ De potestate superiorum Congregationis Missionis in suos subditos vide aliam huius Pontificis ed. mdccxxv, die xvii septembris, pontif. ii.

² Aptius lege alia (R. T.).

Decretum praedictum.

mdccxxi, § 12; aut, si res dilationem non pateretur, ad plura suffragia superioris generalis, assistentium, visitorum provinciae, superiorum quinque viciniorum domorum, secretarii¹ et procuratoris Congregationis, assistentis domus, si non sit ex assistentibus Congregationis, et sex sacerdotum, eorumque ratione vocationis² antiquorum, domus, in qua commoratur superior generalis: quod nomine eiusdem superioris generalis et totius conventus a S. Sede confirmari³ est enixe postulandum.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Ioannes superior generalis statutum seu decretum huiusmodi, quo firmitus subsistat et servetur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri⁴ summopere desideret: nobis propterea humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignamur.

§ 3. Nos igitur, eundem Ioannem superiorem generalem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causā latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, huiusmodi supplicationibus inclinati, praesertim decretum seu statutum, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; firmiter tamen et in suo vigore permanente decreto, quo nos du-

¹ Edit. Main. legit *secretariis* (R. T.).

² Edit. Main. legit *vocatione* (R. T.).

³ Edit. Main. legit *confirmati* (R. T.).

⁴ Edit. Main. legit *communi* (R. T.).

dum dimissionem quondam Petri de Hymbert tunc praedictae Congregationis assistentis approbaveramus et confirmaveramus, quod denuo auctoritate et tenore praefatis innovamus.

§ 4. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis etc.¹

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dictae Congregationis, etiam iuramento, etc.²

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xv iulii mdccxxvii, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 15 iulii 1727, pontif. anno iv.

CXCIII.

Erigitur custodia S. Nicolai in Lotharingā Minorum Recollectorum de Observantiā in provinciam³.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Sollicitudo pastoralis officii, quo Ecclesiae catholicae regimini divina dispositione praesidemus, nos admonet, ut, paternam religiosorum virorum Altissimi obsequiis sub arctioris vitae instituto mancipatorum curam gerentes, felici illorum statui ac progressui, et religionis incremento, quantum nobis

¹ Reliqua ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Reliqua ut supra pag. 471 a (R. T.).

³ Aliā huius Pontificis const. ed. mdccxxvi, die xxviii ianuarii, pontif. ii, actum fuit de erectione coenobii in provincia Valentiae.

ex alto conceditur, prospicere iugiter studeamus.

Cura Leopoldi
ducis Lotharingiae
ut praedicta
concordia in
provinciam erige-
retur.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, aliàs dilectus filius nobilis vir Leopoldus Lotharingiae et Barri dux, non minus pro avitâ suâ in Deum pietate et singulari erga Ordinem fratrum Minorum sancti Francisci devotione, quam excitatus suavis odoris fragrantia in universum eius dominium diffusâ vitae ac bonae conversationis exemplo religiosisque in vineâ Domini laboribus dilectorum filiorum fratrum eiusdem Ordinis de Observantiâ Recollectorum nuncupatorum custodiae S. Nicolai in Lotharingia nuncupatae, quae infrascriptis septem conventibus et hospitio a se ac maioribus suis fundatis et erectis constat, nempe conventibus Longivicensi, Gondrecuriensi, Dambliniensi, Confluentino, Aspermontano, Sifoldiensi, Bultunvillensi, et hospitio Mirecuriensi, ubi novitiatus cum tribus sacrae theologiae tum scholasticae, tum moralis, et uno philosophiae cursibus institutus reperitur, ac quorum religiosi catholicae doctrinae semen longe lateque spargere non desistunt, et exactiori regulae, quam profitentur, observantiae, non sine ingenti populorum aedificatione, sedulo incumbunt, eandem custodiam, cui datâ occasione novos conventus addere paratus erat, in provinciam erigi exoptans, litteras ad novissimum capitulum generale praedicti Ordinis in almâ Urbe nostrâ celebratum pro eiusmodi erectione obtinendâ dedisset; quibus acceptis, idem capitulum generale decrevit numerum et statum conventuum et hospitii praedictorum ab uno commissario generali dicti Ordinis prius examinandos, et illius ministro generali significandos fore, quam ad erectionem praedictam deveniretur, quae quidem omnia rite et ordine adimpleta fuerunt; verum, quia

iuxta statuta generalia auctoritate apostolicâ confirmata ac decreta capitulorum generalium dicti Ordinis enarratus conventuum numerus satis non est ut in provinciam erigantur, nisi specialis nostra et huius S. Sedis in hac parte, ut aliàs saepius factum fuisse memoratur, accedat dispensatio et facultas:

§ 2. Hinc est quod nos, pio eiusdem Leopoldi ducis desiderio hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, simulque firmiori et solidiori eiusdem custodiae statui prosperoque illius regimini et progressui providere volentes, ac dilectorum filiorum custodis et definitorum aliorumque fratrum custodiae huiusmodi singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, motu proprio, et ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, praedictam custodiam, tametsi nonnisi septem conventibus ac hospitio de praesenti constantem, sicut praemittitur, in novam provinciam fratrum Recollectorum dicti Ordinis, quae provincia S. Nicolai itidem nuncupari debeat, ac capitula provincialia pro ministri provincialis, custodis et definitorum aliorumque officialium ipsius provinciae electione, ac congregationes aliosque congressus ad instar aliarum provinciarum Ordinis huiusmodi celebrare, ac omnibus et singulis praerogativis, praeeminentiis, iuribus, honoribus, privilegiis, gratiis et indultis, quibus aliae eiusdem Ordinis provinciae, tam de iure, usu et consuetudine, quam aliàs quo-

Annuat Pontifex.

modolibet utuntur, fruuntur et gaudent, ac uti, frui et gaudere possunt et poterunt in futurum, pariformiter et absque ullâ prorsus differentiâ, uti, frui, potiri et gaudere libere et licite valeat, tenore praesentium, sine cuiusquam praeiudicio, in perpetuum erigimus et instituimus.

Clausulae.

§ 3. Decernentes ipsas praesentes litteras et in eis contenta, etc., ex eo quod quilibet in praemissis ius vel interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, etiam specificâ et individuâ mentione et expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati et auditi, neque causae, propter quas praesentes emanarint, adductae aut verificate et iustificate fuerint, aut ex quavis aliâ, etiam quantumlibet iuridicâ, piâ et privilegiatâ causâ, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensûs, aliove quolibet etiam quantumvis formali et substantiali individuumque expressionem requirente defectu notari, etc.¹; sed ipsas praesentes litteras semper firmas etc.; ac illis etc. suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari; sicque, etc.

Derogatoriae.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon Ordinis illiusque capitulorum generalium et custodiae huiusmodi, aliisve quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis, decretis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, etiam dicto Ordini, eiusque superioribus et quibusvis aliis personis et locis, sub quibusvis verborum

tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis et decretis, in genere vel in specie, in contrarium praemissorum etc.²

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxx iunii MDCCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 30 iulii 1727, pontif. anno IV.

CXCIV.

Confirmatur decretum Congregationis immunitatis, quod distributiones quotidianae, quae percipiuntur per residentiales, non comprehendantur pro subsidio Sedis Apostolicae.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Nuper a Congregatione venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium immunitati ecclesiasticae et controversiis iurisdictionalibus praepositorum emanavit decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum
praedictum.

Mediolanensis. Discussis in sacra Congregatione super immunitate ecclesiastica et controversiis iurisdictionalibus habitâ sub die xvii iunii MDCCXXVII infrascriptis dubiis propositis ad instantiam cleri regularis dioecesis et Status Mediolani, tenoris prout sequitur, videlicet: — I. An distributiones quotidianae, quae recipiuntur per residentiales comprehendantur et calculandae sint sub onere contribuendi pro subsidio ex indulto S. Sedis indicto anno MDCCXXVII; — II. An sit locus novae repartitionis ex integro faciendae ad effectum in istâ calculandi omnes et quascumque distributiones non calculatas, et quae usque ab initio erant calculandae;

¹ Ut supra pag. 515 a (R. T.).

² Aliâ huius Pontificis constit. edit. MDCCXXV, die 28 aprilis, pontif. 17 decretum fuit ut provisi de beneficiis mediam annuatam solverent fabricae suarum respective ecclesiarum.

¹ Quae desunt, sume ex pag. 514 b (R. T.).

III. An illis de utroque clero saeculari et regulari competat pro rata excessus diminutio taxae et respective reintegratio pro quantitate ultra propriam ratam persoluta: — Eadem sacra Congregatio, sedulo de more perpensis rationibus pro parte memorati cleri regularis allatis, rescripsit *affirmative in omnibus*. In quorum fidem. Datum Romae hac die xxi iunii MDCCXXVII. — F. cardinalis S. Agnetis. — S. DE RICCIIS, secret.

Confirmatio
relati decreti.

§ 2. Cum autem, sicut dilecti filii clerus regularis dioecesis et Status Mediolanensis nobis nuper exponi fecerunt, ipsi decretum huiusmodi, quo firmitus subsistat, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desiderent: nos, specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praeinsertum, auctoritate apostolica, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus: salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorundem cardinalium.

Clausulae.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis, etc.¹

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Contrarium derogatio.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxx iunii MDCCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 30 iulii 1727, pontif. anno IV.

CXCV.

Confirmantur reformationes quaedam constitutionum Ordinis Servorum Beatae Mariae Virginis pro Germaniae et Bohemiae provinciis¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Debitum pastoralis officii, quo Ecclesiae catholicae adstringimur, nos admonet, ut, paternam christifidelium divinis obsequiis sub suavi religionis iugo manipulatorum curam gerentes, illa, quae pro felici prosperoque eorum regimine statuta, seu ad iam statutorum reformationem et declarationem provide facta esse noscuntur, ut firma atque illibata persistant, apostolici praesidii robore muniamus.

Exordium.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt dilecti filii priores provinciales provinciarum Germaniae et Bohemiae Ordinis fratrum Servorum B. M. V. quod alias, dum ambae provinciae praefatae invicem unitae reperiebantur et unam provinciam constituebant, quaedam particulares constitutiones ad regularem observantiam in eiusmodi provinciam inducendam inibique conservandam conditae tempore felicitis recordationis Clementis Papae XI praedecessoris nostri auctoritate apostolica approbatae et con-

Constitutiones praedictae pro provinciis praefatis, quum unitae erant, conditae fuerunt, sed eisdem divisim reformatae.

¹ Alia huius Pontificis constit. edit. MDCCXXVI, die 8 augusti, pontif. III, quaedam decreta fuerunt pro tertiariis eiusdem Ordinis.

firmatae ac exinde observatae fuerunt. Verum, cum, ob acquisitionem novorum conventuum, aliasque iustas et rationabiles causas, ad divisionem eiusdem provinciae postmodum deventum sit, et ex una duae, altera scilicet Germaniae et altera Bohemiae provinciae praefatae erectae et institutae fuerint, enarratarum constitutionum dispositio in omnibus suis partibus in utraque provincia huiusmodi servari nequivit. Unde exponentes praedicti, cum suorum respective definitorum consilio, facultate moderandi, augendi et diminuendi e dictis constitutionibus, quod opportunum visum fuisset, salva huius Sanctae Sedis auctoritate, in eisdem constitutionibus attributa utentes, nonnullas¹ eiusmodi constitutiones, ut facilius utrique provinciae sic erectae et institutae aptarentur ac executioni in eis demandarentur, eas nimirum declarando, mutando et cassando respective, eisve aliquid addendo, reformarunt, et alias, prout continetur in scriptura desuper confecta tenoris qui sequitur, videlicet:

Reformatio praedictarum constitutionum.

Declarationes, mutationes, additiones et cassationes visae et approbatae ab eminentissimo ac reverendissimo domino domino Laurentio S. R. E. cardinali Corsino, totius Ordinis Servorum B. M. V. protectore, in constitutionibus Ordinis fratrum Servorum B. M. V. specialem modum vivendi in Germania profitentium.

In capite I, num. x, additum est: « item² Ave Maria usque ad verbum *Iesus* inclusive dicatur etiam a patribus concionatoribus antequam in cathedra crucem faciant ».

In cap. II, n. I, positum est: « caeremoniale nostrum ». — Num. v positum est: « nostris necessitatibus ». — N. viii additum est: « ita tamen ut diebus ferialibus ultra quadrantem post quintam non protrahatur, et, si Completorium cum *Salve Regina* et litanis choraliter

¹ Coniunct. et delemus (R. T.).

² Edit. Main. legit *idem* (R. T.).

vel figuraliter decantandis ante quintam finiatur, habeatur tamen brevis collectio per medium quadrantem ultra quintam; eadem oratio mentalis per dimidium horae spatium habeatur post Matutinum diei persoluta, verumtamen ultra tertium quadrantem ad secundam nunquam protrahatur ». — Num. ix additum est: « et B. Alessii confessoris ». — Num. x additum est: « de Nomine et Conceptione B. M. V. », et num. xi additum est « et B. Alessii ».

In cap. III, num. I, positum est: « cum aliquis ex nostris fratribus has constitutiones profitentibus ». — Num. v positum est: « eadem haec suffragia, pro defunctis nostris fratribus in Germania statuta, fiant etiam pro fundatoribus, eorumque conthoraliis pro tempore erectae fundationis in vivis existentibus, et fundatricibus intra provinciam ». — Num. vi positum est: « vicariis generalibus et prioribus provincialibus nostris ». — Num. vii positum est: « pro fratribus aliarum provinciarum, uti et pro sororibus intra provinciam existentibus »; et additum est: « pro quolibet una missa, et ante missam, cum dicitur pro fratribus aliarum provinciarum, unum nocturnum cum laudibus defunctorum ». — Num. viii positum est: « fratribus nostris has constitutiones profitentibus »; et num. xiv positum est: « nostrorum fratrum ».

In cap. IV, num. II, deleta sunt illa verba « pollice dextro ». — Num. xviii additum est: « quod idem de lectore mensali intelligendum est excepta lectione sacrae Scripturae ». — Num. xxvi positum est: « extra loca vero provinciae »; additum est: « ordinem instituti nostri ».

In cap. V, num. IV, positum est: « primaevam nostram consuetudinem ».

In cap. VI, num. IV, deletum est: « an insuper cuius conventus filii futuri sint ». — Num. V positum est: « se ad hoc fideliter praestandum in conscientia obligatos »; et num. XI positum est: « ex primaeva nostra consuetudine ».

In cap. VII, num. II, positum est: « a se deputandum »; et num. VII positum est: « pro iis statutarum ».

In cap. viii, num. viii, positum est: « praescriptum in caeremoniali nostro »; et deleta sunt haec verba « observantiae Germanicae »; atque additum est: « necnon secundum constitutiones Servorum B. M. V. pro tota Germania specialiter approbatas ». — Num. x positum est: « provincia N. »; et item « constitutionum harum ». — Num. xv deletum est: « et nisi absoluta necessitas aliud postulaverit, quod ad id muneris omnino ab eorum lectione distincti, neque alio quopiam officio occupati, ne a curâ et praesentia suorum quocumque praetextu impediatur, atque de eo illorumque educatione pariter omnia intelligantur, quae supra capit. vii de magistro novitiorum et novitiis statuta sunt »; et additum est: « quibus magister novitiorum, in absentia vero magistri priori locali, in omnibus subsint ». — Num. xvii deletum est: « in observantia nostra professionem ».

In cap. x, num. ii, additum est: « vel professorium ».

In cap. xi, num. iv, deletum est: « cum iuramento »; et additum est: « onerata de super eorum conscientia dandum ». — Num. vi positum est: « examinari possunt ».

In cap. xii, num. i, deletum est: « prout capite praecedenti de promovendis ad ordines praescriptum est ». — Num. ii deletum est: « et non ultra, donec iterum examinentur, et cum praefatis duplicibus testimonialibus sibi iterum praesententur, exceptis lectoribus et constitutionibus, etiam ordinariis, quibus possit absolute licentia concedi; patres autem, qui quinquagesimum annum excedunt, poterunt eximi a novo examine, si tamen alias reperti fuerint idonei »; et additum est: « ad triennium tantum; illi autem patres confessarii, et qui theologiam speculativam non absolverunt, si reperti fuerint fructuose tempus non impendere studio casuistico; item illi theologi, qui, licet tribus annis in theologia permanserint, attamen exigua, sive per publicas disputationes, sive per examen ex omnibus materiis instituendum, dedere profectus sui specimina, debent tempore visitationis, vel alias, a provinciali, socio provinciali, et uno vel plu-

ribus examinadoribus provinciae, si adsint, denuo examinari; quando inveniuntur minus idonei pro excipiendis confessionibus, tunc provincialis dictos negligentes pro qualitate culpaee et negligentiae puniat ».

In capit. xiii, num. v positum est: « videant ut ad minus semel intra mensem (si commode fieri potest) privatam disputationem habeant ». — Num. viii deletum est: « cum iuramento »; item deletum est: « sigillatim cum iuramento »; et additum est: « singillatim prior et patres discreti, vel ii qui steterint loco discretorum in eo conventu in quo is ante resederit saltem per annum, onerata sua conscientia ». — Num. xiii positum est: « proprius lector praesideat »; et deletum est: « et non alius ». — Num. xv deletum est: « cum iuramento »; et additum est: « onerata sua conscientia ».

In cap. xiv, num. ii, positum est: « qui idoneitatis suae testimonium non habuerit »; et deletum est: « iuratum ». Item positum est: « in refectorio themate ab iis tantum triduo sibi ante assignato, testimonium quoque vitae ac morum, prout supra de approbandis lectoribus praescriptum est, habere teneatur ». — Num. iii mutata est dictio *ordinarie*, et apposita est *regulariter*. — Num. vi additum est: « scandalo offenderit nimis familiariter cum improbis conversando, vel ludendo, vel blasphemando, munere praedicandi careat per quinquennium »; et deletum est: « munere praedicandi in perpetuum careat ». — Num. vii positum est: « sub poena arbitraria provincialis ».

In cap. xv, num. ii, additum est: « proprii lectores tantum ». Item deleta est dictio *rigorosissime*, et apposita *rigorose*. — Num. iii positum est: « vocem tam activam quam passivam habere possint, adeoque ipsis in nullum prorsus detrimentum de reliquo cedat ». Additi sunt ex cap. xxxi et cap. xlii, atque huc translati, sequentes duo numeri, videlicet: N. iv. « Nihilominus lectores et concionatores, habitâ ratione suorum laborum, qui per decem annos actualiter legerint theologiam speculativam aut philosophiam, aut utramque simul, et concionatores qui per idem tempus concionati fuerint, sive

qui partim¹ decendo, partim concionando decennium expleverunt, licet post transactum decennium lectores eiusmodi lectioni, et concionatores concioni amplius non incumbant, gaudeant privilegiis vocis activae et passivae in capitulo provinciali, ita tamen, ut tam lectores quam concionatores inter se mutant vices, videlicet, ut ex lectoribus decennialibus unus tantum mutando vices singulis trienniis ad capitulum provinciale comparere possit ut vocalis »: et num. v « Similiter cum honor religionis vel maxime dependet a lectoribus et concionatoribus, hinc patres lectores actuales philosophiae et theologiae scholasticae, uti et concionatores ordinarii indiscriminatum censeantur digni isto favore, et quaevis conventuum discretoria ingredi, et in iis suffragium ferre valeant ».

In cap. xvii, num. vii, additum est: « factâ de osculatione sancti habitus, et deinde mensae, surgant ». — Num. viii deletum est: « privatis observantiae nostrae », et positum est: « privatis nostris ».

In cap. xviii, num. iv, positum est: « sine consensu provincialis pro totâ familiâ, pro particulari autem personâ ex rationabili causâ possit prior etiam in his ieiuniis dispensare ».

In cap. xix, num. xi, deletum est: « possintque in itineribus esse nigri coloris »; et additum est: « albi vel nigri coloris pro ut provinciae fert consuetudo ». Additus est integer num. xviii prout sequitur: « ne autem superiores conventuum totum onus instruendorum rite vestiariorum suis successoribus relinquunt, et consequenter his incumbant¹, cum modicâ conventuum oeconomia, eiusmodi grave onus portare; idcirco hunc in finem iniungitur omnibus superioribus localibus, ut quolibet annô pro cuiusvis religiosi nostri vestimentis tam exterioribus quam interioribus et pileis, computando omnia tam ad sartoriam tum ad sutoriam quomodolibet spectantia, ex taxâ ordinaria pro victu et vestitu cuiusvis religiosi pro conventibus determinate ad minimum viginti

¹ Edit. Main. legit *partem* (R. T.).

¹ Potius lege *incumbat* (R. T.).

floreni applicentur: quod si hac parte superiores locales negligentes inventi fuerint, rationes generales ad capitula, vel litterae quotannis mittendae ab officialibus conventuum, nequaquam subscribantur nec a defensorio approbentur, unde provincialis ex officio provideat, et eiusmodi transgressores pro modo culpaee puniat ».

In cap. xxi, num. v, positum est: « in concedendo secundo exitu, si debito respectu superiori locali id insinuaverit ». — Num. x positum est: « arma cuiuscumque generis non habeantur praesertim in civitatibus et oppidis; in locis tamen solitariis et periculo deprædationis subiectis haberi possint, ita tamen ut non in cellis patrum aut fratrum, sed in loco aliquo specialiter deputato occlusa asservantur et custodiantur ».

In cap. xxiv, num. ix, deletum est: « vel poenâ privationis officii ».

In cap. xxv, num. i, positum est: « prior generalis ex provinciis nostris eligibilis sit ex iis, qui, iuxta cap. xv, num. ii, examinati et approbati fuerint ». — Num. vii positum est: « a nobis in Germaniâ habeat annuatim saltem viginti duo scuta argentea romana; et, si ad capitulum aut diaetam provincialem ad visitandum, aut quacumque ex causâ ad aliquem ex nostris conventibus venerit, praeter expensas ad agendum post¹ provincias nostras iter necessarias, quibus pro filiali in patrem suum observantia tam pro eo quam pro suis sociis provinciae nostrae omni adiumento non deerunt per totum tempus quo inter nos immorari dignabitur, omnia ei ac sociis pro dignitate subministrentur, nec eidem decet minora cultus charitatisque signa patri exhibere, quam nostrarum provinciarum filiis exhibeamus ». — Num. xiv positum est: « in locum defuncti generalis extra provincias nostras, et item, si autem contingat in provinciis nostris ».

In cap. xxvi, num. i, positum est: « procurator Ordinis in Romanâ Curia ex provinciis nostris eligibilis sit ex iis qui iuxta dicta cap. xv, num. ii, examinati et appro-

¹ Forsan per legendum pro *post* (R. T.).

bati fuere ». — Num. viii positum est: « prior provincialis in hisce nostris provinciis »; — num. x positum est: « aliquis extra provincias »; — num. xii deletum: « et nihil aliud »; — num. xv positum est: « et si is fuerit theologus ex examinatis et approbatis, assumat sibi prosocium definitorem provincialem ».

In cap. xxviii, n. vi, positum est: « usque ad futurum capitulum provinciale quantum definitorem provincialem ».

In cap. xxix, num. i, deletum est: « cum nostra germanica observantia », et additum est: « cum Ordo noster in Germaniâ »; item deletum est: « quaelibet huius observantiae provincia », et positum est: « quaelibet provincia ».

In cap. xxxi, num. i, additum est: « concionatores tam decennales quam actuales ». — Num. ii additum est: « qui sic partim¹ legendo partim praedicando decennium absoluerunt »; et deletum est: « uti et illi, qui, post sex saltem annos sic legendo aut praedicando transactos, ad vicariatum generalem, provincialem, socialem, procuraturam provinciae, prioratum, magisterium novitiorum aut iuvenum professorum assumpti, in eo reliquum tempus decennii compleverunt ».

In cap. xxxii, num. ii, deletum est: « de sexennio in sexennium », et positum est: « unde vel unaquaeque ex hisce nostris Germaniae provinciis suum peculiarem habeat vicarium generalem constituendum a generali ex sibi praesentatis, vel liberum sit generali vices suas provincialibus respective committere, prout necessitas aut commodum postulaverit: eligendus vero in vicarium generalem, omnes qualitates habeat quae supra pro provinciali requisitae sunt ». — Num. iii positum est: « informet ergo definitorium provinciale cuiuslibet provinciae super qualificatione et a se praesentatis generali, et de eo, qui ab illo deputatus fuerit, omnia intelligantur, quae in his constitutionibus de priore generali dicuntur; cumque munus et onera ipsius generalis portet, etiam (si tamen distincta a provinciali persona fuerit)

¹ Edit. Main. legit *partem* (R. T.).

locum eiusdem ubique durante officii sui tempore teneat, possitque ea omnia agere, quae facere possit ipse generalis, si adesset, nisi ab eodem auctoritas ei fuerit restricta ».

— Num. iv additum est: « habeat autem (si a provinciali sit distincta persona) sigillum triplex »; item deletum est: « per Germaniam », et additum est: « per provinciam ». — Num. v positum est: « et in aliis locis suae provinciae servantur »; et item positum est: « vel ex aerario publico suae provinciae ». — Num. vi positum est: « concedere facultatem fratribus ex sua provincia abeundi »; et item positum est: « fratres etiam, qui modum vivendi pro Germaniâ specialiter approbatum non sunt professi, ordinari non permittat sine generalis vel suorum provincialium dimissoriis, nisi saltem per annum sub illo vixerint ». — Num. vii additum est: « simulque accessum habeat ad omnia provincialia capitula, non tamen ingressum ad definitorium ».

In cap. xxxiii, num. iii, additum est: « ratiocinia scrutentur, libros quoque sacristae, num missis perpetuis fundatis atque etiam manualibus satisfactio fuerit praestita ex integro perquirant ». — N. iv additum est: « poterunt (servato tamen ordine correctionis fraternae) praelato revelare ».

In cap. xxxv, num. i, positum est: « breviiarii romani reformati et caeremonialis nostri ». — Num. ii additum est: « qui arma quaecumque intra septa monasterii retinet (quod tamen ita intelligendum, sicut animadversum est cap. xxi, num. x) aut itinere ».

In cap. xxxviii, num. iv, deletum est: « eumque carceri includat usque ad mandatum provincialis, quod generaliter, occurrente quocumque excessu gravioris aut gravissimae culpae, observet »; et additum est: « provinciali denunciât, interim tamen (si res visa fuerit praesentaneum remedium postulare) de consilio discretorum delinquentem carceri mancipet, aut in monasterio releget, prout necessitas aut scandalum postulaverit ».

In capit. xl, num. ii, deleta est dictio *Tyrolis*, et apposita *Germanicae*. — Num. vi

positum est: « quempiam ex provinciis nostris compellere ».

In cap. xli, num. i, positum est: « vicarios generales,strarum provinciarum provinciales ». — Num. iii positum est: « secundum caeremoniale nostrum ».

In cap. xli, n. ii, positum est: « lector item et concionator decennalis iuxta dicta cap. xv ». — Num. iv et num. vii positum est: « quorum primi duo sint theologii ex examinatis et approbatis ». — Item deleta sunt omnia verba contenta sub num. viii. — Num. xxxi, olim xxxii, positum est: « definitores quoque perpetuis, lectore et concionatore ex communi provinciae aerario »: deleta sunt omnia verba contenta sub n. xxxiii, qui olim erat xxxiv.

In cap. xliii, num. xxiv, deletum est: « aut in constitutionibus obscura declaranda ».

In cap. xliii, num. i, positum est: « super his impetratae apud nos omnino »; et num. iii positum est: « statuta facienda videantur, provincias nostras aut earundem statum concernentia, id non fiat, nisi patres nostri in capitulis suis provincialibus per maiora vota ».

Confirmatio
reformationis
relatae.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dicti exponentes, praemissa, quae per venerabilem fratrem nostrum Laurentium episcopum Tusculanum S.R.E. cardinalem Corsinum nuncupatum, eiusdem Ordinis apud nos et Sedem praedictam protectorem, iussu nostro revisa et approbata fuerunt, ut praefertur, quo firmitus subsistant et servantur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio roborari, plurimum desiderant: nos, eosdem exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum prae-

sentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, et attentâ relatione super praemissis a memorato Laurentio episcopo cardinali et protectore nobis factâ, supradictarum constitutionum reformationem, confectamque desuper scripturam praeinsertam, cum omnibus et singulis in ea contentis, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras, ac in eis contenta quaecumque, semper firma, valida et efficacia existere et fore, suosque plenarios, etc.¹ Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac dicti Ordinis, aliisque quibusvis, etiam iuramento, etc.² Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die ii augusti mdcxxvii, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 2 augusti 1727, pontif. anno iv.

CXCVI.

*Confirmantur quaedam decreta definitorii generalis fratrum Discalceatorum Ordinis SS. Trinitatis redemptionis captivorum Congregationis Hispaniae pro bono regimine provinciarum dictae Congregationis*³.

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Ut supra pag. 471 a (R. T.).

³ De confirmatione quorundam decretorum capituli generalis pro bono regimine eiusdem Ordinis, vide Clementis XI const. edit. mccciii, die 3 augusti, pontif. iii.

Benedictus Papa XIII.
ad futuram rei memoriam.

Prohemium. Militantis Ecclesiae regimini per ineffabilem divinae bonitatis abundantiam nullo licet meritorum nostrorum suffragio praepositi, illa, quae pro felici christifidelium sub suavi religionis iugo Altissimi obsequiis mancipatorum directione provide constituta esse dignoscuntur, libenter, cum a nobis petitur, apostolico munimine roboramus.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Michael a S. Iosepho Congregationis Hispaniae, de mandato expresso definitorii generalis fratrum Discalceatorum nuncupatorum SS. Trinitatis redemptionis captivorum in Romanâ Curia procurator generalis, quod die xiii mensis septembris anni proxime praeteriti in sess. vii dicti definitorii Matriti Toletanae dioecesis habitâ pro bono regimine provinciae S. Ioaehimi et quarumcumque aliarum provinciarum Congregationis huiusmodi in posterum erigendarum, unanimiter et conformiter stabilita et ordinata fuerunt quaedam decreta tenoris qui sequitur, videlicet:

Decreta praedicti definitorii generalis praefatorum fratrum.

1. Quod in praenominatâ provincia S. Ioaehimi perpetuis futuris temporibus sint unus provincialis et alii duo successuri in defectum priorum, ac unus redemptor provincialis et unus provinciae procurator. — II. Quod in supradictâ provincia celebretur capitulum provinciale de triennio in triennium sabato ante quartam dominicam post Pascha. — III. Quod capitulum provinciale huiusmodi celebrari incipiat ab anno mcccxxx. — IV. Quod in definitorio generali congregando immediate post obtentam a S. Sede harum dispositionum confirmationem, definitorium generale eligat supranominatae provinciae novos sive primos defintores provinciales eiusdem provinciae, et duos actuales socios, qui, conformiter ad ea quae in nostris constitutionibus stabiliuntur, sint etiam ministri actuales, ac demum duos socios in

defectum priorum, qui eligi possint, licet non sint actu ministri, et qui successive unus post alium subintrent, et suppleant vicem cuiuscumque habentis vocem activam in capitulo provinciali, casu quo tam brevi temporis decursu nequirit alias eligi, qualiter de sociis generalibus in defectum respective statuitur ad capitulum generale. — V. Quod ad primum capitulum provinciale supradictae provinciae celebrandum anno mcccxxx, concurrant vocem activam habentes: primo, tamquam praeses capituli, minister generalis Ordinis, vel qui ex dictâ provincia eligatur praeses capituli a dicto ministro generali; secundo, defintor generalis totius Ordinis, qui in capitulo generali immediate praeterito ex ortis de regno Poloniae electus fuerit; tertio, pater provincialis qui spirat, et electus fuerit in definitorio generali; quarto, quatuor defintores provinciae, qui electi pariter fuerint in dicto definitorio generali, quorum officium spirat in dicto capitulo provinciali, in quo praecedent iuxta ordinem eorum electionis factâ in praedicto definitorio generali: hos sequentur ministri actu socii, servantes etiam ordinem ipsorum electionis factae in dicto definitorio generali; post quos sequentur primo redemptor, deinde procurator provinciae, et hi duo eligendi sunt in definitorio generali anni mcccxxviii, posteriori nimirum capitulo generali eiusdem anni, ad quod spectat illorum electio, quemadmodum usque hodie observatum fuit, et istorum officium spiret praedicto an. mcccxxx post celebrationem capituli provincialis. — VI. Quod ut capitulum provinciale perpetuis futuris temporibus celebretur de triennio in triennium in dictâ provincia S. Ioaehimi, atque in eo fiant electiones ad capitulum provinciale spectantes, quemadmodum et illae quae ad definitorium immediatum capitulo provinciali attinent, ideoque vacent et spirent in praedicto capituli provinciali celebrando anno mcccxxx omnes praelationes et omnia officia, tam illa quae collata fuerint in dicto definitorio generali, quam quae provisa fuerint in capitulo generali celebrando anno mcccxxviii, necnon officia

redemptoris et procuratoris generalis, quae iuxta nostri Ordinis constitutiones provideri debent in definitorio generali immediato capitulo generali praedicto. — VII. Quod pro hac unica primâ vice supradictum capitulum et definitorium provinciale possint respective unumquodque reeligere et providere in eisdem officiis, prout melius expedire ipsis videatur, illos qui per duorum annorum spatium tantum praelibata officia exercuerint. — VII. Quod supræmemorati undecim vocales convocati litteris praesidentis capituli provincialis insimul congregati in domo capitulari, cum consilio et assensu ministri generalis pro nunc, et in futurum cum consilio et assensu ministri aut commissarii generalis, eligant provincialem et quatuor defintores provinciae, qui inter se servabunt ordinem propriae electionis in praecedendo, necnon eligant omnes ministros provinciae et ministros actu socios, qui quidem eligentur ex iam electis ministris, ita quod prius eligantur ministri omnes, et postea ex ministris iam electis, electione distinctâ et posteriori, eligantur socii actu ministri, post quos eligantur socii in defectum, qui non ingrediantur in domum capitularem, sed commorantes in aliis domibus proximis domui capitulari, praesto sint ad supplendum defectum cuiuscumque undecim capitularium, ita quod primus socius in defectum primo subintret et suppleat, et secundus socius in defectum secundo loco suppleat et subintret, nec tamen supplebunt aut subintrabunt in qualitate aut auctoritate deficientium, sed solummodo ad complendum et integrandum numerum undecim vocalium. — IX. Quod novum definitorium provinciale electum in supradicto provinciali capitulo, nigris et albis fabis eliget redemptorem et priorem et chronistam provinciae, atque redemptori et priori generali legalem facultatem impartiat. — X. Quod in capitulo generali celebrando anno mcccxxviii ex sex definitioribus generalibus, qui eligi debent ex toto Ordine, eligatur unus qui sit filius provinciae S. Ioaehimi. — XI. Quod supradictum capitulum provinciale possit facere statum et ordinationes respicientes bonum

particulare praedictae provinciae, dummodo in nullo contrariantur bono regimini et rigrosiori observantiae nostri instituti in praedictâ provincia. — XII. Quod in casu quo minister generalis nominet et designet praesidem capituli provincialis aliquem ex alio quovis titulo vocalem, tunc minister domus capitularis habeat votum in capitulo provinciali; quod si minister ille fuerit ex sociis actualibus, tunc succedat et habeat suffragium in capitulo qui primus electus fuit socius in defectum. — XIII. Quod in casu, quo post trinum¹ scrutinium discordia suffragiorum electionem non perfecerit, eo ipso habeatur tamquam legitime electus antiquior in ordine, pro quo² steterit pluralitas votorum, licet excedatur ab alio minus antiquo in numero suffragiorum. — XIV. Quod novum definitorium provinciale post capitulum provinciale immediate congregetur, et eligat redemptorem, procuratorem generalem et chronistam. — XV. Quod definitorium provinciale congregetur de semestri in semestrem in domo, quam designabit de uno in aliud definitorium sive congregationem. — XVI. Quod definitorium provinciale congregari debeat ex patre provinciali praesidente, et ex quatuor definitioribus provincialibus, qui omnes decisivum suffragium habeant, et insimul possint admittere renunciationes, et facere electiones et ordinationes, et omnia illa, respective ad dictam provinciam, quae definitorium generale facere potest respective ad totum Ordinem. — XVII. Quod supradictum definitorium provinciale debet facere electiones officiorum vacantium tam ante celebrationem capituli, quam post illius celebrationem intra sex mensium spatium; quas si omiserit, eo ipso ius eligendi devolvatur ad definitorium generale. — XVIII. Quod provincialis, quoties illi benevisum fuerit, possit congregare definitorium ultra et praeter binam regularem definitorii congregationem singulis annis fieri solitam. — XIX. Quod praeses capituli provincialis et pater provincialis et defintor generalis, si adfuerit, necnon definitorium

¹ Male ed. M. leg. *triennium* pro *trinum* (R. T.).

² Male edit. Main. habet *qua* (R. T.).

provinciale debent confirmare omnes et singulas electiones in capitulo provinciali factas, excepta tamen electione patris provincialis, quae a toto capitulo provinciali confirmanda erit. — xx. Quod definitorium provinciale confirmet electiones quas fecerit. — xxi. Quod in casu discordiae suffragiorum definitorii provincialis post trinum scrutinium, observetur quod in simili stabilitum est pro capitulo provinciali. — xxii. Quod si renunciationis, mortis, vel promotionis causâ contingat a definitorio eligi provincialem, is in officio sub nomine ministri provincialis perduret usque ad immediatum capitulum provinciale, et suum munus statim ab electione exerceat, praestito tamen prius iuramento, quod, si per tempus licuerit, ostendet definitorio provinciali confirmationem ministri generalis. — xxiii. Quod qualitas et graduatio requisita in habituris vocem passivam provincialis ministri, redemptoris et procuratoris generalis in dictâ provinciâ, sit quae exigitur a constitutionibus generalibus Ordinis, hoc excepto quod circa vocem passivam definitoris provincialis sufficiat graduatio et qualitas¹ exacta pro illis eligendis in ministros. — xxiv. Quod in vacatione officiorum observetur illorum incompatibitas, et non repetitio sive reelectio in iisdem officiis, ad tenorem constitutionum nostri Ordinis; quod etiam intelligendum est de definitoribus provinciae, conformiter ad ea quae disposita sunt pro definitoribus generalibus. — xxv. Quod in vacatione provincialis observetur quidquid dispositum reperitur in constitutionibus nostri Ordinis, excepto quod in casu defectus vel impedimenti ob aliud officium provincialis praedecessoris, aut in illius absentia, ac in casu defectus vel impedimenti definitorii generalis, assumet provinciae gubernium definitor provincialis prior qui in domo reperitur. — xxvi. Quod definitorium generale singulis trienniis de² definitorio provinciali legitimam facultatem ad causas criminales in forma opportuniore. — xxvii. Quod definitorium generale de his, quae ad ipsum privative pertinent, vices

¹ Male edit. Main. legit *qualitate* (R. T.).

² Videtur legendum *de* pro *de* (R. T.).

suas definitorio provinciali committat, prout magis expedire illi videatur. — xxviii. Quod minister generalis de his, quae ad ipsum privative spectant, nec differri iudicaverit opportunum, vices suas provinciali committet. — xxix. Quod in casu vacationis officii provincialis, vel alicuius definitorii provinciae, definitor generalis convocet ad electionem, et praesideat si fuerit in provinciâ, et, definitore generali absente, convocet¹ provincialis, et in huius defectu, definitor provincialis dignior, ita quod, in casu absentiae definitoris generalis, debent ad electionem convocari omnes quatuor superstites, nimirum quatuor attinentes ad definitorium: quod si absens, vel cuius est vacatio, fuerit provincialis, convocandus est etiam cum suffragio ad electionem socius provinciae prior. — xxx. Quod quaecumque ordinantur tam de praesidentia capitulorum provinciarum, quam de designando praeside eorumdem per ministrum generalem, intelligantur observanda usque dum Sedes Apostolica concedat Ordini nostro bipartitionem ad instar illius quae² datur in religione S. Francisci, nam tunc ista spectabunt ad commissarium generalem electum ab illis provinciis quarum non sit minister generalis. — xxxi. Quod praecedentia definitorum provincialium, tam intra quam extra definitorium in propria provinciâ, censeatur et observetur conformiter ad illa quae nostrae constitutiones disponunt pro definitoribus generalibus, hoc uno excepto quod definitor generalis praesens praecedat quemcumque definitorem provincialem. — xxxii. Quod, ministro conventuali absente, regimen conventus pertineat ad definitorem provinciae, quemadmodum iuxta nostras constitutiones pertinet ad definitorium generale: excepto dumtaxat casu, quo definitor generalis praesens inveniatur in conventu; nam tali casu per prius attinebit regimen ad definitorium generale secundum easdem constitutiones. — xxxiii. Quod, cum in conventu adest provincialis aut definitor generalis, debent accipere benedictionem et socium a provin-

¹ Praeposit. *ad* delemus (R. T.).

² Male edit. Main. legit *illiusque* (R. T.).

ciali, et, hoc absente, a definitore generali, et, in utriusque absentia¹, a ministro conventuali, qui licentiam denegare non valeat, et in casu quo per absentiam ministri praesit in conventu vicarius, qui praeceditur etiam illo eventu a definitore provinciali, iste poterit exire nulla petita benedictione, et associare quem ex religiosis maluerit, dummodo non sit officialis conventus qui de aliis rebus curare teneatur. — xxxiv. Quod provincialis in fine sui triennii, et ante capitulum, visitet provinciae definitores, inquirendo de iis quae eorum personas et mores concernunt, et novum definitorium provinciale visitet praeteritos definitores provinciales in spectantibus ad definitorum officium. — xxxv. Quod si novum definitorium id praecipiat, pater provincialis suum praedecessorem visitare teneatur casu quo remaneat subiectus, et nisi fuerit prius visitatus intra triennium a ministro generali, vel ab illius vices specialiter habente¹. Et talis visitatio facienda est tam de spectantibus ad personam praefati provincialis, quam de concernentibus officium provincialatus, et remittenda est definitori generali illius provinciae, ut illam praesentet in definitorio generali. — xxxvi. Quod minister generalis ad instantiam definitorii, aut maioris partis illius, sive ad instantiam sex provinciae ministrorum, possit dirigere et nominare visitatorem specialem, qui erit semper assumendus de religiosis filius illius provinciae, nisi instantia vel petitio talis visitatoris contrarium postulet. — xxxvii. Quod definitoribus actualibus et praeteritis provinciae fieri debeant in suâ provinciâ eademmet suffragia constituta pro definitoribus generalibus. — xxxiii. Quod, ut possint obtinere officia provinciae, reputentur illius filii non solum in eâ professi, sed etiam omnes illi qui ante eius erectionem in provinciam functi sunt aliquo officio, aut praestiterunt in illâ conventuales, necnon illi quos minister generalis in tali provinciâ incorporaverit conformiter ad nostras constitutiones: quod ultimum nonnisi raro et ex gravi causâ utique fiat.

¹ Male edit. Main. legit *habenda* (R. T.).

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praedictus Michael procurator generalis decreta huiusmodi, quo firmitus subsistant et serventur exactius, confirmationis nostrae patrocínio communiti summopere desideret: nos, ipsius Michaelis procuratoris generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decreta praesentia, a memorato definitorio generali stabilita et ordinata, ut praefertur, cum omnibus et singulis in eis contentis, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervererint, supplemus.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, etc.¹

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Congregationis et provinciae, etiam, etc.²

§ 5. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, etc.³

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die iv augusti mdccxxvii, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 4 augusti 1727, pontif. anno iv.

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Ut supra pag. 471 a (R. T.).

³ Ut supra pag. 72 b (R. T.).

CXC VII.

*Eriguntur decem conventus fratrum Ordinis SS. Trinitatis redemptionis captivorum in novam provinciam*¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Proemium

Sacrosancti apostolatus officium humilitati nostrae per ineffabilem divinae bonitatis abundantiam, nullo licet meritum nostrorum suffragio, commissum salubriter exequi, adiuvante Domino, iugiter salagentes, religiosorum virorum Altissimi obsequiis sub arctioris disciplinae instituto mancipatorum, uberesque bonorum operum fructus in Ecclesia Dei, adspirante divini favoris auxilio, proferre assidue studentium, statui et felici directioni consulere peculiari sollicitudine studemus, sicut nos, omnibus maturam considerationis trutinam perpensis, ad omnipotentis Dei gloriam ac religionis piorumque operum incrementum et felicem progressum expedire in Domino arbitramur.

Causae huius
erectionis, et
procuratoris
generalis.

§ 1. Cum itaque, sicut dilectus filius Michaël a S. Iosepho commissarius generalis pro Italia ac in Romanam Curiam Congregationis Hispaniarum Ordinis fratrum SS. Trinitatis redemptionis captivorum Disalceatorum nuncupatorum procurator generalis nobis nuper exponi fecit, dicta Congregatio plures conventus, nempe Viennensem, Illebensensem, Passoniensem, Tirnaricensem in Austria, Comoroniensem et Agriensem in superiori et inferiori Hungaria, Pragensem in Bohemia, Albae Carolinae in Transilvania, Bellogradensem in Servia, Sassaniensem in Moravia, et hospitia sive residentiam Constantinopolitanam funda-

¹ Nova provincia in regno Poloniae pro fratribus eiusdem Ordinis erecta fuit alia huius Pontificis const. edit. MDCCXXVI, die 22 ianuarii, pontif. II.

verit, et in quibus non solum regularis viget observantia cum magna fidelium aedificatione, verum etiam collegia insignia pro studiis religiosorum eiusdem Ordinis, necnon ampla et aptissima domus pro educatione novitiorum stabilita reperiuntur, atque insuper in illis partibus dicti religiosi magno zelo piissimo instituto redemptionis captivorum incumbunt, quorum ingentissimum numerum brevi annorum cursu ab oppressione et tyrannico infidelium ingo liberarunt, multis ac copiosissimis in partibus Turcarum et Tartarorum redemptionibus factis, extractoque¹ Constantinopoli ad hunc effectum commodo dicti Ordinis hospitio pro levamine ac promptiori et opportuniori redemptione² christifidelium sub paganorum servitute degentium, dictus vero Michaël commissarius et procurator generalis conventus huiusmodi in novam dicti Ordinis provinciam ad instar aliarum ipsius Ordinis provinciarum a nobis erigi plurimum desiderat: nobis propterea humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicam dignaremur.

§ 2. Nos igitur, ipsius Michaëlis commissarii et procuratoris generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, memoratos conventus in novam Ordinis praedicti provinciam, quae ab uno superiore provinciali, aliisque officialibus, iuxta constitutiones eiusdem Ordinis auctoritate apostolicam approbatas eligendis et assumendis, regi et gubernari debeat, itaut ipsa nova provincia, illiusque superior provincialis, ceterique officiales et fratres pro tempore existentes, omnibus et singulis privilegiis, iuribus,

¹ Pessime ed. Main. legit *extractoque* (R. T.).
² Edit. Main. legit *redemptionis* (R. T.).

Erectio praedicta.

praeeminentiis, praerogativis, honoribus gratiis et indultis, quibus aliae dicti Ordinis provinciae¹ tam de iure, usu et consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, et gaudent, ac uti, frui et gaudere possunt et poterunt in futurum pari modo et absque ulla prorsus differentiâ uti, frui et gaudere libere et licite possint et valeant, auctoritate apostolica, tenore praesentium, perpetuo erigimus et instituimus.

Clausulae.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in praemissis per quocumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, et Apostolicae Sedis praedictae nuncios, aliosve quoslibet etc.²

Derogatorias.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Congregationis et Ordinis, etiam etc.³

Fides habenda transumptis.

§ 5. Volumus autem ut earundem litterarum transumptis, manu, etc.⁴

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XIV augusti MDCCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 14 augusti 1727, pontif. anno IV.

CXC VIII.

Statuitur ut nemo testamentum conficere in partibus Indiarum valeat,

¹ Edit. Main. legit *alia ... provincia* (R. T.).
² Ut supra pag. 586 a (R. T.).
³ Ut supra pag. 471 a (R. T.).
⁴ Ut supra pag. 72 b (R. T.).

*quin aliquam eleemosynam applicandam Monti erecto pro animabus purgatorii relinquat*¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Alias, nomine carissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum regis catholici nobis exposito, quod, cum in oppido Matriti Tolenanae dioecesis quidam Mons Pietatis pro animabus in purgatorio existentibus, cui ipse Philippus rex pro illius stabilitate et augmento nonnullas gratias concesserat, erectum fuisset, eique dilectus filius Franciscus Pigner, tunc illius capellanus, dictique Montis administrator generalis, magnam utilitatem, quae a tam pia erectione proveniebat, retulisset, verum enim anno MDCCXXIII octoginta millia circiter, et sequenti anno septuaginta millia ducatorum monetae illarum partium distributa essent, et ex eadem Montis erectione centum triginta septem mille centum viginti tres missae pro earundem animarum purgantium suffragio celebratae, ipse Philippus rex hoc sanctum opus in dies augeri exoptans, ut in testamentis aut in ultimis voluntatibus incolarum istorum regnorum Indiarum aliquod subsidium pro dicto Monte relinqui deberet, cum concessione etiam alicuius indulgentiae pro illis qui subsidium huiusmodi testamento aut ultimâ voluntate legassent et aliquam eleemosynam in hoc opus contulissent, a nobis iniungi desiderabat; nos venerabilibus fratribus archiepiscopis et episcopis Indiarum Occidentalium, ut populos sibi subiectos excitarent ad devotionem relinquendi in

Refertur erectio et progressus praedicti Montis.

¹ Aliâ huius Pontificis const. edit. MDCCXXVII, die 11 martii, pontif. IV, confirmata fuere privilegia et indulgentiae personis Terraesanae concessa.

suis testamentis aliquid sibi benevisum favore supradicti Montis, ut de suffragiis, quae cum dictis elemosynis celebrabantur, participare possent, auctoritate apostolica insinuavimus: quo vero ad petitas indulgentias, negotium ad Congregationem venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacris reliquiis et indulgentiis praepositorum remisimus: et alias, prout in nostris litteris desuper in simili forma Brevis die 1 februarii anni proxime praeteriti expeditis, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Repetitas pro-
ces eiusdem
Philippi regis.

§ 2. Cum autem, sicut pro parte dicti Philippi regis nobis denuo expositum fuit, ipse personis saecularibus, ne ullum testamentum in illis partibus fieri valeat, quin aliqua elemosyna pro dicto monte relinquatur, praecipere possit, et in facultate episcoporum sit ecclesiasticas personas adhortari ut id ipsum pro sua devotione faciant, si velint, ideoque dictus Philippus rex praecceptum tam laicis quam ecclesiasticis pro elemosyna in eorum testamentis relinquenda et praedicto monti applicanda, ad hoc ut illi, qui ex illis partibus venerint, non parum sublevamen in necessitatibus suis percipiant¹, quemadmodum in partibus Hispaniae pro locis Terraesanae et captivorum redemptione fieri memoratur: nobis propterea dictus Philippus rex humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Praecceptum
praedictum.

§ 3. Nos igitur, piis eiusdem Philippi regis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis in-

1 Edit. Main. legit *percipiantur* (R. T.).

clinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium Concilii Tridentini interpretum, qui votum dilecti filii nostri Ludovici S. R. E. cardinalis Belluga et Moncada nuncupati ad eiusmodi negotium examinandum ab eadem Congregatione deputati attenderunt, consilio, ut nullum testamentum in partibus Indiarum confici valeat, sive testator sit laicus sive ecclesiasticus, quin per ipsos aliqua elemosyna pro eorum arbitrio et devotione praedicto Monti applicanda relinquatur, dicta auctoritate tenore praesentium, praecipimus et ordinamus. Non obstantibus omnibus et singulis illis, quae in praedictis nostris litteris concessionis¹ non obstat, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 4. Volumus autem ut praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, etc.²

Fides habenda
transumptis.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xx augusti MDCCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 20 augusti 1727, pontif. anno IV.

CXCIX.

Confirmantur litterae quaedam in forma Brevis Clementis X circa consultores regulares Congregationis Indicis, cum quibusdam ordinationibus³.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam

§ 1. Alias, felicitis recordationis Clementi PP. X praedecessori nostro pro parte tunc existentium consultorum Congregationis etiam tunc existentium S. R. E. cardinalium Indicis librorum prohibitorum

A Clemente X
per quendam
in forma Brevis
litteras olim sta-
tutum ut consul-
toribus regula-
ribus Congrega-
tionis Indici-
cis conventus
assignarentur.

1 Leg. *concessimus* vel *concessa sunt* (R. T.).

2 Ut supra pag. 72 a (R. T.).

3 Laudata Clementis constitutio edita est MDCLXXIII, die 5 decembris, pontif. IV.

hec ipsi inde
amoveri pos-
sent inconsulta
Congregatione.

et expurgandorum praepositae¹ exposito, quod recolendae memoriae Alexander Papa VII pariter praedecessor noster anno MDCLIX decreverat et declaraverat non licere superioribus regularibus removere ab Urbe ac a suis conventibus suos subditos regulares inservientes dictae Congregationi in officio Indicis consultorum, quia talis remotio cedebat² in praeiudicium ipsius Congregationis, quae alias consultores inexpertos veteranis et expertis substituere constringebatur, hocque decretum superioribus eorundem regularium a tunc itidem existente Congregationis praedictae secretario intimatum fuerat, dicti vero exponentes, quo quietius maiori-que studio huic S. Sedi obsequi³ praestare valerent, opportune sibi in praemissis a praefato Clemente praedecessore provideri plurimum desiderabant: idem Clemens praedecessor, iustis eorundem exponentium petitionibus favorabiliter annuere volens, supplicationibus etiam memoratorum cardinalium nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, ac supraexpressum Alexandri praedecessoris decretum approbans et confirmans, omnibus et singulis tam tunc praesentibus quam futuris superioribus generalibus et provincialibus cuiuscumque Ordinis, congregationis et instituti auctoritate apostolica praecipit et mandavit, ut tunc et pro tempore existentibus consultoribus regularibus Congregationis praedictae, suis respective subditis, conventualitatem in collegiis seu domibus regularibus in Urbe praedicta existentibus, in quibus litterarum studia vigerent, quo commodius eiusmodi studiis dictaeque Sedis obsequiis incumbere valerent, si adessent, sin minus in aliis

1 Edit. Main. legit *praeposita* (R. T.).

2 Edit. Main. legit *debebat* pro *cedebat* (R. T.).

3 Leg. *obsequium*, vel aliter emenda (R. T.).

monasteriis, conventibus seu domibus regularibus suorum respective Ordinum, congregationum et institutorum in eadem Urbe positis, absque ulla mora vel tergiversatione concederent et assignarent; ipsos autem consultores inde nisi causis ab eadem cardinalium Congregatione illiusque secretario pro tempore existente bene examinatis amovere nullo modo posse auctoritate praedicta statuit et ordinavit; et alias, prout in praedicti Clementis praedecessoris litteris die v decembris MDCLXXIII desuper in simili forma Brevis expeditis, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

§ 2. Hinc est quod nos, praemissorum robori et inviolabili observationi opportune providere volentes, motu proprio et ex certa scientia ac matura deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, enarratas Clementis praedecessoris litteras, auctoritate praedicta, tenore presentium, confirmamus et approbamus, ac, quatenus etiam opus sit, innovamus.

Confirmatio
praedicti Brevis
Clementis X.

§ 3. Praeterea, ne privilegium huiusmodi consultoribus dictae Congregationis per supradictas litteras concessum conventibus et domibus regularibus onerosum sit, eisque ab illa obedientia, quam professi sunt, se subtrahendi stimuli addantur, motu, scientia et potestatis plenitudine paribus praecipimus et mandamus, ut in posterum unus dumtaxat ex Ordinibus regularibus Congregationis praedictae consultor esse, ac eiusmodi privilegio frui possit, illoque vivente, alii, qui ad consultoris munus huiusmodi assumpti fuissent, eodem privilegio potiri nequeant, sed, in eadem Urbe de superiorum suorum licentia permanere volentes, conventibus,

Praecipitur,
ut unus dumtaxat
ex singulis
Ordinibus regula-
ribus consul-
tor Congrega-
tionis praedi-
ctae esse ac
eiusmodi privi-
legio frui pos-
sit.

ubi ab iisdem superioribus collocabuntur, alimenta ad rationem duorum iuliorum singulis diebus persolvere teneantur; et inde a suis superioribus toties quoties ipsis benevisum fuerit, etiam extra eandem Urbem, mitti possint, nec isti privilegium praedictum etiam a nobis et Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris absque speciali derogatione et praesentiumstrarum litterarum mentione impetrare queant.

Declaratio quaedam circa eorundem consistorum consilium.
§ 4. Declarantes ulterius quod huiusmodi privilegium consultoribus praedictae Congregationis dumtaxat concessum sit, et quod tam memorati consultores privilegio huiusmodi gaudentes, quam pariter alii illo minime fruantes, socium sibi addictum habere, nec postulare valeant, sed illum volentes, et a suis superioribus permissum, alimenta pro eodem socio, sicut praemittitur, praestare debeant.

Clausulae. § 5. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac praedictis consultoribus regularibus in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter et inconcusse observari; sicque et non aliter in praemissis, etc.¹

Derogatoriae. § 6. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, quorumvis Ordinum, congregationum, institutorum, provinciarum, monasteriorum, conventuum, collegiorum et domorum regularium, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque indultis et litteris apostolicis, eisdem Ordinibus, congregationibus, institutis, monasteriis, pro-

¹ Ut supra pag. 586 a (R. T.).

vinciis, conventibus, collegiis et domibus regularibus, illorumque superioribus generalibus, et provincialibus, aliisque personis quibuslibet, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, ac pluries confirmatis, innovatis et approbatis; quibus omnibus et singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso et forma in illis tradita observata insererentur et exprimerentur, iisdem praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXI augusti MDCCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 21 augusti 1727, pontif. anno IV.

CC.

Conceduntur nonnulla, et confirmantur quaedam alia abbati Montis Cassini, Ordinis S. Benedicti, eiusque ecclesiae et monasterio¹.

¹ De privilegiis monasterii et abbatis Montis Cassini vide aliam huius Pontificis ed. MDCCXXV, die IV augusti, pontif. II.

Dilecto filio Sebastiano Gadaletae, abbati Montis Cassini Ordinis S. Benedicti, Benedictus Papa XIII.

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem.

Prooemium. Qui prosperum fecit nobis iter Deus salutarium nostrorum, cum ad visitandam Beneventanam nostram metropolim Deoque dicendam ecclesiam in B. Philippi Neri honorem a nobis ibi extructam accessimus, gaudio nostro cumulum adiecit, cum ad hanc almam Urbem regredientibus dedit, ut, instante tua filiali pietate, solemni ritu consecraremus templum istud religione et sanctitate celeberrimum. Quod enim sanctissimus patriarcha Benedictus, ethnicae superstitioni ereptum, christiani¹ sacris expiaverat, tum Zacharias anno DCCXLVIII post Langobardicam vastitatem, post Saracenicum incendium anno MLXXXI Alexander II, praedecessores nostri, clarissima vestri Ordinis lumina, renovatis caeremoniis inauguraverant, vehementer angebamur novis quidem temporum iniuriis labefactum terraeque motu deiectum, sed magnificentius nostrae aetate instauratum ac restitutum, cum externam vetustae molis maiestatem vinceret, mysticam amissae consecrationis dignitate carere. Voti tamen iam compotes, illud studiis nostris superesse intelligebamus, ut, eorumdem praedecessorum nostrorum exempla prosequentes, susceptam laetitiam perenni pontificiae liberalitatis monumento consignaremus, novisque benevolentiae argumentis testatum faceremus amorem nostrum erga Cassinense monasterium, totius inclyti Ordinis caput, quod iterum et tertio invisimus iucunda veteris sanctimoniae recordatione et suavissimo florentis inter vos disciplinae odore illecti, praecipuaeque religionis stimulis excitati.

¹ Videtur legendum *christianis* (R. T.).

§ 1. Libenti proinde laetoque animo complexi sumus opportunitatem oblatam per demissas preces, quas tuo nomine nobis exposuit dilectus filius Serapbinus Tansius, istius Congregationis procurator generalis, prudentiae laude et virtutis meritis charitati nostrae imprimis acceptus. Postulationibus igitur tuis annuentes, cupientesque ut celebritas dedicationis tum ecclesiae tum arae maximae, a nobis perpetuo privilegio pro animabus defunctorum locupletatae, quam die XIX mensis maii peregrimus, atque in diem I mensis octobris quotannis recolendum¹ transtulimus, solemeniore memoria renovetur, proprias in officio lectiones secundi nocturni, iam rite probatas, ad universo clero saeculari et regulari totius dioecesis Cassinensis eadem illa die I octobris recitandas esse decernimus, qua nimirum dioecesani clerici de more conveniunt ad praestandam abbati seu monasterii praefecto obedientiam in ecclesia cathedrali seu quasi cathedrali Montis Cassini. Officium praeterea S. Victoris III praedecessoris nostri, qui generis origine civitatem et metropolim nostram Beneventanam, abbatiali dignitate ac regimine monasterium et Congregationem istam, hanc denique Sanctam Sedem vitae sanctitate rebusque gestis illustravit, libenter concedimus ut die XVI mensis septembris a monachis istis degentibus celebretur.

§ 2. Ad haec, omnes iurisdicendi facultates et iurisdictionis actus a praedecessoribus nostris concessos abbatibus, et ex antiqua et immemorabili consuetudine exerceri solitos, ut sunt congregare synodum, concursum ad conferenda beneficia ecclesiastica curata etiam in mensibus apostolicis instituere, oeconomos deputare, commis-

¹ Aptius lege *recolendam* (R. T.).

Decoratur recitandas esse lectiones proprias dedicationis ecclesiae praedictae ab universo clero dioecesis Cassinensis die I octobris.

Confirmantur quaecumque iurisdictionis facultates abbatibus concessae quasi episcopali.

siones apostolicas etiam quoad dispensationes matrimoniales exequi, sacrum chrisma a catholico episcopo consecratum confirmando ministrare, suos subditos ad primam tonsuram et ad minores ordines promovere, illisque etiam per suos vicarios ad eosdem et ad maiores ordines suscipiendos litteras dimissorias concedere, altaria tam fixa quam portatilia, calices et sacra vasa consecrare, et alia peragere quae iurisdictionis quasi episcopalis a nostris praedecessoribus concessa sunt, ut praediximus, et ab immemorabili per abbates pro tempore exercentur, confirmamus, et, quatenus opus sit, de integro concedimus. Quemadmodum etiam singula privilegia a Romanis Pontificibus, imperatoribus, regibus, et a quibusvis aliis, sive ecclesiastica sive saeculari dignitate praeditis, tuo monasterio collata, firma esse volumus; et, si aliqua subsit novae concessionis necessitas, iterum concedimus et elargimur.

Enumerantur loca, in quibus abbatibus pro tempore licebit praedictas iurisdictionis actus exercere.

§ 3. Enumeratos autem iurisdictionis actus exercere licebit abbati pro tempore in omnibus locis et territoriis memoratae dioecesis Cassinensis: quae sunt, uti asseris, loca civitatis S. Germani, Casalis S. Basilii de Caira, S. Eliae, Cerbarii, S. Victoris, S. Petri in Fine, Rocchae Evandri, S. Salvatoris de Currutio, S. Angeli in Theodoice, Pignatarii, S. Apollinaris, S. Andreae, S. Ambrosii, S. Georgii, Vallisfrigidae, Castrinovi, S. Petri in Curulis, Bellimontis, Vallisrotundae, Saracenischii, S. Secundini, Sorbelli, S. Vincentii, Castelloni, Rochettae, Scapuli, Collis, alterius Castrinovi, Aquaevivae, Fornellii, Pizzonis, S. Mariae de Oliveto, et Cerri, cum suis casalibus: in Samnio, Cellini, Vallisregiae, seu Barreae, Civitellae, Villettae, S. Petri de Avellana, Pesculi, Constantii, Serrae Monaceschae, Farac-

giorum Petri, Ripae Corbariae, et Villae Oliveti: in Calabria, Cetrarii et Casalis S. Angeli, et castra incolis destituta, videlicet, S. Petrus in Monasterio, seu Casinus, Plumbariola, S. Stephanus, Mortula, Bantra, Iunctura, S. Gregorius, Teroculus, Cardetum, Teramus, Cerasolus, Vallisporcina, Collis Stephani, Tensenusius, Licinosus, Pantanus, Spina, S. Vitus, Quercuscuppa, Rocchasicca, et S. Blasius de Capite fluminis: in Samnio, Rocca Tramontis, S. Martinus, Cantalupus, Pomarium, S. Angelus, S. Petrus Monialium, Polegra et Carceres: in Calabria, Fella.

§ 4. Facultates etiam, quas antecessor noster felix recordationis Gregorius XIII episcopis tribuerat in rebus ad ecclesiasticam immunitatem spectantibus, ita abbatibus Cassinensibus confirmamus aut concedimus, ut easdem ad casus etiam expressos et comprehensos in apostolicis litteris nostris nuper editis et in appendice Concilii Romani adiectis liberaliter extendamus.

§ 5. Denique christifidelium ad sacram aedem istam confluentium pietati ac religioni salubriter obsecundare et prospicere volentes, duobus sacerdotibus ad audiendas confessiones a Cassinensi abbate pro tempore existenti eligendis, quos etiam remove possit, facultates omnes elargimus, quae poenitentiariis sacrae aedis Laurentinae concessae sunt.

§ 6. Futurum autem certo confidimus ut studia nostra ad augendam vestri nominis dignitatem claritatemque monasterii tam insignis intenta redundare sentiamus ad monasticae disciplinae incrementum, atque ad luculentius testimonium paternae benignitatis quae praeclare animati sumus erga Cassinensem S. Patris Benedicti familiam de Christi Ecclesia egregie meritam et uni-

Confirmantur aut conceduntur abbatibus praedictis aliae facultates.

Confessariis duobus praedictae ecclesiae facultates conceduntur.

Clausula litterarum.

versum Benedictinum Ordinem, unde tot illustria extiterunt per omnes aetates documenta virtutum.

Benedictionem impartitur.

§ 7. Dum vero caelorum Dominum obsecramus ut rata sint vota nostra, tibi, dilecte fili, apostolicam benedictionem peramanter impartimur.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxvii augusti mdcclxxvii, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 27 augusti 1727, pontif. anno iv.

CCI.

Confirmantur privilegia monachorum Ordinis sancti Benedicti Congregationis de Observantia in regnis Hispaniarum.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Ad pastorale fastigium meritis licet imparibus divina dispositione evecti, ea, quae de Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum et Apostolicae Sedis benignitate in favorem monasticarum congregationum in Ecclesia Dei pie sancteque erectarum et institutarum ac personarum in eis Altissimo iugiter famulantium processerunt, apostolici muniminis nostri patrocínio, cum id a nobis petitur, libenter constabimus.

A Clemente VIII alias privilegia dictae Congregationi confirmata per quoddam litteras in forma Brevis.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt dilecti filii generalis aliique abbates et monachi Congregationis de Observantia nuncupati in regnis Hispaniarum Ordinis sancti Benedicti, quod dudum felix recordationis Clemens Papa VIII praedecessor noster omnia et singula privilegia, donationes, immuni-

1 De privilegiis dictae Congregationis vide Clementis VIII constit. edit. mdccliv, die 24 maii, pontif. ii, quae hic laudatur.

tates, exemptiones, libertates, indulgentias, gratias et indulta eidem Congregationi eiusque generali et aliis abbatibus, definitioribus, visitatoribus, prioribus, monachis, monialibus, ceterisque personis, necnon singulis ecclesiis, monasteriis, prioratibus, domibus, universitatibus, collegiis et locis dictae Congregationis per quosvis Romanos Pontifices praedecessores suos et Sedem praedictam concessa, communicata, extensa, confirmata, approbata et innovata, auctoritate apostolica perpetuo approbavit et confirmavit, et alias, prout in ipsius Clementis praedecessoris litteris in simili forma Brevis die xxiv maii mdccliv desuper expeditis, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, plenius continetur.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, firmiora atque stabiliora sint ea, quibus saepius Apostolicae Sedis praedictae accedit auctoritas, cupiantque propterea iidem generalis aliique abbates et monachi praefatas Clementis praedecessoris litteras apostolicae confirmationis nostrae praesidio roborari: nos, ipsorum generalis aliorumque abbatum et monachorum votis, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, eosque specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Cle-

Confirmatio praedictarum Clementis litterarum.

mentis praedecessoris litteras praefatas, omnia et singula in eis contenta, quatenus tamen sint in usu ac decretis Concilii Tridentini non adversentur, nec sint revocata aut sub aliqua revocatione comprehensa, tenore praesentium perpetuo approbamus et confirmamus, illisque perpetuae et inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus.

Claustrae. § 3. Decernentes illa, necnon praesentes litteras semper firmas, etc.¹; sicque in praemissis per quoscunque, etc.²

Contrarium derogatio. § 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon omnibus et singulis illis, quae dictus Clemens supradictis litteris concessit non ob stare; ceterisque contrariis quibuscunque.

Fides habenda transumptis. § 5. Volumus autem quod praesentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu, etc.³

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxviii augusti mdcclxxvii, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 28 augusti 1727, pontif. anno iv.

CCII.

Confirmantur litterae apostolicae in forma Brevis super separatione trium conventuum cum residentia a provincia S. Andreae, eorumque unione provinciae Flandriae, Ordinis Minorum de Observantia Recollectorum.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Plurimi conventus inter bellorum tu- § 1. Alias pro parte dilecti filii Guilielmi Jodoque ministri provincialis pro-

¹ Ut supra pag. 601 a (R. T.).

² Ut supra pag. 586 a (R. T.).

³ Ut supra pag. 72 a (R. T.).

⁴ Laudatae litterae ab eodem Pontifice editae fuerunt mdcclxxvi, die 12 octobris, pontif. iii.

vinciae Flandriae Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantia Recollectorum nuncupatorum nobis exposito, quod, cum inter novissimos bel-lorum in Belgicis ditionibus saevientium tumultus ultra viginti septem monasteria monialium, plures fratrum Ordinis praefati conventus, Audomarensis scilicet, Biezensis, Rentinensis, Avestrensis, Guientensis et Barbarisoniensis a dicta provincia dismembrati et avulsi, tresque priores S. Antonii in Artesia, ac tres reliqui conventus eiusmodi cum residentia Insulensi S. Andreae respective provinciis eiusdem Ordinis uniti et incorporati fuissent, unde praedicta provincia Flandriae grave detrimentum ac diminutionem acceperat; fratres vero praefatae provinciae S. Andreae conventus Montensem, Bichiensem et Tornacensem cum residentia de Pott a Canaffe nuncupata sub ditione carissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum catholici et Romanorum regis in imperatorem electi consistentes possiderent, qui nulum ministrum provincialem tunc agnoscebant, ac corpus ab eadem provincia S. Andreae segregatum et divisum constituebant: ipse Guilielmus, tum in compensationem memoratorum monasteriorum et conventuum e sua provincia Flandriae dismembratorum, ut praefertur, tum pro salubri horum trium conventuum cum eiusmodi residentia regimine, illos eidem provinciae Flandriae uniri et incorporari; et, quia in ipsa provincia Flandriae inter fratres natione Leodienses, qui novem tantum conventus in ea obtinebant, ac Flandros, seu aliunde oriundos, quibus dicta provincia constabat, octodecim conventus, quatenus tres praefati illi unirentur, habituros, occasione distributionis officiorum multiplices turbae et discordiae enasci consueverunt, aliquam, pro perpetua dictae

multius a provincia S. Andreae separati et Flandriae uniti;

Et inter Leodienses ac Flandros alternativa stabilita.

provinciae quiete, aequam inter fratres Leodienses et Flandros praedictos alternativam in officiis praefatis praescribi atque stabiliri plurimum desiderabat:

Hinc ab hoc Pontifice praedicta separatim et respective unio confecta fuit cum altera nativa. § 2. Nos, supplicationibus ipsius Guilielmi nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac praemissis aliisque iustis ex causis nobis notis adducti, supradictos tres conventus Montensem, Bichiensem et Tornacensem cum praefata residentia de Pott a Canaffe a memorata provincia S. Andreae separavimus et dismembravimus, illosque sic separatos et dismembratos dictae provinciae Flandriae univimus, anneximus et incorporavimus. Ad haec, quod bis consecutive minister ac tres definitores eiusdem provinciae Flandriae ex fratribus Flandris, seu aliunde oriundis, ac tunc custos cum uno definitore ex Leodiensibus eligerentur; altera autem seu tertia vice, minister cum uno definitore esset ex Leodiensibus, custos vero cum tribus definitores ex Flandris, vel aliunde oriundis; sicque deinceps reliqua etiam officia dictae provinciae aequaliter iuxta numerum conventuum utriusque nationis distribuerentur, statuimus atque praecepimus et mandavimus: et alias, prout in nostris desuper in simili forma Brevis die xii octobris mcccxxv expeditis litteris, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur. Ac subinde tunc existens minister generalis Ordinis praedicti, per suas patentes litteras die xxiii novembris eiusdem anni vigore facultatis sibi per nos attributae editas, omnibus et singulis fratribus praefatorum trium conventuum ac residentiae filiis seu in eis degentibus potestatem fecit sese, si vellent, dictae provinciae Flandriae pariter uniendi et incorporandi; eosque ex tunc ac perpetuo unitos

et incorporatos a die suscepti per eos habitus regularis declaravit, voluitque ut perinde et absque ulla differentia haberentur, ac si in eadem provincia Flandriae educati ac professi fuissent.

Causae praesentis confirmationis et praedicti minister provincialis pro ea obtinenda. § 3. Cum autem, sicut supradictus Guilielmus nobis denuo nuper exposi fecit, antequam enarratae litterae nostrae emanarent, lis, inter utramque provinciam eiusmodi, super dismembratione et incorporatione dictorum trium conventuum, ac tam praefatae de Pott a Canaffe quam alterius residentiarum de Petteghem etiam nuncupatarum, eidem provinciae Flandriae faciendae, mota, Congregationi particularium trium ex venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus, ut per eos componeretur, per nos remissa fuisset, ipsique cardinales nihil hac in re innovandum censuissent et decrevissent, atque, inscio Guilielmo praedicto, tunc existens minister provincialis ac fratres dictae provinciae S. Andreae eorumdem cardinalium sententiam seu decretum per quasdam nostras sub plumbo editas litteras approbari et confirmari obtinuissent, nulla vero de lite, decreto, illiusque confirmatione, ac expeditis litteris huiusmodi in primodictis litteris nostris in forma Brevis mentio facta fuerit, ac proinde de illarum indeque secutorum validitate dubitari possit, cum primodictae litterae nostrae nec memoratam residentiam de Petteghem, nec monasteria monialium quae a tribus conventibus ac residentia dictae provinciae Flandriae sic unitis et incorporatis dependent et in dominio eiusdem Caroli regis pariter consistunt, comprehendant: nobis propterea dictus Guilielmus humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune

¹ Male edit. Main. legit *praefata* (R. T.).

² Male edit. Main. legit *existente* pro *existens* (R. T.).

providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Confirmatio praedictarum litterarum in formâ Brevis pro dictâ separatione conventuum et respective unionis.

§ 4. Nos igitur, ipsum Guilielmum amplioris favore gratiae¹ prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, ac tam dicti ministri generalis patentium quam nostrarum sub plumbo litterarum praedictarum tenores, et alia quaecumque, etiam specificam et individuum mentionem et expressionem requirunt, praesentibus itidem pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, supradictas nostras in pari formâ Brevis dictique ministri generalis patientes litteras, ac separationem et dismembrationem trium conventuum Montensis, Bichiensis et Tornacensis cum residentia de Pott a Canaffe a provinciâ S. Andreae, illorumque ac eorum fratrum unionem et incorporationem provinciae Flandriae dicti Ordinis, aliave quaecumque inde ceteroqui legitime secuta, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et validamus, ac valere validaque et efficacia existere et fore decernimus in omnibus et per omnia perinde ac si in eisdem nostris in formâ Brevis litteris de illis sub plumbo antea emanatis, necnon praefatis lite et decreto Congregationis particularis cardinalium, specifica et individua mentio facta, ipsisque litteris sub plumbo sufficienter derogatum fuisset².

Undecumque in super praefata provincia

§ 5. Praeterea residentiam de Petteghem, necnon monasteria monialium

a dictis tribus conventibus ac eadem Flandriae residentia quaedam ac nonnullas monialium monasteria.

et alterâ de Pott a Canaffe residentiis dependentia, in dominio tamen ipsius Caroli regis sita, a dictâ provinciâ S. Andreae similiter dismembramus, ac memoratae provinciae Flandriae unimus et incorporamus; necnon facultatem, quae dictorum trium conventuum et residentiae³ de Pott a Canaffe fratribus sese eidem provinciae Flandriae unien- di et incorporandi a memorato ministro generali in suis patentibus litteris praefatis attributa fuit, sicut praemittitur, ad omnes et singulos itidem fratres istius residentiae de Petteghem, eadem auctoritate, harum serie, extendimus, eisque pariformiter tribuimus et impertimur: firmâ tamen ac in suo robore remanente in reliquis, et praesertim quoad alternativam inter fratres Flandros, seu aliunde oriundos, ac Leodienses in distributione officiorum dictae provinciae Flandriae, earumdem nostrarum in formâ Brevis litterarum dispositione⁴.

Clausulae.

§ 6. Decernentes quoque, ipsas praesentes litteras et in eis contenta quaecumque semper firma, valida et efficacia existere et fore, etc.⁵.

Derogatio contrariorum.

§ 7. Non obstantibus praemissis, ac, quatenus opus sit nostrae et Cancellariae Apostolicae regulâ de iure quaesito non tollendo, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon Ordinis, provinciarum, conventuum, residentiarum et monasteriorum praedictorum, etiam iuramento, etc.⁶.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxx augusti mdccxxvii, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 30 augusti 1727, pontif. anno. iv.

- 1 Edit. Main. legit *residentia* (R. T.).
- 2 Edit. Main. legit *dispositiones* (R. T.).
- 3 Ut supra pag. 471 a (R. T.).
- 4 Ut supra pag. 471 a (R. T.).

CCIII.

Permittitur Minoribus provinciae reformatae Vallis de Mazzara Ordinis S. Francisci de Observantiâ, ut eleemosynas pecuniarias pro missis celebrandis procurare et recipere possint¹.

Benedictus Papa XIII.
ad perpetuam rei memoriam.

Ab Urbano VIII interdictum ne in praedictâ provinciâ ullae omnino pecuniae pro missis celebrandis recipiantur.

§ 1. Dudum, per felicitis recordationis Urbanum Papam VIII praedecessorem nostrum accepto quod in provinciâ reformatâ Vallis de Mazzara nuncupatâ Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ nuncupatorum semper servatum fuerat ut nullae pro celebrandis missis pecuniae reciperentur, sed missae gratis pro benefactoribus iuxta intentionem superioris applicarentur; nonnulli vero laudabilem usum et observantiam huiusmodi immutare et invertere nitebantur: idem Urbanus praedecessor, turpis quaestus materiam ab illis, qui perfectam vitam profitebantur, in re praesertim adeo sacrâ, e medio tollere pro pastoralis suâ sollicitudine volens, ne de cetero perpetuis futuris temporibus in provinciâ praedictâ nullae² omnino pecuniae pro missis celebrandis exigenterentur, ac etiam sponte oblatae reciperentur, sed missae gratis, ut consueverat, celebrarentur, sub vocis activae et passivae, ac, quoad superiores, etiam suorum officiorum privationis poenâ eo ipso absque aliâ declaratione incurrendâ, auctoritate apostolicâ interdixit et prohibuit, et aliâs, prout in memorati Urbani praedecessoris litteris desuper in simili formâ Brevis die xxviii maii mdcxlii expeditis, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter

¹ Aliâs hoc prohibitum fuerat iisdem ab Urbano VIII const. ed. mdcxlii, die xxviii maii, pontif. xx.

² Aptius lege *ullae* (R. T.).

expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus filius modernus minister provincialis dictae provinciae nobis nuper exponi fecit, propter imminutam populorum illarum partium erga eius institutum devotionem numerumque religiosorum auctum, ad eiusmodi eleemosynas pecuniarias, modis tamen licitis et a constitutionibus Ordinis praedicti praescriptis, conquirere necesse fuerit, ac ita a nonnullis lustris usque in praesens pia³ Urbani⁴ praedecessoris litterae in usu amplius non sint, neque observentur, ex hac vero illarum antiquâ inobservantiâ in religiosorum conscientis aliqua perturbatio seu inquietudo exorta sit, ideoque dictus minister provincialis, ad eas tranquillandas, opportune in praemissis a nobis provideri et ut infra indulgeri summo opere desideret:

§ 3. Nos, ipsius ministri provincialis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum dumtaxat praesentium consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut de cetero per fratres provinciae huiusmodi eleemosynae quantumvis pecuniariae, modis tamen per Sedem Apostolicam et ab eiusdem Ordinis constitutionibus approbatis, procurari et recipi possint, quemadmodum

- 1 Praeposit. *ad delenda* (R. T.).
- 2 Forsan *praedictae pro pia* legendum (R. T.).
- 3 Edit. Main. legit *Urbanæ* (R. T.).

Causae antiquae inobservantiae Urbani VIII litterarum et praesentium minister provincialis pro obtinenda praedictâ permissio-
ne.

Permissio praedicta.

a toto fratrum Reformatorum Ordine procuratas et respective receptas fuisse memoratur, dictâ auctoritate, tenore praesentium, permittimus.

Clausulae derogatorias.

§ 4. Non obstantibus supradicti Urbani praedecessoris, aliisque praemissis ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus, sit provinciae et Ordinis praedictorum, etiam iuramento, etc.¹

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xx septembris MDCCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 20 septembris 1727, pontif. anno IV.

CCIV.

*Statuitur, iuxta quasdam Urbani VIII litteras, ut quisque frater Ordinis Eremitarum S. Augustini, per duo triennia continua quibusdam officiis functus, in tertio triennio immediate subsequenti, ab omni exercitio eorumdem officiorum absolutus, Deo et animae suae vacare teneatur.*²

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Ab Urbano VIII statutum iam antea id fuerat pro Ordinis S. Augustini Congregationis Discalceatorum per quasdam litteras.

§ 1. Dudum, per felicitis recordationis Urbanum PP. VIII praedecessorem nostrum accepto quod fratres tunc existentes Ordinis Eremitarum S. Augustini Congregationis Discalceatorum nuncupatorum assiduis verbi Dei praedicationibus et sacramentorum administrationibus aliisque spiritualibus exercitiis uberes in vineâ Domini fructus affererant, idem Urbanus praedecessor, ut Congregatio praefata felicioribus in dies

proficeret incrementis providere volens, motu proprio et ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione suis, ut quicumque per duo triennia continua vicarii generalis, procuratoris generalis, definitorum et visitorum generalium, provincialis aut prioris officia exercuisset, in tertio triennio immediate subsequenti, ab omni exercitio nominatorum officiorum absolutus, Deo et animae suae vacare teneretur, statuit et ordinavit, et alias, prout uberius continetur in ipsis Urbani praedecessoris litteris in formâ Brevis desuper expeditis tenoris qui sequitur, videlicet:

Urbanus Papa VIII, ad perpetuam rei memoriam. Circumspecta Romani Pontificis providentia, personarum sub suavi religionis iugo divini numinis obsequiis mancipatarum praecipuam gerens sollicitudinem, ea statuit et ordinat quae felici earumdem personarum statui dignoscuntur profutura, prout, rerum et temporum qualitatibus debite pensatis, conspicit salubriter in Domino expedire. Cum itaque, sicut accepimus, dilecti filii fratres Ordinis Eremitarum S. Augustini Congregationis Discalceatorum nuncupatorum assiduis verbi Dei praedicationibus et sacramentorum administrationibus aliisque spiritualibus exercitiis uberes in vineâ Domini fructus afferant: nos, ut Congregatio praedicta felicioribus in dies proficiat incrementis opportune providere volentes, motu proprio, et ex certâ scientiâ ac matura deliberatione nostris, tenore praesentium, statuimus et ordinamus, ut, qui spatio temporis, quo quatuor immediate antecedentia capitula generalia celebrata fuere, ad quaecumque officia religionis, tam generalia, seu generalis, procuratoris generalis, definitorum vel visitorum generalium, quam etiam provincialia seu conventualia, provin-

Praedictas Urbani VIII litteras.

cialatus nimirum, vel prioratus, aut aliquod eorum, electus fuerit, dictaque officia vel aliquod eorum successive, etiamsi non unum semper et continuo, sed diversa illorum vel plura etiam diverso tempore per dictum spatium exercuerit et administraverit, non possit in capitulo generali propediem celebrando, nec subinde per triennium immediate subsequens, ad aliquod ex praefatis officiis eligi, sed, quoad ea omnia et singula voce passivâ dicto tempore careat, ac Deo et animae suae vacet; in posterum vero, qui spatio duorum capitulorum generalium successive ad praefata officia vel eorum aliquod electus fuerit, in tertio capitulo generali, ac per biennium immediate subsequens, ad nullum ex eisdem officiis vel aliquod illorum eligi possit, sed voce passivâ dicto tempore quoad ea omnia careat, ac Deo pariter et animae suae vacet. Decernentes omnes et singulos, qui officia huiusmodi, ut praefertur, exercuerint, ad illa vel eorum aliquod contra praesentium tenorem assequenda et exercenda inhabiles esse et fore; sicque et non aliter per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Mandantes propterea in virtute sanctae obedientiae, ac sub indignationis et aliis arbitrio nostro infligendis poenis, omnibus et singulis dictae Congregationis fratribus, ad quos spectat et pro tempore spectabit, ne eos, qui dicta officia, ut praefertur, gesserint et exercuerint, ad illa de novo contra earumdem praesentium formam et te-

norem eligere; iis vero, quos sic eligi contigerit, officia praedicta acceptare, vel in eis quoquo modo sese immiscere audeant et praesumant. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac Ordinis et Congregationis praefatorum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel aliâ quavis firmitate roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis Ordini et Congregationi huiusmodi, illorumque superioribus et personis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, ac irritantibus et aliis decretis, in genere vel in specie, ac alias in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris die xviii maii MDCCXXV, pontificatus nostri anno XII.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus filius Ioannes Iacobus a S. Adalberto, commissarius ac procurator generalis Congregationis Italiae et Germaniae eiusdem Ordinis, nobis nuper exponi fecit, successu temporis quidam inquieti et ambitiosi religiosi, eo quia forsitan quod

Causae praesentis constitutionis et preces commissarii ac procuratoris generalis.

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Laudata Urbani VIII constitutio hinc inserta edita est MDCCXXV, die 18 maii, pontif. XII; de eadem re vide Clementis XII constit. ed. MDCCXXXIII, die v februarii, pontif. III.

ad officia assumpti non fuerint, sub mentis zeli specie contra superiores suos litigando et communem pacem dictae Congregationis turbando, easdem Urbani praedecessoris litteras ad alia etiam officia in illis minime expressa a Congregatione venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita extendi procuraverint, et amodo in dies maiorem et maiorem litterarum extensionem novis litigiis quaerere non desistant, cum gravissimo praeiudicio supradictae suae Congregationis, quae, attentam tam amplam extensionem vacantiae ad officia, ob tantam multitudinem religiosorum vacantium, necessario imperitos, incapaces et indignos in superiores eligere cogatur; praedictus vero Ioannes Iacobus procurator et commissarius generalis, deplorabilem memoratae suae Congregationis ruinam praevidens, ac vi officii sui impedire cupiens, praedictas quidem litteras per nos confirmari, praeterea, ne ullus in posterum sub quocumque colore aut praetextu extensionem ad alia quaecumque sive per deputationem sive per electionem seu quocumque alio titulo venientia, ultra illa quae in litteris huiusmodi exprimuntur, officia attentare aut quomodolibet procurare praesumat, sub poenam privationis vocis activae et passivae in perpetuum prohiberi, ac demum extensiones quascumque contra expressum earundem litterarum tenorem iam factas annullari, dictasque litteras ad primaevam suam observantiam reduci plurimum desideret: nobis propterea humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignemur.

neralem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, huiusmodi supplicationibus inclinati, audita super praemissis relatione per dilectum filium secretarium eiusdem Congregationis, una cum voto dilecti filii nostri Iosephi Renati eiusdem S. R. E. cardinalis Imperialis, nuncupati praedicti Ordinis apud nos et Sedem Apostolicam protectoris, nobis facta, ac etiam motu, scientia ac matura deliberatione similibus, praeinsertas Urbani praedecessoris litteras tenore praesentium perpetuo confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis et irrefragabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac alia officia, praeter illa quae in supradictis praeinsertis litteris exprimuntur, nullo modo vacantiae subiacere debere, quaecumque illa sint, sive per deputationem sive per electionem seu quocumque alio titulo venientia, exceptis tamen definitivis provincialibus provinciarum Italiae iuxta decretum praedictae Congregationis cardinalium anno MDCCIV emanatum, harum serie declaramus. Volentes ut quaecumque derogatio harum nostrarum litterarum in amplissima forma extendenda nullam vim ac robur habeat nisi in casu quod ad petitionem capituli generalis obtenta fuerit.

§ 4. Decernentes, easdem praesentes et praeinsertas litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus et singulis, quos illae concernent quomo-

Clausulae.

CCV.

Conceditur facultas generali et definitorio fratrum Discalceatorum Ordinis SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum erigendi unam quasi de novo provinciam Italiae ex conventibus qui in Italia reperiuntur, vel eorum aliquibus¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

dolibet in futurum, cuiusvis, status gradus, ordinis et conditionis existant, inviolabiliter et inconcusse observari, necnon de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae aut interesse habentium consensu, aliove quolibet quantumvis magno et substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium impetrari, seu etiam motu, scientia et potestatis plenitudine paribus concessio quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare posse, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, et S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, et alios quoslibet quavis auctoritate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus praemissis, necnon omnibus et singulis illis quae dictus Urbanus praedecessor in suis litteris praeinsertis voluit non ob stare, ceterisque contrariis quibuscumque. Ceterum pariter volumus ut earundem praesentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides habeatur quae ipsis praesentibus haberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxvii septembris MDCCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 27 septembris 1727, pontif. anno IV.

§ 1. Alias felicitis recordationis Clementi Papae XI praedecessori nostro pro parte tunc existentis procuratoris generalis provinciae Italiae fratrum Discalceatorum SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum exposito, quod, cum alias tunc pariter existentes fratres Discalceati trium conventuum Italiae dicti Ordinis, ob defectum regularis observantiae aliisque iustis² et rationabilibus de causis in Congregatione tunc existentium S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita probatis et iustificatis, proprias obligationes nequaquam adimplere, minusque aliquot sive in spiritualibus seu in temporalibus religiosos progressus facere valuissent, seque proinde Congregationi Hispaniae eorumdem fratrum Discalceatorum uniri petissent, et successive superiores dictae Congregationis consensum suum unioni huiusmodi praestitissent, ac deinde iidem fratres Discalceati provinciae praedictae supplicem libellum piae memoriae Innocentio Papae XI pariter praedecessori nostro pro eiusmodi unione obtinenda porrexissent, isque ab ipso Innocentio praedecessore ad dictam cardinalium Congregationem, et ab ista ad bonae

¹ De erectione alterius provinciae pro iisdem fratribus vide aliam const. huius Pontificis edit. MDCCXXVI, die 14 augusti, pontif. IV.

² Edit. Main. legit *iniustis* (R. T.).

memoriae Alderanum eiusdem S. R. E. cardinalem Cybo nuncupatum, dicti Ordinis, dum vixit, apud eundem Innocentium praedecessorem et Sedem Apostolicam protectorem, remissus fuisset, dictus Alderanus cardinalis et protector suum pro dicta unione votum iustis de causis cum eo relatis praedictae Congregationi cardinalium exhibuerat; necnon, cum die vi maii mdcxc causa in ipsa cardinalium Congregatione proposita fuisset, dilato circa dictam unionem negotio, emanaverat ab eadem Congregatione decretum, quo pro tunc ex tribus conventibus praedictis constituta fuerat separatio supradicta, nempe Italiae provincia, quorum conventuum religiosi sub obedientia ministri generalis dicti Ordinis, iuxta formam tamen in quibusdam recolendae memoriae Urbani Papae VIII itidem praedecessoris nostri litteris in simili forma Brevis die xii septembris mdcxxix expeditis praescriptam, permanerent; et in eadem expositione subiuncto quod dicti religiosi observantiam constitutionum dictae Congregationis in solemni eorum regulari professione expresse promiserant, adeoque eas observare tenebantur, illae vero ipsos ad subiectionem pro tempore similiter existenti ministro generali eiusdem Congregationis Hispaniae omnino obligabant, ipsique proinde, quo facilius vota sua Altissimo reddere et propria instituta regularia adimplere valuissent, memoratae unionis gratiam expectabant: idem Clemens praedecessor, de nonnullorum ex etiam tunc existentibus venerabilibus fratribus¹ tunc suis dictae S. R. E. cardinalibus, super causâ unionis huiusmodi dictae scilicet provinciae Italiae omniumque eius religiosorum praedictae Congregationi Hispaniae inter dictum procuratorem generalem, ex

¹ Forsan deest nostris (R. T.).

unâ, et alium procuratorem generalem dicti Ordinis, ex alterâ partibus, controversâ, a praedicto Clemente praedecessore specialiter deputatorum, qui utrumque procuratorem generalem tam ore quam in scriptis informantes audiverant, negotioque mature perpenso, unionem praedictam fieri posse censuerant, consilio, praedictam provinciam Italiae dictae Congregationi Hispaniae auctoritate apostolicâ univit, annexuit et incorporavit, ac tunc et pariter² existenti ministro generali eiusdem Ordinis subiecit; et aliâs, prout in praedictis memorati Clementis praedecessoris litteris desuper in simili formâ Brevis die xx novembris mdcxcv expeditis, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso et de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus filius Michaël a S. Iosepho, commissarius pro Italiâ et in Romanâ Curia procurator generalis Ordinis praedicti, nobis nuper exponi fecit, superiores generales eiusdem Congregationis laudabili zelo multisque expensis plures alios conventus superioribus annis intra Italiam, ut pio religiosissimae Italicae nationis desiderio satisfacerent et in eadem regione institutum redemptionis captivorum promoverent, erigere curaverint, novosque conventus huiusmodi ad³ paucitatem religiosorum Italicorum per Hispanos religiosos magnâ ex parte manutenere studuerint; ipse vero Michaël commissarius et procurator generalis ad confirmationem et meliorem formam dictorum conventuum expediens ac necessarium existimet, si ministro et definitorio committatur, ut ex dictis tribus conventibus, nempe Taurini, Liburni et Falconii, et ex aliis, quos religio habet

¹ Videtur legendum *pro tempore* (R. T.).

² Videtur legendum *ob pro ad* (R. T.).

Præes procuratoris generalis pro dictâ facultate obtinenda.

Mediolani, Alexandriae, Pelestrinae, Forolivii, Praenestae et Cotronae, ex his omnibus vel eorum aliquibus, prout dicti minister generalis et definitorium magis in Domino expedire iudicaverint, una quasi de novo provincia erigatur, quae tamen titulum S. Ioannis de Matha, et antiquitatem a tempore suae primaevae erectionis conservet, fruaturque et gaudeat omnibus et singulis gratiis, praeeminentiis, indultis et privilegiis, quibus aliae similes provinciae fruuntur et gaudent: nobis propterea supradictus Michaël commissarius et procurator generalis humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et aliâs ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Concessio facultatis praedictae.

§ 3. Nos igitur, ipsius Michaëlis commissarii et procuratoris generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, praedicto ministro generali unâ cum definitorio, ex antedictis tribus conventibus Taurini, Liburni et Falconii unam quasi de novo provinciam Italiae ex supra sex aliis specificatis conventibus vel ex eorum aliquibus, cum titulo et antiquitate primaevae suae erectionis, ac gratiis, praeeminentiis, indultis et privilegiis supradictis, erigendi plenam et amplam facultatem, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, concedimus et impartimur; et quod sic in Italiae provinciam erecta, in omnibus et per omnia ad formam

Bull. Rom. — Vol. XXII.

novissimarum constitutionum per nos confirmatarum pro provincia S. Ioachimi aliisque provinciis in posterum erigendis gubernetur. Praeterea eo quia exiguus admodum est numerus religiosorum Italicorum, ut in electionibus faciendis requisita a constitutionibus generalibus Ordinis quoad graduationem ex officiis provenientes praescripta, habitâ tamen ratione probitatis et doctrinae eligendorum, minime servantur, ad sexennium dumtaxat, auctoritate et tenore praedictis indulgemus.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac omnibus et singulis illis quae idem Clemens praedecessor in suis litteris voluit non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Clauſulas delegatorias.

§ 5. Volumus autem ut praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etc.¹

Transumptum Bilex.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxx septembris mdcxcvii, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 30 septembris 1727, pontif. anno iv.

CCVI.

Conceditur ministro generali Minorum Capuccinorum facultas restituendi discretos conventuales in provinciis Hispaniarum¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Dudum, pro parte clarae memoriae Caroli II, dum vixit, Hispaniarum regis catholici, felicis recordationis Innocentio Papae XII praedecessori nostro exposito, quod aliâs, ad tollenda damna et

Ab Innocentio XII decretis praedictis in Hispaniarum provinciis abrogati fuerunt.

¹ Ut supra pag. 72 b (R. T.).

² Hac de re vide Innocentii XII constitutionem edit. mdcxciii, die 29 martii, pontif. ii, et aliam edit. mdcxciii, die 12 septembris, pontif. iii, ubi dicti discreti abrogati fuerunt.

incommoda, quae fratres provinciarum regnorum utriusque Castellae Veteris scilicet et Novae nuncupatarum Ordinis Minorum sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum, ex electione discretorum qui a conventibus ad effectum suffragia in capitulis provincialibus ferendi eligi consueverant, in religiosae pacis et concordiae ac regularis disciplinae praeiudicium passi fuerant, idem Innocentius praedecessor, per quasdam suas desuper in simili forma Brevis die xxix martii mdcxciii expeditas litteras, discretos praedictos in dictis provinciis sustulit ac removit, et subinde inter alia remotionem et abolitionem discretorum huiusmodi expeditasque desuper litteras praedictas ad provincias Baeticae et Navarrae per alias suas itidem in simili forma Brevis litteras die xii septembris eiusdem anni emanatas auctoritate apostolica extendit et ampliavit, et alias, prout in dictis Innocentii praedecessoris litteris, quarum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus, uberius continetur.

Praeae ministri
generalis prae-
fati pro restitu-
tione eorumdem
discretorum.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus filius Hartmannus Brixiven minister generalis dicti Ordinis nobis nuper exponi fecit, propter discretorum huiusmodi abolitionem, licet ad bonum finem petita fuerit, nihilominus maximum tamen detrimentum ac praeiudicium regulari observantiae allatum fuerit et adhuc de praesenti afferatur; ideoque idem Hartmannus minister generalis electionem eorumdem discretorum omnibus Hispaniarum provinciis restitui summo opere desideret, quemadmodum a¹ recolendae memoriae Clemente XI Belgii et Innocentio XIII, Romanis Pontificibus praedecessoribus pariter nostris, Sardiniae respective provinciis Ordinis praedicti concessum fuisse memoratur: nobis

¹ Praeposit. a nos addimus (R. T.).

propterea dictus Hartmannus minister generalis, tendentibus etiam in id clarissimi¹ in Christo filii nostri Philippi earumdem Hispaniarum regis catholici votis, humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 3. Nos igitur, ipsum Hartmannum ministrum generalem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, huiusmodi supplicationibus inclinati, praedicto Hartmanno ministro generali, re² serio, prudenter ac diligenter examinata, omnibus et singulis Hispaniarum provinciis de cetero electionem discretorum huiusmodi, si id divinae gloriae, publicae tranquillitati ac regularis observantiae incremento in Domino expedire iudicaverit, restituendi facultatem, dicta auctoritate, tenore praesentium, concedimus et impartimur.

Concessio fa-
cultatis praedi-
ctae.

§ 4. Non obstantibus praedictis Innocentii praedecessoris litteris, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, nec non provinciarum et Ordinis praedictorum, etiam iuramento, etc.³

Derogatorias

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxx septembris mdcxcvii, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 30 septembris 1727, pontif. anno iv.

¹ Forsan legendum *carissimi* (R. T.).

² Vocem *re* nos addimus (R. T.).

³ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

CCVII.

Interdicitur clericis regularibus Congregationis Scholarum Piarum praedicatio, ut scholarum exercitio incumbere valeant, adempta etiam superioribus facultate super hoc dispensandi¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

A Congregatio-
nis praedictae
institutores cau-
tam fuit, ne
quicquam pu-
blice praedica-
re valeret, nisi
de licentia ge-
neralis vel pro-
vincialis.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Adolphus a S. Georgio, praepositus generalis Congregationis clericorum regularium Scholarum Piarum nuncupatorum, quod huius Congregationis institutor, praevidens quam grave damnum scholarum piarum huiusmodi exercitio conciones Adventus et Quadragesimae tempore extra ecclesias praefatae Congregationis habendae allaturae essent, in suis constitutionibus, auctoritate apostolica confirmatis, in parte, cap. vii, *De concionatoribus*, expresse cavet in haec verba: *Nemo publice praedicabit, nisi a generali vel provinciali licentiam obtinuerit; tempore vero Adventus et Quadragesimae extra nostras ecclesias nemo nostrorum praedicabit, et extra id tempus nonnisi ex urgentissima causa et de provincialis consensu.*

Causae prae-
sentis constitu-
tione et praeae
praepositi ge-
neralis.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, tametsi successu temporis a variis capitulis generalibus declaratum fuerit esse penes praepositum generalem concedere facultatem concionandi extra easdem ecclesias tempore Adventus et Quadragesimae, ut praefertur, ac subinde variae cautela, ut insurgenti olim praevisto malo occurreretur, adiectae fuerint; nihilominus experientia magistrā dictus Adol-

¹ De privilegiis huius Congregationis vide Innocentii XI const. edit. mdcclxxxvi, die 3 septembris, pontif. x, et Alexandri VIII constit. edit. mdcxcvi, die 23 ianuarii, pontif. ii.

phus praepositus generalis edoctus per conciones praedictas ministerio huiusmodi scholarum tristissimam eversionem imminere, eo quod verbi Dei praedicatores maiori anni parte extra domos memoratae Congregationis commorantes scholis adiacere nequeant, imo saepe hoc praetextu etiam eas subterfugiant: nobis propterea dictus Adolphus praepositus generalis humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 3. Nos igitur, ea, quae per praeinsertam constitutionum particulam disposita sunt, imposterum firmiter ac inviolabiliter servari, et, ne ullo modo convelli vel labefactari possint, providere, ac eiusdem Adolphi praepositi generalis votis hac in re, quantum in Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, huiusmodi supplicationibus inclinati, praeinsertam particulam ex constitutionibus memoratae Congregationis Scholarum Piarum exceptam, ut praefertur, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adieimus, ac omnia et singula per eam disposita inconcusse observari mandamus et praecipimus, et eidem Adolpho et pro tempore existenti praeposito generali facultatem super praemissis dispensandi, auctoritate et tenore praedictis, adimimus.

Confirmante
relatum statu-
tum institutoris
Congregationis
et super eo dis-
pensandi facul-
tas generali ad-
mittitur.

§ 4. Decernentes, ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et effica-

Clausulae.

ces existere et fore, suosque pleparios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis, etc.¹

Derogatio contrariorum.
§ 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, et, quatenus opus sit, dictae Congregationis, etiam iuramento, etc.²

Fiiles habenda transumptis.
§ 6. Volumus autem ut earumdem litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, etc.⁴

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die III octobris MDCCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 3 octobris 1727, pontif. anno IV.

CCVIII.

Confirmatur alternativa officiorum provinciae Baeticae Eremitarum S. Augustini Discalceatorum inter fratres dictae provinciae et eos della Manca³.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

In capitulo provinciali dictae provinciae alternativa praefata instituta sunt.
§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii fratres provinciae Baeticae Ordinis Eremitarum sancti Augustini Discalceatorum nuncupatorum, quod in capitulo provinciali dictae provinciae die X mensis maii proxime praeteriti in collegio SS. Sacramenti villae de Almagro, praesidente dilecto filio Ioanne

¹ Praeposit. ab nos addimus (R. T.).

² Ut supra pag. 471 a (R. T.).

³ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

⁴ Ut supra pag. 59 b (R. T.).

⁵ De alternativa officiorum in regnis Lusitaniae et Algarbiae servanda vide Clementis XI const. edit. MDCCXVI, die 26 octobris; et alia huius Pontificis constit. edit. MDCCXVII, die 29 septembris, pontif. IV, determinatum fuit tempus vacationis ab officiis pro illis qui in dicto Ordine per duo triennia aliquod obtinuerunt.

a S. Theresia, lectore iubilato, tribunalis Inquisitionis adversus haereticam pravitatem in regnis Hispaniarum auctoritate apostolica institutis¹, et vicario generali Congregationis Hispaniarum et Indiarum dicti Ordinis, celebrato, assistentibus omnibus vocalibus, quibus capitulum praedictum constabat, ipsi vocales sic legitime congregati, praevia maturâ deliberatione, conservationi ac paci, quieti et tranquillitati provinciae praedictae consulere cupientes, alternativam officiorum inter eosdem exponentes et fratres della Manca seu Manca nuncupatos instituendam decreverunt, eamque dicto capitulo stabiliverunt in hunc modum tenoris qui sequitur, videlicet:

Io fra Giovanni di Gesù, lettore giubilato e segretario della provincia d'Andalutia dell'Ordine Discalceato di S. Agostino, fo fede e certifico qualmente tra i decreti e stabilimenti, che furono fatti nel capitolo provinciale prossimo passato che fu celebrato nel collegio del SS. Sacramento della villa d'Almagro di detta provincia, che cominciò alli 10 di maggio del corrente anno 1726, nel quale fu presente il molto reverendo fra Giovanni di S. Teresa, lettore giubilato, qualificatore della suprema, e vicario generale della Congregazione di Spagna e Indie dell'Ordine Scalzo di S. Agostino, quale confermò tutto quello si stabilì in detto capitolo, vi è un decreto e statuto, che è ad imina² settima, fol. 89, del libro di detta provincia, nel quale si scrivono li capitoli che in essa si celebrano, et è del tenore seguente: « Item, per quanto questa nostra provincia d'Andalutia comprende nei suoi termini tanto la detta parte d'Andalutia, come anche la parte e territorio della Manchia o Mancia, e tra i religiosi dell'uno e l'altro paese, per essere differenti nel genio, di che sono nate varie emulazioni e contra-

¹ Videtur legendum instituti, et praeterea aliquid deest ex g. iudice vel commissario (R. T.).

² Sic habet edit. Main. (R. T.).

sti, lamentandosi alcuni circa la divisione ineguale dei posti et officii de' padri che governavano detta provincia, senza poterli riparare il zelantissimo e religioso fervore dei prelati superiori pertanto stabili; e determinò questo presente capitolo, assistendo ad esso tutti li vocali, nemine dempto, che si supplichi e preghi al S. Pontefice, si degni concedere Bolla d'alternativa in questa forma che si giudica assai conveniente, cioè: Che nel capitolo provinciale prossimo venturo si sceglia e nomini priore provinciale di questa detta provincia un religioso che sia dell'altra parte di dove sia il prior provinciale eletto nel presente capitolo, di modo che, se nel presente capitolo sarà eletto in provinciale un religioso d'Andalutia, in quest'altro prossimo capitolo sia della Manchia o Mancia quello che si dovrà eleggere in provinciale, e così vadano alternative in questo officio li religiosi dell'uno e dell'altro territorio; e se accadesse mancare qualche triennio il provinciale eletto, o sia per renuncia, o sia per morte naturale o civile, sia obbligo del venerabile definitorio generale (che a questo tocca provvedere detta mancanza) a eleggere in rettore provinciale, che concluda il triennio, o un religioso che sia del medesimo territorio che era quello che mancò, e in caso di non fare detto definitorio generale la suddetta elezione, in tal caso subentrerà a concludere detto territorio¹ il provinciale assoluto più immediato del medesimo territorio di dove fu il provinciale che mancò, osservandosi in questo *proportionabiliter* le nostre sacre leggi e costituzioni: che li quattro definitori di detta provincia, che in tutti li capitoli si eleggeranno, cominciando dal futuro capitolo, debbano essere e siano due soggetti d'Andalutia e due della Manchia; e per sostituire detti offizii, quando vaceranno, secondo stabiliscono le nostre sacre costituzioni, debbano essere e siano addetti delli due definitori d'Andalutia quei soggetti che del medesimo territorio averanno più voti, et il simile si debba praticare delli due definitori della Manchia, che do-

¹ Videtur legendum triennio (R. T.).

veranno sostituirsi quelli che averanno più voti in quelli del suo territorio, di modo tale che sempre il definitorio di questa provincia consti di due soggetti d'Andalutia e due della Mancia, al quale effetto si scriveranno quelli che tanto dall'una quanto dall'altra parte averanno più voti: Che gli altri ufficiali di questa detta provincia, cioè priori, segretario e maestro di novizi, si debbano dividere e provvedere in modo che tanti siano dell'una quanti dell'altra parte, avendo il prelado (a cui secondo le nostre costituzioni tocca et appartiene provvedere le vacanze di detti offizii) obbligazione di conferirli e distribuirli alli soggetti naturali di quel territorio, da dove erano gli ufficiali che mancheranno, acciocchè così si conservi l'equilibrio e distribuzione giusta et eguale di detti officii: Che li due definitori generali e li due discreti, che si nominano et eleggono nel capitolo provinciale acciocchè concorrano a nome della detta provincia all'elezione del vicario generale, siano rispettivamente due d'ogni parte, cioè un definitor et un discreto del territorio della Mancia, e gli altri due d'Andalutia, provvedendosi parimente le vacanze di qualsivoglia di detti quattro nella forma già detta nelle altre vacanze. Ed acciocchè non nascano sconcerti et ambiguità tra li soggetti che dovranno essere ufficiali, e non restino esclusi quelli che non sono nè d'Andalutia nè della Mancia, come sono li Castigliani, Estremegni, ecc., si determina siano appartenenti alla Mancia quelli che son naturali delli porti de Sierramorena verso Madrid, ¹ quelli che sono naturali delli porti di Sierramorena guardando verso Siviglia e Granata ».

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, exponentes praedicti praemissa, quo firmitus subsistant, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri plurimum desiderent: nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de beni-

¹ Forsan deest e all'Andalutia (R. T.).

dignitate apostolicâ dignaremur. Nos igitur, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibuscumque excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum, qui relationem dilecti pariter filii moderni procuratoris generalis Ordinis praedicti super praemissis eisdem cardinalibus factam viderunt, consilio, praeinsertam alternativae concordiam, omniaque et singula in eâ contenta, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus: **salvâ tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorundem cardinalium.**

Clausulae.

Derogatio contrariorum.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras firmas, etc.¹

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon provinciae et Ordinis praedictorum, etiam iuramento, etc.²

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die III octobris MDCCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 3 octobris 1727, pontif. anno IV.

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Ut supra pag. 471 a (R. T.).

CCIX.

*Confirmatur decretum Congregationis super disciplinâ regulari, qua decernitur ut oppositores vitae communis fratrum Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo strictae observantiae provinciae S. Alberti in Sicilia omnino acquiescerent*¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Nuper pro parte dilecti filii Petri a Iesu et Mariâ, procuratoris fratrum Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo strictae observantiae provinciae S. Alberti in Sicilia, nobis exposito, quod, cum in dictâ provinciâ perfecta regularis observantia eorum regulae mitigatae et vita communis cum pluribus Congregationis venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. curiae praelatorum super disciplinâ regulari deputatae decretis, litteris apostolicis, et oraculo nostro stabilita fuisset post multas contradictiones nonnullorum eiusdem provinciae religiosorum, illis discussis ac examinatis et tandem uti insubsistentibus ab eadem Congregatione reiectis, iidem religiosi oppositores a tardandâ² operis tam sancti pace minime cessaverat³; ideoque dictus Petrus procurator intellexerat quod illi ab eorum instantiis a praedictâ Congregatione declinantes mentem nostram molestiâ afficerent, idipsum exponentes, quod per sex annorum cursum maturâ consideratione a praedictâ Congregatione examinatum, et in eâ ab illis itetarum, et subinde pro insubsistenti et pro purâ aemulationis operâ recognitum fuerat:

Expositio facti.

¹ Aliâ huius Pontificis const. ed. MDCCXIV, die 27 iulii, pontif. I, instituta fuit reformatio dictae provinciae S. Alberti.

² Videtur legendum *turbandâ* (R. T.).

³ Vel legend. *cessarent*, vel *cessaverant* (R. T.).

ac proinde nobis supplicato ut perpetuum silentium a nobis super huiusmodi oppositionibus tam Dei gloriae ac paci et quieti provinciae praedictae eiusque religiosorum praeiudicialibus imponeretur: nos supplicem libellum nobis super praemissis porrectum ad eandem Congregationem remisimus. Quae quidem Congregatio edidit suum decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum praedictum.

Sacra Congregatio super disciplinâ regulari, attentis narratis, et auditis archiepiscopo Messanensi, episcopo Syracusano, et vicario capitulari Catanensi, referente eminentissimo Spinula, decrevit, quod partes omnino acquiescant. Romae XVIII iulii MDCCXXVII. — JOSEPH RENATUS cardinalis IMPERIALIS, praefectus. — F. episcopus Elusinus, secretarius.

Confirmatio relati decreti.

§ 2. Cum autem, sicut dictus Petrus procurator nobis nuper exponi fecit, ipse decretum huiusmodi pro firmiori illius subsistentiâ et observatione, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desideret: nos, ipsum Petrum specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibuscumque excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praeinsertum, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus.

Clausulae.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras firmas, etc.¹

Derogatio contrariorum.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac
¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, praedictorum Ordinis et provinciae, etiam iuramento, etc.²

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XV decembris³ MDCCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 15 octobris 1727, pontif. anno IV.

CCX.

*Confirmatur decretum episcoporum et regularium approbans acta quaedam capitularia eremitarum S. Augustini provinciae Castellae*⁴.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Nuper pro parte dilectorum filiorum prioris provincialis et definitorii provinciae Castellae Ordinis fratrum Eremitarum S. Augustini Congregationi venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum exposito, quod in novissimo eorum capitulo provinciali die IV maii currentis anni in conventu Matricalensi dictae provinciae celebrato multa statuta seu acta capitularia pro regularis disciplinae observantiâ condita fuerant, inter quae dilectus etiam filius Folgentius Bellelli, prior generalis eiusdem Ordinis, de assistentium suorum consilio confirmaverat et approbaverat sequentia, videlicet:

Propositum fuit in definitorio an expediret Romae habere procuratorem huius provinciae pro causâ venerabilis Croscio, et pro

Acta capitularia praedicta de procuratore huius provinciae

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Ad marg. ed. Main. habet *octobris* (R. T.).

³ Male edit. Main. legit 1722 (R. T.).

⁴ De confirmatione cuiusdam decreti capituli generalis dicti Ordinis super numero triginta sex magistrorum provinciae Aragoniae, vide aliam huius Pontificis const. ed. MDCCXVII, die 27 iunii, pontif. IV; et de confirmatione omnium privilegiorum dicti Ordinis vide sequentem.

etiam Romae ha. eo quod huic provinciae occurrere valeat in Romano Curia? — Determinatum fuit quod

ibi habeatur religiosus huius provinciae, quemadmodum ab aliis religionibus practicatur in similibus causis; et, ne pecuniae destinatae pro causa venerabilis patiantur notabilem diminutionem, data fuit admodum reverendo patri provinciali facultas arbitrandi media suaviora provinciae, quin gravetur¹ conventus novis pecuniarum exactionibus. Definitorium dedit facultatem nostro admodum reverendo patri provinciali ad hoc ut casu quo noster procurator Romanae Curiae absit ab ea, possit alium nominare qui sit filius huius dictae provinciae. Definitorium commendat admodum reverendo patri provinciali, ut curet et faciat observari acta xxxi et xxxii (qui in suo compendio sunt xxx et xxx), anno mdccxviii, conformia decreto quod illustrissimus dominus Aldovrandi, dum esset in his regnis Hispaniarum nuncius Sanctitatis Suae, publicari mandavit, et publicatum fuit die xiii septembris mdccxvii, in quo ordinatur, quod nullus religiosus exeat a domo solus, et declaratur in hoc ordine universali (excepto procuratore generali) non solum includi conventuales et collegiales nostrarum communitatum S. Philippi et conventus Matritensis, in quibus pater rector assignabit patri administratori socium sibi benevisum, prout etiam prior S. Philippi officialibus suis, verum etiam omnes externos huius provinciae et aliarum in Curia existentes, qui debent incedere cum sociis religiosos, non ita tamen cum donatis, qui incipiunt introduci, et nunquam fuerunt in usu in hac provincia ad sociandum; quapropter definitorium decrevit quod non permittantur donati, nisi ii quos provincia habuerit pro eius servitio, qui nullum religiosum extra domum associant.

Pariter mandat definitorium, quod nullus religiosus huius provinciae neque extraneus (excepto patre procuratore generali) exeat a domo cum cappâ sine manicis longis vel protensis, cum clamyde vel pallio et galero, neque missam celebret extra conventum,

¹ Videtur legendum graventur (R. T.).

neque resideat, multoque minus pernoctet extra eum. Et quoniam ex admissione exterorum, ignoratis diligentibus ratione quarum veniunt, et ex ignorantia status illarum, sequuntur nonnulla inconvenientia, definitorium ideo mandat patri priori pro tempore existingi regii conventus S. Philippi, quod, iuxta praxim Romanae Curiae expressam in nostris sacris constitutionibus, in parte, cap. vi, num. ii et iv, cum assistentia patris procuratoris generalis provinciae examinent motivum, propter quod religiosus venit ad Curiam, ut praedictus pater procurator generalis notum faciat illud nostro admodum reverendo patri magistro provinciali, et cum eius approbatione permittatur illi residere Matriti, et, terminatis diligentibus, compellatur reverti in suam provinciam vel conventum: et patribus priori et rectori collegii, qui permiserit¹ contraventionem huius seu praecedentis acti, quae tantum ad religiosam observantiam et bonum exemplum, imponitur poena privationis officii, quam pater provincialis statim mandet executioni, absque ulla dispensatione.

« Haec sunt, reverendissime pater, capituli nostri electiones et acta, pro quorum approbatione et confirmatione ad pedes paternitatis vestrae submissi provolvimur, humillime obsecrantes, ut iisdem favoribus ac paterni amoris affectibus, quibus semper nos prosequitur, Deus optimus maximus paternitatem vestram reverendissimo eremitico Ordini diu servet incolumen. Datum in hoc conventu sancti patris nostri Augustini Matritensi, die vii maii anno Domini mdccxvii.

Frater Franciscus de Legano, praesidens; fr. Petrus Portocarrero, ex-assistens generalis; fr. Mathias Teran, definitor; fr. Petrus Manso, provincialis absolutus; fr. Barnabas Barcina, definitor; fr. Ioannes Taxardo, definitor; fr. Ioannes Can, visitator; fr. Franciscus de Aviles, provincialis; fr. Iulianus Orense, definitor; fr. Franciscus de Rio, visitator.

Fratri FULGENTIO BELLELLI Buccinensi, sacrae theologiae magistro, totius Ordinis fratrum Eremitarum S. Augustini priori generali ».

¹ Aptius lege permiserint (R. T.).

Approbatio prioris Capituli.

« Inspectis retrospectis actis capituli provincialis hoc hanno mdccxvii in nostra Castellae provincia celebrati, omnes et singulas actiones, electiones ac determinationes in actis ipsis insertas et descriptas, harum serie, nostrique muneris auctoritate, necnon de consilio admodum RR. PP. nobis assistentium, confirmamus et approbamus, illasque ratas et firmas esse et haberi volumus et mandamus. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen. Datum in conventu nostro sancti patris Augustini de Urbe, die xxiii iunii mdccxvii. — Frater FULGENTIUS BELLELLI generalis, nostri muneris sigillo, magister. — Frater ANGELUS GUILMUS ROCHENSIS, Ordinis secretarius. — Registrat. lib. ii ».

Et in eadem expositione subiuncto quod prior ac definitorium huiusmodi statuta seu acta capitularia praedicta, ut exactius serventur, auctoritate quoque dictae Congregationis cardinalium confirmari plurimum desiderabat²: emanavit ad eorum supplicationem ab eadem cardinalium Congregatione decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Sacra Congregatio eminentissimorum et reverendissimorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita, attentâ relatione huiusmodi domini cardinalis Imperialis praedicti Ordinis apud Sanctam Sedem protectoris, acta capitularia superius expressa, confirmata et approbata a patre generali, praesenti decreto itidem approbat atque confirmat. Romae, iii octobris mdccxvii. — Card. FRANCISCUS BARBERINUS. — P. A. archiepiscopus Larissae, secretarius.

Confirmatio relati decreti.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus pater filius Hieronymus Flores frater expresse professus dicti Ordinis et procurator praefatae provinciae Castellae nobis subinde exponi fecit, ipse decretum huiusmodi, quo firmius subsistat, apostolicae confirmationis nostrae patro-

¹ Edit. Main. legit insertis (R. T.).

² Aptius lege desiderabant (R. T.).

cinio communiri summopere desideret: nos, ipsum Hieronymum specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes. supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesentium, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adicimus: salva tamen semper in praemissis auctoritate dictae Congregationis cardinalium.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras firmas, etc.¹

§ 8. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, provinciae et Ordinis praedictorum etiam iuramento, etc.²

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxii decembris³ mdccxvii, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 22 octobris 1727, pontif. anno iv.

CCXI.

Confirmantur privilegia omnia, gratiae apostolicae, et indulgentiae aliis Ordini Eremitarum S. Augustini a Romanis Pontificibus concessa⁴.

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Ut supra pag. 471 a (R. T.).

³ Edit. Main. ad marg. legit octobris (R. T.).

⁴ Catalogus omnium constitutionum, ordine temporis prout editae fuerunt in favorem dictorum fratrum, initio facto a Gregorio IX anno mdccxvii usque ad Innocentium XI anno mdclxxix, hic fase relexitur.

**Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.**

Exordium.

Libenter ea largiri consueverunt Romani Pontifices quae pacem et regularem observantiam in religiosis Ordinibus augere possunt, quaeque immunitates et privilegia, eorumdem meritis et virtutibus ita exigentibus, concessa respiciunt, ut hoc pacto apostolicis gratiis ornati alacrius in assiduo Dei cultu et fidei Ecclesiae famulatu, Deo dante, imposterum perseverent.

A Compluribus
Romanis Pontificibus
Ordinibus
Eremitarum
S. Augustini
privilegia
concessa
sunt.

§ 1. Itaque olim complures Romani Pontifices praedecessores nostri, paterno apostolico benignitatis instinctu Ordinem fratrum Eremitarum sancti Augustini Hipponensis episcopi et Ecclesiae doctoris, illiusque monasteria, ecclesias, provincias, domus regulares, congregationes, grangias, capellas, priores, aliosque superiores et fratres ab eodem Ordine quomodolibet dependentes multiplicibus privilegiis, indultis, gratiis, exemptionibus, immunitatibus, indulgentiis, aliisque concessionibus per diversas infrascriptas suas litteras perpetuo decorantes, beneficentiae suae donis cumlaverunt.

Serius praedecessorum Pontificum.

Pontifices vero earumdem litterarum auctores hi sunt, quorum seriem huc damus:

Gregorius IX.

Felicis recordationis Gregorius Papa IX per suas incipientes *Sacrosancta Romana Ecclesia*, Laterani, etc., vi kalendas decembris, pontificatus sui anno 1;

Innocentius IV.

Innocentius Papa IV per quasdam incipientes *Quoniam ait Apostolus*, ac alias incipientes *Religiosam vitam eligentibus*, Laterani, vi kalendas maii, pontificatus sui anno 1, ac per alias incipientes *Qua ex apostolica cura*, Lugduni, xiii kalendas maii, eiusdem pontificatus sui anno viii, ac per alias pariter incipientes *Admonet nos cura*, Perusii,

xvii kalendas maii, pontificatus etiam sui anno xi; Alexander Papa IV per quasdam incipientes *Religiosam vitam eligentibus*, Anagninae, iii kalendas augusti, et alias incipientes *Quanto studiosius*, Neapoli, xiii kalendas aprilis, ac alias incipientes *Cum ex apostolica cura*, Anagninae, vii kalendas iulii, pontificatus sui anno 1, aliasque incipientes *Ut eo fortius*, Laterani, idibus aprilis, ac etiam alias incipientes *Vobis assidue*, etiam Laterani, v kalendas maii, ac alias incipientes *Caelestis amor patriae*, etiam Laterani, iii kalendas maii, pontificatus sui anno ii, aliasque incipientes *Oblata nobis ex parte vestra petitio*, pariter Laterani, ii kalendas maii, ac alias incipientes *Meritis vestrae religionis*, Viterbii, iii idus iunii, pontificatus sui anno iii, item alias incipientes *Inducunt nos*, etiam Viterbii, nonis iulii, pontificatus sui anno iv, cum aliis incipientibus *Vitae perennis gloria*, Anagninae, idibus iulii, pontificatus sui anno v; Clemens Papa IV etiam per quasdam incipientes *Devotionis augmento*, Perusii, x kalendas iulii, pontificatus sui anno 1, aliasque incipientes *Pacis vestrae quaerentes*, Viterbii, v idus iulii, aliasque incipientes *Quasdam litteras*, etiam Viterbii, idibus iulii, pontificatus sui anno ii; Honorius Papa IV etiam per quasdam incipientes *Pro reverentia B. Augustini*, Romae apud S. Sabinam, x kalendas iunii, pontificatus sui anno ii; Caelestinus Papa V etiam per quasdam incipientes *Cum sollicitae considerationis*, Neapoli, v kalendas decembris, aliasque incipientes *Ex parte dilectorum filiorum*, item Neapoli, nonis decembris, pontificatus sui anno 1; Bonifacius Papa VIII, etiam per quasdam incipientes *Sacer Ordo vester*, Laterani, xii kalendas februarii, pontificatus sui anno iv, aliasque incipientes *Inter sollicitudines no-*

Alexander IV.

Clemens IV.

Honorius IV.

Caelestinus V.

Bonifacius VIII.

Benedictus XI.

stras, etiam Laterani, xvii kalendas februarii, pontificatus sui anno viii; Benedictus Papa XI etiam per quasdam incipientes *Licet ad hoc*, Laterani, iv idus februarii, pontificatus sui anno 1; Ioannes Papa XXII etiam per quasdam incipientes *Veneranda sanctorum patrum*, Avenione, xiv kalendas augusti, pontificatus sui anno vi;

Innocentius VI.

Innocentius Papa VI etiam per quasdam incipientes *Religionis favor*, Avenione, xvi kalendas februarii, pontificatus sui anno 1; Gregorius Papa XI etiam per quasdam incipientes *Ad Romani Pontificis providentiam*, Avenione,

Gregorius XI.

v idus novembris, pontificatus sui anno iii; Urbanus Papa VI etiam per quasdam incipientes *Solet annuere*, Perusii, iii kalendas maii, pontificatus sui anno ii; Bonifacius Papa IX etiam per quasdam incipientes *In sinu Sedis Apostolicae*, apud S. Petrum vii idus novembris, ac alias incipientes *Licet his de cuius munere venit*, etiam apud S. Petrum kalendis martii, aliasque incipientes *Pro singulorum fidelium*, etiam apud S. Petrum, xi kalendas maii, pontificatus sui anno xi; Martinus Papa V etiam per quasdam incipientes *Sincerae devotionis*, Romae apud Ss. Apostolos, nonis novembris, pontificatus sui anno viii, ac alias incipientes *Ad circumspectam Romani Pontificis*, etiam Romae apud Ss. Apostolos, vi idus iunii, pontificatus sui anno ix, aliasque incipientes *Romani Pontificis providentia*, etiam Romae apud Ss. Apostolos nonis iunii pontificatus sui anno x; Nicolaus Papa V, per quasdam incipientes *Dispositione divina*, apud S. Petrum, xvi kalendas iunii, et alias suas incipientes *Regimini universalis Ecclesiae*, apud S. Petrum, v kalendas decembris, pontificatus sui anno v; Pius Papa II etiam per quas-

Urbanus VI.

Bonifacius IX.

Martinus V.

Nicolaus V.

Pius II.

1 Forsan legendum *is* (n. r.).

dam incipientes *Sacrae religionis sinceritas*, Senis, xi kalendas aprilis, pontificatus sui anno vi; Sixtus Papa IV etiam per quasdam incipientes *Inter praecipuas nostri pectoris curas*, apud S. Petrum, x kalendas ianuarii, ac alias incipientes *Ineffabilia gloriosae Virginis*, etiam apud S. Petrum, vii idus septembris, ac alias incipientes *A Sede Apostolica*, etiam apud S. Petrum, iv idus octobris, pontificatus sui anno ii, ac alias *Mare magnum* nuncupatas, incipientes *Dum fructus uberes*, etiam apud S. Petrum, vii idus februarii, pontificatus sui anno iv, ac alias incipientes *Inter praecipuas nostri pectoris curas*, etiam apud S. Petrum, vi kalendas decembris, pontificatus sui anno vii, ac alias incipientes *Cum ineffabilia*, etiam apud S. Petrum, x kalendas iulii, pontificatus sui anno viii; Innocentius Papa VIII etiam per quasdam in forma Brevis incipientes *Tuis supplicationibus inclinati*, apud S. Petrum, die xvi februarii, pontificatus sui anno ii; Alexander Papa VI etiam per quasdam incipientes *Ad sacram Ordinis fratrum eremitarum*, apud S. Petrum, idibus octobris, pontificatus sui anno vi;

Sixtus IV.

Innocentius VIII.

Alexander VI.

Iulius II.

Iulius Papa II etiam per quasdam in forma Brevis incipientes *Nuper nobis*, apud S. Petrum, die xxiv martii, pontificatus sui anno iii, alias, *Bulla aurea* nuncupata, incipientes *Dum fructus uberes*, vii kalendas iulii, pontificatus sui anno iv, ac alias in forma Brevis incipientes *Etsi ad benemerendum*, apud S. Petrum, die xvii iunii, ac alias pariter in forma Brevis incipientes *Nihil est quod sacpius volvamus animo*, etiam apud S. Petrum, xxiv septembris, pontificatus sui anno v, ac alias pariter in forma Brevis incipientes *Religionem vestram*, etiam apud S. Petrum, die xx iunii, pontificatus sui anno vi, ac alias

Leo X.

pariter in formâ Brevis incipientes *Exigit tua in nos*, etiam apud S. Petrum, die xxi iulii, pontificatus sui anno viii, ac alias pariter in formâ Brevis incipientes *Prae ceteris curis*, apud S. Petrum, die x maii, pontificatus sui anno ix; Leo Papa X etiam per quasdam in formâ Brevis incipientes *Prae ceteris curis*, apud S. Petrum, die x maii, ac alias incipientes *In rerum christianarum curam*, etiam apud S. Petrum, die x iunii, pontificatus sui anno i, ac alias incipientes *Quae sicut accepimus*, etiam apud S. Petrum, die vi ianuarii, ac alias incipientes *Multa accepimus*, Palli Portuensis dioecesis, die v februarii, ac alias incipientes *Licet sponte nostra*, apud S. Petrum, pontificatus sui anno ii, ac alias incipientes *Superioribus diebus*, etiam apud S. Petrum, die xiv maii, aliasque incipientes *Dudum postquam*, etiam apud S. Petrum, pontificatus sui anno v;

Clemens VII.

Paulus III.

Paulus III.

Paulus III.

Paulus IV.

Gregorius Papa XIII etiam per quasdam in formâ Brevis incipientes *Dum ad uberes*, apud S. Marcum, die v septembris, ac alias incipientes *Cum sicut accepimus*, pariter apud S. Marcum, die iii septembris, pontificatus sui anno i, ac alias ut supra incipientes *Ad ea ex paternae charitatis officio*, apud S. Petrum, die xv iunii, pontificatus sui anno iv, ac alias ut supra incipientes *Ad augendam dilectorum filiorum*, pariter apud S. Petrum, die xvi decembris, pontificatus sui anno vii, ac alias incipientes *Cum sicut accepimus*, pariter apud S. Petrum, die xv decembris, ac alias incipientes *Volentes, sicut conveniens esse videtur*, pariter apud S. Petrum, die xii novembris, pontificatus sui anno viii, ac alias suas incipientes *Dominicum gregem*, apud S. Marcum, die xxv iunii, pontificatus sui anno xii; Sixtus Papa V per quasdam suas in formâ Brevis incipientes *Exigit incumbentis nobis*, apud S. Petrum, die xiv maii, pontificatus sui anno iii; Clemens Papa VIII, etiam per quasdam suas etiam in formâ Brevis incipientes *Quae nobis*, apud S. Petrum, die xvi februarii, pontificatus sui anno iv, aliasque incipientes *Venerabilis Ecclesiae*, pariter apud S. Petrum, die xxviii februarii, pontificatus sui anno v; Paulus Papa V etiam per quasdam suas in formâ Brevis incipientes *Aliàs a felicitis recordationis Clemens Papa VIII*, apud S. Petrum, die xiii februarii, pontificatus sui anno i, ac alias incipientes *Cum certas confraternitati cincturatorum*, apud S. Marcum, die ii octobris, ac alias simili modo incipientes *Expositum nobis nuper fuit*, apud S. Petrum, die xvi februarii, pontificatus sui anno ii, ac alias incipientes *Admonemur*, apud S. Marcum, die iv iulii, pontificatus sui anno iv, ac alias simili modo incipien-

Gregorius XIII.

Sixtus V.

Clemens VIII.

Paulus V.

Gregorius XV.

Urbanus VIII.

Clemens IX.

Clemens X.

Innocentius XI.

tes *Aliàs postquam*, apud S. Petrum, die xxiii ianuarii, pontificatus sui anno v, ac alias incipientes *Splendor paternae gloriae*, etiam apud S. Petrum, die i februarii, pontificatus sui anno vi, ac alias incipientes *Nuper a nobis emanarunt litterae*, apud S. Mariam Maiorem, die xiv iulii, ac alias incipientes *Provisionis nostrae*, etiam apud S. Mariam Maiorem, die xxvii novembris, pontificatus sui anno x, ac alias incipientes *Exponi nobis nuper fecerunt*, pariter apud S. Mariam Maiorem, in die xxv ianuarii, pontificatus sui anno xii; Gregorius Papa XV etiam per quasdam suas incipientes *Iniuncti nobis*, apud S. Petrum, vii nonas iunii, pontificatus sui anno i; Urbanus Papa VIII etiam per quasdam suas in formâ Brevis incipientes *Aliàs felicitis recordationis Clementem Papam VIII*, apud S. Mariam Maiorem, die xxiii maii, ac alias incipientes *Ex iniuncti nobis*, pariter apud S. Mariam Maiorem, die xxi iulii, pontificatus sui anno v, ac alias incipientes *Inter ceteras apostolicae servitutis curas*, pariter apud S. Mariam Maiorem, die x maii, pontificatus sui anno vi, ac alias incipientes *Exponi nobis nuper fecit*, apud S. Petrum, die xxiii ianuarii, pontificatus sui anno xv; Clemens Papa IX per quasdam suas in formâ Brevis incipientes *Cum sicut dilectus*, apud S. Mariam Maiorem, die xiv februarii, pontificatus sui anno i; Clemens Papa X, etiam per quasdam suas in formâ Brevis incipientes *Unigeniti Dei filii*, apud S. Mariam Maiorem, die xviii decembris, pontificatus sui anno ii, ac alias incipientes *Ex iniuncto nobis*, pariter apud S. Mariam Maiorem, die xxvii martii, pontificatus sui anno v, ac alias incipientes *Exponi nobis nuper fecit*, pariter apud S. Mariam Maiorem, die ix maii, pontificatus sui anno vi; Innocentius

t Ed. Main. legit apud pro per (n. 1).

Papa XI per quasdam suas in formâ Brevis incipientes *Exponi nobis nuper fecit*, apud S. Petrum, die xvii aprilis, pontificatus sui anno iii, ac alias suas ut supra incipientes *Exponi nobis nuper fecit*, pariter apud S. Petrum, die v iulii, pontificatus sui anno iv; nos ipsi per litteras in formâ Brevis incipientes *Cupientes ut debitas*, Romae, die vi maii, pontificatus anno ii.

Benedictus XIII

Hucusque litterae apostolicae, prout in singulis singulorum praedecessorum et nostris litteris plenius continetur.

Nos vero ad conservandam in Ordine ipso religiosae quietis tranquillitatem, praesentium tenore, praeter has litteras, confirmamus etiam nonnulla decreta, quae ab infrascriptis S. R. E. cardinalium Congregationibus prodierunt: unum videlicet a Congregatione sacrorum rituum diei xix mensis decembris anni Domini mdcxxxi, per quod decernitur ut Ss. Augustini et Nicolai de Tolentino aliorumque beatorum eiusdem Ordinis imagines a fratribus Ordinis praedicti Excalceatorum huiusmodi depictas aut impressas, iidem fratres Excalceati aboleant, iisque iniungitur, sub poenis arbitrio Congregationis, ne talia asserere amplius audeant; alterum sub die xiii aprilis anni eiusdem Domini mdcxxviii, per quod a decisis recedendum non esse statutum est; a Congregatione vero sacrorum rituum aliud decretum vulgatum die xx iunii anni Domini mdcxxviii, per quod sancitur vicarium generalem fratrum dicti Ordinis Excalceatorum, qui antea se generalem dicti Ordinis nuncupare consueverat, se, iuxta alterum decretum praedictae Congregationis Visitationis huiusmodi sub die xxiii mensis maii anni dicti Domini mdcxxvi, non generalem dicti Ordinis Excalceatorum, sed tantum vicarium generalem fratrum di-

Ad pacem in Ordine praedicti conservandam enumerantur decreta a S. R. E. cardinalium Congregationibus emanata deinceps confirmanda.

ctae Congregationis Excalceatorum denominare¹ seu denominari facere debere, et non alias sibi licuisse et licere; ac reliqua decreta, sub die xxi martii anni mdcxlii, per quod tunc et pro tempore existenti priori generali dicti Ordinis iniungitur, ut omnes et singulos suos religiosos, cuiuscumque status, gradus, conditionis existant, ac tunc et imposterum propria auctoritate ex diversis praetextibus ab Urbem accedentes, et extra suos conventus vagantes, ad sua claustra sub certis modo certisque poenis a constitutionibus apostolicis ac Concilii Tridentini decretis dictique Ordinis legibus et statutis, aliisque poenis in tertio Congregationis Visitationis decreto respective inflictis, ab Urbe infra breve tempus pro suo arbitrio discedere cogat sub poenâ etiam suspensionis a divinis ipso facto ab iisdem et² transgressoribus incurrendâ, ut aliò pergere debeant et teneantur: quae quidem omnia ad providam debitamque regularis disciplinae observantiam necessaria et opportuna esse noscuntur, in tertio vero decreto Congregationis Visitationis decernitur ut memorata decreta libere et licite executioni mandari possint et valeant.

Decreta nonnulla Congregationis episcoporum et regularium.

His accedit aliud decretum a Congregatione negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositâ confectum die xiii septembris anni Domini mdcxxii, ut benedictio corrigiae B. Monicae ac pannicultrum³ B. Nicolai de Tolentino a superioribus dicti Ordinis tantum fieri debeat; praeterea eiusdem Congregationis episcoporum et regularium decretum anni mdcxlix, diei xiii octobris, quo declaratur nomine sexennii officii fratrum assistentium intelligi debere spatium ab

¹ Edit. Main. legit *denominari* (R. T.).

² Particula *et delenda* (R. T.).

³ Forsan *panniculorum* (R. T.).

uno ad aliud capitulum generale; item aliud eiusdem Congregationis decretum diei xvi augusti anni mdcxv, quo confirmatur decretum capituli generalis Romae celebrati anno mdcxxxv, concedens praecedentiam et votum in capitulis provincialibus iis qui laudabiliter novennio non interrupto officium novitiorum exercuerint; ac demum aliud a Congregatione Sacrorum Rituum sub xxvi ianuarii anni mdcxli editum, quo¹, servente quaestione inter clerum oppidi Montiscassari Firmanae dioecesis, ex unâ, et fratres conventus dicti Ordinis eiusdem terrae, ex alterâ partibus, super modo et formâ exequendi defunctorum funeralia in eorumdem fratrum ecclesiâ, decernitur ut officium super cadaveribus in ecclesiis regularium per ipsos regulares peragi debeat, et ita in casu proposito servari, non obstante contrariâ consuetudine: et alias, prout in singulis Congregationum decretis plenius continetur.

§ 2. Cum autem ea firmiter subsistere ac maiorem vim et robur obtinere, et exactius observari dignoscantur, quae saepius fuerint apostolicae confirmationis et approbationis auctoritate munita, proptereaque moderni prior et procurator generales dicti Ordinis dilecti filii nobis humiliter supplicari fecerint ut eorum honesto desiderio annuere, inque praemissis et infrascriptis opportune providere de benignitate apostolicâ dignaremur: nos, qui regularium Ordines, et² quorum religiosâ vite mater Ecclesia uberes sanctarum virtutum percipit fructus, summâ prosequimur benevolentia, eorumque nominis gloriam in suo robore per nostrae approbationis et confirmationis opem ad eorumdem Ordinum decus subsistere optamus, eorum indemnitati consulere satagentes,

¹ Vocem *quo* nos addimus (R. T.).

² Potius lege *e pro et* (R. T.).

Confirmatio litterarum apostolicarum praedictarum, cum privilegiis et gratiis, quae in illis complectuntur.

litterarum omnium singulorum praedecessorum nostrorum, et eorum cuiuslibet, necnon omnium et singulorum decretorum a S. R. E. cardinalibus in iam dictis Congregationibus editorum, et, causas propter quas illae et illa prodierunt, praesentibus cum totis suis tenoribus pro expressis habentes, ac priori et procuratori generalibus praedictis specialem gratiam facere volentes, eosque et eorum quemlibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis et poenis, si quibus quomodolibet inodati existunt, ad effectum praesentium tantum consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, omnes et singulas² omnium et singulorum praedecessorum praedictorum respective litteras memoratas, omniaque et singula privilegia, indulta, facultates, exemptiones, immunitates, et cuiusvis generis, indulgentias, declarationes, aliaque respective in eis sub quacumque verborum expressione contenta, et respective per eas dicto Ordini, illiusque monasteriis, conventibus, ecclesiis, capellis, capellaniis, pratoriis³ grangiis, aliisque locis regularibus ab Ordine ipso quomodolibet dependentibus, necnon illius fratribus, prioribus, superioribus, ministris, monialibus, confraternitatibus, pinzoacariis, aliisque personis similiter ab eo dependentibus quomodolibet concessa, etiam eorumdem fratrum, monialium, confraternitatum, aliarumque personarum bonum regimen et in easdem personas ab eo dependentes concurrentia⁴, et ab eisdem praedecessoribus ex quacumque causâ quomo-

¹ Coniunctio *et delenda* videtur (R. T.).

² Edit. Main. legit *singulos* (R. T.).

³ Sic ed. Main.; forsan *oratoriis* (R. T.).

⁴ Videtur legendum *et easdem personas.... concernentia* (R. T.).

dolibet respective disposita, dummodo Concilii Tridentini decretis aliisque constitutionibus apostolicis subsequenter editis non adversentur, necnon omnia et singula earundem S. R. E. cardinalium Congregationum respective decreta ab eisdem Congregationibus, ut praefertur, respective edita, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium,¹ perpetuae et inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, et earundem praesentium patrocinio communimus, omnesque et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui forsân intervenerint, in eisdem supplemus.

§ 3. Utque per eorumdem praedecessorum apostolicae benignitatis erga eundem Ordinem vestigia ad nostrae ampliationis, declarationis et extensionis praemissorum, necnon de novo a nobis, ut infra, concedendorum largitionem procedamus: nos, qui nuper per nostras litteras in formâ Brevis incipientes *Exponi nobis nuper fecerunt*, datas Romae die xiv mensis iunii anni mdcxxvii pontificatus nostri anno iv², omnibus et singulis religiosis dicti Ordinis provinciae Lusitaniae, sub certis modo et formâ, apostolicâ auctoritate praecepimus, ne ipsi apud Sedem Apostolicam exemptiones exprovincialium, praesentatorum, praedicatorum vel exassistentium generalium quovis modo petere, procurare, obtinere praesumant, minusque eis dispensationes super tempore lecturae pro dicti eorum Ordinis gradibus obtinendis, sub privationis utriusque vocis poenâ tam a procurantibus gratias ipsas quam testimonium ad illas petendas³, concedantur, litteras nostras huiusmodi, cum omnibus et singulis poenis in eis contentis, ad

¹ Desunt verba *confirmamus eisque* (R. T.).

² Male edit. Main. legit *primo* (R. T.).

³ Aliquid deest, ex g. *praebentibus incurrendâ* (R. T.).

Constitutionem huius Pontificis editam pro provincia tantum Lusitaniae dicti Ordinis de non extorquendis a Sede Apostolica exemptionibus quibusdam, ad universas eiusdem Ordinis provincias extendit.

omnes et singulas Ordinis praedicti provincias et congregationes dicti Ordinis, ubicumque et in quibuscumque dominiis existentes, apostolicâ auctoritate praedictâ, tenore praesentium, perpetuo extendimus et ampliamus.

Confirmatur decretum quoddam Congregationis episcoporum et regularium de Ordine appellacionis servando a praedictis fratribus.

§ 4. Insuper, attendentes, quod aliâs, et usque de anno Domini MDLXXVII, a Congregatione S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositâ, et de mandato piaë memoriae Sixti V praedecessoris nostri, emanavit decretum, quo recursus sive appellacionis ordo a fratribus dicti Ordinis servandus praescribitur, videlicet a superiore locali ad provincialem, a provinciali ad priorem generalem, a priore generali ad Sedem Apostolicam faciendus, prout in dicto decreto plenius continetur: nos, illud tenore praesentium auctoritate nostrâ approbantes, necnon litteras Clementis VIII praedecessoris nostri incipientes *Nostri pastoralis* desuper editas, cum omnibus et singulis poenis in eisdem Clementis VIII litteris contentis, innovantes, appellacionem praedictam a superiore locali ad priorem provincialem, a priore provinciali ad priorem generalem, a priore generali ad S.R.E. cardinalium Congregationes et tribunalia Urbis interponi praecipimus et mandamus.

Extenditur ad omnes provincias constitutio quoddam Pauli V in favorem eorumdem fratrum in Indis Occidentalibus edita.

§ 5. Quia tamen Paulus Papa V in suis litteris incipientibus *Expositum nobis nuper fuit*, die xvi februarii, pontificatus sui anno II, statuit contra rectores parochialium ecclesiarum in Indiis Occidentalibus, ne ipsi ab iis, qui in ecclesiis et domibus Ordinis praedicti sepeliuntur, maiorem exigant eleemosynam quam¹ quae a Concilio Tridentino praescribitur et a Pio IV praedecessore nostro explicatur: nos litteras praedicti Pauli V

¹ Vocem *quam* nos addimus (R. T.).

praedecessoris ad omnes et singulas dicti Ordinis provincias et congregationes, eorumque respective conventus et domos, cum omnibus et singulis poenis inibi contentis et expressis, omnibusque et singulis clausulis et decretis ac derogationibus in eis memoratis, perinde ac si ad omnium et singularum provinciarum et congregationum, conventuum et domuum dicti Ordinis favorem, earumque intuitu prodissent, dictâ auctoritate nostrâ similiter perpetuo extendimus et ampliamus.

§ 6. Cum autem Bonifacius VIII in suis *Inter sollicitudines nostras*, Innocentius IV in suis *Religiosam vitam eligentibus*, Sixtus IV in suis *Dum fructus uberes* incipientibus litteris, per nos tenore praesentium confirmatis et approbatis, sepulturam liberam in dicti Ordinis ecclesiis omnibus et singulis christifidelibus, dummodo excommunicati vel interdicti aut usurarii non sint, sepeliri volentibus concesserunt, ac aliâs etiam, ab anno Domini MDCLXIV, a Congregatione negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositâ, in quaestionis materiâ tunc inter fratres conventus sancti Augustini eiusdem Ordinis terrae Plebis Albinganensis diocesis, ex unâ, et eiusdem terrae clerum, ex alterâ partibus, vertente, dictae terrae conventus et fratrum eorumdem favore prodit decretum: nos, liberae sepulturae huiusmodi eligentibus concessionem, omnesque et singulas praedecessorum nostrorum litteras denuo, super decreto ut praefertur edito², nunc per praesentes respective approbamus, et³ pariter ad omnes et universas dicti Ordinis provincias et congregationes, earumque conventus, et singulis eorum et eorum ecclesiis³

¹ Potius: *insuper decretum ... editum* (R. T.).

² Coniunct. *et* nos addimus (R. T.).

³ Potius *et singulas earum ... ecclesias* (R. T.).

Confirmantur nonnullae Pontificiae constitutiones et decreta Congregationis episcoporum et regularium necnon quaedam statuta circa delationem cadaverum ad ecclesias eorumdem fratrum.

eiusdem Ordinis (cum hoc tamen quod fratres praedicti in Italiâ inque insulis adiacentibus pro tempore existentes quartam funeralem, iuxta nostram constitutionem quae incipit *Romanus Pontifex*, necnon iuxta declarationem in alterâ nostrâ constitutione quae incipit *Pretiosus in conspectu Domini* super eâ factam, parochialium ecclesiarum in Italiâ ac insulis praedictis existentium rectoribus persolvere teneantur, quibus defunctorum cadavera in ecclesiis dicti Ordinis aut eorum coemeteriis sepelire, missas celebrare, aliaque defunctorum huiusmodi divina officia et exequias persolvere invitis fratribus minime liceat) dictâ apostolicâ auctoritate perpetuo extendimus et ampliamus; omnibusque et singulis parochialium ecclesiarum rectoribus praecipimus, ne in posterum eligendae sepulturae libertatem huiusmodi, quae semper firma et illaesa remaneat, quoquomodo aut quocumque iure, quavis causâ, et praeviâ cuiuscumque conventionis aut consuetudinis etiam immemorabilis cassatione et abolitione, directe vel indirecte impedire ullo modo audeant, neque electae sub quocumque praetextu praepudicium aliquod inferre quomodolibet praesumant, per easdem praesentes perpetuo inhibemus, ac ex nunc inhibendum esse volumus. Utque in defunctorum funeralibus faciendis eorumdem defunctorum animas, et etiam vivorum precantium, remotâ quacumque iurgiorum et praetensorum emolumentorum occasione, animos constituamus in pace, et pax ipsa in debitâ mentis attentione animique tranquillitate ascendat ad Dominum, nos determinationem numeri regularium defunctorum cadavera associare debentium spectare volumus¹ ad parochialium ecclesiarum rectores iuxta

¹ Potius legendum esse *nolumus* (R. T.).

normam clericorum saecularium, quacumque consuetudine etiam immemorabili nequaquam obstante; minusque ab eorum parochianis, in aliis quam in eorumdem parochianorum parochialibus ecclesiis sepulturam sibi eligentibus, tam electionis quam missarum vel anniversariorum celebrationis aut obtentus cadaveris in cathedrali vel parochiali ecclesiâ prius exponere² seu transitus per limites parochiales aliarum parochialium ecclesiarum respective ratione, seu alio quocumque etiam colorato titulo, maiorem eleemosynam aliaque graviora emolumenta petere, exigere et praetendere nullo modo posse volumus, quam quae a Paulo V praedecessore in sua constitutione, quae incipit *Expositum nobis nuper fuit*, praescribuntur³, praeviâ cuiusvis praetensae rationis seu praetensi iuris cassatione et abolitione, prout per easdem praesentes omnino penitusque abolemus, cassamus et irritamus, et, si quid pluris exigant, uti indebite ac inique exactum, ad illius restitutionem, et ipso facto, eos omnino teneri declaramus. Numerum vero fratrum, ut praefertur, associare debentium, ad defuncti, sive adulti, sive imuberis, seu in quacumque aliâ⁴ etsi in infanti aetate constituti, ad⁴ haeredes et infantis parentes, nullo habito respectu ad numerum clericorum saecularium, dumtaxat spectare decernimus, ac fratres Ordinis praedicti et haeredes ac parentes eosdem ad transeundum per cathedrales, parochiales, seu alias parochiales ecclesias parochianorum, aut per eas transeuntes ad exponenda in eis cadavera, vel, causâ transitus huiusmodi, aliquid solvendum, aut ad

¹ Videtur legendum *exponendi* (R. T.).

² Ed. Main. legit *praescribunt* (R. T.).

³ Ed. Main. legit *alias* (R. T.).

⁴ Praeposit. *ad delenda* videtur (R. T.).

totum clerum saecularem vel illorum determinatum numerum nullatenus cogi posse neque debere; parochialium autem ecclesiarum pro tempore morientium parochianorum rectores impostorum iis dumtaxat emolumentis, quibus de iure gaudent, fruuntur et potiuntur, et non aliis, gaudere, frui et potiri debere sancimus.

Statuitur quoque
parto obedientiam
sit exhibenda
da archiepiscopo
seu episcopo a conventibus
suppressis et restituta.

§ 7. Et, sicut nobis innotuit, postquam Innocentius X praedecessor, per suam quae incipit *Instauranda* certis causis adductus, conventus regulares parvos, sub certis modo et forma tunc expressis, apostolica sua auctoritate suppresserat, et deinde, per alteram suam constitutionem quae incipit *Ut in parvis*, conventus parvos suppressos huiusmodi seu illorum aliquos eadem apostolica auctoritate etiam sub certis modo et forma restituerat, nonnulli ex archiepiscopis seu episcopis, in quorum dioecesi conventus parvi, sicut praemittitur, restituti existunt, iidem archiepiscopi et episcopi in generalis cleri sui visitatione clerum regularem unam cum clero saeculari debitam sibi in sua cathedrali ecclesia reverentiam et obedientiam exhibere a tempore restitutionis huiusmodi usque nunc praetendant de praesenti: nos, licet conventus parvi sic suppressi et restituti, et fratres in eis pro tempore degentes, archiepiscopis et episcopis, eorumque correctioni et visitationi subesse dignoscantur, eos tamen ad cathedralem ecclesiam unam cum clero saeculari ad exhibendam obedientiam minime accedere, sed illam in suis conventibus et ecclesiis archiepiscopo seu episcopo conventum vel ipsius conventus ecclesiam visitanti in actu visitationis exhibere volumus, ita ut clerus saecularis archiepiscopo vel episcopo ecclesiam saecula-

¹ Edit. Main. legit eorum (R. T.).

larem, clerus vero regularis ecclesiam regularem respective visitanti debitam obedientiam exhibeant.

§ 8. Ad haec, attendentes quod alias, et usque de anno Domini MDCLXXV, in capitulo generali fratrum Ordinis sancti Augustini tunc habito, ad promovendum studiorum fervorem, statutum decretumque fuit ut fratres ab eiusdem Ordinis sancti Augustini superioribus pro tempore ad legendum philosophiam in professoriis provinciarum dicti sui Ordinis defecti praecedentia ceteris fratribus baccalaureatis, et, post lapsum duodecim annorum assiduae lecturae huiusmodi, voto in capitulis provincialibus gaudere debeant: nos, qui fervori huiusmodi calcar iusti honoris adiungere studemus, decretum statutumque huiusmodi et in eo contenta quaecumque praesentibus pro expressis habentes, apostolica auctoritate perpetuo similiter approbamus et confirmamus, lectoresque iam dictos praecedentia votoque huiusmodi gaudere volumus.

§ 9. Porro, ut omnes et singulae personae ab eodem Ordine sancti Augustini quomodolibet dependentes huius suae dependentiae fructum percipiant (Clementis X praedecessoris nostri qui in praedicta sua constitutione, quae incipit *Ex iniuncto nobis*, omnes et singulas indulgentias, praerogativas, facultates a Sixto IV, Julio II, Gregorio XIII, Gregorio IV, aliisque Romanis Pontificibus, eiusdem Clementis X et etiam nostris praedecessoribus, archiconfraternitati Cincturatorum et Cincturatarum S. Augustini et B. Monicae sub invocatione B. Mariae Virginis de Consolatione nuncupatae in ecclesia S. Iacobi civitatis nostrae Bononiensis canonice institutae, aliisque confraternitatibus quorumcumque locorum

Confirmatur decretum quoddam capituli generalis dicti Ordinis circa praecedentiam et privilegia lectorum philosophiae in dictis fratribus.

Confirmatur privilegia, gratiae et indulgentiae alias archiconfraternitatibus et archiconfraternitatibus sub dicto Ordine erectis concessae, necnon ampliantur.

¹ Syntaxim reordinet lector sciens (R. T.).

dictae archiconfraternitati debite annexis, illiusque et illarum utriusque sexus respective confratribus pro tempore existentibus concessa, de novo, et Gregorius XIII praedecessor similiter omnium indulgentiarum omniumque et singularum gratiarum spiritualium praedicto Ordini sancti Augustini concessarum, quae in eodem Ordine pro tempore fiunt, archiconfraternitatis et confraternitatum earumdem confratribus pro tempore existentibus participationem respective concesserunt, nos, concessioni huiusmodi inhaerentes, illamque approbantes, omnibus et singulis fratribus, monialibus, mantellatis sive pinzocariis eiusdem Ordinis B. Augustini pro tempore existentibus omnes et singulas gratias spirituales et indulgentias, praedictarum archiconfraternitatis et confraternitatum respective confratribus ut praefertur concessas, et de eis participes respective participantibus, plenarie et pariformiter apostolica auctoritate perpetuo concedimus et elargimur, perinde ac si a Clemente X et Gregorio XIII praedecessoribus respective concessae forent, et Gregorius XIII de eis tunc eos participes fecisset; etiam indulgentias, remissiones peccatorum, quas visitantes ecclesiam B. Mariae in Portiuncula, alias dictam *de Angelis*, extra muros Assisinatenses quomodolibet consequuntur, concessas, ipsis confratribus vere poenitentibus et confessis qui Ordinis ecclesiam et altare confraternitatis et B. Nicolai de Tolentino respective a primis vespers usque vespers Nativitatis B. Mariae Virginis et dominicae infra octavam B. Nicolai de Tolentino, quas indulgentias respective pariter approbamus ac denuo concedimus; et quemadmodum idem Clemens X alique summi Pontifices plenariam omnium peccatorum indulgentiam utrius-

que sexus confratribus cincturatis singulis annis in die dominica infra octavam festi S. Augustini fieri solitae interessentibus, vel capellam seu altare B. Mariae Virginis de Consolatione nuncupatae visitantibus, concessit, nos indulgentiam huiusmodi ad totam dicti festi octavam cincturatis ipsis capellam seu altare huiusmodi pie visitantibus, ut praefertur, concessam, per praesentes extendimus et ampliamus.

§ 10. Insuper fratribus dicti Ordinis sancti Augustini nunc et pro tempore existentibus concedimus, ut in posterum eandem aliasque processiones per eos fieri solitas absque interventu rectoris parochialis ecclesiae, de licentia tamen Ordinarii loci, cum cruce erecta stolam gestantes, via per eosdem fratres eligenda, nisi alias ex antiqua consuetudine constet has processiones in aliquibus locis factas fuisse sine ulla licentia episcopi, secundum decreta huius Apostolicae Sedis, unum videlicet diei vi iunii MDCCVIII, aliud diei xxvii aprilis MDCC, ac aliud diei xi maii MDCCXVII a sacrorum rituum Congregatione die xxv novembris MDCCXIX, quae per praesentes similiter approbamus et confirmamus, perpetuo agere libere et licite possint.

§ 11. Quamquam vero in Concilio Romano a nobis anno Domini MDCCXXV celebrato, inque eiusdem Concilii titulo v, capitulo II, inter alia, regulares, vigore suorum privilegiorum, tuto et absque novo indulto apostolico extra tempora a iure statuta, etiam post decreta Concilii Tridentini hac de re edita, sacris ordinibus initiari posse decernatur: nihilominus, quia nonnullis etiam episcopis eiusdem Concilii Romani decretum huiusmodi in dubium revocari praetenditur aut praetendi potest: nos, earumdem tenore praesentium, fratres dicti

Conceditur fratribus saepe dicti Ordinis ampla facultas circa processiones peragendas.

Conceditur eisdem tunc posse uti privilegio initiandi sacris ordinibus extra tempora.

Ordinis sancti Augustini Concilii Romani decreto ac privilegio praedictis libere et licite frui atque potiri posse et debere, dictâ apostolicâ auctoritate declaramus ac etiam decernimus, et, quatenus opus sit, super quacumque contrariâ dispositione opportune dispensamus, ac de novo privilegium huiusmodi eis, iuxta declarationem a Pio V praedecessore in eius constitutione *Etsi mendicantium* declarata¹, concedimus.

Declarator.
Constitutionem
quendam Cle-
mentis X, super
vicariis gene-
ralibus Congre-
gationis Lombar-
diae dicti Ordinis,
intelligendam
esse de vicariis
generalibus
Congregationis
Excalceatorum.

§ 12. Et quoniam piae memoriae Clemens Papa X antecessor noster per litteras in formâ Brevis incipientes *Exponi nuper fecit* interdicat vicariis generalibus tam actuali quam absolutis Congregationis Lombardiae, ne a suis subditis titulum reverendissimi recipiant ac stemmata sua gentilitia pileum insignire valeant², hoc quoque nos intelligi volumus de vicariis generalibus actuali et absolutis Congregationis Excalceatorum S. Augustini.

De novo conce-
duntur et con-
firmantur indul-
gentiae omnes
aliæ concessae.

§ 13. Demum, praeviâ approbatione et confirmatione decreti de mandato nostro editi super altaribus privilegiatis concessis in ecclesiis Ordinis dictorum fratrum Eremitarum sancti Augustini et monialium eiusdem Ordinis a sacrorum rituum Congregatione die xxiii septembris mdcxxvi, et quod incipit *Sanctissimus Dominus noster*, omnia et singula privilegia, indulta, gratias, exemptiones, immunitates, indulgentias, peccatorum remissiones, hactenus concessa, iterum concedimus et confirmamus.

Clausulas.

§ 14. Praesentes autem litteras nostras nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu mentis nostrae defectu, etiam ex eo quod omnes et singuli ad praemissa omnia et singula rem habentes seu habere praetendentes ad eadem

¹ Vox *declarata* delenda (R. T.).

² Syntaxim corrigat lector sciens (R. T.).

praemissa vocati non fuerint, notari, impugnari, invalidari, ad ius vel controversiam vocari nullatenus posse neque debere, minusque sub quibusvis gratiarum quarumcumque revocationibus, suspensionibus, annulationibus, limitationibus, derogationibus et aliis contrariis quibuscumque dispositionibus a Sede praedictâ etiam in favorem quorumvis et ad quorumcumque regum, reginarum, ducum et rerum publicarum instantiam, etiam motu proprio et consistorialiter quomodolibet, et ex quacumque etiam piâ et privilegiâ causâ et bonum publicum respiciente, quomodolibet emanatis et emanandis, nullatenus comprehendi posse aut debere; sed easdem praesentes fratribus praedicti Ordinis Eremitarum sancti Augustini semper et inviolabiliter suffragari et prodesse debere, sicque et non aliter per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, vicelegatos, dictaeque Sedis nuncios, sublatâ eis et eorum cuilibet aliter¹ iudicandi definiendi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, et, quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, attentatumque, irritum et inane decernimus.

Depulatio
exequutorum.

§ 15. Quocirca dilectis etiam filiis S. R. E. cardinali Ordinis Eremitarum sancti Augustini nunc et pro tempore existenti protectori, ac causarum curiae Camerae Apostolicae auditori generali, per apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, aut unus eorum, per se, vel per alium, sive alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties super hoc pro parte prioris vel procuratoris generalis

¹ Male ed. Main. legit *pariter* pro *aliter* (R. T.).

ac fratrum praedicti Ordinis Eremitarum nunc et pro tempore existentium, aut alicuius¹ eorum, requisiti fuerint, solemniter publicantes, eisque, etc.²

Derogatoria
peculiares.

§ 16. Non obstantibus nostris et Cancellariae Apostolicae regulis de gratiis non concedendis ad instar, ac de iure quaesito non tollendo, necnon praedicti Bonifacii VIII praedecessoris nostri, quae cavetur, etc., ac in generali Lateranensi editâ de duabus dietis, dummodo, etc., et quibusvis universaffibus, provincialibus et synodalibus conciliis, vel aliis³ apostolicis, specialibus vel generalibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon primodicti eremitarum beati Augustini, aliorumque Ordinum regularium, Congregationum et societatum praedictorum quorumcumque, etiam iuramento, etc., privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quibusvis personis, etiam speciali notâ dignis, et locis, in genere vel in specie, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, etiam vim et pactum contractus habentibus, necnon irritantibus et aliis decretis, ac etiam motu simili, etiam consistorialiter, ac aliâs quomodolibet, etiam ad praedictam imperatoris, regum, reginarum et aliorum quorumcumque principum, ducum et rerum publicarum instantiam, iteratis vicibus concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etc.⁴

Transumptio-
rum fides.

§ 17. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, manu prioris vel procuratoris generalis Ordinis fratrum Eremitarum B. Augu-

stini seu notarii publici subscriptis, et sigillo officii eiusdem prioris vel procuratoris generalium ipsius Ordinis vel alterius personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

§ 18. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam, etc.⁵

Sacello po-
natis.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae mdcxxviii, kalendis ianuarii, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 1 ianuarii 1728, pontif. anno iv.

CCXII.

Indicatur iubilaeum pro christifidelibus almae Urbis, Italiae et insularum adiacentium divinam opem implorantibus pro exstantibus necessitatibus¹.

Benedictus Papa XIII,
universis christifidelibus praesentes litteras inspecturis, salutem et apostolicam benedictionem.

Cum iustus ac misericors Dominus, assiduus hominum flagitiis lacessitus, iracundiae ac ultionis suae flagella per nuperos terraemotus, quibus plurima Status nostri Ecclesiastici loca, civitates, terrae et oppida graviter concussa fuerunt, atque aquarum inundationes, tempestates ac spiritus procellarum, et etiamnum per continuas pluvias, quae agrorum vastitatem aliaque publica detrimenta minantur, non obscure osten-

Exordium a
publica calamita-
tibus ductum.

¹ Omnia ut supra pag. 554 a (R. T.).

² Ab hoc Pontifice indictum fuit iubilaeum anni sancti mdcxxv, constit. edit. mdcxxiv, die 26 iunii, pontif. i; et Clementis XII constit. edit. mdcxxx, die 9 septembris, pontif. i, indicatur iubilaeum universale pro initio sui pontificatus.

¹ Male ed. M. legit *aliquis* pro *alicuius* (R. T.).

² Ut supra pag. 553 a (R. T.).

³ Edit. Main. legit *alias* (R. T.).

⁴ Quae hic omissa sunt, habes supra, pag. 553 a et b (R. T.).

derit: nos, dominici gregis curae nostrae caelitus crediti calamitatibus ac terroribus tenerrimo paternae charitatis affectu compatientes, manus nostras ad Deum totius consolationis extollimus, ab illoque in amaritudine animae nostrae deprecamur, ne effundat super populum suum indignationem furoris sui, sed superexaltet misericordia iudicium, et, qui longanimi patientiā homines ad poenitentiam vocat, det eis benignus salutarium lacrymarum fontem, quo peccata sua multa et gravia abluant, eique reconciliati per viam mandatorum suorum ambulent. Hoc igitur acceptabili ineuntis anni tempore, expurgantes velus fermentum novumque induentes hominem, unanimes adeamus cum fiducia ad thronum gratiae, ac obsecrationibus, ieiuniis et eleemosynis aliisque piis operibus divinam iram adversus nos concitatam placare studeamus, suppliciterque a Deo petamus, ut flagella, quibus nos corripit ac deterret ad emendationem, clementer a nobis avertat, et qui castigat nos propter scelera nostra, ipse salvet nos per misericordiam suam. Haec autem, ut ferventiori spiritus ardore uberiusque fructu peragantur, ex prisco Romanae Ecclesiae omnium matris et magistrae more, caelestium munerum thesauros, quorum dispensationem fidei nostrae commisit divina dignatio, aperire et largā manu erogare decrevimus.

§ 1. Itaque de omnipotentis Dei misericordiā, ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, ex illā ligandi atque solvendi potestate, quam nobis Dominus, licet indignis, contulit, universis et singulis utriusque sexus christifidelibus in almā Urbe nostrā degentibus, qui S. Ioannis in Laterano, eiusdem Principis Apostolorum, et S. Mariae Maioris ecclesias seu basilicas, vel earum aliquam, intra decursum proximae,

quae erit¹ prima mensis ianuarii currentis, vel immediate subsequentis hebdomadae, saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devote, ut supra, Deum oraverint, ac quartā et sextā feriā ac sabbato alterius ex praefatis hebdomadis ieiunaverint, et, peccata sua confessi, sanctissimum Eucharistiae sacramentum in dominicā die immediate sequenti vel aliā die intra eamdem hebdomadam reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio, erogaverint: ceteris vero in universā Italiā et insulis illi adiacentibus degentibus, qui ecclesias, ab Ordinariis locorum vel eorum vicariis, seu officialibus, aut de eorum mandato, et, ipsis deficientibus, per eos qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hae nostrae pervenerint, designandas, vel ecclesiarum huiusmodi aliquam, spatio duarum similiter hebdomadarum a publicatione designatā per Ordinarios vel eorum vicarios seu officiales vel alios ut praefertur faciendā² decursurarum, saltem semel visitaverint, ibique ut supra oraverint, ac quartā et sextā feriā ac sabbato alterius ex hebdomadis huiusmodi ieiunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die dominicā immediate sequenti, vel aliā die intra eamdem hebdomadam, sanctissimā communione relecti fuerint, et pauperibus aliquam eleemosynam ut praemittitur erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem, sicut in anno iubilaei visitantibus certas ecclesias intra et extra Urbem praedictam concedi consuevit, tenore praesentium concedimus et elargimur.

§ 2. Navigantes vero et iter agentes ut cum primum ad sua sese domicilia

¹ Edit. Main. legit erat (R. T.).

² Edit. Main. legit faciendae (R. T.).

susceperint, suprascriptis peractis, et visitatā ecclesiā cathedrali, vel maiori aut parochiali loci eorum domicilii, eamdem indulgentiam consequi possint et valeant: regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque tam laicis quam ecclesiasticis saecularibus vel regularibus, etiam in carcere et captivitate existentibus, vel aliquā corporis infirmitate seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa vel eorum aliqua praestare nequiverint, ut illa confessarius, ex iam approbatis a locorum Ordinariis ante praesentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in alium proximum tempus prorogare possit, eaque iniungere, quae ipsi poenitentes efficere poterunt, pariter concedimus et indulgemus.

§ 3. Insuper praefatis omnibus et singulis christifidelibus utriusque sexus tam laicis quam ecclesiasticis saecularibus et regularibus cuiusvis Ordinis, Congregationis et instituti, tam in Urbe quam in universā Italiā et insulis ei adiacentibus praedictis ut praefertur degentibus, licentiam concedimus et facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere quemcumque presbyterum confessarium tam saecularem quam cuiusvis Ordinis et instituti regularem ex approbatis, ut praemittitur, a locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis et aliis ecclesiasticis sententiis et censuris, a iure vel ab homine, quavis causā latis seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus et delictis quantumvis gravibus et enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive nobis et Sedi¹ Apostolicae, etiam in litteris die Coenae Domini legi solitis contentis, et aliās per quascumque no-

¹ Edit. Main. legit Sedis (R. T.).

stras et Romanorum Pontificum praecessorum nostrorum constitutiones, quarum tenores praesentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiae et hac vice tantum, absolvere et liberare valeant, et insuper vota quaecumque (religionis et castitatis exceptis) in alia pia et salutaria opera commutare, iniuncta tamen eis et eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus poenitentia saluari, aliisque eiusdem confessarii arbitrio iniungendis.

§ 4. Quapropter tenore praesentium in virtute sanctae obedientiae districte praecipimus, atque mandamus omnibus et singulis venerabilibus fratribus patriarchis, archiepiscopis, episcopis et aliis ecclesiarum praelatis ac quibuscumque Ordinariis civitatum et dioecesium oppidorum, terrarum et locorum Italiae et insularum ei adiacentium huiusmodi, eorumque vicariis etc.¹

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 11 ianuarii MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat die 2 ianuarii 1728, pontif. anno IV.

CCXIII.

Confirmatur indultum seu determinatio provinciae Philippinarum Ordinis Eremitarum S. Augustini, ut procurator generalis et superior conventus Manilensis dictae provinciae suffragium ferre possint in capitulis provincialibus².

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii prior provincialis et definitorium

¹ Reliqua usque ad finem, ut tom. xx, p. 10 b et seq. (R. T.).

² De voto fratrum consanguineorum in capitulis eiusdem Ordinis, vide Innocentii XIII

provinciae Philippinarum Ordinis fratrum Eremitarum sancti Augustini, quod ab immemorabili tempore, et forsitan a primævâ dictæ provinciae fundatione, attentâ religiosorum vocalium paucitate, et ratione alicuius indulti, seu ipsius provinciae determinatione, cautum reperitur, quod procurator generalis et superior conventus Manilensis, præcipui et principalis in dictâ provinciâ, vocem et votum habeant in capitulis provincialibus, cuius tamen indulti seu determinationis memoria minime reperitur. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, in provinciâ huiusmodi religiosi ad missiones et munera parochialia deputandi sint, multaue alia officia distribui debeant, paucique existant priores et nullus adsit magister qui vocem habeat¹ in capitulis, ipsi exponentes, ad maiorem indulti seu determinationis huiusmodi validitatem et conscientiae quietem, illa per nos approbari et confirmari summopere desiderant: nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut sibi in præmissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Confirmatio
indulti, seu deter-
minationis
prædictæ.

§ 2. Nos igitur, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innotatae existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, indultum seu determinationem, per quæ procurator generalis et superior

¹ Edit. Main. legit habeant (R. T.).

conventus Manilensis prædicti vocem et votum habent in capitulis provincialibus, ut præfertur, auctoritate apostolicâ, tenore præsentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervererint supplemus; itaut iidem procurator generalis et superior, eorumque in prædictis muneribus successores in perpetuum, in memoratis capitulis provincialibus prædictæ provinciae Philippinarum suffragium ferre possint et valeant.

Clausulae.

§ 3. Decernentes, ipsas præsentis litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac iisdem exponentibus, aliisque, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari; sicque etc.¹

Contrarium
derogatio.

§ 4. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, prædictorum conventus, provinciae et Ordinis, etiam iuramento, etc.²

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxvi ianuarii MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 26 ianuarii 1728, pontif. anno IV.

CCXIV.

Praecipitur universis fratribus Discalceatis B. Mariae de Mercede redemptionis captivorum, ut cantum gregorianum dumtaxat in choro adhibeant³.

¹ Ut supra, pag. 471 a (R. T.).

² Ut supra, pag. 471 a (R. T.).

³ De uniformitate in cantu gregoriano servandâ a fratribus Eremitis S. Augustini quarundam provinciarum, vide aliam const. huius Pontificis edit. MDCCXXVI, die 22 ianuarii, pontif. II.

**Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.**

Causae præ-
sentis constitu-
tionis.

§ 1. Cum, sicut accepimus, provincia Siciliae et Italiae ac totus Ordo fratrum Discalceatorum Reformatorum B. Mariae de Mercede redemptionis captivorum multum detrimenti patiantur ex causâ cantus in choro, quippe qui sine notis et concentu adhibetur, et valde laboriosam molestamque admirationem ita inducit ut nonnulli religiosi ab assistentiâ chori sese abstineant: hinc est quod nos, hisce inordinationibus pro pastoralis officii nostri debito remedium afferre volentes, motu proprio, ac ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, dilectis filiis ministro generali, provincialibus, prioribus et universis fratribus Discalceatis dicti Ordinis B. Mariae de Mercede nunc et pro tempore existentibus, ut ipsi de cetero cantum gregorianum tantum in choro omnino adhibere teneantur, tenore præsentium præcipimus et mandamus.

Clausulae.

§ 2. Decernentes, ipsas præsentis litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, nec de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae aut interesse habentium consensûs, alioque quolibet defectu notari, impugnari, infringi, retractari seu in controversiam vocari, aut ad terminos iuris reduci posse; sicque etc.¹

Contrarium
derogatio.

§ 3. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam iuramento, etc.²

Fides habenda
transumptis.

§ 4. Volumus autem ut earundem præsentium litterarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius

¹ Ut supra, pag. 471 a (R. T.).

² Ut supra, pag. 471 a (R. T.).

lus notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis eadem prorsus fides ubique locorum et gentium tam in iudicio quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxviii ianuarii MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 28 ianuarii 1728, pontif. anno IV.

CCXV.

Extenduntur privilegia tertiariorum Ordinis sancti Francisci ad tertiariorum Ordinis B. Mariae de Mercede redemptionis captivorum¹.

**Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.**

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Gabriel Barbastro, magister generalis, et Alexander Illomaci, procurator generalis Ordinis B. Mariae de Mercede redemptionis captivorum, quod, cum in dicto Ordine usque ab eius origine, prout ex illius constitutionibus auctoritate apostolicâ confirmatis, distinct. IV, cap. I, constare asseritur, Tertius Ordo utriusque sexus personas constituens² florescat, aliquæ ex eis emittunt, aliæ vero vota simplicia observant, et reliquæ observantiae regulari propositi religiosi sese addicunt, et inter has aliquæ reperiuntur quæ separatim regulas in dictis constitutionibus præscriptas custodiunt, illisque felicis recordationis Innocentius Papa XI præ-

¹ De privilegiis tertiariorum Ordinis sancti Francisci, vide aliam huius Pontificis constit. edit. MDCCXXV, die 10 decembris, pontif. X, et const. edit. MDCCXXVI, die 9 iulii, pontif. III.

² Videtur legendum *complectens*, vel *personis constans* (R. T.).

decessor noster nonnullas indulgentias iuxta earum diversum vivendi modum concessit, ut in litteris apostolicis die viii augusti MDCLXXXI et in aliis die xxii eiusdem mensis et anni respective expeditis plenius dicitur contineri.

Præsentia magistri
et procuratoris
generalis dicti
Ordinis.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, pro maiori Dei servitio, observantia, et eiusdem Tertii Ordinis augmento, illa praescriptio, privilegiorumque concessio, quae ab hac Sancta Sede tertiariis Ordinis sancti Francisci impertita fuerunt, maxime consentanea sit, ad hoc ut magis animarum devotio accendatur, similisque instituti honesta disciplina augeatur, iidem exponentes privilegia huiusmodi, tertiariis secundodicti Ordinis concessa, ad tertiarios utriusque sexus sui Ordinis per nos extendi summopere desiderant; eo magis quia Ordo primodictus, non solum per communicationem aut participationem, sed etiam ob individuum et specialem concessionem, omnibus privilegiis Ordinum Mendicantium fruitur, et vigore concessionis et declarationis a recolendae memoriae Alexandro Papa VIII pariter praedecessore nostro factae ac specialis nostri indulti verus Ordo Mendicans declaratur. Nobis propterea dicti exponentes humiliter supplicari fecerunt ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Extendit privilegia ut in capitula.

§ 3. Nos igitur, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum

série absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, privilegia tertiariis secundodicti Ordinis sancti Francisci, ut praefertur, concessa, ad tertiarios utriusque sexus primodicti Ordinis B. Mariae de Mercede redemptionis captivorum, auctoritate apostolica, tenore praesentium, perpetuo extendimus et ampliamus.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, primodicti Ordinis, etiam iuramento, etc.¹

§ 5. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, etc.²

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxvi februarii MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 26 februarii 1728, pontif. anno vi.

CCXVI.

*Conceditur facultas capitulo generali, et post eum definitorio generali Congregationis Hispaniae Ordinis fratrum Discalceatorum SS. Trinitatis redemptionis captivorum, decreta et statuta condendi.*³

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Ildefonsus a Iesu Maria, procurator generalis Congregationis Hispaniae Ordinis fratrum Discalceatorum SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum, quod, cum, Deo dante, praedicta religio iam sit valde extensa, et quotidie plus per orbem extendatur, eaque de causa

¹ Edit. Main. legit *absolutos* (R. T.).

² Ut supra pag. 471 a (R. T.).

³ Ut supra pag. 68 a (R. T.).

⁴ Aliâ huius Pontificis const. ed. MDCCXIV, die 27 septembris, pontif. i, facta fuit facultas capitulo generali eorumdem nominandi iudices conservatores in provinciis Castellae, Legionis, Navarrae, etc.

Derogatorias.

Fides habenda transumptis.

Censurae ad impediendum Pontificatus.

maxima difficultas inveniatur in statuendo regimine universali, attentis aliquibus paragraphis regulae et constitutionum suarum in rebus ad gubernium provinciarum et ad capitulorum generalium et provincialium celebrationem spectantibus, siquidem ibi praescripta videntur fuisse tantum pro tribus provinciis Hispaniae decreta et determinata, et consequenter alibi ad praxim reduci minime posse: superiores maiores ipsius Congregationis novas constitutiones ad uniforme omnium provinciarum gubernium, tam hactenus intra et extra Hispaniarum regna et dominia erectarum, quam ubicumque in posterum erigendarum, et spectantes etiam ad capitulorum generalium et provincialium huiusmodi celebrationem, condere posse summopere desiderant. Nobis propterea dictus Ildefonsus procurator generalis humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Concessio facultatis praedictae.

§ 2. Nos igitur, ipsum Ildefonsum procuratorem generalem specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, capitulo generali eiusdem Congregationis proxime celebrando, et post ipsius capituli celebrationem definitorio generali, ut ad effectum praedictum nova statuta et leges universales, habendo prae oculis ad hanc efformationem quasdam nostras litteras desuper in simili forma Brevis die iv augusti

anni proxime praeteriti pro regimine provinciae S. Ioachini in regno Poloniae expeditas, itaut easdem litteras explicare et extendere, moderari et accomodare possint, condere libere et licite valeant, auctoritate apostolica, tenore praesentium, concedimus et impertimur: dummodo tamen omnia nova decreta, in vim facultatis huiusmodi condenda et facienda, ab hac Sancta Sede prius approbari debeant.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarias et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis, etc.¹

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dictae Congregationis, etiam, etc.²

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxvi februarii MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 26 februarii 1728, pontif. anno iv.

CCXVII.

*Confirmatur canonicis regularibus Praemonstratensibus decretum Congregationis Rituum, quo conceditur eisdem facultas recitandi in posterum officia nonnullorum sanctorum eiusdem Ordinis.*³

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Emanavit nuper a Congregatione venerabilium fratrum nostrorum S.R.E.

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Ut supra pag. 471 a (R. T.).

³ De confirmatione similis decreti in gratiam eorumdem, vide aliam constit. huius Pontificis ed. MDCCXXV, die 18 iunii, pontif. ii.

Clausulae.

Derogatio contrariorum.

Expositio facta.

cardinalium sacris ritibus praeposito-
rum, ad supplicationem dilecti filii
Norberti Mattens procuratoris generalis
Ordinis canonicorum regularium Prae-
monstratensium, decretum tenoris qui
sequitur, videlicet:

Decretum
praedictum.

Cum ex parte patris Norberti Mattens
Ordinis canonicorum regularium Praemo-
nstratensium procuratoris generalis, pro con-
tinuatione in posterum recitandi in universo
suo Ordine officia sanctorum seu beatorum
eiusdem Ordinis, scilicet B. Godefridi con-
fessoris, S. Gilberti abbatis, B. Friderici
abbatis, B. Hermannii Ioseph confessoris,
S. Gerlaci eremita et confessoris, B. Ger-
trudis virginis, et S. Siardi confessoris, quae
a multo tempore in communi et antiquo
dicti Ordinis breviario, prout asseritur, in-
serta reperiuntur, necnon pro sanatione
omnium et singulorum defectuum in prae-
dicta insertionem forsitan incursorum, sanctis-
simo domino nostro Benedicto Papa XIII
humillime supplicatum fuerit: Sanctitas Sua,
quibuscumque constitutionibus, ordinationi-
bus et decretis in contrarium quomodolibet
disponentibus minime obstantibus, oratoris
instantiis iuxta petita benigne annuit. Die
xxii ianuarii mdccxxviii. — N. card. COSCIA.
N. M. TEDESCHI archiep. Apamensis, sacro-
rum rituum Congregationis secretarius.

Confirmatio
relati decreti.

§ 2. Cum autem, sicut dictus Nor-
bertus nobis subinde exponi fecit, ipse
decretum huiusmodi, quo firmiter sub-
sistat, apostolicae confirmationis no-
strae patrocinio communiri summopere
desideret: nos, specialem ipsi Norberto
gratiam facere volentes, eumque a qui-
busvis excommunicationis, suspensio-
nis et interdicti, aliisque ecclesiasticis
sententiis, censuris et poenis, a iure vel
ab homine, quavis occasione vel causâ
latis, si quibus quomodolibet innodatus
existit, ad effectum praesentium dum-
taxat consequendum, harum serie ab-
solventes et absolutum fore, censes
supplicationibus eius nomine nobis su-
per hoc humiliter porrectis inclinati, de-

cretum praeinsertum, auctoritate aposto-
licâ, tenore praesentium, approbamus
et confirmamus, illique inviolabilis apo-
stolicae firmitatis robur adiicimus: salvâ
tamen semper in praemissis auctoritate
praedictae Congregationis cardinalium.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes
litteras semper firmas, etc.¹

Clausulae.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus
et ordinationibus apostolicis, ceterisque
contrariis quibuscumque.

Contrarium
derogatio.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub an-
nulo Piscatoris, die viii martii mdccxxviii,
pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 8 martii 1728, pontif. anno iv.

CCXVIII.

*Instituuntur quinque consilarii, sive
socii, ac secretarii generales, ex di-
versis nationibus eligendi, pro Ordine
Carmelitarum².*

**Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.**

Pastoralis officii, quod auctore Do-
mino gerimus, sollicitudo postulat, ut
felici prosperoque christifidelium sub
suavi religionis iugo mancipatorum re-
gimini et gubernio, quantum cum Do-
mino possumus, providere iugiter sata-
gamus.

Exordium.

§ 1. Ad praeclarum itaque fratrum
B. Mariae de Monte Carmelo Ordinem,
quem peculiari apostolicae dilectionis
prosequimur affectu, paternae dirigen-
tes considerationis intuitum, simulque
attendentes salubri eiusdem Ordinis,
illiusque fratrum directioni, regularis-
que inibi disciplinae conservationi con-
ducibile fore, si in dicto Ordine, ubi

Institutio prae-
dicta motu pro-
prio.

¹ Ut in pag. praeced. (n. T.).

² De quatuor assistentibus generalibus eius-
dem Ordinis, vide Innocentii XII, const. ed.
mdccxcviii, die 30 augusti, pontif. viii.

non ita pridem assistentium generalium
munera auctoritate apostolicâ abolita ac
suppressa fuerunt, consilarii, iuxta mo-
rem in inclyto, quem profitemur, fra-
trum Praedicatorum Ordine laudabiliter
vigentem, constituerentur ac stabiliren-
tur: motu proprio, ac ex certâ scien-
tiâ et maturâ deliberatione nostris, deque
apostolicae potestatis plenitudine, in
supradicto Ordine fratrum B. Mariae de
Monte Carmelo consilium ad instar ipsius
Ordinis fratrum Praedicatorum, quod
ex quinque religiosis, morum gravitate
ac rerum usu praestantibus, et totidem
diversis nationibus, Italicâ scilicet, Ger-
manicâ, Gallicâ, Hispanicâ et Lusitanâ,
coalescere debeat, harum serie perpe-
tuo instituimus. Volentes ut quinque
consilarii huiusmodi, ac eorum quilibet,
gaudeant titulo socii ac secretariae¹ ge-
neralis primodicti Ordinis, cuius singu-
lare unique religioso hactenus deman-
dari solitum officium ex nunc itidem
perpetuo supprimimus, nec unquam
assistentium generalium nomine utantur;
ipsis autem consiliariis sive sociis ac
secretariis generalibus unaquaeque eo-
rum respective natio de victu et vestitu
aliisque necessariis sumptibus honeste
provideat, ita quod illi singulis men-
sibus provisio², seu domestici sumptus
procuratori, necnon fratri qui eis ab
epistolis erunt, impensas persolvere te-
neantur.

De munere et
auctoritate di-
etorum consi-
liariorum.

§ 2. Porro iidem consilarii sive socii
ac secretarii generales voce activâ et
passivâ in capitulis generalibus praedicti
Ordinis gaudeant; sintque discreti nati
conventuum S. Mariae Transpontinae
et S. Martini ad Montes nuncupatorum
de Urbe eiusdem Ordinis, cum voto con-
sultivo, non vero decisivo, praeterquam
quoad ea quae decreta Romanorum Pon-

¹ Forsan *secretarii* legendum (n. T.).

² Videtur legendum *provisori* (n. T.).

tificum, immutationes constitutionum di-
cti Ordinis, ac statuta illius capitu-
lorum generalium spectant, in quibus
semper habebunt votum decisivum; of-
ficium suum saltem per triennium exer-
ceant, quo elapso, libere a priore gene-
rali ipsius Ordinis pro tempore existente
amoveri possint, re tamen prius cum
protectore ipsius Ordinis communicatâ;
in omnibus eidem priori generali sub-
sint, et, ut aliis fratribus bonum prae-
beant exemplum, choro et divinis officiis
diurnis ac nocturnis aliisque piis et
religiosis exercitiis interesse debeant,
ubique suavem Christi odorem praese-
ferentes.

§ 3. Ad haec, de infrascriptorum fra-
trum expresse professorum Ordinis prae-
dicti fide, prudentiâ, integritate, chari-
tate, vigilantia et religionis zelo pluri-
mum in Domino confisi, eorumque
singulares personas a quibusvis excom-
municationis, suspensionis et interdicti,
aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris
et poenis, a iure vel ab homine, quavis
occasione vel causâ latis, si quibus quo-
modolibet innodatae existunt, ad ef-
fectum praesentium dumtaxat conse-
quendum, harum serie absolventes et
absolutas¹ fore censes, motu, scientiâ
et potestatis plenitudine paribus, dile-
ctos filios Iosephum Solari, Italum,
Alphonsum a S. Claudio, Gallum, Iose-
phum Fuentes, Hispanum, et Lauren-
tium Correa Gama, Lusitanum, fratres
Ordinis praefati expresse professos, pro
quatuor nationibus huiusmodi in con-
siliarios eiusdem Ordinis ad triennium
proximum a datâ praesentium compu-
tandum, cum omnibus et singulis prae-
rogativis, facultatibus, privilegiis ac
honoribus et oneribus praedictis, tenore
praesentium facimus, creamus, consti-
tuimus et deputamus, necnon dilecto

Deputantur
prima vice a
Pontifice prae-
dicti consilarii
et a quibus de-
inceps eligendi
statuitur.

¹ Edit. Main legit *absolutos* (n. T.).

filio moderno priori generali Ordinis praedicti similem consiliarium enarratis qualitatibus praeditum¹, iuxta datam sibi a Domino prudentiam, pro natione Germana similiter creandi et constituendi, illique moderno et pro tempore existenti priori generali, si aliquis ex quatuor consiliariis a nobis, sicut praemittitur, deputatis officium huiusmodi obire recusaverit vel nequiverit, alium in eius locum substituendi ac subrogandi, successivis vero ac perpetuis futuris temporibus, postquam hi quinque consilarii tempus suum absolverint, alios e dictis nationibus consiliarios eligendi ac nominandi, facultatem tribuimus et impertimur.

Clausula. § 4. Decernentes, ipsas easdem praesentes litteras firmas, etc.²

Derogatio contrariorum. § 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, supradicti Ordinis, etiam, etc.³

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die v aprilis MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 5 aprilis 1728, pontif. anno IV.

CCXIX.

Conceditur indulgentia plenaria perpetua monialibus quorumvis monasteriorum in qualibet mundi parte existentium die earum velationis, benedictionis et consecrationis⁴.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium. In supremo apostolicae dignitatis culmine, meritis licet imparibus, inscruta-

¹ Male edit. Main. legit *praedictum* (R. T.).

² Ut supra, pag. 471 a. (R. T.).

³ Ut supra, pag. 471 a. (R. T.).

⁴ Alia huius Pontificis const. ed. MDCCXXIV, die xxvi septembris, pontif. I, concessae fuerunt

bili Dei providentiae arcano constituti, caelestium munerum thesauros, quorum dispensationem fidei nostrae credidit Altissimus, libenter erogamus, cum id ad augendam sacrarum virginum, quae oblitae populum suum et domum patris sui divinis obsequiis sese sub suavi religionis iugo manciparunt, religionem, fovendamque illarum pietatem, arbitramur in Domino profuturum.

§ 1. Cum itaque nos antiquissimam catholicae Ecclesiae ad nostra usque tempora transmissam consuetudinem, priscumque Ss. Patrum morem secuti, nonnullis dilectis in Christo filiabus monialibus monasterii S. Ambrosii de Urbe¹ Ordinis S. Benedicti sacrum hodie velamen ac benedictionem et consecrationem impartiti fuerimus (memores B. Marcellinam eiusdem S. Ambrosii sororem, ut ipse in suis libris *De Virginibus* testatur, a S. Liberio Romano Pontifice praedecessore nostro sacrum itidem velum solemniter accepisse), dictisque monialibus plenariam peccatorum suorum indulgentiam et remissionem concesserimus; ceteras quoque moniales, quae deinceps velamen, benedictionem et consecrationem huiusmodi recipient, eodem spiritali munere² donare volentes, de omnipotentis Dei misericordia et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus et singulis monialibus expresse professis quorumvis monasteriorum in qualibet mundi parte existentium, tam hactenus erectorum quam in posterum erigendorum, cuiuscumque Ordinis a Sede Apostolica approbati, quas de cetero, iuxta sacrarum canonum dispositionem ac formam in pontificali romano praescriptam, a proprio episcopo

nonnullae indulgentiae perpetuae recitantibus coronam septem dolorum B. M. V.

¹ Edit. Main. legit *muneri* (R. T.).

Anlea ab hoc Pontifice eadem indulgentia monialibus S. Ambrosii de Urbe concessa.

Omnibus monialibus concedit.

seu antistite velum sacrum suscipere et benedici et consecrari contigerit, die earum velationis, benedictionis et consecrationis praefatarum, si vere poenitentes et confessae sanctissimum Eucharistiae sacramentum sumpserint, ac pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione, ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Fides habenda transumptis.

§ 2. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, etc.⁴

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die vi aprilis MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 6 aprilis 1728, pontif. anno IV.

CCXX.

Conceditur praefecto generali Ordinis Bethlehemitarum in Indiis Occidentalibus ius convocandi vocales ad capitulum generale, et in eo praesidendi¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

§ 1. Cum, sicut dilecti filii definitores generales Ordinis Bethlehemitarum in Indiis Occidentalibus nobis nuper exponi fecerunt, in constitutionibus eiusdem Ordinis, auctoritate apostolica approbatis, nulla expressa mentio fiat quod praefectus generalis Ordinis huiusmodi facultatem convocandi capitula generalia et in eis praesidendi habeat; ac proinde ipsi

¹ Ut supra pag. 72 a. (R. T.).

² Alia huius Pontificis const. ed. MDCCXXV, die IV maii, pontif. I, confirmatae fuerunt quaedam resolutiones capituli generalis eiusdem Congregationis, et const. ed. MDCCXXVIII, die XIII septembris, pontif. V, nonnulla decernuntur in favorem praefatae Congregationis.

exponentes opportune in praemissis a nobis provideri et ut infra indulgeri summo-perere desiderant: nos, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut tam dilectus filius modernus praefectus generalis dicti Ordinis quam ceteri illius successores proxime ab officio expirantes, seu ad ultimum annum novennii sui generalatus accedentes, perpetuum ius habeant convocandi vocales ad capitulum generale pro novennio immediate sequenti ac etiam praesidendi in eodem capitulo generali; si vero intra officii generalatus novennium e vita decesserint, tunc vicariatus generalis spectet ad praefectum qui tunc temporis confirmatus existeret et in actuali gubernio hospitalis de Guatemala reperiretur; et, casu quo praefectus iste, cum causa vel sine causa, de eo tempore confirmationem non obtinisset, vicariatus generalis praefatus transeat ad assistentes generales, et alios respective vocales qui sequuntur, servata semper eorum antianitate, iuxta dispositionem quarundem nostrarum litterarum desuper in simili forma Brevis die IV maii MDCCXXV expeditarum et constitutiones praedicti Ordinis; quatenus vero idem praefectus generalis ab humanis decedat in regno Peruano, et electio fieri debeat in Nova Hispania, tunc et eo casu assistens antiquior Peruani vocales tantum eiusmodi regni Peruani convocet, ad hoc ut sic faci-

Conceditur in rubrica.

lius ad capituli generalis celebrationem faciendam in Novâ Hispaniâ, intra unius anni terminum, ad formam earumdem constitutionum, concurrere possint; at, decedente eodem praefecto generali in praedictâ Novâ Hispaniâ, tunc et eo casu capitulum generale huiusmodi actualis praefectus de Guatimala convocet, ac in eo praesideat, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, concedimus et indulgemus.

Clausulae. § 2. Decernentes, easdem praesentes et praeinsertas litteras semper firmas, validas et efficaces, etc.¹

Derogatio contrariarum. § 3. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam, etc.²

Fides habenda transumptis. § 4. Volumus autem ut praesentium litterarum transumptis, etc.³

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die ix aprilis MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 9 aprilis 1728, pontif. anno iv.

CCXXI.

Confirmatur decretum Congregationis Rituum pro concessione recitandi in universo Ordine Praemonstratensi officia trium sanctorum eiusdem Ordinis⁴.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Explicit facti. § 1. Emanavit nuper, ad supplicationem dilecti filii Norberti Mattens procuratoris generalis canonicorum regularium Ordinis Praemonstratensis, a Congregatione venerabilium fratrum nostro-

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Ut supra pag. 471 a (R. T.).

³ Ut supra pag. 59 b (R. T.).

⁴ De confirmatione similis decreti pro iisdem vide etiam huius Pontificis edit. MDCCXXVIII, die 8 martii, pontif. iv.

rum S. R. E. cardinalium sacris ritibus praepositorum decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Ad humillimas preces patris Norberti Mattens, procuratoris generalis Ordinis Praemonstratensis, sacrae Rituum Congregationi porrectas pro extensione officiorum Ss. Emodi, Isfridi episcoporum, ac Ludolphi episcopi et martyris, eiusdem Ordinis, ad universum suum Ordinem, illasque relatas, sacra eadem Rituum Congregatio, inhaerendo concessionem sub die xviii octobris MDCCXXVIII a sanctissimo domino nostro Benedicto XIII monasterio Stinagiensi eiusque ecclesiae filiali Namburgensi factae, praedictorum sanctorum officia cum lectionibus secundi nocturni propriis in universo praefato Ordine in posterum recitari posse benigne indulsit atque concessit. Die xx martii MDCCXXVIII. — N. card. COSCIA. — N. M. TEDESCHI archiepiscopus Apamensis, S. R. C. secretarius.

§ 2. Cum autem, sicut dictus Norbertus procurator generalis nobis nuper exponi fecit, ipse decretum huiusmodi, quo firmiter subsistat, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desideret: nos, ipsum Norbertum procuratorem generalem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, supplicationibus eius nomine nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praecursorum, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus; salvâ tamen semper in praemissis auctoritate memoratae Congregationis cardinalium.

Decretum praedictum.

Confirmatio relati decreti.

Clausulae.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras firmas, validas, etc.¹

Contrariarum derogatio.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xii aprilis MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 12 aprilis 1728, pontif. anno iv.

CCXXII.

Conceditur indulgentia plenaria perpetua pro monialibus monasteriorum S. Ursulae in die renovationis votorum².

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Cum, sicut accepimus, moniales monasteriorum monialium S. Ursulae ex laudabili eorum instituto, seu regulâ, tria vota, post completum earum susceptionis habitus quinquagesimum annum, solemniter renovare teneantur:

Concessio praedictae indulgentiae.

§ 2. Nos, ut opus tam pium maiori cum fructu fiat, et ad augendam earumdem monialium devotionem et animarum salutem caelestibus Ecclesiae thesauris piâ charitate intenti, omnibus et singulis dictorum monasteriorum monialibus, vere poenitentibus et confessis, ac sacrâ communionem refectis, quae vota sua praefata post completum quinquagesimum annum susceptionis habitus huiusmodi solemniter renovaverint³, ut praefertur, ac pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione, ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione,

¹ Ut supra pag. 590 a (R. T.).

² Aliâ huius Pontificis const. edit. MDCCXXVIII, die 6 aprilis, pontif. iv, concessa fuit indulgentia plenaria perpetua omnibus monialibus die earum velationis (ed. Main. legit *relationis* R. T.), benedictionis et consecrationis.

³ Edit. Main. legit *renovaverit* (R. T.).

pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§ 3. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, etc.¹

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xvii aprilis MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 17 aprilis 1728, pontif. anno iv.

CCXXIII.

Confirmatur constitutio quaedam S. Pii V super praecedentiâ canonicorum regularium Congregationis Lateranensis in processionibus, pro Congregatione Omnium Sanctorum Olomucensi².

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Militantis Ecclesiae regimini, meritis licet imparibus, divinâ dispositione praesidentes, ea, quae ex circumspectâ Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum providentiâ ad insignium Congregationum regularium antiquitatis aliâque multiplici laude in Ecclesiâ Dei fulgentium favorem non minus prudenter quam liberaliter emanasse noscuntur, ut firma semper, inviolata persistent, apostolici muniminis nostri praesidio, cum id a nobis petitur, libenter constabilimus.

§ 1. Dudum siquidem felicitis recordationis Pius Papa V praedecessor noster canonicos regulares Congregationis Lateranensis Ordinis S. Augustini, ubicum-

¹ Ut supra pag. 59 b (R. T.).

² Laudata Pii V constitutio edita est anno MCLXX, die 21 decembris, pontif. v, quae aliâs ab hoc Pontifice confirmata fuit pro omnibus generatim canonicis Lateranensibus, const. ed. MDCCXXVII, die 21 iunii, pontif. iv.

Constitutio praefata Pii V.

que locorum existentes, in processioni-
bus et aliis actibus publicis vel privatis
statim clerum saecularem non exemptum
subsequi, dum ipsi subsequendo prae-
cedebant, dum vero praecedendo prae-
cedebant, illum immediate sequi debere
declaravit; et alias, prout uberius conti-
netur in eiusdem Pii praedecessoris lit-
teris desuper sub plumbo expeditis te-
noris qui sequitur, videlicet:

Constitutio
Pii V.

*Pius episcopus, servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.* Cum ex
Ordinum universitate, etc.¹

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incar-
nationis dominicae MDLXX, x kalendas ianuarii,
pontificatus nostri anno v.

Confirmatio
relatae consti-
tutionis.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus filius
Alexander Maximilianus Krbosch, cano-
nicus regularis expresse professus ac
praepositus conventus Omnium Sancto-
rum civitatis Olomucensis eiusdem Con-
gregationis Lateranensis nobis nuper
exponi fecit, licet praefatae Pii praede-
cessoris litterae in viridi sint observan-
tiā, nihilominus ipse Alexander Maxi-
milianus illas, quo firmitus subsistant,
apostolicae quoque nostrae confirmatio-
nis praesidio communiri summopere
desideret: nos, specialem eidem Ale-
xandro Maximiliano gratiam facere vo-
lentes, eumque a quibusvis excommuni-
cationis, suspensionis et interdicti, aliis-
que ecclesiasticis sententiis, censuris et
poenis, a iure vel ab homine, quavis
occasione vel causā latis, si quibus quo-
modolibet innodatus existit, ad effectum
praesentium dumtaxat consequendum,
harum serie absolventes, et absolutum
fore censentes, supplicationibus eius
nomine nobis super hoc humiliter por-
rectis inclinati, praeinsertas Pii praede-
cessoris litteras cum omnibus et singulis
in eis contentis, auctoritate apostolicā,
tenore praesentium, confirmamus et ap-

¹ Reliqua in tom. VII pag. 877 b et seq. (R. T.).

probamus ac innovamus, illisque apo-
stolicae firmitatis robur adiicimus.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes Clausulae.
litteras firmas, validas, etc.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus Contrarium
derogatio.
et ordinationibus apostolicis, necnon
omnibus et singulis illis, quae in prae-
insertis Pii praedecessoris litteris con-
cessa sunt non obstare, ceterisque con-
trariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub
annulo Piscatoris, die xxvii aprilis
MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 27 aprilis 1728, pontif. anno iv.

CCXXIV.

*Promulgatur Beatus servus Dei Ioannes
de Prado Ordinis Minorum Excalcea-
torum de Observantiā, eiusque beati-
ficatio indicitur*².

*Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.*

Gloriosos Christi athletas, qui, virtute Exordium a
cultu servus Dei
exhibendo.
praecincti ex alto, bonum certamen cer-
tarunt, cursum consummarunt, fidemque
ad extremum servantes, stolas suas in
sanguine Agni lavare meruerunt, sicuti
immarcescibili iustitiae coronā donat in
caelis aeternus ac iustus iudex, ita de-
voto cultu in terris honorari, eorumque
agones et triumphos condignā laude et
veneratione celebrari decet, ut de no-
strā solliciti, qui de suā sunt salute
securi, piā potentique apud patrem mi-
sericordiarum ac Deum totius consolati-
onis, cui die ac nocte serviunt in
templo eius, intercessione imbecillitati

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Aliā huius Pontificis const. edit. MDCCXXVI,
die 13 decembris, pontif. III, promulgata fuit
canonizatio B. Stanislai Kostka; constitut. edit.
MDCCXXIX, die 12 martii, pontif. v, habetur bea-
tificatio Fidelis a Sigmaringa.

nostrae inter saeculi procillas aestuanti
caelestis gratiae munera impetrent, qui-
bus et nos rectum vitae cursum tenere
et propositum nobis aeternae beatitudi-
nis bravium consequi valeamus. In hanc
nos curam ex debito pastoralis officii,
quod infirmitati nostrae commisit divina
dignatio, propensis studiis incumbentes,
flagrantia idipsum catholicorum regum
et aliorum christifidelium vota libenter
exaudimus, sicut ad gloriam omnipoten-
tis Dei et exaltationem fidei catholicae
spiritualemque fidelium consolationem
atque aedificationem salubriter in Do-
mino expedire arbitramur.

Decretum
beatificationis
praedicti servi
Dei a Congrega-
tione sacrorum
rituum emana-
vit.

§ 1. Cum itaque mature diligenterque
discussis et perpensis per Congregatio-
nem venerabilium fratrum nostrorum
S. R. E. cardinalium sacris ritibus prae-
positorum processibus, de huius sanctae
Sedis Apostolicae licentiā confectis, su-
per martyrio et causā martyrii Dei servi
Ioannis de Prado sacerdotis expresse
professi ac primi ministri provincialis
provinciae Baeticae S. Didaci Ordinis fra-
trum Minorum sancti Francisci de Ob-
servantiā Excalceatorum nuncupatorum,
qui, olim a tunc temporibus existentibus
eiusdem S. R. E. cardinalibus negotiis
Propagandae Fidei praepositis ad annun-
ciandum Christi evangelium et docendas
gentes regnorum Fezzae et Marochii
missus, in odium catholicae fidei post
atrocissima et immanissima tormenta
anno MDCCXXI trucidatus, palmam mar-
tyrii accepisse asserebatur, ac super si-
gnis, prodigiis et miraculis, quae ad
manifestandam mundo finalem eius per-
severantiam a Deo edita et patrata fuisse
dicebantur, praedicta Congregatio car-
dinalium coram nobis constituta, auditis
etiam consultorum suffragiis, censuerit
posse, quandocumque nobis videretur,
eundem Dei servum, donec ad actum
solemnis illius canonizationis devenia-

tur, publice Beatum nuncupari cum so-
litis indultis:

§ 2. Hinc est quod nos, piis atque Omnis recitatio
et missae cele-
bratio pariter
permittitur.
enixis carissimi in Christo filii nostri
Philippi Hispaniarum regis catholici
aliorumque principum, necnon quam-
plurimorum ex venerabilibus fratribus
archiepiscopis et episcopis, ac dilectis
filiis capitulis et canonicis metropolita-
narum et cathedralium ecclesiarum re-
gnorum earundem Hispaniarum, totius-
que Ordinis fratrum Minorum ipsius
sancti Francisci, atque dilecti filii Ioan-
nis Diaz a Conceptione illius professoris,
et fratrum eiusdem Ordinis Excalceato-
rum et Recollectorum nuncupatorum
ultramontanae familiae procuratoris ge-
neralis, huiusque causae postulatoris,
supplicationibus nobis et Sanctae Sedi
praedictae super hoc humiliter porrectis
inclinati, de memoratae Congregationis
cardinalium consilio et assensu, aucto-
ritate apostolicā, tenore praesentium,
indulgemus ut praefatus Dei servus
Ioannes de Prado in posterum Beati no-
mine nuncupetur, eiusque corpus et
reliquiae venerationi fidelium (non ta-
men in processionibus circumferenda)
exponantur, imagines quoque radiis seu
splendoribus exornentur, ac de eo quo-
tannis die felicitis eius transitus seu
aliā die non impeditā illam immediate
sequenti recitetur officium et missa ce-
lebretrur de communi unius martyris
iuxta rubricas breviarii et missalis ro-
mani. Porro recitationem officii et mis-
sae celebrationem huiusmodi fieri con-
cedimus dumtaxat in universo Ordine
Minorum sancti Francisci utriusque se-
xus, quem quidem Dei servus suo mar-
tyrio illustravit, in oppido Mogrobeio
Legionensis dioecesis in Hispaniā, in quo
ortum habuit, ac etiam in regno Maro-
chitano, ubi martyrium passus est, ab
omnibus utriusque sexus christifidelibus,

tam saecularibus quam regularibus, qui ad horas canonicas tenentur, et, quantum ad missas attinet, etiam ob omnibus sacerdotibus ad ecclesias, in quibus festum peragetur, confluentibus. Perpetua, primo dumtaxat anno a datis hisce litteris, et, quoad Indias, a die quo eadem litterae illuc pervenerint inchoando, in ecclesiis Ordinis, oppidi et regni Marochii praefatorum solemnia beatificationis eiusdem servi Dei cum officio et missa sub ritu duplici maiori, die ab Ordinariis respective constituta, postquam tamen in basilica Principis Apostolorum de Urbe celebrata fuerint eadem solemnia, pro qua re diem xxiv currentis mensis maii, utpote illius obitus et martyrii anniversariam, assignamus, pariter celebrandi facimus potestatem.

Clausula.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac decretis de non culto editis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§ 4. Volumus autem, ut ipsarum praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu secretarii praefatae Congregationis cardinalium subscriptis et sigillo praefecti eiusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides ab omnibus et ubique tam in iudicio quam extra illud habeatur quae ipsis praesentibus haberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xiv maii mcccxxviii, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 14 maii 1728, pontif. anno iv.

CCXXV.

Erigitur motu proprio terra Roncilionis in civitatem¹.

¹ Edit. Main. legit *habeantur* (R. T.).

² Const. ed. mcccxxv, die 16 iulii, pontif. ii, erectum fuit oppidum Montis Curvi in civitatem.

**Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.**

In supremo militantis Ecclesiae solio meritis licet imparibus per ineffabilem divinae bonitatis abundantiam constituti, ad ea propensis studiis intendimus, per quae terrarum temporalis S.R.E. ditionis decor ampliatur.

Exordium.

§ 1. Cum itaque, sicut dilecti filii priores, consilium ac universitas et homines terrae nostrae Roncilionis, Sutrinae dioecesis, nobis nuper exponi fecerunt, dicta terra gubernatorem cum titulo iudicis, et novem loca, nempe Caprarolam, Canepinam, Valleranum, Fabricam, Crocchianum, Castrum S. Eliae, Burghettum, Insulam Farnesianam et Vicum eidem iudici subiecta habeat, necnon quinque mille et sexcentos circiter incolas et habitantes contineat, ac in ea saecularis et collegiata ecclesia cum archipresbytero et viginti uno canonicis, parochialis¹ ecclesia, quatuor Ordinum regularium conventus, et collegium clericorum saecularium Doctrinae Christianae, tertiariorum Ordinis sancti Francisci conservatorium, septem confraternitatum oratoria, tria hospitalia, unum pro infirmis et alterum pro convalescentibus et reliquum pro peregrinis reperiantur, ipsi exponentes, pro eorum ac terrae huiusmodi necnon singulorum incolarum et habitatorum decore, terram ipsam civitatis nomine insigniri summopere desiderant: nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut sibi in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Preces universitatis terrae praedictae.

§ 2. Nos igitur, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis

Erectio eiusdem in civitatem.

¹ Ed. Main. legit *parochiali* (R. T.).

sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ac etiam motu proprio, ac ex certa scientia et matura deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, terram Roncilionis praedictam in civitatem Roncilionis nuncupandam tenore praesentium perpetuo erigimus et instituimus; ac terram praedictam civitatis¹, incolas et habitantes praedictos civium nomine decoramus, ita tamen ut nunc et pro tempore existens episcopus Sutrinus in ea residere minime teneatur, sed terra huiusmodi, in civitatem sic erecta, cathedrali ecclesiae Sutrinensi, ut prius, subiecta remaneat.

Clausula.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quicumque in praemissis ius vel interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati et auditi, neque causae, propter quas praesentes emanarint, sufficienter adductae, verificate et iustificate fuerint, aut ex alia quantumvis legitima et privilegiata causa, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno et substantiali, ac incogitato et incogitabili individuumque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in ius vel contro-

¹ Praeposit. in nos addimus (R. T.).

² Vocem *civitatis* nos addimus (R. T.).

versiam revocari, aut ad terminos iuris reduci, aut adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia et potestatis plenitudine paribus concessio vel emanato, quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare ullo modo posse, sed ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, et S. R. E. camerarium, ac alios cardinales, etiam de latere legatos, et alios quoscumque quavis praeminentia et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatoria.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, et, quatenus opus sit, terrae praefatae, aliisve quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quibusvis personis et locis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus

et singulis, etiamsi pro illorumque sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso et forma in illis tradita observata exprimerentur et insererentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentis, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxviii maii mdcclxxviii, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 28 maii 1728, pontif. anno iv.

CCXXVI.

Eximitur episcopus Passaviensis ab omni iure metropolitico archiepiscopatus Salisburgensis.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium et in quod Summus Pontifex iurgia et discordia inter pastores animarum ostendere solent.

Arcano divinae providentiae consilio totius Ecclesiae curae nullis meritorum nostrorum suffragiis praepositi, in id pro nostri apostolatus munere incumbimus, ut quaecumque litigia et controversias inter Dei ministros, praesertim pontificali dignitate fulgentes, quomodocumque olim exortas, et earum quoque occasiones abditasque radices, omni studio, quantum in Domino possumus, omnino evellamus, ne, iurgiis

1 Alia huius Pontificis const. ed. mdcclxxv, die 16 septembris, pontif. ii, redintegrata fuit ad cathedralitatem ecclesia Priverniensis.

et dissidiis gliscentibus, in sanctae Ecclesiae pastoribus charitas refrigescat, et plebs christiana eorum custodiae divinitus commendata detrimentum patiatur, ac Dei cultus, quod absit, immixtus appareat, quem amplificari, ut par est, summopere optamus, et ecclesiarum omnium, praecipue vero insigniorum, maiestatem ad Dei gloriam augeri, debitique etiam honorificentiae titulis et gratiis apostolicis decorari.

§ 1. Haec sane in memoriam nobis reducant Laureacensis, alias Lauriacensis, ecclesiae metropolitica sedem in Norico Ripensi a primis Ecclesiae saeculis exstructam, et tamquam murum pro domo Israel adversus christiani nominis hostes per sanctissimos Evangelii praecones fundatam, ac martyrum quoque purpuram ornatam, quam, ex cathedrae Sirmiensi in Pannoniam extinctione haud parum subinde auctam, antecessores nostri Romani Pontifices, priusquam illustrem civitatem barbari vastassent, et postquam etiam sacerdotale eius fastigium, Pataviam seu Passaviam in Vindeliciam Norico ipsi contemina translatum, ibi novam ecclesiam constituit, singularibus privilegiis B. Petri sibi amplius ornandam susceperunt. Et enim Symmachus Papa Teodoro Laureacensi, more maiorum, pallii archiepiscopalis usum largitus, sedem eius non unius Norici Ripensis, sed etiam Pannoniarum matrem esse voluit: quod postea in subsequentium Romanorum Pontificum pia memoriae decessorum nostrorum, Eugenii II, Agapeti II, Leonis VII et Benedicti VII apostolicis litteris ad Laureacenses praesules scriptis memoratum occurrit. Qui quidem Agapetus legationem suam eidem adiunxit; Benedictus vero inter utramque ecclesiam, Salisburgensem nimirum et Laureacensem, limites constituit, quam-

Laureacensis ecclesia in Norico Ripensi multis privilegiis aucta et Pataviam seu Passaviam in Vindeliciam translata.

vis postea Laureacensis ecclesiae culmen, Pataviae consistens, eo saepe devenerit, ut varias et complures calamitates ac vices ob magnam quoque Salisburgensium archiepiscoporum potentiam et auctoritatem subire comperit, modo archiepiscopi, modo etiam episcopi elogio honestatum, ac veteri iure suo, insignibus, titulisque, ac pristinae Laureacensis dioecesis amplitudine non parum imminutum.

Pataviensis ecclesia a Salisburgensi metropoli olim exempta et pallio archiepiscopali decorata.

§ 2. Non ideo tamen unquam praesules ecclesiae Pataviensis, cui antiquae dioecesis Laureacensis maxima pars una cum ipsa civitate Laureaco etiamnum subest, veterem pallii usum postliminio recuperandi animum desponderunt. Immo Georgius Pataviensis episcopus in concilio Constantiensi a Balthassarre episcopo cardinali Tusculano, tunc in sua obedientia Ioanne Papa XXIII, pro se suisque in ecclesia Pataviensi episcopis successoribus a quocumque iure metropolitico et legationis apostolicae archiepiscopi Salisburgensis omnimodam exemptionem obtinuit una cum usu pallii. Hoc ex Ioannis litteris ea de re conscriptis constat, quas felicis recordationis decessor noster Martinus Papa V Florentiae confirmans eidem Georgio rursus huiusmodi exemptionem et usum pallii benigne concessit, ut in eius litteris tunc promulgatis plenius continetur; quae postea litterae ab eodem Martino V Romae constituto abrogatae et revocatae fuerunt, ita tamen ut idem Georgius toto vitae suae tempore una cum sua ecclesia et dioecesi impetratis gauderet, nec sub eadem revocatione et Salisburgensi metropoli subiectione ullo pacto comprehenderetur.

Hinc discordiae inter Pataviensem episcopum et Salisburgensem metropolitam exortae.

§ 3. Quare inter Georgii episcopi successores, ex una, et Salisburgenses archiepiscopos, ex altera partibus, non

1 Edit. Main. legit *imminutam* (R. T.).

nullae discordiae et controversiae aliquando exortae fuerunt, quae postea in apertam litem inter bonae memoriae Ioannem Philippum S.R.E. cardinalem a Lamberg nuncupatum, episcopum Pataviensem, ex una, et Salisburgensem archiepiscopum, ex altera partibus, eruperunt. Haec porro lis ad iudicium Apostolicae Sedis perlata coram iudicibus competentibus in nostri palatii apostolici causarum auditorio, sive in particulari hac de re Congregatione per hanc Sedem Apostolicam deputata, vel in Congregatione S.R.E. cardinalium Concilii Tridentini interpretum, aliove Romanae Ecclesiae tribunali, non sine ingenti utriusque patris dispendio acta est, super omnimoda exemptione Ecclesiae Pataviensis, ac super eiusdem restitutione in dignitatem archiepiscopatus Laureacensis, superque iure metropolitico quod in ecclesiam Pataviensem Salisburgensis archiepiscopus se habere contendebat.

§ 4. Quum vero lis ita ut diximus excitata atque introducta a plurimis annis ageretur, piae memoriae antecessor noster Innocentius Papa XII eam ulterius procedere vetuit; unde huiusmodi controversia adhuc reperitur et pendet indecisa; licet pro archiepiscopo Salisburgensi quaedam auditorum palatii nostri apostolici decisiones, sive sententia cuiuspiam tenoris, vel alterius cuiuscumque Romanae Ecclesiae tribunalis aut Congregationis deputatae, olim prodierint. Hinc nos, dignam huiusmodi controversiam reputantes quae tandem inter animarum pastores, quos Paulus apostolus noluit esse litigiosos, perpetuo sopiatur, et Pataviensis ecclesia, ob veterem celebremque originem suam magni facienda, tranquilla pace donata, in pristinam suam exemptionem atque

His praedicta inter Pataviensem episcopum et Salisburgensem metropolitam, quam Innocentius XII ulterius procedere vetuit, prorsus extinguitur.

1 Edit. Main. legit *Quam* pro *Quum* (R. T.).

insignia restituatur, vel etiam denuo illustrata et postliminio antiquis suis privilegiis munita consurgat, paterno apostolicae charitatis intuitu huiusmodi pacem atque unitatem inter primarios illustrium ecclesiarum antistites confoveri in posterum peroptantes, omnia et singula hucusque praemissa tamquam vere nobis exposita ac satis probata et ostensa accipientes, ut carissimi etiam in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum catholici et Romanorum regis illustris atque imperatoris electi ferventibus votis obsecundemus, quae per dilectum filium nostrum Alvarum S.R.E. tituli S. Bartholomaei in Insula presbyterum cardinalem Cienfuegos nuncupatum, apud nos ecclesiarum Germaniae comprotectorem, identidem nobis exposita innotuerunt, motu proprio, ex certa scientia et deliberata voluntate nostra, deque plenitudine apostolicae potestatis, omnem huiusmodi litem et causam a multis annis indecisam adhuc pendentem, et quamcumque aliam controversiam de praemissis quomodolibet hactenus excitatam sive excitandam, ad nos apostolicam auctoritate advocantes, extinguimus et abolemus, atque ad nos ipsos advocatam, extinctam et abolitam esse volumus et declaramus, ne amplius dicatur: *Unde bella et lites in vobis*¹ Qua in re antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum exempla prae oculis habemus, qui diuturnas huiusmodi lites inter insignium ecclesiarum antistites olim exortas et plurimum saeculorum spatio agitas suam auctoritate extinxerunt. Ita enim pia memoriae antecessor noster Alexander Papa III litigia inter patriarchas Aquileiensem et Gradensem suam auctoritate ad finem perduxit; ita felicitis recordationis antecessor quoque noster Innocentius Papa III

¹ Iacob. 1, 4.

inter Turonensem archiepiscopum et Dolensem in Britannia Minori antistitem lites et contentiones diremit; ita denique similis memoriae Nicolaus Papa V iurgiis et questionibus inter Gradensem patriarcham et Olivolensem, seu Castellanum, tunc civitatis Venetiarum episcopum, supremum finem imposuit.

§ 5. Nos igitur, praeeuntibus his exemplis instructi, ut omnis occasio quorumcumque dissidiorum et contentionum inter Salisburgensem archiepiscopum et Pataviensem episcopum nunc et pro tempore perpetuis futuris temporibus e medio tollatur, interque utriusque ecclesiae capitula et canonicos sacrosque ministros, ceterosque quoscumque, etiam speciali mentione dignos, in lite et causa praedictis rem habentes, seu quomodocumque se habere contententes, perpetuum silentium auctoritate apostolica imponimus, districte praecipientes et omnino inhibentes ne deinceps iidem se invicem vel quisquam illorum alterutrum vexare, perturbare et molestare audeat sive praesumat, sub poenis nostro et successorum nostrorum Romanorum Pontificum pro tempore existentium arbitrio infligendis; idque perpetuis futuris temporibus ab utraque parte debere observari volumus et sancimus. Praeterea, ob eximiam praestantiam, qua sedes episcopalis Pataviensis, alias archiepiscopalis Laureacensis, olim fuit honestata, super his maturam et seriam animi nostri cogitatione excitati, ad eiusdem ecclesiae honorificentiam et dignitatem pontificalem magis augendam, atque intuitu meritorum erga nos et Apostolicam Sedem venerabilis fratris nostri Iosephi Dominici Pataviensis episcopi, sanctiori disciplinam et domus Dei zelo praecipue commendandi, eundem Iosephum Dominicum, atque eius legitimos successores ecclesiae Passaviensis episcopos pro tem-

Episcopus Pataviensis a metropolitano et legatione Salisburgensi eximitur, pallii et crucis praeviae ferendae; privilegio ornatur cum obligatione archiepiscopum Salisburgensem quoad concilia provincialia tantum in eam metropolitam sibi eligendi.

pore existentes, qui inter Germanici imperii principes non infimum locum habent, tenore praesentium in ius pallii de corpore B. Petri sumendi, statisque diebus et locis adhibendi, et crucis praeviae ferendae, quibus olim archiepiscopi Laureacenses et Patavienses episcopi potiti fuerunt, in perpetuum apostolicam auctoritate integramus et restituimus, sive archiepiscopalia insignia, pallium et crucem, eidem Iosepho Dominico episcopo eiusque successoribus denuo in perpetuum concedimus atque indulgemus, itaut idem Iosephus Dominicus episcopus et eius successores archiepiscopatum huiusmodi insignium ornatu et plenitudine libere et licite uti possint et valeant eo modo quo Ticinensis et Laucensis ecclesiarum antistites uti consueverunt. Ad haec eundem Iosephum Dominicum episcopum, eiusque successores, et ecclesiam Pataviensem, capitulum et canonicos, totamque eius dioecesim, clerum et populum, et quascumque praelaturas, dignitates, personatus et officia, ac beneficia ecclesiastica, cum cura et sine cura, et regularia quorumvis Ordinum in civitate et dioecesi Pataviensi instituta, vel in posterum canonice instituenda, quibuscumque nominibus cessantur¹, unacum omnibus eorum iuribus et pertinentiis, bonisque mobilibus et immobilibus, quae nunc possident, et deinceps, favente Domino, possidebunt et acquirere poterunt, ab omni et quamcumque subiectione, iurisdictione, superioritate, dominio, potestate et metropolitico iure ecclesiae Salisburgensis, ac illius archiepiscopi et successorum quorumcumque, necnon a iure legationis apostolicae in provincia Salisburgensi tenore praesentium eximimus,

¹ Ab inusit. verbo cessare, unde arcessere; ni malueris legere vocentur, ciantur, aut simile (n. 1.).

subtrahimus et liberamus, perpetuisque futuris temporibus undequaque eximi, subtrahi ac liberari volumus; eundemque Iosephum Dominicum episcopum, illiusque ecclesiam Pataviensem, capitulum et canonicos, clerum et populum, necnon quascumque personas, ac beneficia praedicta, totamque eius dioecesim Pataviensem, in ius et proprietatem Sedis Apostolicae, et sub eius et nostra speciali et immediata protectione suscipimus; nobisque et Romanis Pontificibus successoribus nostris nullo medio in perpetuo subesse decernimus atque statuimus. Volumus tamen, et expresse praecipimus et mandamus, ut eidem episcopo Pataviensi onus incumbat eligendi archiepiscopum Salisburgensem pro suo metropolitano ad Concilii Tridentini atque etiam ultimi nostri Romani tenorem, cum obligatione conveniendi ad concilia provincialia tantum ab eodem archiepiscopo indicenda: quae quidem electio metropolitani Salisburgensis eundem Pataviensem episcopum eiusque successores afficere et obligare omnino intelligatur, itaut ille vel illi nullum alium nisi Salisburgensem archiepiscopum eligere valeant, et ad concilium provinciale praedictum accedere omnino teneantur.

§ 6. His ergo stabilitis atque hac nostra constitutione firmatis, decernimus, Pataviensem episcopum, et quoscumque eius successores ad Pataviensis ecclesiae cathedram imposterum provehendos, in his quae praesentibus nostris decernuntur, per nullum patriarcham, archiepiscopum, episcopum, aliasve personas, quacumque alia auctoritate, dignitate et praeeminentia fulgentes, quovis praetextu, colore vel ingenio, publice vel occulte, directe vel indirecte, ullo pacto impediri, turbari, molestari vel inquietari unquam posse aut de-

Pataviensis episcopus atque eius successores harum litterarum concessionem perpetuo fruuntur.

bere, praesentesque semper et perpetuo validas et efficaces esse et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere debere, atque ab omnibus et singulis, ad quos nunc spectat atque imposterum spectabit, eas firmiter et inviolabiliter observandas esse, et nullo unquam tempore, ex quocumque capite vel causâ, quantumvis legitimâ et iuridicâ, etiam propterea quod venerabilis frater noster archiepiscopus Salisburgensis, sive alii, cuiuscumque dignitatis, gradus, conditionis et praeminentiae habeantur, in praemissis et circa ea quomodolibet quavis ex causâ, ratione, actione vel occasione ius et rem habentes vel habere se praetendentes, praemissis non consenserint, neque ad ea vocati, citati et auditi fuerint, nec eis consensum ullo modo praestiterint, immo fortasse illis contradicentibus, causae, propter quas praesentes prodierunt, adductae, ostensae et probatae non fuerint de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis sive invaliditatis, aut intentionis nostrae vel quolibet alio quantumvis magno et substantiali, excogitato, inexcogitabili et specificam atque individuum mentionem requirente defectu, sive etiam ex eo quod in praemissis, earumque aliquo, solemnitates et quaevis alia servanda atque adimplenda, servata et adimpleta non essent vel fuerint, aut ex quocumque alio capite, a iure vel facto aut statuto ac consuetudine aliquâ resultante, seu quocumque alio colore, praetextu, ratione vel causâ, etiam in corpore iuris expressâ occasione, aliâve quacumque causâ, etiam tali quae ad effectum validitatis praemissorum necessario exprimenda foret, aut propterea quod de voluntate nostrâ ceterisque superius expressis nullibi appareret, sive aliâs probari non posset, notari, invalidari,

retractari, inque ius vel controversiam vocari, sive ad terminos iuris reduci, vel contra illas restitutionis in integrum, apositionis oris, reductionis ad viam et terminos iuris, aut aliud quodcumque iuris, facti, gratiae vel iustitiae remedium impetrari, seu quomodolibet etiam motu pari concessio aut impetrato vel promulgato, uti aut se iuvare in iudicio vel extra posse, atque ipsas praesentes sub quibuscumque similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per nos ipsos et successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes praedictamque Apostolicam Sedem, etiam motu pari et consistorialiter, ex quibuslibet causis, et sub quibusvis verborum tenoribus et formis, et cum quibuscumque clausulis et decretis, etiamsi de eisdem praesentibus earumque toto tenore et datâ specialis mentio fieret, pro tempore factis et faciendis, concessis et concedendis, minime comprehendi; sed eas, tamquam ad maiorem divini cultus amplificationem et ecclesiarum tranquillitatem et pacem a nobis editas, semper et omnino excipendas, et, quotiescumque emanabunt, toties in pristinum et validissimum, atque eum, in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, repositas et plenarie integratas esse decernimus, ac denuo etiam sub quacumque posteriori datâ a Pataviensi episcopo nunc et pro tempore existente¹ quodcumque eligendâ² concessas esse et fore; sicque et non aliâs per quoscumque iudices ordinarios vel delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, et S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, dictaeque Sedis nuncios, et alios quoscumque quavis au-

¹ Praeposit. et delemus (R. T.).

² Edit. Main. legit eligendo (R. T.).

toritate, potestate, praerogativâ et privilegio, honore et praeminentiâ fulgentes, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate atque auctoritate, in quocumque iudicio atque instantiâ iudicari et definiri debere, et, quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum et inane decernimus.

Clausula.

§. 7. Non obstantibus nostris et Cancellariae Apostolicae regulis de iure quaesito non tollendo, ac etiam in universalibus, provincialibus et synodalibus conciliis editis vel edendis, specialibus vel generalibus, constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon Salisburgensis et Pataviensis ecclesiarum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis, consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, eis et earum cuilibet, necnon illarum et cuilibet earum archiepiscopo et episcopo, ac capitulo et canonicis aliisque superioribus et personis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, et cum quivisvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis atque insolitis clausulis, irritantibusque ac aliis decretis, in genere vel in specie, aut aliâs in contrarium praemissorum quomodocumque concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaelibet alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores, formas, causas et occasiones praesentibus pro plene et sufficienter

expressis, insertis, servatis et specificatis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, motu ac potestatis plenitudine praedictis, specialiter, expresse et plenissime derogamus, et derogatum esse volumus et mandamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae constitutionis, absolutionis, litis extinctionis, avocationis, silentii impositionis, restitutionis, integrationis, novae concessionis, indulti, exemptionis, decreti, derogationis et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVIII, calendis iuniis, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 1 iunii 1728, pontif. anno IV.

CCXXVII.

Damnatur et prohibentur folia quadam gallico idiomate impressa, quorum titulus Consultation de messieurs les avocats du Parlement de Paris au sujet du jugement rendu à Ambrun contre monsieur l'evêque de Senez.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Nuper ad apostolatus nostri notitiam non sine maximo animi nostri

¹ Clementis XI constit. edit. MDCCXIII, die 8 septembris, pontif. XIII, damnatae fuerunt quampures propositiones ex libro sub titulo *Nouveau Testament, etc.*, excerptae; et aliâ huius Pontificis constit. edit. MDCCXXVIII, die XXV iunii, pontif. V, damnantur duo libri gallici.

Sanctio poenalis.

Expositio facta.

dolore pervenit, laicos quosdam, simulantibus loqui pacem et veritatem cum proximo suo, mala autem in cordibus suis cogitantes, ut incautos in errorem inducant, iuxta iter scandalum fidelibus posuisse, atque ea, quae fidei certa sunt, in controversiam vocare, ecclesiastica iudicia nedum retractare, sed etiam subvertere, et, cum oves sint, pastores ipsos ducere et redarguere praesumentes, folia quaedam, aeternae salutis immemores, evulgasse, typis gallico idiomate edita, absque tempore ac loco impressionis et nomine impressoris, quorum titulus: *Consultation de messieurs les Avocats du Parlement de Paris au sujet du jugement rendu à Ambrun contre messieur l'evêque de Senes.*

Damnatio et prohibitio praedictorum foliorum sub poena excommunicationis.

§ 2. Hinc est quod nos, pro commissâ nobis divinitus gregis dominici curâ, animarum periculis atque detrimentis, quae ex praefatorum foliorum lectione et usu provenire possent, pastoralis vigilantia ac sollicitudine, quantum in Domino possumus, occurrere volentes, de nonnullorum venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium consilio, ac etiam motu proprio, et ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, folia praedicta, utpote continentia propositiones scandalosas, temerarias, seditiosas, perniciosas, contumeliosas, Apostolicae Sedis et episcoporum auctoritati contrarias et iniurias, atque haeresi faventes, necnon schismaticas respective et haereticas, sub supra expresso, aliove quocumque titulo et idiomate, seu quavis editione et versione ubicumque hactenus typis impressa, ac etiam manu scripta, aut, quod absit, deinceps imprimenda et describenda, tenore praesentium damnamus, reprobamus, ac legi et retineri prohibemus, illorumque impressionem, descriptionem,

lectionem, retentionem et usum omnibus et singulis christifidelibus, etiam specificâ et individua mentione et expressione dignis, sub poenâ excommunicationis per contrafacientes ipso facto absque aliâ declaratione incurrendâ, a qua nemo a quoquam, praeterquam a nobis seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere, omnino interdiciamus.

§ 3. Volentes, et auctoritate apostolica mandantes, ut, quicumque folia huiusmodi penes se habuerint, illa, statim atque praesentes litterae eis innotuerint, locorum Ordinariis vel haereticæ pravitate inquisitoribus tradere atque consignare teneantur. Illi vero ea sibi sic tradita illico flammis aboleri curent. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Prohibita retentione eorumdem.

§ 4. Ut autem eadem praesentes litterae ad omnium notitiam facilius perducantur, nec quisquam illarum ignorantiam allegare possit, volumus et auctoritate praefatâ decernimus ut illae ad valvas basilicae Principis Apostolorum, ac Cancellariae Apostolicae, necnon Curiae generalis in Monte Citatorio et in acie Campiflorae de Urbe per aliquem ex cursoribus nostris, ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa reliquantur, et sic publicatae omnes et singulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatae et intimatae fuissent; utque ipsarum praesentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio quam extra illud ubique locorum habeatur, quae eisdem praesentibus haberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Decernitur publicatio harum litterarum.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die ix iunii MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 9 iunii 1728, pontif. anno v.

CCXXVIII.

Declaratur, eis, qui, post vota simplicia, ante tamen solemnem professionem, a Societate Iesu ab eiusdem praeposito generali dimittuntur, nulla ab eadem Societate deberi alimenta¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Iniuncti nobis divinitus pastoralis officii ratio postulat ut in bis apostolicae nostrae sollicitudinis partes libenter interponamus, per quae religiosorum virorum in vineâ Domini excolendâ strenue laborantium, propriaeque et alienae animarum saluti iugiter incumbendum, quieti atque tranquillitati opportune consulitur.

Causae huius constitutionis.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, Societatem Iesu multoties antehac molestari ac in iudicium trahi contigerit ab eis, qui, post exactum probationis biennium ac vota simplicia in eadem Societate emissa, ante tamen solemnem professionem, per illius praepositum generalem iustis ac rationalibus de causis, iuxta facultates sibi a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris attributas, ex ipsâ Societate dimittebantur, alimenta scilicet seu congruam sustentationem sibi a dictâ Societate deberi et consequi praetendentes propterea quod, dum in illâ degebant, ad sacros ordines, absque beneficio ecclesiastico et patrimonio, sed religiosae paupertatis titulo, promoti fuissent; licet autem

¹ Clementis XI const. ed. MDCCXIX, die 1 decembris, pontif. xx, agitur de transitu fratrum Societatis ad alios Ordines religiosos.

satis perspectum exploratumque sit aequi bonique rationi nusquam consentaneum esse, quod Societas praefata, quae in illis emandandis iure suo utitur, alimenta seu sustentationem huiusmodi suppeditandi oneri obnoxia remaneant, minusque quod ipsi ex suâ culpâ, quae dimissioni causam praebet, utilitatem et commodum reportent, atque ita pluries a Congregatione pro tempore existentium S. R. E. cardinalium Concilii Tridentini interpretum, re accurate discussâ, decretum ac resolutum fuerit, nihilominus facile evenire possit similes quaestiones imposterum quoque, non sine praedictae Societatis perturbatione ac dispendio, moveri seu instaurari, nisi eis aditus precludatur:

§ 2. Hinc est quod nos, eandem Societatem Iesu, quam, ob singularia suae in hanc Sanctam Sedem merita, peculiari apostolicae dilectionis prosequimur affectu, a quacumque lite et molestiâ, quae exinde deinceps oriri possent, eximere, ac omnem desuper controversiae occasionem submovere cupientes, ipsamque Societatem specialis favore gratiae prosequi volentes, motu proprio, ac ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, hac nostrâ perpetuo valiturâ constitutione statuimus ac declaramus, memoratam Societatem Iesu non teneri nec obligatam esse ad ullam subministrationem, sive congruae sustentationis, sive alimentorum, sive alio quocumque titulo et causâ illis faciendam, qui post biennium probationis et emissionis votorum simplicium extra dictam Societatem a suis superioribus eiciuntur, tametsi, dum in eâ permanebant, ad sacros etiam presbyteratus ordines sine beneficio ecclesiastico ac patrimonio et ad titulum religiosae paupertatis promoti fuerint.

Declaratio praedicta circa electos a Societate Iesu, ante tamen solemnem professionem.

Clausulae.

§ 3. Sicque et non aliter in praemis-
sis per quoscumque iudices ordinarios
et delegatos, etiam causarum palatii
apostolici auditores, ac eiusdem S.R.E.
cardinales, etiam de latere legatos, et
apostolicae Sedis nuncios, sublatâ eis
et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi
et interpretandi facultate et auctoritate,
iudicari et definiri debere, ac irritum
et inane si secus super his a quoquam,
quavis auctoritate, scienter vel ignoran-
ter, contigerit attentari, decernimus.

Derogatio
contrariorum.

§ 4. Non obstantibus apostolicis ac
in universalibus provincialibusque et
synodalibus conciliis editis, generalibus
vel specialibus, constitutionibus et or-
dinationibus, necnon, quatenus opus
sit, praedictae Societatis, illiusque col-
legiorum et domorum, aliisque quibus-
vis, etiam iuramento, etc.¹

Fides habenda
transumptis.

§ 5. Volumus autem, ut praesentium
litterarum transumptis, seu exemplis,
etiam impressis, manu alicuius notarii
publici vel secretarii dictae Societatis
subscriptis, et sigillo praepositi generalis
eiusdem Societatis seu alterius personae
in ecclesiasticâ dignitate constitutae mu-
nitis, eadem prorsus fides in iudicio et
extra adhibeatur, quae praesentibus
ipsis adhiberetur si forent exhibitae
vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub
annulo Piscatoris, die xii iunii mdcclxxviii,
pontificatus nostri anno v.

Dat. die 12 iunii 1728, pontif. anno v.

CCXXIX.

*Confirmatur decretum capituli generalis
Ordinis Carmelitarum Discalceatorum,
quo responsum est laicos seu conversos,
donatos nuncupatos, eiusdem Ordinis,*

¹ Ut supra pag. 471 a (h. t.).

*teneri una cum religiosis choris ad
omnia humilitatis officia, cum decla-
ratione¹.*

Benedictus Papa XIII.
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus
filius modernus praepositus generalis
Congregationis Italiae fratrum Discal-
ceatorum Ordinis B. Mariae de Monte
Carmelo, quod laici, seu conversi, com-
muniter donati nuncupati, dictae Con-
gregationis, cibos mensae imponere et
promiscue una cum religiosis choris
ad omnia alia humilitatis officia domus
regularis operam conferre sese minime
teneri praetendentes, litem coram Con-
gregatione venerabilium fratrum nostro-
rum S. R. E. cardinalium negotiis et
consultationibus episcoporum et regu-
larium praeposita intenterunt, et in eâ
iterato causâ praeposita, emanavit reso-
lutio, ut votum capituli generalis, iuxta
instructiones, exquireretur, et interim
dictos donatos teneri ad arbitrium su-
perioris; lectisque proinde et per ca-
pitulares instructionibus huiusmodi au-
ditis, ipsi decretum ediderunt tenoris
qui sequitur, videlicet:

Ex actis capituli nostri generalis celebrati
in conventu nostro S. Caroli Mediolani, die
xvi aprilis mdcclxxviii, sessione xv, matu-
tinâ die xxiii aprilis. — Cum de mandato
sacrae Congregationis episcoporum et regu-
larium teneatur capitulum generale dare
suum votum in causâ fratrum donatorum,
propositum fuit reverendis patribus capitu-
laribus in capitulo generali congregatis, an
ex vi nostrarum legum censeant teneri fra-
tres donatos exercere officia humilitatis,
tersoris scutellarum et servitoris primae
mensae, sicuti exercent ceteri religiosi cho-
ristae etiam sacerdotes. Responsum fuit af-
firmative per secreta suffragia cum quin-

¹ Hac de re vide etiam Clementis XII consti-
t. mdcclxxxi, die viii martii, pontif. i.

quaginta ex quinquaginta septem votis. PHI-
LIPPUS A S. NICOLAO praepositus generalis.
— Fr. PHILIPPUS A S. THERESIA capituli
secretarius.

Confirmatio
relati decreti.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expo-
silio subiungebat, dictus praepositus
generalis praemissa, quo firmitus subsi-
stant, apostolicae confirmationis nostrae
patrocinio communiri, et perpetuum eis-
dem donatis silentium imponi, ac scanda-
losam huiusmodi litem finire summopere
desideret: nos, eandem litem penitus et
omnino tollere, ipsumque praepositum
generalem specialibus favoribus et gra-
tiis prosequi volentes, et a quibusvis ex-
communicationis, suspensionis et inter-
dicti, aliisque ecclesiasticis sententiis,
censuris et poenis, a iure vel ab homine,
quavis occasione vel causâ latis, si qui-
bus quomodolibet innodatus existit, ad
effectum praesentium dumtaxat conse-
quendum, harum serie absolventes et
absolutum fore consentes, supplicatio-
nibus eius nomine nobis super hoc
humiliter porrectis inclinati, decretum
praeinsertum a memorato capitulo ge-
nerali factum, ut praefertur, auctoritate
apostolicâ, tenore praesentium, confir-
mamus et approbamus, illique inviola-
bilis apostolicae firmitatis robur adici-
mus, ac perpetuum praedictis donatis
super praemissis silentium imponimus,
ipsosque donatos non esse amplius au-
diendos, harum serie, eadem auctoritate,
decernimus et declaramus.

Clausulae
peculiares.

§ 3. Decernentes pariter, ipsas prae-
sentes litteras semper firmas, validas
et efficaces existere et fore, suosque
plenarios et integros effectus sortiri et
obtinere, et ab illis, ad quos spectat
et pro tempore spectabit, inviolabiliter
observari, et illis respective suffragari,
sicque in praemissis per quoscumque
iudices ordinarios et delegatos, etiam
causarum palatii apostolici auditores,

iudicari et definiri debere, ac irritum
et inane si secus super his a quoquam,
quavis auctoritate, scienter vel ignoran-
ter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac
constitutionibus et ordinationibus apo-
stolicis, necnon, quatenus opus sit, Con-
gregationis et Ordinis praedictorum,
etiam iuramento, confirmatione aposto-
licâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis,
statutis et consuetudinibus, privilegiis
quoque, indultis et litteris apostolicis in
contrarium praemissorum quomodolibet
concessis, confirmatis et innovatis; qui-
bus omnibus et singulis, illorum tenores
praesentibus pro plene et sufficienter
expressis et ad verbum insertis habentes,
illis aliâs in suo robore perman-
suris, ad praemissorum effectum, hac
vice dumtaxat, specialiter et expresse
derogamus; ceterisque contrariis qui-
buscunque.

Contrariorum
derogatio.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub an-
nulo Piscatoris, die xxii iunii mdcclxxviii,
pontificatus nostri anno v.

Dat. die 22 iunii 1728, pontif. anno v.

Fidem facio per praesentes ego causarum
curiae Camerae Apostolicae ac illustrissimi
et reverendissimi domini auditoris Sanctis-
simi notarius publicus infrascriptus, qualiter
unus cursor retulit in scriptis, se die xix
iulii mdcclxxviii, pro parte et ad instantiam
fratrum conversorum seu donatorum provin-
ciae Venetae principalium, sive, etc., coram
eodem illustrissimo et reverendissimo domi-
no auditore Sanctissimi, per acta mei, etc. ci-
tasse dominum Gulielmum Ricca, exadverso
procuratorem assistentem reverendissimi pa-
tris praepositi generalis ac reverendorum
patrum choristarum Carmelitarum Discalcea-
torum provinciae Venetae exadverso princi-
palium, ad dicendum contra memoriale cum
rescripto Sanctissimi, et videndum, praevidi
oris aperiitione adversus Breve apostolicum
ex adverso ut asseritur impetratum die xxii
iunii proximi praeteriti, seu, etc., remitti

Quibus ita pe-
ractis a dona-
tis citata est
adversa pars
pro aperiitione
vria.

causam super abstersione scutellarum, servitio mensae, aliisque actibus humilitatis, remitti ad sacram Congregationem episcoporum et regularium, coram qua eadem causa pendet indecisa, et interim videndum sibi inhiberi, ne, sub poenis attentatorum, excommunicationis, aliisque arbitrio, etc., audeat seu praesumat quidquam attentare seu innovare, aut attentare vel innovari facere, quatenus opus sit capi quaecumque provisionem illustrissimo et reverendissimo domino benevisam, et decretum quodcumque desuper necessarium et opportunum fieri ac interponi ad p. d. Die xxi iulii mdccxxviii, relatione facta, comparuit dominus Liborius de Petrantoniis procurator, petiit ut supra. Ex tunc illustrissimus dominus habuit terminum pro servato, procuratore ex adverso praesente, etc., et latius prout in eisdem actis mei, etc., ad quae, etc. In fidem, etc.

Datum Romae, hac die xiii septembris mdccxxv. — Ita est: SALVATOR PAPARZZIUS A. C. notarius.

Intus: Beatissimo Padre.

Tenor memorialis porrecti pro parte donatorum Sanctissimi domini nostri. « Si degnò la S. V., ad istanza del padre generale dei Carmelitani Scalzi della Congregazione d'Italia, di confermare con suo Breve sotto li 22 giugno 1728 il voto fatto dal capitolo generale celebrato in Milano nel prossimo passato aprile, in cui si decretò che li conversi di detta religione oratori umilissimi della S. V. siano obbligati a fare gli officii ebdomadati di servire alla mensa, lavar piatti, ed altri officii d'umiltà sin ad ora eseguiti da' soli coristi, imponendo anche perpetuo silenzio agli oratori. E benchè paresse a questi di restar pregiudicati da detto Breve, e di poter sperimentare le loro ragioni in Congregazione dei vescovi e regolari, avanti la quale pende ancora il ricorso fattovi per questa causa dei conversi della provincia di Venezia: contuttociò in venerazione de' santissimi ordini del S. V. sono disposti a soccombere a qualsivoglia gravame, tuttochè da essi non professato, che sia per imporsi loro dalla S. V. Ma perchè il calore dell' impegno potrebbe

1 Verbum remitti frustra repetitum (R. T.).

trasportare il moderno padre generale ed altri suoi parziali a pretendere, in vigore di detto Breve, d'obbligare all'esecuzione dei predetti officii ebdomadati anche quelli delli oratori, quali esercitano nella religione officii fissi, e per altra parte non è stata mai mente della S. V. (quale ha la piena comprensione delle materie claustrali) d'obbligare a doppio gravame gli oratori: questi, sulla fiducia della paterna clemenza della S. V., ad effetto di schivare le liti fra religiosi, umilmente la supplicano a voler ordinare che si dichiari, che l'accennato Breve non comprende quelli delli oratori a' quali sarà nella religione assegnato uno dei seguenti officii, cioè di vestiario, altrimenti detto robbiero, di canavaro, di spenditore, di ministro del refettorio, d'ortolano, ossia sovrintendente di campagna, e di cercante d'elemosine, di speciale, ossia infermiere, di cuoco, di sottosagrestano e portinaro. Che della grazia, ecc.

Foris: Alla Santità di N. Signore Papa Benedetto XIII, per li conversi Carmelitani Scalzi della Congregazione d'Italia, detti donati.

Declaratio Brevis.

Die iii septembris mdccxxviii, ex audientia Sanctissimi. — Facta per me relatione, Sanctitas Sua declaravit, Breve concessum et expeditum die xxii iunii mdccxxviii, confirmatorium voti editi per capitulum generale celebratum Mediolani die xvi praecedentis mensis aprilis super obligatione fratrum donatorum oratorum ad exercenda officia tursoris scutellarum et servitoris primae mensae, non comprehendere fratres donatos exercentes officia, nimirum quaestoris eleemosynarum, coqui, vestiarii, sacristae, ianitoris, hortulani, emptoris, ministri cellae vinariae, infirmarii, ministri refectorii, et similia; eosdemque propterea officiales non teneri nec obligatos esse ad exercenda munera praedieta tursoris scutellarum et servitoris primae mensae: non obstante quacumque contraria dispositione constitutionum Ordinis, voti et Brevis praedicti; quibus omnibus, quatenus opus sit, Sanctitas Sua in hac parte, et ad praemissum

Tenor declarationis.

effectum dumtaxat, expresse et plenissime derogavit.

I. archiepiscopus episcopus Imolensis auditor. Loco † sigilli.

CCXXX.

Damnantur et prohibentur libri duo gallico idiomate impressi.

Benedictus Papa XIII, ad perpetuam rei memoriam.

Expositio facti.

§ 1. Cum, sicut accepimus, in lucem prodierint duo libri gallico idiomate absque nomine auctoris seu auctorum typis editi, uterque in duos tomos divisus, unus quidem sub titulo infrascripto, videlicet:

Dissertation sur la validité des Ordinations des Anglois, et sur la succession des evesques de l'Eglise Anglicaine, avec le preuves justificatives de faits avancés dans cet ouvrage. Première partie. A Bruxelles, chez Simon T'Serstevens libraire près les RR. PP. Dominicains, 1723, et altera pars eodem titulo infrascripta Seconde partie;

Alius vero, cui titulus:

Défense de la dissertation sur la validité des Ordinations des Anglois, contre les différentes réponses qui ont été faites, avec les preuves justificatives de faits avancés dans cet ouvrage par l'auteur de la dissertation, tom. II, part. I, etc. A Bruxelles, chez Simon T'Serstevens libraire près le RR. PP. Dominicains, 1724, et altera pars hoc itidem postremo titulo inscripta, tom. II, part. II:

Damnatio et prohibitio praedictorum librorum sub poena excommunicationis.

§ 2. Nos, pro commissa nobis ab aeterno Pastore gregis sui curā, dominicas oves, quantum nobis ex alto conceditur, a noxiis praeservare cupientes, de nonnullorum ex venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus, qui librorum huiusmodi relationem et cen-

1 De alia prohibitionem quorundam foliorum gallico etiam idiomate impressorum vide aliam huius Pontificis constit. ed. mdccxxviii, die ix iunii, pontif. v.

suram audiverunt, remque mature et diligenter discusserunt, consilio, ac etiam motu proprio, et ex certā scientiā ac maturā deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, libros supradictos, et eorum quemlibet, uti continentes propositiones falsas, temerarias, seditiosas, scandalosas, perniciosas, piarum aurium offensivas, Sanctae Sedis et Conciliorum auctoritati iniurias et contumeliosas, schismaticas, erroneas, sacrarum ordinationum aliorumque Ecclesiae sacramentorum eversivas et haereticas respective, sub superius expressis, aliisque quibuscumque titulis, ubicumque, et quocumque alio idiomate, seu quavis editione et versione hucusque impressos ac manu descriptos, aut (quod absit) imprimendos et describendos, tenore praesentium damnamus, reprobamus, ac legi et retineri prohibemus, illorumque impressionem, descriptionem, lectionem et usum omnibus et singulis christifidelibus etiam specificā et individua mentione et expressione dignis, sub poenā excommunicationis per contrafacientes ipso facto absque aliā declaratione incurrendā, a qua nemo a quoquam, praeterquam a nobis seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere, omnino interdicimus.

§ 3. Volentes et auctoritate apostolica mandantes, ut, quicumque libros praedictos vel aliquem illorum penes se habuerint, illos seu illum, statim atque praesentes litterae eis innotuerint, locorum Ordinariis vel haereticae pravitatis inquisitoribus tradere atque consignare teneantur; hi vero exemplaria sibi sic tradita illico flammis aboleri curent. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Prohibetur re-
tentio eorum-
dem.